

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ και ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

"Το παράδειγμα του Δήμου Θεσσαλονίκης"

ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 1998

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Θ Ε Μ Α :

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ και

ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

"Το παράδειγμα του Δήμου Θεσσαλονίκης"

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:

Χαρίκλεια Σκία-Πανοπούλου

Εισηγητής:

Αθανασάκης Αθανάσιος

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998

Στη μνήμη του
πατέρα μου

Με αγάπη
Θάνος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικό Σημείωμα	
Εισαγωγή	

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΡΑΤΟΣ - ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Πολιτιστική πολιτική	16
1.1 Πολιτιστική ανάπτυξη και Τοπική Αυτοδιοίκηση	17
1.2 Η άσκηση περιφερειακής πολιτιστικής πολιτικής στην Ελλάδα	19
2. Οι πολιτιστικοί τομείς του ΥΠ.ΠΟ.	21
3 Το θεσμικό πλαίσιο των Ο.Τ.Α.	22
3.1 Αρμοδιότητες πολιτισμού χαρακτήρα των Ο.Τ.Α.	25

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Συγκριτική ανάλυση των δεδομένων στον Ευρωπαϊκό χώρο	28
1.1 Κινηματογράφος και Ευρωπαϊκή Κοινότητα	29

2. Το νομικό καθεστώς και η κρατική στάση απέναντι στην Ελληνική Κινηματογραφία	30
--	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

1. Δομή και Οργάνωση	37
2. Εταιρίες παραγωγής	40
2.1 Ανεξάρτητη παραγωγή	40
3. Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (Ε.Κ.Κ.)	41
3.1 Νέος Ελληνικός Κινηματογράφος (Ν.Ε.Κ.)	45
4. Ανακατατάξεις	45

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

1. Αριθμός εισιτηρίων και οι διακυμάνσεις στην προσέλευση θεατών στους Κινηματογράφους	49
2. Τιμή του εισιτηρίου και οι επ' αυτού φόροι	53

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

1. Θεωρητικές προσεγγίσεις	55
2. Εμπειρικές αναλύσεις	56

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1. Η Θεσσαλονίκη χθες και σήμερα	60
--	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

1. Η μουσική παράδοση της πόλης	63
2. Η λογοτεχνία της πόλης	64
3. Το θέατρο της Θεσσαλονίκης	65
4. Από μήνα σε μήνα	65
4.1 Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης	66
4.2 Δημήτρια	66
4.3 Φεστιβάλ Ελληνικού και Διεθνούς Κινηματογράφου	66
4.4 Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού	67

4.5 Φεστιβάλ Βιβλίου	67
4.6 Γιορτές Ανοιχτού Θεάτρου	67
4.7 Θέατρο Δάσους	67
4.8 Ανθοέκθεση	67
4.9 Βραδιές Ονείρου	67
4.10 Καρναβάλι	68

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ / ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Ο ρόλος του Δήμου Θεσσαλονίκης στην πολιτιστική πολιτική ...	69
2. Η πολιτιστική πολιτική στη Θεσσαλονίκη: Φορείς και Στόχοι	71
3. Ο ρόλος και η άποψη του Δήμου και Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ..	73
4. Τα οφέλη του Δήμου από το Φεστιβάλ	74

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Λίγα λόγια για το Φεστιβάλ	80
2. Ο Ελληνικός Κινηματογράφος στο Φεστιβάλ	82
3. Η νέα διεθνή πορεία του Φεστιβάλ	85
4. Συντονισμός των Ευρωπαϊκών Φεστιβάλ Κινηματογράφου	88

4.1. Ευρωπαϊκά προγράμματα	90
---	-----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Οι Νόμοι του Φεστιβάλ	93
2. Ο ήδη υπάρχων Νόμος (Ν. 2557/97)	93
3. Ο σκοπός του Φεστιβάλ βάση του Ν. 2557/97	94
4. Περιουσία - ΟΛΥΜΠΙΟΝ: Η μόνιμη έδρα του Φεστιβάλ	96

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα	98
2. Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Μ.Κ.Θ.)	100

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ - ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - ΣΥΝΕΔΡΙΑ

1. Σεμινάρια - Επαγγελματική ενημέρωση	101
2. Συνέδρια	102
3. Ανοιχτές Συζητήσεις	103
4. Εκθέσεις - Συναυλίες	103

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Περιφερειακές εκδηλώσεις	105
2. Παράλληλη Δραστηριότητα	106
3. Εκδόσεις του Φεστιβάλ	106
3.1 Αφίσες	107

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Το Πρόγραμμα "Νέοι Ορίζοντες"	108
1.1 Παράλληλες εκδηλώσεις των Ν.Ο.	110
2. "Ματιές στα Βαλκάνια"	110
3. Το φεστιβάλ φέρνει τον Κινηματογράφο στα σχολεία	112

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Γενική Συνέλευση - Διοικητικό Συμβούλιο - Διευθυντής	115
1.1 Η Γενική Συνέλευση του Φεστιβάλ	115
1.2 Το Διοικητικό Συμβούλιο του Φεστιβάλ	118
1.2.1 Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου	119
1.3 Αρμοδιότητες - Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ	120
2. Διοικούσα Επιτροπή - Ο Διευθυντής του Μ.Κ.Θ.	122
2.1 Η Διοικούσα Επιτροπή του Μ.Κ.Θ. και οι αρμοδιότητές της	122

2.2 Αρμοδιότητες Διευθυντή Μ.Κ.Θ.	123
Οργανόγραμμα Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης	124
3. Οργάνωση και διάρθρωση του προσωπικού του Φεστιβάλ	125

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Οικονομικά Στοιχεία	128
2. Χορηγοί	129
2.1 Συνεργαζόμενοι Φορείς	129
2.2 Ιδιώτες χορηγοί	131
3. Διεξαγωγή Οικονομικής Χρήσης	133
4. Οι πόροι του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Μ.Κ.Θ.)	134
5. Συνοπτικά απολογιστικά στοιχεία	135

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Διοργάνωση Επιτροπής Βραβείων	144
2. Βραβεία του Φεστιβάλ	146
3. Τελετή λήξης	149

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Προσωπικές απόψεις για το φεστιβάλ	151
2. Προτάσεις και επιμέρους στόχοι - μέσα	155
3. Ο ρόλος που θα μπορούσε να έχει ο Δήμος Θεσσαλονίκης στο Φεστιβάλ	154
4. Πρόταση στο Φεστιβάλ	155
Είπαν - Έγραψαν για το φεστιβάλ	157
Ερωτηματολόγιο	161
Βιβλιογραφία	170
Παράρτημα I	
Παράρτημα II	

Συντομογραφίες

Τ.Α.,	Τοπική Αυτοδιοίκηση
Ο.Τ.Α.,	Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης
ΥΠ.ΠΟ.,	Υπουργείο Πολιτισμού
Ε.Κ.Κ.,	Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου
Ν.Ε.Κ.,	Νέος Ελληνικός Κινηματογράφος
Μ.Κ.Θ.,	Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Δ.Ε.Θ.,	Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης
Π.Ε.Κ.Κ.,	Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου
Ε.Τ.Ε.Κ.Τ.,	Ένωση Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου - Τηλεόρασης

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η παρούσα εργασία με θέμα **Φεστιβάλ Ελληνικού και Διεθνούς Κινηματογράφου, "Το παράδειγμα του Δήμου Θεσσαλονίκης"** έχει ως σκοπό να παρουσιάσει την εξέλιξη του Κινηματογράφου μέσα από μια σειρά καταστάσεων (**θεσμικό πλαίσιο, Κρατική πολιτική, οικονομική κατάσταση, παραγωγή, βραβεία κλπ.**) και να αναδείξει τον ρόλο της Τ.Α., δηλαδή του Δήμου Θεσ/νίκης στην πολιτιστική πολιτική, να τον προβάλλει, να εκτιμήσει τις προσπάθειές του, καθώς και να αναρωτηθεί γιατί τελικά ο Δήμος Θεσ/νίκης δεν έχει αρμοδιότητες σε ένα τόσο μεγάλο πολιτιστικό γεγονός που διοργανώνεται στην πόλη του. Μήπως γιατί δεν έχει διαμορφωθεί ακόμη μια συστηματική και μακροπρόθεσμη περιφερειακή πολιτιστική πολιτική, επειδή το Υπουργείο Πολιτισμού δεν έχει μεταφέρει ουσιαστικές αρμοδιότητες και πόρους στην περιφέρεια, ενώ οι αποφάσεις για πολιτιστικά θέματα της περιφέρειας, πχ. το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσ/νίκης λαμβάνονται στην Αθήνα και όχι από τις δημοτικές αρχές της πόλης της Θεσ/νίκης; Μήπως επειδή υπάρχει έλλειψη κατάλληλα εκπαιδευμένων πολιτιστικών στελεχών στην Τ.Α. και κατ' επέκταση στον Δήμο Θεσ/νίκης;

Ειδικότερα, η παρούσα εργασία έχει σκοπό να περιγράψει την παρουσία του φεστιβάλ μέσα και έξω από τη χώρα. Να δει και να εκτιμήσει το έργο που παράγει και προσφέρει στην Κινηματογραφία (**τοπική, διεθνή**), καθώς και την οργάνωση του (θεσμική - οικονομική κατάσταση) και τον τρόπο διεξαγωγής των εκδηλώσεών του.

Η συγκεκριμένη εργασία αποτελείται από τέσσερα μέρη.

Στο **πρώτο** μέρος γίνεται αναφορά στην άσκηση πολιτιστικής πολιτικής από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, στα προβλήματα που βιώνει

σήμερα, στο ρόλο που κατέχει το ΥΠ.ΠΟ., στην έλλειψη αρμοδιοτήτων και πόρων από αυτό προς την περιφέρεια, καθώς και στο θεσμικό πλαίσιο (**πολιτιστικού χαρακτήρα**) των Ο.Τ.Α.

Στο **δεύτερο** μέρος γίνεται αναφορά στον Δήμο Θεσ/νίκης στον ρόλο του στην χάραξη πολιτιστικής πολιτικής αλλά και στον ρόλο τους στην πολιτιστική αναζωογόνηση της πόλης. Επίσης στον ρόλο που θα μπορούσε να κατέχει στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, καθώς και στα οφέλη που αποκομίζει ο Δήμος από αυτό το μεγάλο πολιτιστικό γεγονός με διεθνή ακτινοβολία, στις απόψεις και των δύο φορέων (**Δήμου - Φεστιβάλ**) για τον θεσμό.

Στο **τρίτο** μέρος γίνεται εκτενής αναφορά στο θεσμικό πλαίσιο και στην κρατική πολιτική στον ευρωπαϊκό χώρο, όπου και θεωρηθείτε ιδιαίτερα απαραίτητη για να χαρτογραφηθεί η υπάρχουσα κατάσταση στις ευρωπαϊκές χώρες με τις οποίες, άλλωστε, αναπτύσσονται και οι περισσότερες οικονομικές και πολιτιστικές σχέσεις της Ελλάδας. Επίσης, στον τρόπο δομής και οργάνωσης της παραγωγής αλλά και στο κοινό του Κινηματογράφου το οποίο αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα για τη συνέχεια της Κινηματογραφίας.

Στο **τέταρτο** και τελευταίο μέρος αναλύεται ο θεσμός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου από την αρχή της ίδρυσής του μέχρι και σήμερα, με ιδιαίτερο βάρος στην εξαετία 1992 - 1997 κατά την οποία το φεστιβάλ της Θεσ/νίκης μπαίνει σε μια νέα διεθνή πορεία. Γίνεται ανάλυση του ήδη υπάρχοντος Νόμου (2557/97). Αναπτύσσονται όλες οι δραστηριότητες (**Διεθνείς συναντήσεις, Σεμινάρια, Συνέδρια, εκδηλώσεις, ευρωπαϊκά προγράμματα κλπ.**) του φεστιβάλ, χαρτογραφώντας τη δυναμική του πορεία και ανταγωνιστική του θέληση να επιβιώσει μέσα σε ένα μεγάλο πλήθος όμοιων και καλά οργανωμένων φεστιβάλ που υπάρχουν σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Γίνονται εκτενείς αναφορές στα τρία μεγάλα προγράμματα, "**Ματιές**

στα Βαλκάνια", "Νέοι Ορίζοντες", "Ο Κινηματογράφος στα σχολεία", προγράμματα που αποτελούν τις ωραιότερες στιγμές των εκδηλώσεων του. Ακόμη γίνονται αναφορές στον τρόπο οργάνωσης του προσωπικού του, στην διεξαγωγή των οικονομικών του στοιχείων, στα βραβεία και στην τελετή λήξης του Φεστιβάλ. Τέλος, δίνονται οι προσωπικές απόψεις - προτάσεις (στόχοι - μέσα) για την όλη πορεία του Φεστιβάλ αλλά και για την αποτελεσματική λειτουργία που θα μπορούσε να έχει αυτό.

Η εργασία κλείνει με ένα ερωτηματολόγιο που τα στοιχεία του χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της εγγραφής της.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω για τη σημαντική βοήθεια, αλλά και ψυχική στήριξη που είχα καθ' όλη τη διάρκεια της ολοκλήρωσης της εργασίας, καθώς και για την διάθεση "**προσωπικού**" χρόνου σε μένα την κα Χαρίκλεια Σκιά - Πανοπούλου. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλο το προσωπικό του Φεστιβάλ για την πολύτιμη συνεργασία που είχαμε και ιδιαίτερα τον κ. Νότη Φόρσω.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Χώρα πολιτισμού, η Ελλάδα, αποτελεί ίσως ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα πολιτιστικών δραστηριοτήτων στον Παγκόσμιο Χάρτη. Κάθε σημείο της και ένας πολιτισμός, ένας πολιτισμός που εξελίσσεται καθημερινά, ένας πολιτισμός που προσπαθεί να προσαρμοστεί στις ανάγκες του σύγχρονου κόσμου.

Σημείο πολιτισμού και η πόλη της Θεσσαλονίκης. Μία πόλη με πλούσια πολιτιστική παράδοση αιώνων. Σήμερα, η Θεσ/νίκη με την βοήθεια των δημοτικών αρχών κατάφερε βήμα - βήμα να γίνει το Κέντρο Πολιτικών δραστηριοτήτων σε ολόκληρη την Βαλκανική Χερσόνησο.

Η διακίνηση - διάθεση και προβολή του διατιθέμενου πολιτιστικού προϊόντος αλλά και η παραγωγή μεγάλης εμβέλειας πολιτιστικών παραγωγών και εκδηλώσεων, προβάλλουν τη σύγχρονη ταυτότητα της πόλης. Από τις κορυφαίες πολιτιστικές εκδηλώσεις της πόλης, είναι το **Φεστιβάλ Κινηματογράφου**. Πρόκειται για ένα θεσμό που λειτουργεί στην πόλη από το 1960. Σε συνεργασία με τους σημαντικούς της πόλης (Δήμο - Πανεπιστήμιο - Ιδιωτικούς Φορείς) και άλλων του εξωτερικού και με τη στήριξη και εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού προχωρεί, εδώ και περίπου σαράντα χρόνια, στη διοργάνωση σημαντικών παραγωγών και εκδηλώσεων.

Βασικοί στόχοι του Φεστιβάλ ήταν - να δώσει μια αντιπροσωπευτική εικόνα των εξελίξεων του Κινηματογράφου (τοπικού - διεθνούς) - να προβάλλει νέα ταλέντα (ηθοποιούς, σκηνοθέτες κλπ.) - να δώσει βαρύτητα στον Ελληνικό Κινηματογράφο, να υπογραμμίσει και να προβάλλει τις εξελίξεις και την πρόοδο του - να καθιερώσει το Φεστιβάλ σαν το μοναδικό θεσμό Κινηματογραφικής εκδήλωσης της

χώρας. Παρά τις ελλείψεις (διοικητικές, οργανωτικές) που παρουσίασε, μ' όλες τις γκρίνιες και τις δυσαρέσκειες μεταξύ Υπουργείου Πολιτισμού και δημοτικών αρχών της πόλης, το Φεστιβάλ κατάφερε να πραγματοποιήσει τους αρχικούς του στόχους.

Το 1992 αποτελεί ένα έτος σταθμό για την ιστορία του Φεστιβάλ, αφού ξεκινά τη νέα διεθνή πορεία του. Μια πορεία που υπόσχεται πολλά για τον Ελληνικό και Διεθνή Κινηματογράφο. Μια διεθνή πορεία που όχι σπάνια θα προκαλεί πάθη, καλλιτεχνικές και εμπορικές διαμάχες και θυελλώδεις δημοσιογραφικές συζητήσεις. Η νέα διεθνή πορεία του Φεστιβάλ θα μετατρέψει την πόλη σε ένα σημαντικό κινηματογραφικό κέντρο ανάμεσα στη Δύση και την Ανατολή, σε μια κρίσιμη εποχή για τον παγκόσμιο κινηματογράφο. Θα πρέπει όλοι να βοηθήσουμε για να επιζήσει σε αυτή τη νέα του πορεία που έχει ξεκινήσει. Καλύτερη οργάνωση, μακρότερη προετοιμασία, αποφυγή παραλείψεων καθώς και περισσότερη καλή θέληση απ' όλες τις πλευρές (Κράτος - Τ.Α.), αποτελούν μερικούς λόγους έτσι ώστε να προχωρήσει δυναμικά και να κερδίσει την εμπιστοσύνη όχι μόνο του τοπικού αλλά και διεθνούς κοινού. Αυτό όμως που κέρδισε ο Ελληνικός και Διεθνής Κινηματογράφος με το Φεστιβάλ, είναι το κοινό της Θεσσαλονίκης. Όπου και αυτό κέρδισε χωρίς καμιά αμφιβολία το Φεστιβάλ του.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΡΑΤΟΣ - ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΡΑΤΟΣ - ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Πολιτιστική Πολιτική

Η Πολιτιστική Πολιτική είναι ένα σύστημα σκοπών, μέσων και φορέων, που συνδυάζουν σ' ένα πρόγραμμα για να επιτύχουν τη γνώση, ενίσχυση και διάδοση του πολιτιστικού φαινομένου μιας κοινότητας για μία δεδομένη χρονική περίοδο.

Οι κύριοι σκοποί της πολιτιστικής πολιτικής που αφορούν τη συντήρηση, προώθηση και διάδοση των πολιτιστικών αγαθών είναι οι εξής:

1. Η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και της πολιτιστικής ταυτότητας.
2. Η προώθηση της πολιτιστικής επικοινωνίας με ξένες χώρες, όπως και η βελτίωση της "πολιτιστικής εικόνας" στο εξωτερικό.
3. Η ενίσχυση της καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας.
4. Η συμμετοχή του λαού στην απόλαυση, αλλά και στη δημιουργία των πολιτιστικών αγαθών.

Οι σκοποί αυτοί θα πρέπει να συνοδεύονται από τις ανάλογες ενέργειες της Πολιτείας για δημιουργία των μηχανισμών που θα βοηθήσουν στην πολιτική αναβάθμιση των πολιτών ώστε να μπορούν να συμμετέχουν στην όλη πολιτιστική δραστηριότητα της χώρας τους αλλά και να καθίστανται κοινωνοί της παγκόσμιας πολιτιστικής δημιουργίας.

Η πολιτιστική πολιτική θα πρέπει να στηρίζεται σε διαφορετικές κοινωνικές δυνάμεις και όχι μόνο στις κρατικές υπηρεσίες.

Μια σύγκλιση προσπαθειών (υλική υποστήριξη και συμμετοχή) από όλες τις πλευρές (Τ.Α., πολιτιστικοί σύλλογοι, πολίτες), είναι απαραίτητη για να ευδοκιμήσει ένας νέος θεσμός (πχ. ένα φεστιβάλ κινηματογράφου), διότι εάν η τοπική κοινωνία λειτουργήσει αδιάφορα απέναντι στον νέο θεσμό η αποτυχία του είναι εξασφαλισμένη.

Βασική μέριμνα του επίσημου Κράτους είναι να προωθήσει, μέσω της πολιτιστικής του πολιτικής, εκείνες τις πολιτιστικές δραστηριότητες που θα βοηθήσουν τους πολίτες του να ανακαλύψουν κάποιο νόημα και σκοπό στη ζωή τους.

Σημαντικό εμπόδιο στην υλοποίηση πολιτιστικής πολιτικής αποτελεί το χαμηλό ποσοστό που προβλέπετε από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον πολιτισμό παρ' όλο που ο πολιτισμός θεωρείται αναπόσπαστο στοιχείο οικονομικής ανάπτυξης.

1.1 Πολιτιστική ανάπτυξη και Τοπική Αυτοδιοίκηση

Η Πολιτιστική ανάπτυξη είναι ταυτόχρονα ένας σκοπός και μια διαδικασία. Αποσκοπεί στο να διασφαλιστούν σε μια κοινωνία "οι δυνατότητες που θα της επιτρέψουν να δημιουργήσει το δικό της τρόπο και το δικό της περιβάλλον (θεσμικό, οικονομικό, κοινωνικό κλπ.)".

Για να επιτευχθεί η πολιτιστική ανάπτυξη¹ μιας χώρας κύρια προϋπόθεση είναι η πολιτιστική αποκέντρωση. Η αποκέντρωση σχετίζεται με διαδικασίες εκσυγχρονισμού, εκδημοκρατισμού και αυτόματης ανάπτυξης της τοπικής κοινωνίας.

¹ ΑΝΑΠΤΥΞΗ. Ποσοτικά είναι η κατανομή των πόρων και εισοδημάτων, ποιοτικά είναι η αναβάθμιση της "ποιότητας ζωής"

Στον πολιτιστικό σχεδιασμό σε τοπικό επίπεδο μεγάλη είναι η συμβολή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης². Όταν αυτή παίρνει πρωτοβουλίες πολιτιστικής ανάπτυξης, αντανακλά την συνειδητοποίηση της κεντρικής εξουσίας να αποκεντρώνει και να αναβαθμίσει τις πολιτιστικές δομές στην επαρχία, αλλά ταυτόχρονα διαφαίνεται και η συνειδητοποίηση της τοπικής εξουσίας να ασχοληθεί με την πολιτιστική αναβάθμιση των πληθυσμών της.

Βασικός ρόλος της Τ.Α., είναι η δημιουργία υποδομής για παραγωγή πολιτιστικού προϊόντος και ισόρροπης χωροταξικής κατανομής της πολιτιστικής υποδομής στα πλαίσια της πόλης. Η Τ.Α. μπορεί να διαδραματίσει πρωταρχικό ρόλο στην προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, στη διατήρηση και προβολή των ιδιαιτεροτήτων μιας περιοχής, αλλά και στη σύνδεση της πόλης με άλλους πολιτισμούς.

Η Τ.Α. στην Ελλάδα, όπως σε πολλές πόλεις της Ευρώπης, θα πρέπει να προσπαθεί να αναβαθμίσει το πολιτιστικό της περιβάλλον ώστε να γίνει κέντρο δημιουργικότητας και κατανομών, που θα έχουν σαν συνέπεια την συρροή εκτός του οικονομικού και άλλων μορφών κεφαλαίου (πχ. του επιστημονικού δυναμικού).

Οι δυνατότητες προώθησης της πολιτιστικής ανάπτυξης από την Τ.Α. συνδέονται άμεσα με την γενικότερη ανάπτυξη του θεσμού (την διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια της Τ.Α., την συνένωση των Κοινοτήτων, την εφαρμογή του β' Βαθμού Τ.Α.). Ένα από τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζει είναι η έλλειψη θεσμοθετημένων κριτηρίων για την χρηματοδότησή της από το ΥΠ.ΠΟ.

Κύριο πρόβλημα που βιώνει η Τ.Α. στην Ελλάδα, είναι η έλλειψη διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας που συμβάλλει ώστε να μην μπορεί να παραχθεί πολιτιστικό έργο. Γενικά, διαπιστώνεται έλλειψη

² Ο Ν. 1622/86 αποτελεί το γενικό θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των Ο.Τ.Α.

πολιτιστικής υποδομής σε περιφερειακό επίπεδο αλλά και επαρκών θεσμοθετημένων πόρων για πολιτιστική δράση.

1.2 Η άσκηση περιφερειακής πολιτιστικής πολιτικής στην Ελλάδα

Η χώρα μας από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 αναγνώρισε την ανάγκη πολιτιστικού προγραμματισμού και την ένταξε στα Πενταετή Προγράμματα Ανάπτυξης του 1978 - 1982.

Ένα από τα κύρια προβλήματα της χώρα μας που έχει μονιμοποιηθεί σαν πρώτο εσωτερικό πρόβλημα, είναι αυτό της περιφερειακής της ανάπτυξης.

Όπως επισημαίνει στο βιβλίο της η Ν. Κόνσολα "η πρόοδος που συντελέστηκε στην οικονομία της χώρας και η κοινωνική της ανάπτυξη συνοδεύτηκαν από έντονες διαπεριφερειακές και ενδοπεριφερειακές ανισότητες στη χωροταξική κατανομή του πληθυσμού, στην κατανομή και στη διάρθρωση των οικονομικών δραστηριοτήτων, στο επίπεδο διαβίωσης, στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική υποδομή και γενικότερα στην παροχή ευκαιριών". Οι ανισότητες αυτές είναι βασικά ανισότητες στις ευκαιρίες εξέλιξης, δημιουργίας και προόδου σ' όλες τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας (εκπαίδευση, υγεία, ψυχαγωγία, κλπ.).

Συνοπτικά αναφέρονται τα αίτια του περιφερειακού προβλήματος στην Ελλάδα τα οποία είναι³:

- 1. Ιστορικά** (πχ. ο εμφύλιος πόλεμος μετά την απελευθέρωση ενίσχυσε τις πληθυσμιακές συγκεντρώσεις της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, κ.ά.).
- 2. Οικονομικό - κοινωνικά** (σ' αυτά συγκαταλέγονται η καθαρά μετανάστευση των περιοχών της υπαίθρου, η έντονη αστικοποίηση,

³ Βλέπ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΚΙΑ Χ., Περιφερειακή πολιτιστική πολιτική. σελ. 19.

η ανεπάρκεια της περιφερειακής πολιτικής, η διάρθρωση της παραγωγής και της απασχόλησης στις περιφέρειες, κ.ά.).

3. Θεσμικά (το συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης, η έλλειψη σταθερής και μακροχρόνιας στρατηγικής στην περιφερειακή πολιτική, ο ασήμαντος μέχρι πρόσφατα ρόλος της Τ.Α. στην αναπτυξιακή διαδικασία είναι μερικά από τα θεσμικά αίτια του προβλήματος).

4. Γεωγραφικά (η γεωγραφική διαμόρφωση της χώρας δημιουργεί πολλαπλά προβλήματα πχ. επικοινωνίας).

Μερικά από τα βασικότερα προβλήματα της περιφερειακής πολιτιστικής πολιτικής στην Ελλάδα είναι τα εξής⁴:

- Δεν έχει διαμορφωθεί ακόμη μία συνεπής, συστηματική και μακροπρόθεσμη περιφερειακή πολιτιστική πολιτική.
- Το ΥΠ.ΠΟ. δεν έχει μεταφέρει ουσιαστικές αρμοδιότητες και πόρους στην περιφέρεια. Οι αποφάσεις για πολιτιστικά θέματα της περιφέρειας λαμβάνονται στην Αθήνα, χωρίς τη συμμετοχή του πληθυσμού τον οποίο αφορούν.
- Έλλειψη κατάλληλα εκπαιδευμένων πολιτιστικών στελεχών.
- Ποιοτική ανεπάρκεια στο χώρο της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος.
- Η έλλειψη των απαιτούμενων πόρων αποτελεί το κύριο πρόβλημα του τομέα αυτού.

Σήμερα, παρ' όλο που υπάρχει ένα πολύ καλά οργανωμένο θεσμικό πλαίσιο που αναφέρεται στη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και πόρων από την κρατική εξουσία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δεν υπάρχει ολοκληρωμένη εφαρμογή του από την τελευταία. Η έλλειψη του θεσμικού πλαισίου στην Τ.Α. αποτελεί τον σημαντικότερο αρνητικό

⁴ Βλ. ΚΟΝΣΟΛΑ ΝΤ., Πολιτιστική δραστηριότητα και κρατική πολιτική στην Ελλάδα. Η περιφερειακή διάσταση. σελ. 89-103

παράγοντα, γεγονός που την κάνει να ζητά την βοήθεια της εκάστοτε κυβέρνησης.

Ο σημαντικότερος λόγος μη υλοποίησης του θεσμικού πλαισίου, (έλλειψη αρμοδιοτήτων και πόρων, μη κατάλληλα εκπαιδευμένα πολιτιστικά στελέχη στην Τ.Α., αποφάσεις πολιτιστικού χαρακτήρα για την περιφέρεια από την Αθήνα) οφείλονται στις αλλαγές τόσο των εκάστοτε κυβερνήσεων όσο και στις αλλαγές προσώπων στις δημοτικές αρχές του κάθε Δήμου, με αποτέλεσμα τα βασικά προβλήματα της περιφερειακής πολιτιστικής πολιτικής στην Ελλάδα να μην λύνονται ποτέ.

2. Οι πολιτιστικοί φορείς του ΥΠ.ΠΟ.

Οι τομείς που προβλέπονται στον οργανισμό του ΥΠ.ΠΟ. (Δ.Π. 941/77) και που περιλαμβάνονται στην καταργηθείσα εν τω μεταξύ (το 1982) Γενική Διεύθυνση Πολιτιστικής Ανάπτυξης είναι:

1. το θέατρο,
2. η μουσική,
3. ο χορός,
4. οι εικαστικές τέχνες,
5. ο κινηματογράφος,
6. η καλλιτεχνική εκπαίδευση,
7. τα γράμματα,
8. ο λαϊκός πολιτισμός,
9. τα πολιτιστικά σωματεία,
10. τα πνευματικά κέντρα,
11. τα συνέδρια,
12. τα φεστιβάλ.

Επίσης, τομείς του ΥΠ.ΠΟ. αποτελούν τα ελεύθερα Ανοιχτά Πανεπιστήμια που προστέθηκαν αργότερα καθώς και οι βιβλιοθήκες, που ανήκαν ως το 1985 στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά η εποπτεία⁵ τους έχει μεταφερθεί στο Υπουργείο Παιδείας (Ν. 1552/85). Επίσης, ο Αρχαιολογικός Τομέας και οι Γενικές Γραμματείες (Λαϊκής Επιμόρφωσης, Νέας Γενιάς, Αθλητισμού, Απόδημου Ελληνισμού) αποτελούν τομείς του ΥΠ.ΠΟ.

Η εκλαϊκευτική παρουσίαση των τομέων του ΥΠ.ΠΟ. και των αρμοδιοτήτων τους και ιδίως εκείνων, που μπορεί να ενδιαφέρουν τον απλό πολίτη, έγινε στο μικρό, συνοπτικό οδηγό, που εξέδωσε το Υπουργείο το 1985 με τον τίτλο "Πολιτισμός και Πολίτες".

Τέλος, το ΥΠ.ΠΟ. για τη χρονική περίοδο 1994 - 1999 θα χρηματοδοτηθεί από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (πακέτο Ντελόρ II) με 85 δις, για να στηρίξει τις ενέργειες, που εντάσσονται στο υποπρόγραμμα "Πολιτισμός" του επιχειρησιακού προγράμματος "Τουρισμός - Πολιτισμός":

- Ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας
- Εθνικό Πολιτιστικό Δίκτυο Πόλεων
- Νέο Μουσείο της Ακρόπολης
- Μουσεία
- Αναστήλωση και ανάδειξη Μνημείων και Συνόλων
- Αρχείο Μνημείων και Κτηματολόγιο
- Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο Θεσσαλονίκης
- Τεχνική βοήθεια

⁵ Μαζί με εκείνη των ιστορικών αρχείων

3. Το θεσμικό πλαίσιο των Ο.Τ.Α.

Στο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα (άρθρο 277) αναφέρεται ότι⁶:

I. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες μπορούν να συνιστούν δικές τους επιχειρήσεις ή να μετέχουν σε επιχειρήσεις που συνιστούν μαζί με άλλα νομικά ή φυσικά πρόσωπα ή σε επιχειρήσεις που ήδη υπάρχουν.

II. Δύο ή περισσότεροι Δήμοι ή Κοινότητες μπορούν να συνιστούν κοινές δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις και να συμμετέχουν σε υφιστάμενες δημοτικές και κοινοτικές επιχειρήσεις.

III. Η σύσταση αμιγούς δημοτικής ή κοινοτικής επιχείρησης ή η συμμετοχή σε τέτοια επιχείρηση γίνεται με πλήρη οικονομοτεχνική μελέτη.

IV. Στην απόφαση του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου για τη σύσταση Δημοτικής ή Κοινοτικής επιχείρησης αναφέρονται η επωνυμία, οι πόροι, η διάρκεια και η έδρα της επιχείρησης, η διοίκηση, τα σχετικά με τη διάλυση και εκκαθάριση της επιχείρησης κλπ.

V. Οι παραπάνω Δημοτικές ή Κοινοτικές επιχειρήσεις αποτελούν Ν.Π.Ι.Δ. και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας.

VI. Η ευθύνη Δήμου ή Κοινότητας, που συνιστά ή συμμετέχει σε επιχείρηση του άρθρου 285 (Δ.Κ.Κ.), περιορίζεται στη συμμετοχή της στο κεφάλαιο της επιχείρησης.

VII. Δεν επιτρέπεται η επιχορήγηση από Νομαρχιακή Αυτ/ση, Δήμο ή Κοινότητα οποιασδήποτε επιχείρησης που αυτοί συνιστούν ή συμμετέχουν

Ο νόμος 1416/1984 άρθρο 11, αναφέρεται στις **Προγραμματικές Συμβάσεις** ως έργο θεσμικής υποδομής για την Τ.Α., δίνοντας την ευκαιρία να αναπτύξει πολιτιστικές δραστηριότητες. Ο θεσμός έχει χρησιμοποιηθεί κυρίως για κάθετη συνεργασία μεταξύ Ο.Τ.Α. και

⁶ Βλέπ. Δημοτικό και Κοινοτικό κώδικα. Άρθρο 277 σελ. 208-220

Κρατικών Φορέων, παρά για οριζόντια συνεργασία μεταξύ Ο.Τ.Α. Πολλοί Δήμοι (ή Κοινότητες) βοηθούμενοι από τον θεσμό αυτό κατάφεραν να δημιουργήσουν **Δημοτικές Πολιτιστικές Επιχειρήσεις**.

Ένα μέσο λοιπόν προώθησης της **ενδογενούς πολιτιστικής ανάπτυξης** στα πλαίσια των τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων ήταν η δημιουργία **Δημοτικών Πολιτιστικών Επιχειρήσεων** από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης επειδή θεωρείται ότι οι δημοτικές επιχειρήσεις αποτελούν το οικονομικό υποκείμενο που μπορεί να προωθήσει αποτελεσματικά την ανάπτυξη σε τοπικό επίπεδο.

Με τον τρόπο αυτό η Τ.Α. υπέρβαλλε το ρόλο της ως πολιτικο - διοικητικός θεσμός και άρχισε να ασκεί επιχειρηματικής μορφής κοινωνικο - οικονομική δραστηριότητα, με δυνατότητα άσκησης **αναπτυξιακού ρόλου** και παρέμβασης στην οικονομική ζωή του τόπου. Της δόθηκαν οι δυνατότητες να επιδιώξει την ικανοποίηση τοπικών αναγκών και αξιοποίησης τοπικών πόρων, αλλά και να προωθήσει τον κοινωνικό τομέα της οικονομίας, ανοίγοντας έτσι τις δυνατότητες κοινωνικών πειραματισμών.

Ο νόμος 1416/1984 και τα άρθρα 246 - 260 του Π.Δ. 76/1985, καθορίζουν τα πλαίσια λειτουργίας των δημοτικών επιχειρήσεων και με το νόμο 1262/1982 προβλέπονται ευνοϊκές ρυθμίσεις για την χρηματοδότηση τους. Οι προϋποθέσεις αυτές για τη δημιουργία Δημοτικών Επιχειρήσεων, εντάσσονται στην προσπάθεια της **Κεντρικής Εξουσίας** για περιφερειακή ανάπτυξη, η οποία δεν μπορεί να ολοκληρωθεί αν δεν υπάρχει ενδογενής ανάπτυξη.

Οι δημοτικές επιχειρήσεις είχαν σαν σκοπό να παρέμβουν στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των περιοχών τους και να προσπαθήσουν να τις βελτιώσουν.

Η ίδρυση επιχειρήσεων από τους Δήμους και τις Κοινότητες ή η συμμετοχή τους σ' αυτές, σύμφωνα με το Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα (Π.Δ. 76/85), έχει τους ακόλουθους σκοπούς:

- Την εκτέλεση και εκμετάλλευση έργων που στοχεύουν στην εξυπηρέτηση του κοινού.
- Την παραγωγή αγαθών ή υπηρεσιών που επίσης στοχεύουν στην εξυπηρέτηση του κοινού.
- Την πραγματοποίηση εσόδων (βάσει του άρθρου 246 παρ. 1 του Π.Δ. 76/1985).

Εάν η Τ.Α. θέλει να πραγματοποιήσει πιο σύνθετα προγράμματα, δεδομένης της στενότητας των πόρων που έχουν οι Δήμοι και οι Κοινότητες, απαραίτητη γίνεται **μια διαδημοτική και διαπεριφερειακή συνεργασία**. Επίσης, θα πρέπει να **αξιοποιούνται τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης** που αφορούν τον πολιτιστικό τομέα.

Σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία, η Τ.Α. πρέπει να προσπαθήσει να ενδυναμώσει και να συντονίσει τις διαφορετικές ομάδες (συλλόγους, σωματεία, ομίλους) της περιοχής της και να τις υποστηρίξει να διακριθούν και να διαφοροποιηθούν ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους, διότι η προώθηση της επικοινωνίας και ανάπτυξη διαλόγου πρέπει να αποτελούν σκοπό της Τ.Α.

3.1 Αρμοδιότητες πολιτιστικού χαρακτήρα των Ο.Τ.Α.

Οι αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων βάσει του Δ.Κ.Κ., άρθρο 24, όσον αφορά τα πολιτιστικά, είναι οι εξής:

- α) Η ίδρυση και η λειτουργία παιδικών, βρεφικών, βρεφονηπιακών σταθμών και νηπιαγωγείων, κέντρων ψυχαγωγίας και αναψυχής ηλικιωμένων, βρεφοκομείων, Κ.Α.Π.Η., μελέτη και εφαρμογή κοινωνικών προγραμμάτων.

- β) Η ίδρυση, κατασκευή και λειτουργία πολιτιστικών και πνευματικών κέντρων, σχολών διδασκαλίας μουσικής, χορού, ζωγραφικής και κέντρων επαγγελματικού προσανατολισμού, καθώς και η μελέτη και εφαρμογή πολιτιστικών προγραμμάτων.
- γ) Η μελέτη, διαχείριση και εκτέλεση προγραμμάτων οικιστικής και πολεοδομικής ανάπτυξης.
- δ) Η προστασία του φυσικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος.
- ε) Η ίδρυση και λειτουργία πολιτιστικών και πνευματικών κέντρων όπως βιβλιοθήκες, μουσεία, πινακοθήκες, η επισκευή και συντήρηση παραδοσιακών ή ιστορικών κτιρίων που παραχωρούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς ή κοινωνικές και πολιτιστικές λειτουργίες και σε συνεργασία με τους αρμόδιους δημόσιους φορείς, η συντήρηση και λειτουργία αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων της περιοχής.
- στ) Η κατασκευή, επισκευή, συντήρηση και διαχείριση των δημοτικών και κοινοτικών σταδίων, των γυμναστηρίων και των αθλητικών κέντρων.
- ζ) Η χορήγηση των αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας θεάτρων, κινηματογράφων και παρεμφερών επιχειρήσεων, που προβλέπονται από τους Α.Ν. 445/1937 και 446/1937.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Συγκριτική ανάλυση των δεδομένων στον ευρωπαϊκό χώρο

Η οποιαδήποτε ανάλυση των χαρακτηριστικών της ελληνικής κινηματογραφίας θα είναι ελλιπής αν δεν πλαισιωθεί από μια καταγραφή των βασικών δεδομένων των κινηματογραφιών άλλων χωρών. Το νομικό πλαίσιο και η θεσμική πραγματικότητα πάνω στα οποία στηρίχτηκαν οι εθνικές κινηματογραφίες είναι απαραίτητο στοιχείο για την κατανόηση του τρόπου αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Από τα πρώτα βήματα της κινηματογραφικής τέχνης οι ευρωπαϊκές χώρες αναγνώρισαν τον πολιτιστικό της ρόλο και θεσμοθέτησαν μέτρα για την ενίσχυση και προστασία της. Δημιουργούνται κρατικοί και ημικρατικοί οργανισμοί που προάγουν την καλλιτεχνική έκφραση και ενισχύουν οικονομικά την εθνική παραγωγή. Στην **Γερμανία** από το 1920 και την **Ιταλία** από το 1927 ψηφίζεται ένα πλέγμα νόμων για την ανάπτυξη της κινηματογραφίας και διατίθεται υψηλά κονδύλια για την πραγματοποίηση αυτού του στόχου. Η πολιτική αυτή αποβλέπει στην παροχή οικονομικών κινήτρων και διευκολύνσεων σε όλους τους παραγωγούς, αλλά και στην προώθηση ιδιαίτερα καλλιτεχνικών προσπαθειών. Η κρατική παρέμβαση επεκτάθηκε και σε καθαρά πολιτιστικούς τομείς, όπως είναι η διατήρηση της πνευματικής κληρονομιάς των έργων τέχνης και η

αισθητική διαπαιδαγώγηση του κοινού. Το **Βρετανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου (B.F.I.)** ιδρύεται το 1933, η δε **Γαλλική Ταινιοθήκη** το 1936. Και οι δύο οργανισμοί επέδειξαν πλουσιότατη δραστηριότητα και προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες στη συγκέντρωση, διατήρηση αλλά και μελέτη του κινηματογραφικού υλικού⁷.

Το **Γαλλικό Κέντρο Κινηματογράφου**, το **Ινστιτούτο Κινηματογραφολογίας** στο Μόναχο, ο **Εθνικός Οργανισμός χρηματοδοτήσεων ταινιών** και **δανειοδοτήσεων παραγωγών** στο Λονδίνο είναι οργανισμοί που με την οικονομική τους πολιτική καθάρισαν σε μεγάλο βαθμό τη γενικότερη κατάσταση των εθνικών κινηματογραφιών.

1.1 Κινηματογράφος - Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Η κρατική παρέμβαση θα πρέπει να είναι ανάλογη για ανάληψη νέων πρωτοβουλιών και καθιέρωση διαδικασιών που θα βοηθούν την προσπάθεια για τη διατήρηση του δικαιώματος στη δημιουργία και την επικοινωνία μέσω της τέχνης.

Προς αυτή την κατεύθυνση είναι απαραίτητη και η συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η μέχρι το 1975 στάση της δυστυχώς υπήρξε από αδιάφορη έως εχθρική. Στηριζόμενη στην ξεπερασμένη άποψη που θεωρεί τον κινηματογράφο βιομηχανικό προϊόν, απαιτεί την πιστή εφαρμογή των νόμων της ελεύθερης αγοράς. Με τον τρόπο αυτό οι εθνικές κινηματογραφίες θα πρέπει να πάψουν να ενισχύονται, γιατί η προστασία τους είναι αντίθετη με τη σύμβαση της **Ρώμης**. Η αντιμετώπιση αυτή αγνοεί εντελώς την πολιτιστική διάσταση του ζητήματος και δεν αναγνωρίζει τους υπαρκτούς κινδύνους για την εξαφάνιση των εθνικών ιδιαιτεροτήτων, ιδιαίτερα των μικρών χωρών. Πάντως τα **κράτη - μέλη** δεν αλλάζουν τη στάση τους και την

⁷ Ταινίες, βιβλία, σενάρια, περιοδικά, φωτογραφίες, μηχανήματα, σκηνικά, κ.ά.

νομοθεσία τους, αντίθετα μάλιστα επεκτείνουν τις προσπάθειες να πείσουν τους υπεύθυνους της Ε.Ο.Κ. Είναι κοινή διαπίστωση ότι η Ε.Ο.Κ. όχι μόνο πρέπει να δεχθεί την προστατευτική πολιτική των εθνικών κινηματογραφιών, αλλά και η ίδια να βοηθήσει στην προώθηση των παραγόμενων ταινιών και στις άλλες χώρες.

Έτσι, η κρίση του ευρωπαϊκού κινηματογράφου όχι μόνο δεν είναι ξεκομμένη από τη γενικότερη πολιτικο - κοινωνική κατάσταση, αλλά συναρτάται άμεσα με την οικονομική κρίση της βιομηχανικής κοινωνίας και τις ανάλογες πολιτιστικές αλλαγές. Οι λόγοι που την προκάλεσαν δεν είναι ούτε μονοσήμαντοι ούτε βραχείας διάρκειας, είναι δε άμεσα συνδεδεμένοι με τις γενικότερες και πλατύτερες διεργασίες και αλλαγές που συντελούνται στο χώρο των οπτικοακουστικών μέσων. Οι οικονομικοί μηχανισμοί και οι τεχνολογικές εξελίξεις στον τομέα αυτό, του καθιστούν κυρίαρχο παράγοντα στη διαμόρφωση της αυριανής κοινωνίας. Ο κινηματογράφος, παραμένοντας πάντα μέσο επικοινωνίας και έκφρασης, είναι ο πλέον ευαίσθητο στα νέα προβλήματα.

2. Το νομικό καθεστώς και η κρατική στάση απέναντι στην Ελληνική Κινηματογραφία

Aπό τα πρώτα βήματα της στις αρχές του αιώνα η Ελληνική Κινηματογραφία αντιμετώπισε την αδιαφορία της επίσημης κρατικής εξουσίας. Το κινηματογραφικό προϊόν όχι μόνο δεν έτυχε ιδιαίτερης προστασίας και ενίσχυσης, αλλά αφέθηκε εξ ολοκλήρου στους όρους της ελεύθερης οικονομίας, σαν ένα ακόμη εμπορευτικό είδος που οι νόμοι της αγοράς καθορίζουν την παραγωγή, διανομή και εκμετάλλευσή του. Κρατική πολιτική για τη δημιουργία εθνικής

παραγωγής και ενίσχυσης της καλλιτεχνικής δημιουργίας όχι μόνο δεν υπήρξε αλλά αντίθετα έγιναν παρεμβάσεις που στάθηκαν φραγμός στην ελευθερία της έκφρασης και την πολυφωνία. Ο πολιτιστικός ρόλος του κινηματογράφου παραμελήθηκε παρά τη συνεχιζόμενη εκδήλωση ενδιαφέροντος εκ μέρους του κοινού, το οποίο μάλιστα επέφερε σημαντικά οικονομικά οφέλη μέσω του φόρου στον Κρατικό προϋπολογισμό.

Το νομικό καθεστώς υπήρξε ελλιπέστατο και επιβεβλημένο από την ανάγκη επίλυσης καθημερινών προβλημάτων. Ενώ σε ολόκληρη την Ευρώπη θεσπίζονται μέτρα στήριξης των εθνικών κινηματογραφιών με ενισχύσεις στους παραγωγούς, δημιουργούς, διανομείς και αιθουσάρχες, στην Ελλάδα δε λαμβάνεται κανένα απολύτως μέτρο προστασίας και ενίσχυσης του καλλιτεχνικού προϊόντος⁸.

Το κράτος όχι μόνο αγνοεί την πολιτιστική δράση αλλά απεμπολεί και την οικονομική ανάπτυξη με τους υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές που επιβάλλει με τον Ν. 3279/55, ο οποίος καθιστά ουσιαστικά τον κινηματογράφο χρηματοδότη των άλλων τεχνών.⁹

Ο Ν. 4208/61 (ΦΕΚ 17Α / 19.9.61) είναι ο πρώτος που αναφέρεται ρητά στην "ανάπτυξη της Κινηματογραφίας". Ο νόμος αυτός πιο συγκεκριμένα, καθορίζει φορολογικές απαλλαγές (άρθ. 21), συναλλαγματικές διευκολύνσεις (άρθ. 22), απαλλαγή μηχανημάτων από δασμούς (άρθ. 23), ατελή εξαγωγή της κόπιας (άρθ. 24) και απαγορεύει την παροχή πληροφοριών από τις ελληνικές αρχές σχετικά με τις δαπάνες των αλλοδαπών επιχειρήσεων που παράγουν ταινίες στην Ελλάδα (άρθ. 25).

Ακολουθώντας το γερμανικό Σύνταγμα που απαγορεύει τη

⁸ Βλέπ. ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ελληνική Κινηματογραφία 1965-1975. Θεσμικό πλαίσιο-Οικονομική κατάσταση. σελ. 44-56

⁹ Θέατρο, λυρική

λογοκρισία του Τύπου και το Θέατρο αλλά την επιβάλλει στον Κινηματογράφο, το Ελληνικό Σύνταγμα¹⁰ επιτρέπουν τη λήψη προληπτικών μέτρων. Η ίδια νοοτροπία συνεχίζεται τόσο στο Σύνταγμα του 1952 όσο και τα δικτατορικά συντάγματα του 1968 και 1973 (άρθ. 14).¹¹ Ακόμα και το Σύνταγμα του 1975 (άρθ. 15), επαναλαμβάνει ακριβώς την ίδια διατύπωση ως προς τον κινηματογράφο.

Είναι αυτονόητο ότι οι νόμοι που θεσπίστηκαν κινούνται σε επίπεδα επιβολής, προληπτικού ελέγχου ανάλογα με τις εκάστοτε πολιτικο - κοινωνικές συνθήκες. Το Ν.Δ. 110 8/42 (ΦΕΚ Α 148/6-3-42) καθορίζει τους όρους και τα όρια δημιουργώντας ένα έντονο κλίμα ανελευθερίας.

Η πολιτιστική διάσταση αγνοείται παντελώς τόσο στο επίπεδο της ενίσχυσης νέων δημιουργών όσο και στο επίπεδο της υποδομής. Τόσο η Κρατική ταινιοθήκη (άρθ. 30) όσο και οι Κινηματογραφικές Σχολές (άρθ. 31 - 35) αντιμετωπίστηκαν ευκαιριακά. Η μεν πρώτη δεν λειτούργησε ποτέ, οι δε δεύτερες έμειναν στα επίπεδα του Ν.Δ. 1715/1942. Έτσι, ενώ η τεχνολογία και η επιστήμη στο χώρο της εικόνας και του ήχου, αλλά και στο επίπεδο των θεωριών, αισθητικών και κοινωνιολογικών, εξελίσσονται ραγδαία, η κινηματογραφική παιδεία στην Ελλάδα παραμένει σε επίπεδα ιδιωτικών πρωτοβουλιών, οι οποίες ακόμα και αν το επιθυμούσαν είναι ανίκανες να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της σύγχρονης εκπαίδευσης, ιδιαίτερα στα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

Θα επιχειρηθεί μια σύντομη καταγραφή των νομοθετημάτων που άπτονται της κινηματογραφικής πραγματικότητας για να καταστεί

¹⁰ άρθ. 16 του Συντάγματος 1927

¹¹ "Αι προστατευτικάί του τύπου διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται επί των Κινηματογράφων, δημοσίων θεαμάτων, φωτογραφίας, ραδιοφωνία και άλλων παρεμφερών μέσων μεταδόσεως λόγω "παραστάσεως"

σαφές το ενδιαφέρον της Κρατικής παρέμβασης για τον καθορισμό δευτερευόντων θεμάτων, ενώ αγνοείται συστηματικά η ουσιαστική ενίσχυση του κινηματογράφου ως τέχνη. Η επιβολή ελέγχου και η μέθοδος που αυτός θα πραγματοποιηθεί αποτελούν το διαρκές μέλημα κάθε νομοθετικής πρωτοβουλίας. Διατηρώντας μια σειρά άρθρων από τον ήδη αναφερθέν, πραγματοποιείται μια συνεχής αναπροσαρμογή που οριοθετεί με τρόπο ασφυκτικά καθορισμένο την επιβολή περιορισμών και λογοκρισίας (Ν.Δ. 1108/42).¹²

Ο **A.N. 140/67 (ΦΕΚ Α 165/30-9-67)** αναφέρεται στον τρόπο χαρακτηρισμού των κινηματογραφικών ταινιών ως κατάλληλων ή ακατάλληλων, στις κυρώσεις από την παράβαση της εισόδου ανηλίκων στους κινηματογράφους κ.ά. Ένα χρόνο αργότερα ο **A.N. 394/68 (ΦΕΚ Α 95/4-5-68)** έρχεται να αντικαταστήσει το **αρθ. 44** του **Ν.Δ. 4208/61** και να καθορίσει βάσει των νέων επιτροπών ελέγχου για την άδεια λήψεως σκηνών ή προβολής της ταινίας.

Το **Ν.Δ. 241/69 (ΦΕΚ Α 144/25-7-69)** επιβάλλει άλλο έναν περιορισμό στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών μέσω των έργων τέχνης. Απαιτεί προηγούμενη έγκριση από τη **Γνωμοδοτική Επιτροπή του Υπουργείου Προεδρίας** για την προβολή Ελληνικών ταινιών σε εκδηλώσεις ευρύτερης σημασίας που διοργανώνονται στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό (**αρθ. 1**).

Ο **A.N. 484/1968 (ΦΕΚ Α 169/31-7-68)** μεταβιβάζει αρμοδιότητες του Υπουργείου Βιομηχανίας στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως. Οι αρμοδιότητες αυτές αφορούν κυρίως διακρίσεις,

¹² Το άρθ. 8 αναφέρει σχετικά με την απαγόρευση προβολής από την επιτροπή ελέγχου "εάν κατά την κρίσιν της υπάρχουν εν αυτή στοιχεία επιλήψιμα, δυνάμενα να επιδράσουν επιβλαβώς εις την νεότητα ή να επιφέρουν διατάραξιν της δημόσιας τάξεως ή εφ' όσον προπαγανδίζουν ανατρεπτικής θεωρίας ή διασημούν την χώρα μας από απόψεως εθνικιστικής και τουριστικής ή εάν καθ' οιονδήποτε τρόπον υπονομεύουν τας υγιείς κοινωνικάς παραδόσεις του ελληνικού λαού και τέλος καθάπτονται της χριστιανικής θρησκείας".

χαρακτηρισμούς ταινιών, βραβεία κ.ά.¹³ Η μεταφορά αυτή χωρίς να επιλύει κανένα ουσιαστικό πρόβλημα επιτείνει την πολυδιάσπαση και ισχυροποιεί τη δυνατότητα παρέμβασης μέσω γραφειοκρατικών διαδικασιών της Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών.

Πολυάριθμοι νόμοι και αποφάσεις διέπουν τους κανονισμού λειτουργίας των αιθουσών. Ενώ η Κρατική Ενίσχυση για τον εκσυγχρονισμό των αιθουσών και την προώθηση των ταινιών ποιότητας, ελληνικών ή ξένων, είναι ανύπαρκτη, πράγμα ιδιαίτερα ανησυχητικό, κυρίως κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης (1970 και μετά).

Λεπτομερής είναι και η περιγραφή των όρων για την χορήγηση αδειών, την επίβλεψη και την συντήρηση των μηχανημάτων (**Β.Δ. 581/68 ΦΕΚ Α 193/5-9-68**). Ο κανονισμός λειτουργίας προβλέπει ακόμα και τις αποστάσεις από ναούς, νοσοκομεία, κλινικές κ.ά.¹⁴ Ο **Α.Ν. 312/68 (ΦΕΚ Α 47/9-3-68)** απαγορεύει τη λειτουργία κινηματογράφων με την ίδια επωνυμία, το δε **Β.Δ. 203/67 (ΦΕΚ Α 39/24-3-68)** όπως συμπληρώθηκε από το **Β.Δ. 671/68 (ΦΕΚ Α 239/10-10-68)** ρυθμίζει τα της λειτουργίας των φορητών κινηματογράφων, αυτών δηλ. που λειτουργούν στο ύπαιθρο χωρίς μόνιμη εγκατάσταση.

Οι διατάξεις που αφορούν για τους Έλληνες παραγωγούς είναι ελάχιστες. Το μόνο μέτρο που θεσπίστηκε είναι η προβλεπόμενη από το **άρθ. 14 του Ν.Δ. 4208/61** επιστροφή ποσοστού του φόρου δημοσίων θεαμάτων στους παραγωγούς ελληνικών ταινιών. Το ποσοστό αυτό είναι 6% και η διαδικασία επιστροφής καθορίστηκε για τους παραγωγούς εκείνους που είχαν τη δυνατότητα να ολοκληρώσουν και να διανεύουν μια ταινία.

¹³ Οι αρμοδιότητες που μεταφέρονται είναι που προβλέπονται από τον Ν.Δ. 4208/61 και περιγράφονται στα άρθ. 2, 5, 7, 13, 15 - 18, 19, 20 παρ. 1, 23, 27, 29, 30, 37.

¹⁴ Τροποποιήσεις και αντικαταστάσεις διατάξεων θεσπίζουν και τα Β.Δ. 471/71 (ΦΕΚ Α 142/19-7-71) και 519/71 (ΦΕΚ Α 154/2-8-71).

Το Ν.Δ. 58/73 είναι ο δεύτερος γενικός νόμος μετά το Ν.Δ. 4208/61 που έρχεται να λάβει μέτρα **"για την ανάπτυξη της Κινηματογραφίας"**.

Η εμφάνιση της τηλεόρασης που δημιούργησε τεράστιες επιπτώσεις στην Ελληνική Κινηματογραφία δεν επηρέασε τους συντάκτες του νόμου που δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να προσθέσουν δίπλα στον όρο **"κινηματογραφικά ταινία"** και τον όρο **"τηλεοπτικά"** (αρθ. 1).

Το άρθ. 13 **"απαγορεύει την ίδρυση αιθουσών σε υπόγειους χώρους"** και ορίζει το πλάτος της εισόδου. Τέλος, δημιουργείται στην Τράπεζα της Ελλάδος ο **"Λογαριασμός Αναπτύξεως Κινηματογραφίας"** με κεφάλαιο 20 εκατομμύρια το χρόνο για τη χρηματοδότηση της παραγωγής μέσω χαμηλότοκων δανείων και για την παροχή των βραβείων (αρθ. 3 παρ. 4).

Είναι εμφανές ότι γίνεται μια πρώτη προσπάθεια αλλαγής αντίληψης σε σχέση με το ρόλο του κινηματογραφικού προϊόντος. Η προσπάθεια όμως αυτή μένει μετέωρη και αναποτελεσματική, γιατί δεν θέτει το κύριο πρόβλημα όλης της Κινηματογραφίας, το φόρο δημοσίων θεαμάτων σε αμφισβήτηση.

Όσον αφορά την οικονομική ενίσχυση, η οποία αποτελεί και την έμπρακτη εκδήλωση οποιοδήποτε κρατικού ενδιαφέροντος, απουσιάζει εντελώς όχι μόνο σε τομείς καλλιτεχνικής προώθησης αλλά και σε ήδη θεσμοθετημένες υποχρεώσεις. Η αδιαφορία ανάμεσα σε εξαγγελίες, αλλά και σε μέτρα που έχουν πάρει μορφή νομοθετήματος, από την υλοποίηση του είναι εμφανής. Πολλές από τις διατάξεις του Ν. 4208/61 και του Ν.Α. 58/73 δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην πράξη, γιατί δεν υπήρξε η αντίστοιχη απόφαση που να καθορίζει τους όρους και τις διαδικασίες ή να επιβάλει συγκεκριμένες επιπτώσεις για την παράλειψη εκπλήρωσης των όσων ο νόμος αναφέρει.

Συνοψίζοντας θα παρατηρούσαμε ότι η ανεπάρκεια του θεσμικού καθεστώτος για την ουσιαστική προώθηση της κινηματογραφικής τέχνης οδήγησε στην ανεξέλεγκτη, παρά τους περιορισμούς (ιδεολογικούς και φορολογικούς) και την άναρχη οικονομική ευρωστία της δεκαετίας του '60.

Αντίθετα, η πολιτιστική παράμετρος που είναι και καθήκον του κράτους αγνοήθηκε με τρόπο τραγικό για την υπάρχουσα δυναμική του καλλιτεχνικού χώρου και τη διαπαιδαγώγηση του κοινού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

1. Δομή και Οργάνωση

Η παραγωγική διαδικασία για τη δημιουργία του κινηματογραφικού προϊόντος είναι άμεσα εξαρτημένη από τις γενικότερες συνθήκες και νόμους της εμπορευματικής αγοράς. **"Ο Κινηματογράφος είναι η μόνη τέχνη που γεννήθηκε την περίοδο του καπιταλισμού"**, όπως διαπιστώνει και ο **Bela Balars**. Οι ανάγκες και οι επιταγές της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής όχι μόνο δεν είναι ανεξάρτητες από το τελικό αποτέλεσμα, αλλά αντίθετα, αποτελούν την κύρια προϋπόθεση ύπαρξής του. Η ανάγκη όμως αυτή, όπως είναι αυτονόητο, δημιουργεί μια σειρά από αντιφάσεις σε σχέση με την αντίστοιχη ανάγκη για πολιτιστική έκφραση.

Από τη στιγμή που ο κινηματογράφος έχει ανάγκη τεράστιων ποσών για την ύπαρξή του, ο παραγωγός ο οποίος διαθέτει αυτά τα κεφάλαια καθορίζει και τους όρους και τις απαιτήσεις για το τελικό προϊόν. Εκείνο που αποτελεί το μοχλό της όλης λειτουργίας είναι η προσμονή του κέρδους. Η κυρίαρχη λοιπόν επιδίωξη του παραγωγού είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους, πράγμα που οδηγεί σε μια πολυσύνθετη διεργασία αλληλεπιδράσεων και αλληλεξαρτήσεων πάνω στο έργο.

Στην Αμερική η παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών διαμορφώνει ολόκληρη πολιτιστική βιομηχανία και γίνεται το μοντέλο μαζικής παραγωγής για ολόκληρο τον κόσμο. Ένα μοντέλο που αν αφαιρεθούν οι τεράστιοι οικονομικοί πόροι που το ίδιο διαθέτει για την

οργάνωση της, μεταφέρεται αυτούσιο σαν "**βιομηχανία ονείρων**" σε όλες τις χώρες.

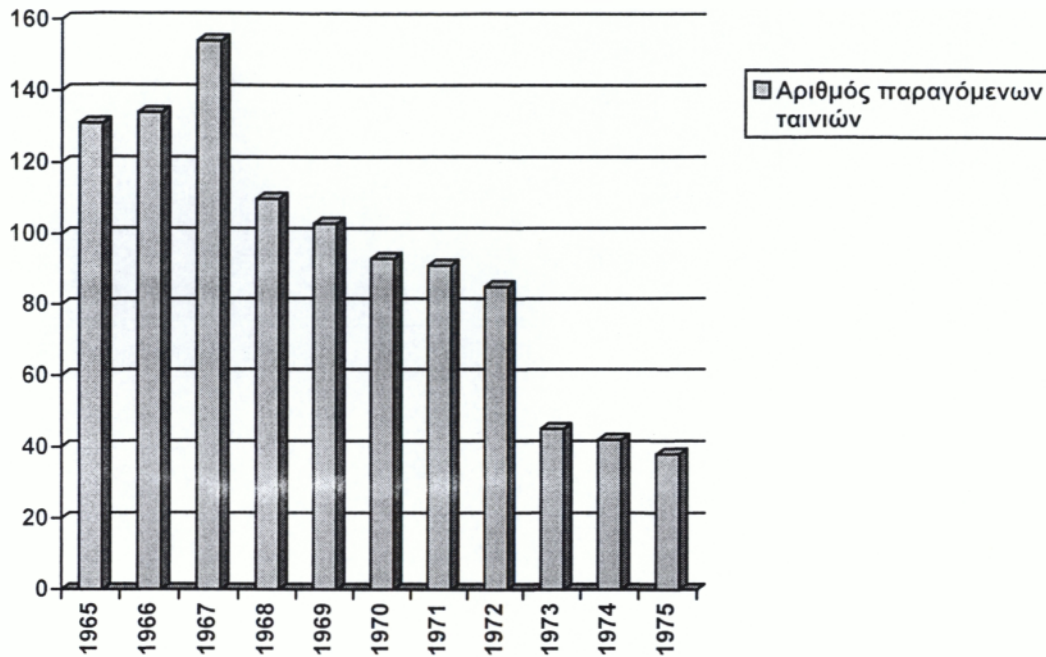
Όσον αφορά την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών στην Ελλάδα, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα πολύπλευρη και πολυσύνθετη. Η γενικότερη οικονομική κατάσταση, οι κοινωνικές, πολιτιστικές και πολιτικές συνθήκες έπαιζαν και παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διάρθρωση και ανάπτυξη της παραγωγής. Κατά τη διάρκεια αυτή πραγματοποιούνται τεράστιες αλλαγές τόσο στη **δομή** όσο και στο περιεχόμενο της κινηματογραφίας μας. Ο αριθμός των εισιτηρίων που πέτυχαν οι ελληνικές ταινίες την περίοδο 1965 έως 1975 είναι παγκόσμιο ρεκόρ σε σχέση με τον πληθυσμό και την **παραγωγή**. Ο αριθμός των παραγόμενων ταινιών είναι ο μεγαλύτερος που πραγματοποίησε ποτέ η ελληνική παραγωγή.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Αριθμός παραγόμενων ταινιών

Έτη	
1965	131
1966	134
1967	154
1968	110
1969	103
1970	93
1971	91
1972	85
1973	45
1974	42
1975	38

Πηγή: Στοιχεία Υπουργείο Βιομηχανίας και ΕΣΥΕ

Οι λόγοι που οδήγησαν στην ανάληψη επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα του Κινηματογράφου είναι κυρίως οικονομικοί και αποβλέπουν στην επίτευξη εύκολου κέρδους.

Είναι ενδεικτικό ότι το 1969 - 1970 παράγουν στην Ελλάδα περισσότερες ταινίες από την Αγγλία, τη Γερμανία και την Ισπανία. Ο μέσος όρος παραγωγής αμερικανικών ταινιών, της μεγαλύτερης πολιτιστικής βιομηχανίας στον κόσμο, το χρονικό διάστημα 1960 - 1969 είναι 230 ταινίες. Αν αναλογιστούμε ότι μεταξύ '65 - '70 ο αριθμός των παραγόμενων στην Ελλάδα ταινιών ήταν μεταξύ 100 και 150, διαπιστώνουμε την πέρα από κάθε προδιαγραφή ανάπτυξη της **παραγωγής**.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι ο Ελληνικός Κινηματογράφος συμβιώνει με τις αντιφάσεις του και αυτό τον καθιστά ιδιαίτερη περίπτωση με τα υπόλοιπα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

2. Εταιρίες Παραγωγής

Η παραγωγή στην Ελλάδα στηρίζεται σε ιδιωτικά κεφάλαια μέχρι την ίδρυση του **Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου**, που είναι ο μοναδικός φορέας που θα χρηματοδοτήσει ως συμπαραγωγός ταινίες με κρατικά χρήματα. Ο ρόλος του κράτους στην παραγωγή είναι ανύπαρκτος, με εξαίρεση κάποιες παραγωγές ταινιών μικρού μήκους από διάφορους δημόσιους οργανισμούς με σκοπό την προβολή τους. Ο κύριος όγκος της παραγωγής προέρχεται από επενδύσεις ιδιωτών με σκοπό το κέρδος. Μέσα στη δεκαετία 1965- 1975 εμφανίζουν δραστηριότητα 243 **εταιρίες παραγωγής**, από τις εταιρίες αυτές 3 εμφανίζουν νέες ταινίες κάθε χρόνο. Είναι χαρακτηριστικό ότι 139 εταιρίες εμφανίζονται για μια χρονιά και παράγουν μια ταινία χωρίς να πραγματοποιήσουν καμία άλλη δραστηριότητα.

Οι περισσότεροι (**παραγωγοί**) που ασχολήθηκαν συγκυριακά προέρχονταν από εντελώς διαφορετικούς κλάδους και το μοναδικό κριτήριο για τη στροφή τους στην παραγωγή ήταν οι αυξημένες πιθανότητες για κέρδη.

2.1 Ανεξάρτητοι παραγωγοί

Παρ' όλη τη διατιμπανιζόμενη από παντού καταστροφολογία όσον αφορά το μέλλον του Ελληνικού Κινηματογράφου, αρχίζουν να εμφανίζονται οι πρώτες **ανεξάρτητες παραγωγές** με πρωτοπόρες τις ταινίες μικρού μήκους.

Οι ανεξάρτητες παραγωγές δημιουργούν νέες μεθόδους και σχέσεις στο χώρο και γίνονται ο μοχλός για νέες αισθητικές και θεματολογικές αναζητήσεις. Η εμφάνιση ιδιωτών - παραγωγών που δεν εμπλέκονται στο καλλιτεχνικό προτσές και αντιμετωπίζουν το έργο

ως πολιτιστικό προϊόν που καθορίζεται από το δημιουργό του, όπως ο **Παπαλός** βοήθησε στην παραγωγή αξιόλογων ταινιών.

Είναι φανερό ότι το κλείσιμο των εταιριών, παραγωγής μετά το 1970 και η κρατική αδιαφορία δημιούργησαν ένα τεράστιο κενό στον τομέα της παραγωγής. Το μεταβατικό στάδιο που ακολουθεί χαρακτηρίζεται από μικρό αριθμό των ταινιών και τον περιορισμένο αριθμό εισιτηρίων που πραγματοποιούν οι παραγόμενες ταινίες.

3. Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (Ε.Κ.Κ.)

Η επωνυμία "Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου" ανήκει αποκλειστικά στην ανώνυμη εταιρία Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και απαγορεύεται η χρησιμοποίηση της ως εταιρικής επωνυμίας, σήματος ή τίτλου από οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Το Ε.Κ.Κ. ανήκει εξ ολοκλήρου στο Κράτος, έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και λειτουργεί για το δημόσιο συμφέρον σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και υπό την εποπτεία του Κράτους. Την εποπτεία στο Ε.Κ.Κ. ασκεί ο Υπουργός Πολιτισμού.

Οι **σκοποί** του Ε.Κ.Κ. είναι: α) η προστασία και η ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης στην Ελλάδα και β) η προβολή και η διάδοση της Ελληνικής Κινηματογραφικής παραγωγής στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Για την επίτευξη των σκοπών του το Ε.Κ.Κ.:

α) Χρηματοδοτεί, επιδοτεί, συμμετέχει ή συνεργάζεται με οποιοδήποτε τρόπο στην παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών κάθε είδους, που έχουν ιδιαίτερη πολιτιστική αξία.

- β) Κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες προϋποθέσεις μετέχει στην παραγωγή ταινιών σε συνεργασία με αλλοδαπούς δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.
- γ) Προκηρύσσει κινηματογραφικούς διαγωνισμούς, απονέμει βραβεία και διακρίσεις και ενισχύει τη συγγραφή κειμένων.
- δ) Ιδρύει ειδικό τμήμα για την προβολή της Ελληνικής Κινηματογραφικής τέχνης και την προώθηση της εκμετάλλευσης των ελληνικών ταινιών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.
- ε) Μελετά τα προβλήματα του Ελληνικού Κινηματογράφου και οργανώνει ή χρηματοδοτεί σχετικές έρευνες.

Το ποσοστό συμμετοχής του Ε.Κ.Κ. στην παραγωγή ταινιών καθορίζεται από το **Διοικητικό Συμβούλιο**. Σε περίπτωση συμμετοχής στην παραγωγή ταινίας μεγάλου μήκους κατά ποσοστό 50% τα έσοδα από την εκμετάλλευση της αποδίδονται κατά ποσοστό 75% στον παραγωγό και κατά 25% στο Ε.Κ.Κ. Από τη συμμετοχή του Ε.Κ.Κ. στα κέρδη εκμετάλλευσης κάθε είδους ταινιών ποσοστό 10% αποτελεί πόρο του **Ταμείου Αρωγής Κινηματογραφιστών**. Μετά από γνώμη της **Γνωμοδοτικής Επιτροπής**, το Ε.Κ.Κ. εγκρίνει τη χορήγηση οριζόμενου κατά περίπτωση ποσού σε συγγραφείς κειμένων. Το ποσό συμφιζείται στην αμοιβή που θα συμφωνηθεί να λάβει ο συγγραφέας, όταν παραχθεί η ταινία με συμμετοχή του Ε.Κ.Κ., που αποκτά και το δικαίωμα εκμετάλλευσης του σεναρίου. Επίσης, το Ε.Κ.Κ. μπορεί να χρηματοδοτήσει ταινίες χωρίς να συμμετέχει στην παραγωγή και στην εκμετάλλευσή τους. Η χρηματοδότηση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό 25% του προϋπολογισμού της ταινίας και επιστρέφεται από τα έσοδα εκμετάλλευσης της ταινίας σύμφωνα με τους όρους της σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ.

Οι **πόροι** του Ε.Κ.Κ. είναι:

- α) Το ποσοστό, που καταβάλλεται στο Ε.Κ.Κ. από το Υπουργείο Πολιτισμού από το συνολικό ποσό απόδοσης του φόρου δημοσίων θεαμάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7.
- β) Κάθε έσοδο από κρατικές επιχορηγήσεις καθώς και κάθε έσοδο που προκύπτει από την εκμετάλλευση ταινιών και των περιουσιακών του στοιχείων ή παρέχεται από ελευθεριότητα.

Τα **όργανα** του Ε.Κ.Κ. είναι:

- α) η Γενική Συνέλευση,
- β) το Διοικητικό Συμβούλιο,
- γ) η Γνωμοδοτική Επιτροπή,
- δ) οι Ελεγκτές.

Η Γενική Συνέλευση συγκροτείται από τον Υπουργό Πολιτισμού και αποτελείται από αιρετά και διοριζόμενα μέλη. Τα αιρετά μέλη είναι δεκαοκτώ (18) και τα διοριζόμενα εννέα (9). Η θητεία των μελών της Γ.Σ. είναι διετής. Για κάθε μέλος της Γ.Σ. εκλέγεται ή διορίζεται αναπληρωματικό μέλος. Μερικές από τις αρμοδιότητες¹⁵ της Γ.Σ. είναι:

- I. Εκλέγει τα έξι αιρετά μέλη του Δ.Σ. με μυστική ψηφοφορία.
- II. Εγκρίνει τον ισολογισμό και τη σχετική έκθεση του Δ.Σ. και των ελεγκτών.
- III. Απαλλάσσει τα μέλη του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.
- IV. Εισηγείται τη γενική πολιτική της δραστηριότητας του Ε.Κ.Κ. και κρίνει τα αποτελέσματά της κ.ά.

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από εννέα μέλη. Έξι μέλη εκλέγονται από τη Γ.Σ. χωρίς να απαιτείται να είναι μέλη της και τρία

¹⁵ Βλεπ. Παράρτημα Ι. Νομοθεσία Φεστιβάλ, σελ. 13

μέλη διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Η θητεία των μελών είναι διετής. Οι αρμοδιότητες¹⁶ του Δ.Σ. είναι:

- I. Καθορίζει την πολιτική του Ε.Κ.κ. μετά από εισήγηση της Γ.Σ.
- II. Συντάσσει και αποφασίζει για τον οργανισμό και τους κανονισμούς λειτουργίας του Ε.Κ.Κ. και των τμημάτων του.
- III. Αποφασίζει τη σύναψη συμβάσεων με τρίτα πρόσωπα και αναθέτει την υπογραφή τους στον Πρόεδρο του Δ.Σ.

Η Γνωμοδοτική Επιτροπή αποτελείται από πέντε μέλη, που διορίζονται από το Δ.Σ. Για κάθε μέλος διορίζεται αναπληρωματικό μέλος. Η θητεία των μελών της Γνωμοδοτικής Επιτροπής είναι ετήσια και τα μέλη αυτά μπορούν να επαναδιορισθούν.

Η Γνωμοδοτική Επιτροπή έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- I. Γνωμοδοτεί για την καλλιτεχνική αξία των σεναρίων και των προτάσεων παραγωγής που υποβάλλονται στο Ε.Κ.Κ. και
- II. Γνωμοδοτεί για κάθε θέμα, που παραπέμπεται σ' αυτή από το Δ.Σ.

Η Γενική Συνέλευση διορίζει κάθε χρόνο στην τακτική συνέλευση της έναν τακτικό και έναν αναπληρωματικό ελεγκτή που επιλέγονται από κατάλογο έξι τουλάχιστον ορκωτών λογιστών, που υποβάλλεται από το Εποπτικό Συμβούλιο του Σώματος Ορκωτών Λογιστών, το οποίο καθορίζει και την αμοιβή του.

Τέλος, τα τελευταία χρόνια, το Ε.Κ.Κ. χρηματοδοτεί το 95% του συνόλου των παραγόμενων ταινιών που προβάλλονται στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσ/νίκης ενώ μόνο το 5% χρηματοδοτείται από κάποιον ιδιώτη ή ιδιωτικούς φορείς.

¹⁶ Βλεπ. Παράρτημα Ι. Νομοθεσία Φεστιβάλ, σελ. 13

3.1 Νέος Ελληνικός Κινηματογράφος (Ν.Ε.Κ.)

Αισθητικά, οι Κινηματογραφιστές της περιόδου (1975 - 1985) καλύφθηκαν από το χαρακτηρισμό του "δημιουργού". Μακριά από μορφές που οδήγησαν τον παλιό εμπορικό κινηματογράφο σε αδιέξοδα προκρίνουν για τον εαυτό τους το χαρακτηρισμό του πνευματικού ανθρώπου και στο κινηματογραφικό τους όραμα ενέπλεξαν κοινωνικά και πνευματικά αιτήματα. Οι Κινηματογραφόφιλοι ήταν ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του Κινηματογράφου αυτής της περιόδου που για λόγους ταυτότητας, θέλησαν να συγγενεύει, με το άκμασαν "νέο κύμα" του γαλλικού κινηματογράφου και γρήγορα το ονόμασαν **ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ (Ν.Ε.Κ.)**. Το "νέο" ως γνωστόν, αντεβαίνει στο "παλιό", το μάχεται, το αμφισβητεί.

4. Ανακατατάξεις

Η μεταλλαγή της "Κρατικής Αισθητικής" συνοδεύεται από γενικότερες ανακατατάξεις. Έτσι:

- Στο **Ε.Κ.Κ.** εκδηλώθηκε πρόθεση να παίξει τον κύριο λόγο στην παραγωγή. Η αδυναμία όμως, ιδιωτών παραγωγών να συμμετάσχουν στην παραγωγή¹⁷ δίνει πάλι στο Κράτος την πρωτοκαθεδρία. Ήδη το Ε.Κ.Κ. επιδοτήθηκε με περισσότερα από 300 εκατομμύρια δρχ. και ήδη οι συζητήσεις για το ποιοι θα ευνοηθούν από τη νέα αυτή χρηματοδότηση έχουν ανάψει. Εν τω μεταξύ, σε εκκρεμότητα παραμένει ο τρόπος σύνθεσης των νέων επιτροπών, που θα εναρμονιστούν με τις καινούργιες κατευθύνσεις

¹⁷ Γιατί το κίνητρο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, το κέρδος, θεωρείται κάτι ανέφικτο, αλλά και γιατί ένα δεύτερο κίνητρο, οι φοροαπαλλαγές όσων επενδυτών στην τέχνη, δεν είναι με σαφήνεια θεσμοθετημένοι απ' την νομοθεσία.

που δίνει το Υπουργείο, ενώ οι σκηνοθέτες, για την ώρα περιμένουν ελπίζοντας ότι θα συμπεριλαμβάνονται στους ευνοούμενους του φεγγαριού.

- Στο πλαίσιο της **Ε.Ο.Κ.** (με δεδομένο ότι τα ίδια πάνω κάτω προβλήματα αντιμετωπίζει όλος ο ευρωπαϊκός Κινηματογράφος), έχουν δημιουργηθεί κάποια ταμεία χρηματοδότησης του κινηματογράφου. Πολλοί Έλληνες ήδη επιδοτήθηκαν απ' αυτά. Ωστόσο, η αφερεγγυότητα και η οικονομική αδυναμία της Ελληνικής Κρατικής Τηλεόρασης και του Ε.Κ.Κ. έχουν δημιουργήσει προβλήματα σε κάποιες παραγωγές, που διακόπηκαν επειδή οι Ελληνικοί Φορείς δεν ανταποκρίθηκαν στις υποχρεώσεις τους.
- Μπήκε επί τάπητος το ζήτημα της απόδοσης ενός ποσού από τις διαφημίσεις της τηλεόρασης (Κρατικής και Ιδιωτικής) στον κινηματογράφο και σωστά, μια που οι κινηματογραφικές ταινίες προβάλλονται κατά κόρον από τα κανάλια.
Ήδη όμως προέκυψε μια σοβαρή διχοστασία: τα κανάλια επιθυμούν να χρηματοδοτούν δικές τους παραγωγές, ενώ οι συνδικαλιστές σκηνοθέτες απαιτούν να έχουν τον τελικό λόγο στην διάθεση αυτών των χρημάτων. Με δεδομένη τη δεκαπενταετία ενός κινηματογράφου γεμάτου αδιέξοδα, που του καθόρισε ο συνδικαλισμός, αλλά και γιατί θεωρούμε ότι μια επένδυση αφορά κατ' αρχήν του επενδυτή, θεωρούμε ότι τα κανάλια έχουν δίκαιο.
- Σκηνοθέτες που ως τώρα, συνυφαινουν την πορεία τους με τις επιλογές του Ε.Κ.Κ., μπροστά στον κίνδυνο της αδρανοποίησης, αποφάσισαν να προχωρήσουν στο ρίσκο της ιδιωτικής παραγωγής (**Παντελής Βούλγαρης, Τάσος Ψαράς, Νίκος Νικολαΐδης, Τάκης Σπετσιώτης**). Δείγμα του ότι ένα μοντέλο καταρρέει, υπάρχει τρόπος να βρεθεί κάποια εναλλακτική διέξοδος.

- Κάποιες κινήσεις γίνονται στο θέμα της διανομής. Με πρωτοβουλία της εταιρίας **Σκηνοθετών**, ήδη προωθείται το πρόγραμμα **Pente - Film** που με την ενίσχυση της Ε.Ο.Κ. αποσκοπεί στο να ιδρυθούν σ' όλη τη χώρα "**πολυαίθουσες**", στις οποίες να προβάλλεται κυρίως Ελληνικός Κινηματογράφος.

Ωστόσο, ανοιχτό παραμένει το θέμα της αισθητικής της ταυτότητας του Ελληνικού Κινηματογράφου, της επαναπροσέλευσης του καχύποπτου κοινού, της κατάστασης των ξένων αγορών - προϋποθέσεις για μια ανθύπαρκτη κινηματογραφία.

Εδώ τα πράγματα δυσκολεύουν. Διότι όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία δεν μπορεί να επιληφθεί καμία πολιτική. Αν ωστόσο, μας επιτρέπεται να κάνουμε μια πρόβλεψη, μπορούμε να πούμε ότι: όσο θα διαγωνίζεται η κατάσταση της κρατικής παρέμβασης και η συμμετοχή στο πρόσωπο του κινηματογράφου των συνδικαλιστών και των κομμάτων τους, προοπτικές ανάκαμψης δεν θα υπάρξουν. Η πρακτική έχει δείξει ότι ο Κινηματογράφος προχωρεί μόνο χάρη στην αναγεννητική, την αποκαλυπτική ματιά των καλλιτεχνών και με την πολυδιάσπαση του κοινωνικού ιστού, κάτι τέτοιο αφορά μεμονωμένη περίπτωση.

Προβλέποντας το ενδιαφέρον μοναχικών, ξεχωριστών περιπτώσεων, αρκεί να πούμε ότι η πολιτική των ισορροπιών, των συνδικαλιστικών εκπροσώπων, της "**επετηρίδας**", της πριμοδότησης του "**δήθεν εμπορικού**" κινηματογράφου δεν θα καταφέρει ν' ανοίξει ο Ελληνικός Κινηματογράφος ένα παράθυρο στον κόσμο. Ωστόσο, ο Κινηματογράφος είναι αντικείμενο πολιτικής. Μιας πολιτικής όμως, που θα στηρίζεται στη δημιουργική ιδιοσυγκρασία επιλεγμένων ανθρώπων που με διορατικότητα, θα ρισκάρουν προκρίνοντας και απορρίπτοντας με κριτήρια πρόσωπα. Τέτοιοι άνθρωποι (**πρόεδρος του Ε.Κ.Κ., διευθυντής του Φεστιβάλ Θεσ/νίκης**), είναι ανάγκη να μην

υπεισέρχονται σε πολιτικά παιχνίδια, σε συνδικαλισμούς, σε σκοπιμότητες, να μην κάνουν χατίρια και να 'ναι προδιατεθειμένοι να εναντιωθούν σε συμφέροντα και να μη δέχονται οποιεσδήποτε συναλλαγές.

Τέτοιοι άνθρωποι επίσης, είναι ανάγκη να είναι έτοιμοι να αποτύχουν και να επωμιστούν τα επιτίμια της αποτυχίας. Είναι όμως, η μόνη λύση. Διότι η τέχνη είναι πάντα προνόμιο των διορατικών και των ριψοκίνδυνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ο Ελληνικός Κινηματογράφος χωρίς καμία οικονομική ενίσχυση και επιδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό λειτουργεί με τους όρους του ελεύθερου εμπορίου μέσα σε συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης. Τόσο ο αριθμός των εισιτηρίων όσο και των παραγόμενων ταινιών αποτελούν οριακά μεγέθη στην ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου¹⁸.

1. Αριθμός εισιτηρίων και οι διακυμάνσεις στην προσέλευση θεατών στους κινηματογράφους

Οι εισπράξεις επί των εισιτηρίων αποτελούν το κυριότερο έσοδο βάσει του οποίου κατανέμονται τα κέρδη στον παραγωγό, διανομέα και αιθουσάρχη. Το ύψος των εισπράξεων αυτών και ο τελικός αριθμός των εισπράξεων εξαρτώνται από πολυάριθμους συντελεστές.

Ειδικοί όροι όπως είναι:

- 1. η συχνότητα προσέλευσης θεατών στις αίθουσες**
- 2. το ύψος της τιμής του εισιτηρίου**
- 3. το μέγεθος του πληθυσμού**
- 4. η επιβαλλόμενη φορολογία**

¹⁸ Βλέπ. ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ. Ελληνική Κινηματογραφία. Σελ. 59-62

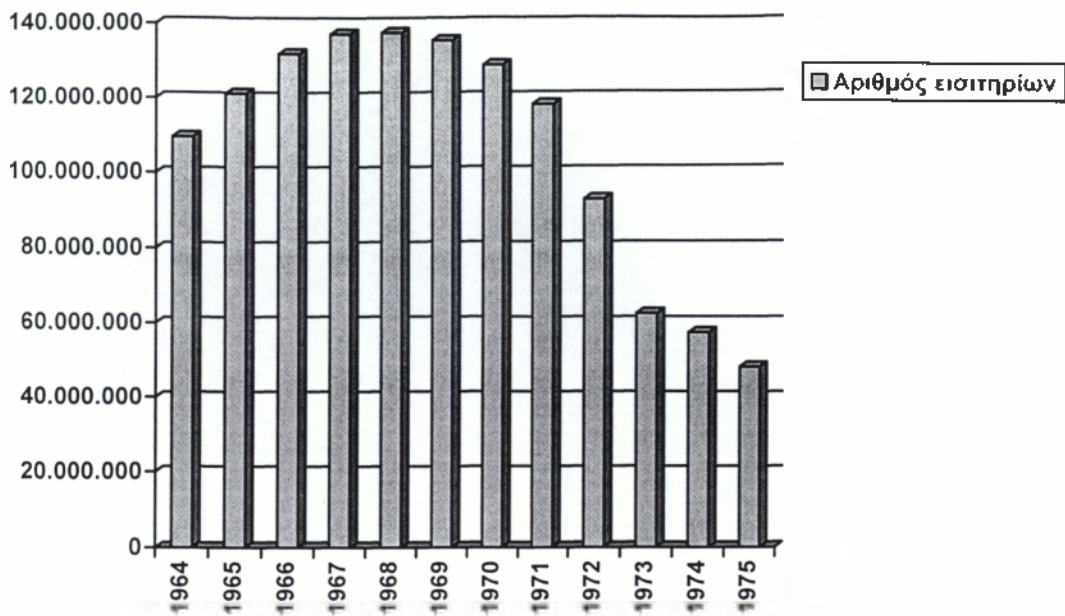
αλληλεμπλέκονται και επηρεάζουν άμεσα το οικονομικό αποτέλεσμα. Ο αριθμός των εισιτηρίων που πραγματοποιήθηκε τη δεκαετία 1965 - 1975 είναι ο μεγαλύτερος στην ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Αριθμός Εισιτηρίων

Έτος	Εισιτήρια
1964	109.469.245
1965	121.137.252
1966	131.783.131
1967	137.074.815
1968	137.400.996
1969	135.275.538
1970	128.599.812
1971	117.953.973
1972	92.625.921
1973	62.247.055
1974	57.146.118
1975	47.927.821

Πηγή: ΕΣΥΕ, Στατιστική Επλητηρίδα

Αν συγκριθεί δε ο πληθυσμός της χώρας, αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο προσέλευσης κοινού στις αίθουσες.¹⁹ Έτσι στην Ελλάδα ο αριθμός των εισιτηρίων σε σχέση με άλλες χώρες της ίδιας πληθυσμιακής κατάστασης (Βέλγιο, Κάτω Χώρες), αυξάνεται συνεχώς και με ταχύτερους ρυθμούς από χρονιά σε χρονιά, φτάνει δε στο ανώτερο όριο το 1968.

Οι λόγοι που οδήγησαν σ' αυτήν την έκρηξη είναι πολυάριθμοι και πολυεπίπεδοι. Κατ' αρχήν είναι κοινωνικοί και πολιτισμικοί. Ο κινηματογράφος παρέχει στην ελληνική επαρχία αλλά και στις συνοικίες της Αθήνας το πλέον φτηνό και ευχάριστο μέσο ψυχαγωγίας. Η ελληνική παραγωγή διοχετεύει στις αίθουσες ταινίες διασκεδαστικές και ευπρόσληπτες για το μεγάλο κοινό ακόμα και στους αναλφάβητους. Οι δημογραφικές αλλαγές που επήλθαν, συντέλεσαν στην ερήμωση της επαρχίας αλλά ταυτόχρονα και στη δημιουργία νέων ισορροπιών που

¹⁹ Με βάση τα στοιχεία της ΕΣΥΕ ο πληθυσμός της Ελλάδος το 1965 ήταν 8.550.333 και το 1975 9,046,542

επηρέασαν άμεσα τη διακύμανση των εισιτηρίων μεταξύ Αθήνας και επαρχίας. Η έντονη συγκέντρωση πληθυσμού στην περιοχή της Αθήνας και η κοινωνική διαστρωμάτωση των νέων δημοτών συντέλεσαν στην αύξηση του κοινού και στη δημιουργία έντονου ενδιαφέροντος για τον κινηματογράφο.

Οι θερινοί κινηματογράφοι αποτελούν μια ιδιομορφία του ελληνικού χώρου πολύ ενδιαφέρουσα. Λόγοι ψυχολογικοί, κοινωνικοί, αλλά και κλιματολογικοί βοήθησαν στην πραγματοποίηση μιας τόσο μεγάλης εισπρακτικής επιτυχίας. Δυστυχώς, η ραγδαία αύξηση της αξίας των οικοπέδων στην περιοχή της Αθήνας, ανάγκασε πολλούς από τους αιθουσάρχες θερινών κινηματογράφων να τις εγκαταλείψουν. Οι έντονες διακυμάνσεις και η μεγάλη πτώση εισιτηρίων δεν οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στους ιδιοκτήτες των οικοπέδων, αλλά είναι ένα πολύ γενικότερο φαινόμενο που έχει άμεση σχέση με την εμφάνιση της τηλεόρασης. Οι επιπτώσεις από την επιβολή της τηλεόρασης στην Ελλάδα είναι καταστροφικές για τις κινηματογραφικές αίθουσες. Το κοινό, απαιδέυτα και καλλιτεχνικά αδιάφορο, βρίσκει στην τηλεόραση το νέο μοντέλο καταναλωτικής επίδειξης και ευκολόπεπτης διασκέδασης.

Για να τοποθετηθεί το φαινόμενο της οικονομικής κρίσης στις σωστές του διαστάσεις θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν δύο παράγοντες που έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο:

1. Η ανικανότητα που επιδείχθη από κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς στο να αξιοποιηθεί σωστά το οικονομικό όφελος από την εισπρακτική έκρηξη. Το μεν κράτος αντί να δώσει κίνητρα και επιδοτήσει για να μπουν οι βάσεις για μια εθνική κινηματογραφία, εισπράττει υψηλούς φόρους, τους οποίους μάλιστα δεν επανεπενδύει στην κινηματογραφική παραγωγή. Οι δε παραγωγοί, αφού εκμεταλλεύτηκαν οικονομικά την προτίμηση του κοινού στις

ελληνικές ταινίες, με την εμφάνιση της κρίσης στράφηκαν σε νέες κερδοφόρες δραστηριότητες και κυρίως στην τηλεόραση.

2. Η ανάλυση της συμπεριφοράς και των χαρακτηριστικών του κοινού. Εκείνο που αξίζει να τονιστεί είναι ότι η πέρα από κάθε προσέλευσης του κοινού στις αίθουσες υπήρξε ευκαιριακή και συγκυριακή και δεν προϋποθέτει διαχρονική σχέση με τον κινηματογράφο.

2. Τιμή του εισιτηρίου και οι επ' αυτού φόροι

Τα κύρια χαρακτηριστικά της τιμής του εισιτηρίου του κινηματογράφου στην Ελλάδα είναι το χαμηλό ύψος, η ύπαρξη πολυάριθμων διακυμάνσεων από περιοχή σε περιοχή και η υπερβολική φορολογία υπέρ του Κράτους όσο και υπέρ τρίτων. Το ύψος της τιμής ελέγχεται άμεσα από το Κράτος που ακολουθεί μια δαιδαλώδη διαδικασία προσδιορισμού των πολυάριθμων διακυμάνσεων. Οι διαφορές στην τιμή μεταξύ αιθουσών α' και β' προβολής κέντρου και περιφέρειας μερικές φορές είναι πολύ μεγάλες.

Μέχρι το 1970 ισχύει το **Ν.Δ. 3279/55 "περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας δημοσίων θεαμάτων"**. Βάσει αυτού επιβάλλονται φορολογικοί συντελεστές σε ύψη από 30% έως 44% στην τιμή του εισιτηρίου.

Οι συντελεστές αυτοί μειώνονται κατά 50% σε πόλεις με πληθυσμό κατά των 10.000 κατοίκων και σε 25% σε πόλεις με πληθυσμό 10 - 20.000 κατοίκους. Οι κωμοπόλεις και τα χωριά με κάτω από 4.000 κατοίκους απαλλάσσονται από φόρους. Μετά το 1970 το **Ν.Δ. 414 (ΦΕΚ Α 19/26-1-70)** μειώνει ελάχιστα τους φορολογικούς συντελεστές και διατηρεί τόσο την εισφορά στη Βασιλική Πρόνοια,

μειώνοντας στο 9,5% όσο και το τέλος φιλαρμονικών.²⁰ Με βάση τα στοιχεία του Υπουργείου Βιομηχανίας το σύνολο φόρου ήταν στο ύψος των 385.525.000 δρχ., εξ αυτού τα 308.938.000 καταχωρίστηκαν υπέρ του Κράτους και 76.587.000 υπέρ τρίτων (Φ.Δ.Θ.).

Τέλος, το Κράτος φέρει την κύρια ευθύνη για την κατάσταση που διαμορφώθηκε στα επόμενα χρόνια μέχρι και σήμερα. Η διατήρηση της τιμής του εισιτηρίου σε πολύ χαμηλά επίπεδα, συνδυαζόμενη με τη μεγάλη φορολογία, συνέτεινε στην ολοένα αυξανόμενη επιδείνωση της κατάστασης σ' όλους τους τομείς της κινηματογραφικής δραστηριότητας.

²⁰ Οι πόλεις στις οποίες επιβάλλεται τέλος φιλαρμονικών είναι: Λαμία, Λειβαδιά, Ναύπλιο, Πρέβεζα, Μεσολόγγι, Λάρισα, Αίγιο, Σπάρτη, Σάμος, Καλαμάτα, Ερμούπολη, Χίος, Άρτα, Σητεία, Ζάκυνθος, Κόρινθος, Ιωάννινα, Ιεράπετρα, Πάτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

1. Θεωρητικές προσεγγίσεις

Το κοινό αποτελεί τον τελικό αποδέκτη του κινηματογραφικού προϊόντος. Με την παρουσία του ολοκληρώνεται αυτό καθ' αυτό το έργο τέχνης, ενώ παράλληλα πραγματώνεται η επικοινωνία του δημιουργού (πομπού) με το θεατή (δέκτη) και περατώνεται η παραγωγική διαδικασία με τη επίτευξη της σχέσης προϊόντος - καταναλωτή.

Μια σειρά από απόψεις έχουν αναπτυχθεί σχετικά με το βαθμό και το είδος της επίδρασης που ασκείται από το κοινό στην κινηματογραφική παραγωγή και αντίστροφα. Μια μερίδα ερευνητών θεωρεί ότι το κοινό με την **"παντοδυναμία του καταναλωτή"** επιβάλλει το **"γούστο"** του και τις προτιμήσεις του και άρα είναι υπεύθυνο για τη χαμηλή ποιότητα των προϊόντων μαζικής παραγωγής.

Η ακριβώς αντίθετη θεωρία υποστηρίζει την πλήρη κυριαρχία στη διαμόρφωση του **"γούστου"** του θεατή αυτών που κατέχουν τα μέσα επικοινωνίας. Εδώ το κοινό χειραγωγείται παντελώς από τους εμπόρους στην προσπάθεια του να μεγιστοποιήσουν το κέρδος τους. Αυτοί καθορίζουν τους μηχανισμούς και τα μοντέλα επιβολής, προκατασκευάζουν διασκεδαστικά πρότυπα και μετατρέπουν το θεατή σε παθητικό καταναλωτή χωρίς απαιτήσεις για πρωτοτυπία και προβληματισμό.

Είναι γεγονός ότι οι μηχανισμοί επηρεασμού της κρίσης του κοινού στηρίζονται στην οικονομική εμβέλεια κάποιων πολυεθνικών εταιριών, οι οποίες με τεράστια ποσά που διαθέτουν καθιστούν γνώστες τις παραγωγές τους πολύ περισσότερο από άλλες εξίσου σημαντικές ταινίες μικρών χώρων.

Τέλος, ο θεατής αναπαράγει το σινεμά και αυτό αναπαράγει την αστική ιδεολογία. Η συμμετοχή του θεατή τόσο με το νου όσο και με τις αισθήσεις του ολοκληρώνει την επικοινωνία με το δημιουργό και το έργο τέχνης.

2. Εμπειρικές Αναλύσεις

Παράλληλα με τις θεωρητικές αναζητήσεις γύρω από τα ζητήματα και τους προβληματισμούς που συνιστούν τη έννοια και το ρόλο του κοινού αναπτύχθηκε μια πλούσια εμπειρική δραστηριότητα στατιστικών μελετών.

Στην Αμερική από το 1926 αρχίζει η μελέτη των στατιστικών στοιχείων. Ο **Leo Hondel** το 1941 πραγματοποιεί μια ολοκληρωμένη έρευνα κοινού με πολλά αποκαλυπτικά συμπεράσματα.²¹ Γνωστές είναι και οι μελέτες των **Larovs Feld** και **Mayer** το 1947 που γίνονται η απαρχή μιας συστηματικής στατιστικής και κοινωνιολογικής παρακολούθησης των τάσεων και των αλλαγών που πραγματοποιούνται είτε τοπικά είτε χρονικά (**μέρες, ώρες, αργίες κ.ά.**).

²¹ Είναι ενδεικτικό ότι το 1942 το 1/4 των θεατών πήγαινε σε ταινίες που αγνοούσε οποιοδήποτε στοιχείο γύρω απ' αυτές. Επιλεκτικά παρακολουθούσαν τα ανώτερα οικονομικά στρώματα (44%). Ενώ από τα κατώτερα το 59% πήγαιναν χωρίς καμία προηγούμενη γνώση έστω και του θεάματος.

Οι παράγοντες που υπεισέρχονται στη διαμόρφωση του ερευνώμενου πεδίου για την προσέλευση και τη συμπεριφορά του κοινού είναι: 1. το φύλο,

2. η κοινωνική ένταξη,

3. η οικονομική κατάσταση,

4. η οικογενειακή και ψυχολογική συγκυρία όπου είναι δυνατόν.

Η συγκριτική αντιπαράθεση αυτών των δεδομένων είναι ιδιαίτερα χρήσιμη.

Στην Γαλλία και στην Αγγλία τόσο οι κινηματογραφικοί οργανισμοί όσο και τα πανεπιστήμια παρακολουθούν σταθερά τις πραγματοποιούμενες διακυμάνσεις και εντοπίζουν στοιχεία που απαιτούν αλλαγή της κρατικής παρέμβασης για την ενίσχυση της εθνικής κινηματογραφικής παραγωγής και διανομής. Στην Ευρώπη οι έρευνες αναφέρονται κυρίως στον προσδιορισμό της σχέσης του κινηματογράφου με την κοινωνία και τον αντιμετωπίζουν σαν κοινωνικό φαινόμενο που επηρεάζει και επηρεάζεται από τις γενικότερες πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές συνθήκες που επικρατούν τη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή.

Η ανάπτυξη του **"παράλληλου κυκλώματος"**²² στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στα πανεπιστήμια και στην επαρχία αποτέλεσε μια αντίδραση τόσο στη μονοπώληση της κινηματογραφικής ενημέρωσης από τα εμπορικά κυκλώματα διανομής όσο και στη μονοδιάσπαστη και παθητική θέση των ταινιών. Κυριότερο χαρακτηριστικό στη χώρα είναι η συχνότητα προσέλευσης στους κινηματογράφους που, συγκρινόμενη με τον πληθυσμό της Ελλάδος,

²² Με τον όρο **"παράλληλο κύκλωμα"** υποδηλώνεται η δραστηριότητα πολύπλευρης προσέγγισης του κινηματογράφου μέσα από φορείς που επιδίωκαν την καλλιτεχνική απόλαυση και καλλιέργεια παρά την επίτευξη κέρδους.

αποτελεί ένα φαινόμενο μοναδικό διεθνώς. Η ελληνική ταινία αποτελεί τον πόλο έλξης για τη μεγαλύτερη μερίδα του κοινού των περιχώρων της Αθήνας αλλά και της επαρχίας. Η πλειοψηφία αυτού του κοινού είναι ανημέρωτη και χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις. Τόσο το κοινό της επαρχίας όσο και των περιχώρων δεν διαθέτει κινηματογραφική παιδεία και τις περισσότερες φορές ούτε γενικότερη παιδεία.

Η απομάκρυνση όμως του κοινού από τις κινηματογραφικές αίθουσες στα επόμενα χρόνια ακολουθήθηκε από μια υπερβολική απαισιοδοξία και καταστροφολογία για το μέλλον του Ελληνικού Κινηματογράφου. Η λύση αυτή, στηριζόμενη σε οικονομικά και μόνο κριτήρια, αγνόησε την ευκαιριακή δομή του κοινού της εισπρακτικής έκρηξης για τα χρόνια που πέρασαν. Αξιοσημείωτο είναι η πτώση των εισιτηρίων όπου και δημιουργείται ένα νέο κινηματογραφόφιλο και ενημερωτικό κοινό. Μπορεί η αριθμητική ισχύς αυτών των θεατών να μην είναι μεγάλη, αλλά η ύπαρξη της αποτέλεσε ένα πολύ θετικό στοιχείο για την κινηματογραφική πραγματικότητα.

Τέλος, ο κινηματογράφος τόσο με την τηλεόραση όσο και με το **video** επέκτεινε τη σχέση του με το κοινό, χωρίς αυτό βέβαια να υποκαθιστά τη μοναδικότητα της κινηματογραφικής θέασης στην αίθουσα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

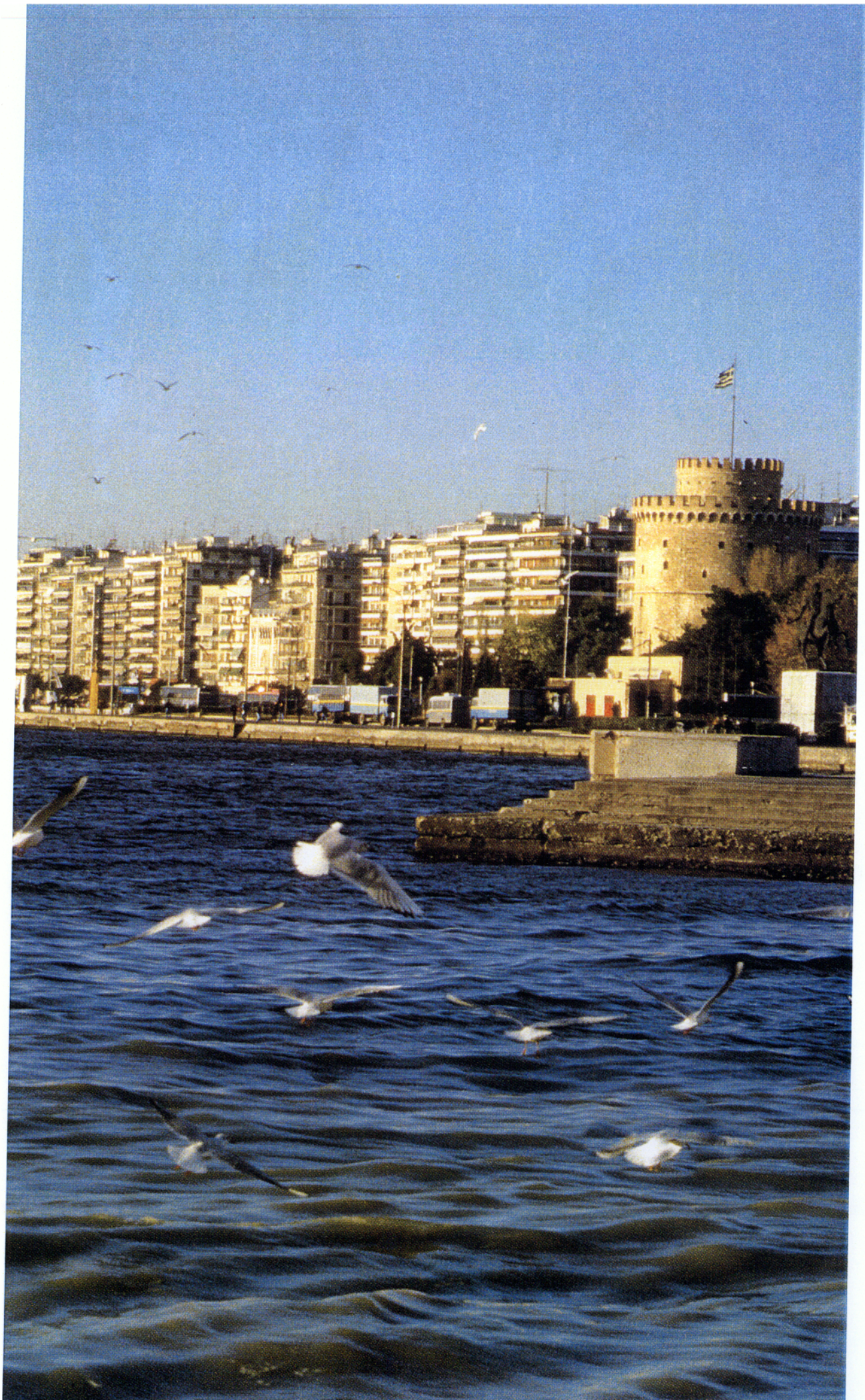
ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ / ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1. Η Θεσσαλονίκη χθες και σήμερα

Η Θεσσαλονίκη υπήρξε από την ίδρυσή της, το 315 π.Χ. από το Βασιλιά Κάσσανδρο, πόλη - μητρόπολη, μεγάλο οικιστικό κέντρο συνεχούς ζωής για πάνω από 2.300 χρόνια στο μυχό του Θερμαϊκού Κόλπου. Μητρόπολη της αρχαίας Μακεδονίας, πρωτεύουσα της ρωμαϊκής τετραρχίας, συμβασιλεύουσα στα βυζαντινά χρόνια, πρωτεύουσα της μείζονος Μακεδονίας και πάσης Βαλκανικής στην οθωμανική περίοδο, "**συμπρωτεύουσα**" του Ελληνισμού μετά την απελευθέρωση της²³.

Η φήμη, η δόξα και ο πλούτος της αποτυπώνονται στα επίθετα τιμής και αναγνώρισης που της δόθηκαν στο διάβα των αιώνων: "**Μητέρα απάσης Μακεδονίας**", "**μεγάλη και ευδαίμων**", "**των άλλων πόλεων υπερτερεύουσα**", "**λαμπρότατη**", "**της Ευρώπης οφθαλμός**", "**πρώτη των Μακεδόνων**", "**μεγάλη τε και ευρεία**", "**περήφανη**", "**μεγαλόπολις**", "**ευσεβεστάτη**", "**θεοφρούρητος**", "**μητρόπολις**", "**μεγίστη**", "**παμφόρος**", "**πανευδαίμων**", "**λόγιμη**", "**συμβασιλεύουσα**", "**πολύάνθρωπος**", "**παινεμένη**"

Η Θεσσαλονίκη προσελκύει το ενδιαφέρον και γοητεύει με την ιστορική της διάρκεια, τα αρχιτεκτονικά κατάλοιπα όλων των εποχών

²³ Βλέπ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ Χ., Θεσσαλονίκη Εγκώλιον. Σελ. 85-104

από τα ελληνιστικά χρόνια ως τα τέλη του 20ού αιώνα, την καλλιτεχνική βυζαντινή της παράδοση, τις αγωνιστικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες, τις ιδεολογικές ζυμώσεις και τα επαναστατικά κινήματα, τις αφομοιωμένες επιδράσεις Ανατολής και Δύσης, τη σύγχρονη γοητεία της και το ανθρώπινο μέτρο. Το κλέος της πόλης είναι η αδιάλειπτη και μοναδική παρουσία λαμπρών χριστιανικών μνημείων από τον 4ο ως τον 20ο αιώνα που καθιστούν το πιο ολοκληρωμένο και ζωντανό μουσείο της βυζαντινής και μεταβυζαντινής τέχνης στο χριστιανικό κόσμο. Η πόλη, παρά τις συγκλονιστικές πολεοδομικές αλλοιώσεις παραμένει ζωντανό μουσείο κοσμογονικών πολιτισμών και μεγάλων θρησκειών, καθώς στον ίδιο χώρο επιβιώνουν με ιστορικές μαρτυρίες και μεγάλα μνημεία, η αρχαιοελληνική ειδωλολατρία, ο χριστιανισμός με ένδοξα μνημεία και καλλιτεχνικά σύνολα, η μουσουλμανική θρησκεία με τα καλοβαμμένα τζάμια **ιμαρέτ** και **χαμάρ** και ο ιουδαϊσμός με μια μόνο νεότερη συναγωγή, παρά το γεγονός ότι η Θεσσαλονίκη υπήρξε η "**Νέα Ιερουσαλήμ**" του εβραϊσμού στον ευρωπαϊκό χώρο. Είναι γενέτειρα αγίων, αγωνιστών, επαναστατών, κοινωνικών μεταρρυθμιστών, πολιτών, καλλιτεχνών, διανοουμένων που άφησαν όλοι τα ίχνη τους στην πόλη.

Οι μεγάλες καταστροφές που ισοπέδωσαν τις βαλκανικές και ανατολικές μνήμες και μαρτυρίες της Θεσσαλονίκης ήταν η πυρκαγιά του 1917, που έκαψε 1.200 στρέμματα του ιστορικού κέντρου της, και η μεταπολεμική πυκνή ανοικοδόμηση χωρίς σεβασμό και ιδιαίτερη προβολή των ιστορικών καταλοίπων και των αρχιτεκτονικών μαρτυριών της πόλης.

Η σημερινή Θεσσαλονίκη μοιάζει, όχι μόνο για τον ξένο επισκέπτη αλλά και για το μόνιμο κάτοικό της, σαν καινούργια πόλη με τις σχεδόν ομοιόμορφες μεταπολεμικές πολυκατοικίες και την πυκνότητα της δόμησης. Οι πρώτοι ουσιαστικοί χαρακτηρισμοί των διατηρητέων

μνημείων του 20ού αιώνα και κυρίως του μεσοπολέμου έγιναν μόλις στη δεκαετία του '70. Γι' αυτό το λόγο ξαφνιάζουν μερικά σπίτια με τις παλιές αυλές τους που προκαλούν στενώσεις δρόμων καθώς διασώθηκαν μετά τον πρόσφατο χαρακτηρισμό τους διατηρητέων από την πολιτεία.

Παρά τις αλλεπάλληλες καταστροφές και αλλοιώσεις του πολεοδομικού ιστού, η Θεσσαλονίκη διατηρεί αρκετά σημαντικά σημεία της ιστορικής της διαδρομής. Πίσω από τη σύγχρονη πολεοδομική μορφή της κρύβονται μνημεία, θρύλοι, θραύσματα ιστορίας που αναπλάθουν την ιστορική μνήμη, ζωντανεύουν το παρελθόν και εκπέμπουν τη διαπιστωμένη γοητεία, καθώς μνημεία, λαοί, πολιτισμοί και εμπειρίες του παρελθόντος ακτινοβολούν στον παρόντα αιώνα.

Τέλος, η Θεσσαλονίκη αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κέντρα πολιτιστικού πνεύματος παγκοσμίως με πλούσιες δραστηριότητες σε καλλιτεχνικούς τομείς και όχι μόνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

1. Η μουσική παράδοση της Θεσσαλονίκης

Η μουσική παράδοση της Θεσσαλονίκης είναι πλούσια και στηρίζεται από τη μια στη λαϊκή μουσική παράδοση με τα δημοτικά τραγούδια της Μακεδονίας και της προσφυγιάς και τα ρεμπέτικα και από την άλλη στη δυτικότερο ακαδημαϊκή μουσική των οργανωμένων ωδείων της πόλης. Στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα στη Θεσσαλονίκη έφτασαν **λαϊκές καμπάνιες από την Κωνσταντινούπολη και την Σμύρνη** που έπαιζαν σε κέντρα της πόλης τραγούδια και σκοπούς της Μικρασίας, αμανέδες και ρεμπέτικα. Τα **λαϊκά σεφαραδίτικα**²⁴ τραγούδια έχουν συγκεντρωθεί και διασωθεί πρόσφατα σε δισκογραφικές συλλογές.

Στο μεσοπόλεμο και την κατοχή παρέμειναν στην Θεσσαλονίκη πολλοί γνωστοί συνθέτες ρεμπέτικων τραγουδιών, όπως ο **Βασίλης Τσιτσάνης, ο Μάρκος Βαμβακάρης, ο Γιάννης Παπαϊωάννου, ο Μιχάλης Γενίσαρης** κ.ά., που έγραψαν και πολλά "επαινετικά" τραγούδια για τις ομορφιές της Θεσσαλονίκης.

Η παρουσία πολλών Ευρωπαϊκών και ξένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων στην πόλη και στη στενή σχέση των Θεσσαλονικέων με μεγάλα αστικά κέντρα της Δύσης συνέβαλαν στην ανάπτυξη και της ευρωπαϊκής μουσικής με τη λειτουργία πολλών ωδείων και φιλαρμονικών.

²⁴ Σεφαραδίμ λέγονται οι Εβραίοι που ήρθαν από την Ισπανία

Το 1914 ιδρύθηκε με απόφαση του **Ελευθέριου Βενιζέλου** στη Θεσσαλονίκη και το μοναδικό **Κρατικό Ωδείο** της χώρας. Το 1956 συγκροτήθηκε η **Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος** που μετεξελίχθηκε το 1966 στην **Κρατική Ορχήστρα Θεσ/νίκης**. Στην ανάπτυξη της μουσικής της πόλης συνέβαλε και η **Φιλαρμονική του Παπαφείου** (1909 - 1980) από την οποία αποφοίτησαν πάνω από 3.000 μουσικοί.

2. Η λογοτεχνία της Θεσσαλονίκης

Η Θεσσαλονίκη διεκδικεί σημαντική μερίδα στην πανελλήνια λογοτεχνική παραγωγή. Πεζογράφοι και ποιητές της που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν στο κλίμα της πόλης έχουν πλατιά απήχηση και αρκετοί λογοτέχνες έχουν αποκτήσει πανελλήνια βραβεία και διακρίσεις.

Η ιστορία της λογοτεχνίας στη Θεσσαλονίκη αρχίζει ουσιαστικά την περίοδο του '30 με την ομάδα των λογοτεχνών που εξέδιδαν το πρώτο περιοδικό "Μακεδονικές Ημέρες" (1932 - 1939).

Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της λογοτεχνίας της πόλης που διαφέρουν από την πεζογραφική παράδοση της Αθήνας, έδωσαν σ' αυτήν τον όρο "Σχολή Θεσσαλονίκης", που δεν είναι όμως αποδεκτός σήμερα, γιατί δεν θεωρείται ξεχωριστή λογοτεχνική σχολή. Ωστόσο, το ύφος του εσωτερικού μονολόγου καλλιεργούν ως τις μέρες μας αρκετοί σύγχρονοι λογοτέχνες της Θεσσαλονίκης.

3. Το θέατρο της Θεσσαλονίκης

Δύο μόνιμες θεατρικές σκηνές μονοπωλούν στις μέρες μας στην πόλη της Θεσσαλονίκης, το **Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος** και η **Πειραματική Σκηνή της "Τέχνης"**. Παράλληλα, με τις δύο αυτές σκηνές δραστηριοποιούνται περιοδικά και άλλα μικρότερα θεατρικά σχήματα που δίνουν θεατρική ζωή στην πόλη.

Η σταθερή και συνεχής θεατρική ζωή της Θεσσαλονίκης εγκαινιάστηκε μόλις το 1961 με την ίδρυση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Η Πειραματική Σκηνή της "Τέχνης" ιδρύθηκε το 1979 από το σκηνοθέτη και καθηγητή θεατρολόγο στο Α.Π.Θ. Νικηφόρο Παπανδρέου. Με την πρωτοβουλία της "Τέχνης" είχε δημιουργηθεί το 1970 το "Θεατρικό Εργαστήρι της Τέχνης".

Από τα θεατρικά σχήματα που δραστηριοποιούνται σήμερα στην Θεσσαλονίκη είναι η "Παράθλαση" της Μόνας Κιτσοπούλου και το "Νέο Θέατρο Θεσσαλονίκης" για το νεανικό κοινό. Αρκετές ερασιτεχνικές και ημερασιτεχνικές θεατρικές ομάδες εμφανίζονται στις "**Γιορτές Ανοιχτού Θεάτρου**" που οργανώνει κάθε καλοκαίρι ο Δήμος Θεσσαλονίκης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πρώτη προσπάθεια για μόνιμη θεατρική σκηνή στη Θεσσαλονίκη έγινε στα χρόνια της κατοχής το 1943, όταν ιδρύθηκε το Κρατικό Θέατρο Θεσσαλονίκης, για εθνικούς λόγους.

4. Από μήνα σε μήνα

Το φθινόπωρο είναι η πιο γλυκιά περίοδος της Θεσσαλονίκης και η πιο μεστή σε εκδηλώσεις. Είναι η καλύτερη εποχή για επίσκεψη και

περιδιάβαση της πόλης και της γύρω περιοχής. Χαρακτηριστικά της είναι η αιθρία, εύκρατες θερμοκρασίες και τα θαυμάσια ηλιοβασιλέματα στον Θερμαϊκό.

4.1 Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης

Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης (Δ.Ε.Θ.), μεγάλη διεθνής εμπορική έκθεση, αποτελεί θεσμό για την πόλη από το 1926 που ιδρύθηκε. Παρά τον εμπορικό της χαρακτήρα, η γενική έκθεση που πραγματοποιείται το πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου συγκεντρώνει πάρα πολύ κόσμο απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό. Παράλληλα, με την παρουσίαση των τεχνολογικών επιτευγμάτων και προϊόντων τις σύγχρονες εγκαταστάσεις της σε έκταση 20.000 τ.μ. στην καρδιά της πόλης, διοργανώνει και πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις και συνέδρια. Πέρα από τη γενική έκθεση του Σεπτεμβρίου διοργανώνει και ποικίλες κλαδικές εκθέσεις όλο το χρόνο με παράλληλες θεματολογικές εκδηλώσεις.

4.2 Δημήτρια

Οι μήνες Οκτώβριος και Νοέμβριος καλύπτονται από τις καλλιτεχνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις των "**Δημητρίων**", ενός θεσμού που αναβίωσε από το Βυζάντιο. Στις εκδηλώσεις²⁵ παίρνουν μέρος πολλά ελληνικά και ξένα συγκροτήματα και διάσημες προσωπικότητες της τέχνης και των γραμμάτων.

4.3 Φεστιβάλ Ελληνικού και Διεθνούς Κινηματογράφου

Διοργανώνεται τον Νοέμβριο με τη συμμετοχή πολλών νέων Ελλήνων και ξένων κινηματογραφιστών. Το Ελληνικό Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης άρχισε το 1960.

²⁵ Θέατρο, όπερα, χορός, λόγος κ.ά.

4.4 Φεστιβάδ Ελληνικού Τραγουδιού

Γίνεται το Σεπτέμβριο, στη διάρκεια της Δ.Ε.Θ. με Κριτική Επιτροπή απ' όλους τους νομούς της χώρας και με τη συμμετοχή νέων δημιουργών, συνθετών, τραγουδιστών και μαέστρων.

4.5 Φεστιβάδ Βιβλίου

Πραγματοποιείται κάθε Μάιο επί 15 ημέρες στην παραλία με τη συμμετοχή όλων σχεδόν των ελληνικών εκδοτικών οίκων και οργανισμών.

4.6 Γιορτές Ανοιχτού Θεάτρου

Κάθε Ιούλιο και Αύγουστο δίνονται θεατρικές παραστάσεις από θεατρικά σχήματα απ' όλη την Ελλάδα στο Δημοτικό Θέατρο Κήπου, με οργανωτική και οικονομική πρωτοβουλία του Δήμου Θεσσαλονίκης.

4.7 Θέατρο Δάσους

Ολόκληρο το καλοκαίρι στο υπαίθριο θέατρο Δάσους του Σείχ Σου δίνονται μουσικές και θεατρικές παραστάσεις από διάφορα Ελληνικά και ξένα συγκροτήματα και μεμονωμένους καλλιτέχνες.

4.8 Βραδιές Ονείρου

Μουσικές εκδηλώσεις στο Θέατρο Κήπου από το Κέντρο Μουσικής του Δήμου Θεσ/νίκης.

4.9 Ανθοέκθεση

Κάθε Μάιο, ο Δήμος Θεσ/νίκης οργανώνει έκθεση λουλουδιών και συνθέσεων κήπου στο πεδίο του Άρεως κοντά στις εγκαταστάσεις του Γ' Σώματος Στρατού.

4.10 Καρναβάλι

Στο πολεοδομικό συγκρότημα Θεσ/νίκης οργανωμένο καρναβάλι κάνει ο Δήμος Νεάπολης. Διοργανώνονται όμως στα πέριξ παραδοσιακά καρναβάλια τις Απόκριες, όπως στο Σοχό και στα Βασιλικά. Ενδιαφέρουσες είναι και οι διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνουν οι περιφερειακοί δήμοι: τη Γιορτή του κρασιού στο δάσος της Νέας Ελβετίας και στη Νέα Αγχίαλο τον Σεπτέμβριο κ.ά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ / ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Ο ρόλος του Δήμου Θεσσαλονίκης στην πολιτιστική πολιτική

Τα τελευταία είκοσι χρόνια, η πολιτιστική πολιτική αποκτά όλο και μεγαλύτερη σπουδαιότητα ως συστατικό των στρατηγικών για την οικονομική και φυσική αναζωογόνηση σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις. Η υιοθέτηση αυτής της στρατηγικής οδήγησε τις δημοτικές αρχές του Δήμου Θεσ/νίκης να αυξήσουν τις δαπάνες για τον πολιτισμό και να δημιουργήσουν εξειδικευμένες διοικητικές υπηρεσίες και όργανα χάραξης πολιτικής, ώστε να προωθηθεί η παροχή πολιτιστικών υπηρεσιών που θα ανταποκρίνονται στην αυξανόμενη, πιο εξειδικευμένη και πολυειδή δημόσια ζήτηση.

Ειδικότερα, η πολιτιστική αναγέννηση του Δήμου Θεσ/νίκης, ενθαρρύνθηκε από τις εθνικές πολιτικές για την αποκέντρωση εξουσιών από την Κεντρική Κυβέρνηση προς την περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση, την εμφάνιση τοπικών και κοινωνικών κινήματων που προβάλλουν καινούργια είδη πολιτιστικών αιτημάτων.

Υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων του Δήμου Θεσ/νίκης συνειδητοποίησαν ότι η ανάπτυξη πολιτιστικών πολιτικών αποτελεί πολύτιμο εργαλείο για την ποικιλομορφία της τοπικής οικονομικής βάσης και την επίτευξη μεγαλύτερης κοινωνικής συνοχής. Πίστεψαν, πως μια δραστηριότητα, κοσμοπολίτικη πολιτιστική ζωή αποτελεί βασικό συστατικό για το μάρκετινγκ της πόλης. Επίσης, οι δημοτικές αρχές της πόλης προώθησαν τη συμμετοχή σε πολιτιστικές

δραστηριότητες ως τρόπο ένταξης στην τοπική κοινότητα ανέργων νέων, νέων κατοίκων, μεταναστών και κοινωνικών ομάδων που εκτοπίστηκαν εξαιτίας της οικονομικής αναδιάρθρωσης.

Οι παρεμβάσεις των δημοτικών αρχών του Δήμου Θεσ/νίκης στο πολιτιστικό πεδίο επηρεάζονται από ορισμένους παράγοντες των οποίων η σημασία ποικίλει από χώρα σε χώρα. Οι μεταβλητές αυτές είναι: οι εθνικές στάσεις απέναντι στον πολιτισμό και την πολιτιστική πολιτική, καθώς και στις ιδεολογίες των πολιτικών κομμάτων που βρίσκονται στην τοπική ή την εθνική εξουσία, τα επίπεδα της τοπικής αυτονομίας, το μέγεθος και η φύση της τοπικής αγοράς για πολιτιστικές δραστηριότητες και τέλος η επίδραση ξένων μοντέλων χάραξης πολιτικής.

Οι έννοιες του **"πολιτισμού"** με βάση τις οποίες διαμορφώνονται οι πολιτικές, ποικίλουν από χώρα σε χώρα και από πόλη σε πόλη. Οι ευρύτεροι ορισμοί του **"πολιτισμού"** και της **"πολιτιστικής πολιτικής"** τους οποίους υιοθέτησαν οι δημοτικές αρχές της πόλης, περιέκλειαν μια ποικιλία στοιχείων, περιλαμβάνοντας όχι μόνο τις **"προηλεκτρονικές"** εικαστικές και σκηνικές τέχνες (ζωγραφική, γλυπτική, θέατρο, μουσική κ.ά.), αλλά επίσης και τις σύγχρονες **"πολιτιστικές βιομηχανίες"**²⁶ όπως ο κινηματογράφος, το βίντεο, η ραδιοφωνία, η μόδα κ.ά.

Η φύση των πολιτιστικών πολιτικών της πόλης επηρεάστηκε αλληπάλληλες φορές από τα ιδεολογικά χαρακτηριστικά των πολιτικών κομμάτων που κατείχαν την εξουσία σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο.

Τα επίπεδα της αυτονομίας, οι οικονομικοί πόροι, οι εξουσίες και οι καταστατικές αρμοδιότητες των δημοτικών αρχών του Δήμου Θεσ/νίκης είχαν επίδραση στη χάραξη πολιτιστικής πολιτικής. Εκτός

²⁶ Σε ορισμένες περιπτώσεις η φράση **"πολιτιστικές βιομηχανικές"** περιελάμβανε και τις βιομηχανίες τουρισμού, πολιτιστικής κληρονομιάς και αναψυχής.

της πόλης της Θεσ/νίκης και πολλοί²⁷ Δήμοι της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας, λόγω της περιορισμένης οικονομικής ανεξαρτησίας και των μειωμένων εξουσιών των δήμων αποτέλεσαν σοβαρό εμπόδιο για την ανάπτυξη πολιτιστικών πολιτικών των πόλεων αυτών των χωρών εκτός των πρωτευουσών τους.

Τα όρια και οι φιλοδοξίες των δημοτικών πολιτιστικών πολιτικών επηρεάστηκαν επίσης από μέγεθος της τοπικής αγοράς για πολιτιστικές δραστηριότητες, το οποίο με τη σειρά του συνδέεται με την κοινωνική και μορφωτική φυσιογνωμία του αστικού πληθυσμού και ειδικότερα με τις προδιαγραφές και τα χαρακτηριστικά της καλλιτεχνικής παιδείας.

Τέλος, ο βαθμός στον οποίο διάφορες δημοτικές αρχές επηρεάστηκαν από τις στρατηγικές αναζωογόνησης των αμερικανικών και ευρωπαϊκών πόλεων στις περασμένες δεκαετίες ('70 και '80) συνέβαλλε στην ποικιλία εμπειριών σε ότι αφορά τη χάραξη πολιτιστικών πολιτικών της πόλης της Θεσ/νίκης.

2. Η πολιτιστική πολιτική στην Θεσ/νίκη: φορείς και στόχοι

Η Θεσσαλονίκη προσφέρει ένα ευρύ φάσμα εγκαταστάσεων που καλύπτουν πολιτιστικές δραστηριότητες κάθε είδους και απευθύνονται σε ένα πλατύ και ποικίλο κοινό.

Σ' αυτές τις πολιτιστικές δραστηριότητες περιλαμβάνονται: το **Κέντρο Ιστορίας Θεσ/νίκης**, τα **Σύγχρονα Δημήτρια**, το **Κέντρο Μουσικής του Δήμου Θεσ/νίκης**, η **Δημοτική Βιβλιοθήκη**, η **Δημοτική Πινακοθήκη** και το **Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Θεσ/νίκης**.

²⁷ Βλέπ. ΜΠΙΑΝΚΙΝΙ Φ., Πολιτιστική πολιτική και αναζωογόνηση των πόλεων. Σελ. 21-24

Ο σημαντικότερος υπεύθυνος φορέας για την πολιτιστική πολιτική της Θεσ/νίκης αποτελεί το **Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο**.

Στους άλλους φορείς περιλαμβάνονται διάφορα ιδιωτικά ιδρύματα, αρκετές εθελοντικές οργανώσεις, καθώς και πολλές εταιρίες και άτομα ως χορηγοί που έχουν καλύψει τις ανάγκες μιας μεγάλης ποικιλίας πολιτιστικών εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων. Το μεγαλύτερο χρηματοδοτικό βάρος, ωστόσο, το επωμίζεται ο Δήμος Θεσ/νίκης.

Με δεδομένο το πλήθος και την ποικιλία πολιτιστικών εγκαταστάσεων μέσα στην πόλη, η πολιτιστική πολιτική στη Θεσ/νίκη επιχείρησε να καλύψει ολόκληρο το φάσμα των πολιτιστικών θεσμών και δραστηριοτήτων. Την τελευταία πενταετία ο Δήμος, καθόρισε ένα φάσμα από φιλόδοξους στόχους οι οποίοι περιλαμβάνουν τα εξής:

- μεγαλύτερη οικονομική βοήθεια για στήριξη επιλεγμένων κινηματογράφων,
- δημιουργία ενός νέου προγράμματος μαθημάτων πολιτιστικής διαχείρισης ανάμεσα στο πανεπιστήμιο και σε αυτούς που υπηρετούν την τέχνη,
- διατήρηση κτιρίων αξιόλογης αρχιτεκτονικής,
- επιδοτήσεις σε πολιτιστικά κέντρα και προγράμματα που βασίζονται στις συνοικίες,
- διοργάνωση φεστιβάλ (μουσικής, ρεπορτάζ, φωτογραφίας κλπ.),
- οικονομική βοήθεια αλλά και συμβουλές στα πολιτιστικά κέντρα νεότητας που υπάρχουν στην πόλη πχ. Κέντρο πληροφόρησης Δήμου Θεσ/νίκης,
- υποστήριξη της καλλιτεχνικής δραστηριότητας ομάδων γυναικών,
- υποστήριξη της καλλιτεχνικής δραστηριότητας ομάδων παιδιών αλλά και μειονοτήτων που ζουν στην Θεσ/νίκη.

Αυτό είναι ένα μέρος του ευρύ φάσματος των στόχων της πολιτιστικής πολιτικής της Θεσ/νίκης. Το πρόβλημα ωστόσο, είναι εμφανές, αφού δεν έχουν καθοριστεί σαφείς προτεραιότητες για τις διάφορες σφαίρες ή δραστηριότητες. Το πρόγραμμα δεν έχει χρονοδιάγραμμα και σχεδόν καμιά εκτίμηση κόστους ως σήμερα, με αποτέλεσμα να παραμένει αόριστο και ευάλωτο στα πολιτιστικά (πολιτικά) παζαρέματα του Δήμου Θεσ/νίκης.

3. Ο ρόλος και η άποψη του Δήμου και Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

Μετά από σειρά συνεντεύξεων με στελέχη του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και της Αντιδημαρχίας Πολιτισμού του Δήμου, θεωρούμε σκόπιμο να προσθέσουμε την σημερινή κατάσταση "απόψεων" γύρω από την οργάνωση, διοίκηση και οικονομικά του. Έτσι:

- I.** Η εκπροσώπηση του Δήμου στα όργανα διοίκησης του Φεστιβάλ είναι απαραίτητη για συντονισμό και καλύτερη απόδοση, (επειδή φιλοξενείται στην πόλη) αλλά βεβαίως όχι αποφασιστική.
- II.** Τόσο το Φεστιβάλ όσο και η αντιδημαρχία πολιτισμού πιστεύουν, η οικονομική ευθύνη για τη διεξαγωγή του Φεστιβάλ είναι του ΥΠ.ΠΟ. και θεωρούν ότι δεν είναι δυνατόν να συνδράμει ο Δήμος (για λόγους δυνατοτήτων αλλά και ουσίας).
- III.** Δήμος και Φεστιβάλ έχουν την επίγνωση ότι το αρμοδιότερο όργανο για τα οικονομικά, την διαχείριση, τον τρόπο οργάνωσης των εκδηλώσεων κλπ., είναι το ΥΠ.ΠΟ. και δεν υπάρχει θέμα ανάληψης κάποιων αρμοδιοτήτων από τις υπηρεσίες του Δήμου. Βάσει της έρευνας που έχει γίνει, το 69% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι το ΥΠ.ΠΟ. είναι το αρμοδιότερο όργανο για την οικονομική διαχείριση

του Φεστιβάλ, ενώ το 31% θεωρεί ότι θα μπορούσε να ήταν και ο Δήμος Θεσσαλονίκης. Αλλά και στην ερώτηση ποια θα ήταν η κατάσταση του Φεστιβάλ, εάν συμμετείχε ενεργά στα οικονομικά του ο Δήμος Θεσσαλονίκης το 44% των ερωτηθέντων απάντησε ότι θα ήταν πολύ καλή, το 17% πιστεύει ότι θα ήταν καλή, ενώ ένα μεγάλο ποσοστό 28% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι δεν είναι αναγκαία η συμμετοχή του Δήμου στα οικονομικά του Φεστιβάλ, γνωρίζοντας τις δραστηριότητες του ΥΠ.ΠΟ. στο συγκεκριμένο θέμα.

Παλαιότερα, έγιναν προσπάθειες ή προτάσεις για μεταφορά οικονομικών οφελών του Φεστιβάλ προς τον Δήμο πράγμα που δεν επικράτησε.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω πως υπάρχει διάχυτη μια ανάγκη διαχωρισμού και οριοθέτησης αρμοδιοτήτων μεταξύ οργανισμού του Φεστιβάλ και Δήμου Θεσσαλονίκης.

Εκτιμούμε ότι υπάρχει άνοιγμα δρόμου (απαιτείται χρόνος) για μια άλλη μορφή ουσιαστικής συνεργασίας όπου οι αρμοδιότητες βεβαίως είναι απολύτως ξεκαθαρισμένες για τον κάθε φορέα αλλά που όμως ο κάθε φορέας από μόνος του αλλά και οι δύο μαζί συνεργάζονται για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

4. Τα οφέλη του Δήμου από το Φεστιβάλ

Το 1960 ξεκινά στη Θεσσαλονίκη ένα σημαντικό για την χώρα μας πολιτιστικό γεγονός: το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Η επιλογή και η οργάνωση του είναι προϊόν πολιτισμικών διεργασιών καλλιτεχνικών κύκλων - πολιτικών επιλογών που ξεπερνούν τα γεωγραφικά όρια της πόλης της Θεσσαλονίκης. Χωροθετείται αυτό το σημαντικό γεγονός στο Βορρά προκειμένου να υποστηριχτεί η Θεσσαλονίκη στην ανάληψη

κάποιων σημαντικών ρόλων, να μειωθεί η παραδοσιακή αντίθεση ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, και να διευκολυνθεί η ανάπτυξη συνεργασιών και επικοινωνιών με τις γειτονικές βαλκανικές χώρες πλην των Ευρωπαϊκών.

Το γεγονός αυτό επέβαλε την αναγκαστική συνεργασία του Δήμου Θεσσαλονίκης με το Υπουργείο Πολιτισμού, που έχει και την ουσιαστική ευθύνη διεξαγωγής του. Βεβαίως, η συνεργασία αυτή πέρασε από πολλές φάσεις (αντιπαράθεσεις σχετικά με τον έλεγχο της διοίκησης, των οικονομικών, της εκπροσώπησης, της πολιτικής προβολής κ.ά.). Παρ' όλες τις αντιθέσεις και τα όποια προβλήματα, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνεχίζεται και αποτελεί έναν σημαντικό θεσμό για τα πολιτιστικά πράγματα της χώρας μας.

Η εύλογη συμμετοχή του Δήμου Θεσσαλονίκης στην προετοιμασία, οργάνωση και λειτουργία του Φεστιβάλ αποφέρει στην πόλη βεβαίως ποικίλα οφέλη και βεβαίως και στον ίδιο το Δήμο.

Αυτά τα οφέλη είναι:

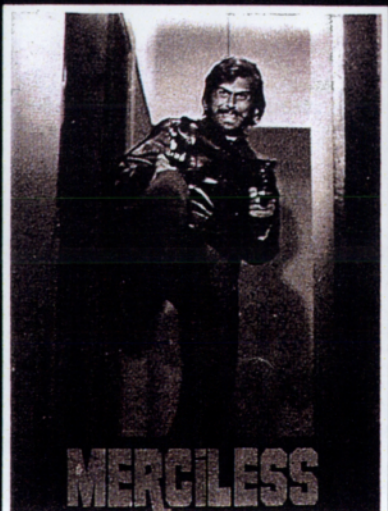
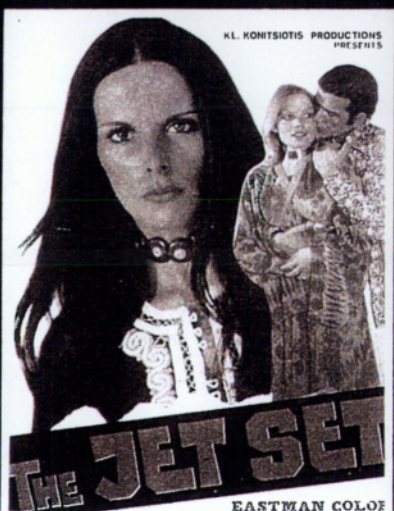
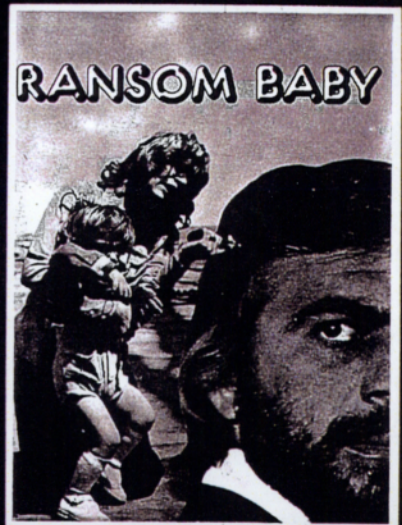
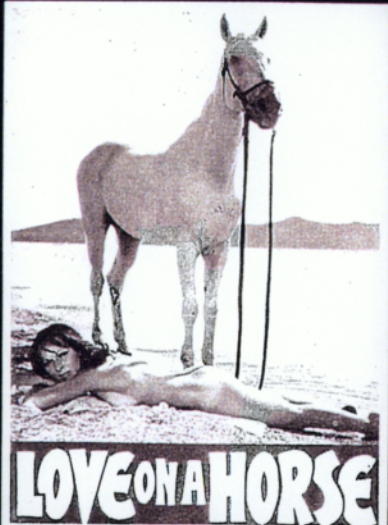
- I. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης **προβάλλεται** μέσω του σημαντικού αυτού πολιτιστικού γεγονότος, προωθεί συνεργασίες με Δήμους άλλων χωρών, κινητοποιεί τις υπηρεσίες του, βελτιώνει και εκσυγχρονίζει απαραίτητως τις παρεχόμενες συνοδευτικές υπηρεσίες στους πολίτες αλλά και στους επισκέπτες γύρω από το Φεστιβάλ, αναπτύσσει και βελτιώνει την υπάρχουσα τεχνογνωσία, συνεργάζεται, προωθεί και κινητοποιεί τις υπάρχουσες **οικονομικές** δυνάμεις της πόλης γύρω από τα συγκεκριμένα προϊόντα που συνοδεύουν το γεγονός (αφίσες, αίθουσες συνεδρίασης, εκδηλώσεων κ.ά.).
- II. Η ίδρυση και η λειτουργία για χρόνια του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης διαμορφώνει **όρους** για την λειτουργία της πόλης "Ως κέντρο κινηματογραφίας στα Βαλκάνια". Ο Δήμος Θεσσαλονίκης,

αλλά και η Πολιτεία χρειάζεται να συνεργάζονται προκειμένου να υπάρξουν όσο γίνεται περισσότερα και πολλαπλής φύσης αποτελέσματα από την λειτουργία του Φεστιβάλ. Δηλαδή: παραγωγή και λειτουργία συνοδευτικών θεσμών (εκπαίδευση, πολιτιστικοί χώροι, συντονισμός δραστηριοτήτων, ανάπτυξη συνεργασίας με πολιτιστικούς φορείς των Βαλκανικών πόλεων, παραγωγή από κοινού πολιτιστικών προϊόντων, παραγωγή εξειδικευμένων στελεχών, βελτίωση των παρεχόμενων συνοδευτικών υπηρεσιών κ.ά.). Βάσει της έρευνας που έχει γίνει ρωτήσαμε, η πόλη σας αποτελεί "Κέντρο Κινηματογραφίας στα Βαλκάνια", το 58% των ερωτηθέντων απάντησε ναι, ενώ το 42% όχι και αν όχι γιατί, το 25% πιστεύει ότι υπάρχουν μεγαλύτερα φεστιβάλ (Καννών, Ρώμης, Βερολίνου κ.ά.) ενώ το 17% θεωρεί ότι δεν υπάρχει κατάλληλη προβολή αυτού.

III. Στην περίοδο των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, η πόλη της Θεσ/νίκης παρουσιάζει μια αυξημένη αγοραστική κίνηση στο ιστορικό και όχι μόνο κέντρο της. Αυτή η κίνηση έχει ως αποτέλεσμα την αποκόμιση οικονομικών οφελών στις Μ.Μ.Ε. της πόλης από τους κινηματογραφόφιλους επισκέπτες (εσωτερικού και εξωτερικού).

«Η μελέτη του Κινηματογράφου δεν πρέπει να γίνεται μέσα σ' ένα κόσμο δικό του, μέσα σ' ένα κλειστό κινηματογραφικό σύμπαν απ' το οποίο όλες οι ξένες αντιλήψεις και μέθοδοι είναι αποδιοπομπαίες. Η μελέτη του κινηματογράφου πρέπει να συμβαδίζει και να ανταποκρίνεται στις αλλαγές που υφίσταται η μελέτη των άλλων μέσων, των άλλων τεχνών, των άλλων τρόπων επικοινωνίας και έκφρασης».

WOLLEN

STELLA

UNE PRODUCTION
MILLAS FILMS
GRÈCE

AVEC
GEORGES FOUNDAS
ALEKO ALEXANDRAKIS
et
SOPHIA VEMBO

MELINA MERKOURI

SCENARIO-REALISATION :

MICHAEL CACOYANNIS

Στέλλα Μελίνα Μερκούρη

Τό πρόγραμμα του Φεστιβάλ των Καννών

Στελλα με τους πρωτοεμφανιζόμενους στην οθόνη Μελίνα Μερκούρη και Κώστα Καραλή (Κακκαβᾶ)

Τό κορίτσι μέ τά μαύρα Έλλη Λαμπέτη

Τό πρόγραμμα του Φεστιβάλ των Καννών

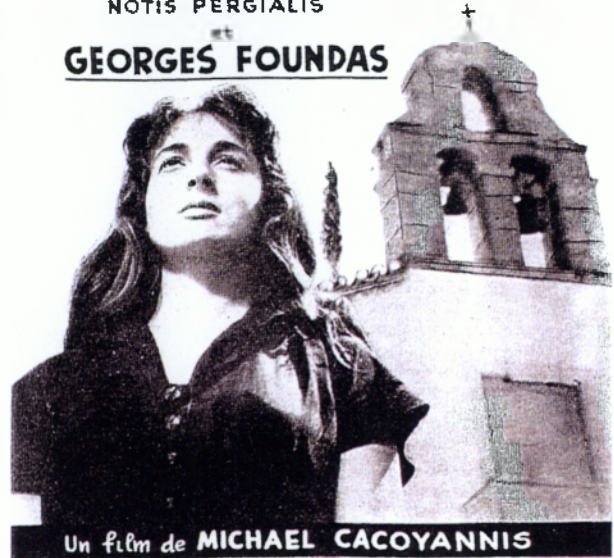
HERMES FILMS PRESENTE

LA FILLE EN NOIR

ELLIE LAMBETI + DIMITRI HORN

ELENI ZAFIRIOU
STEFANOS STRATIGOS
NOTIS PERGIALIS

ET
GEORGES FOUNDAS

Τό κορίτσι μέ τά μαύρα Έλλη Λαμπέτη, Γιώργος Φούντας

Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1960. Οι δημιουργοί τής **Μανταλένας** ο Παντελής Ζερβός, η Άλίκη Βουγιουκλάκη, ο μουσικοσυνθέτης Μάνος Χατζιδάκις, ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ, ο σκηνοθέτης Ντίνος Δημόπουλος και η Καίτη Λαμπροπούλου.

Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1971. Από αριστερά: Στέφανος Στρατηγός, Έρρίκος Άνδρέου, Γιάννης Κατράνης, Δημήτρης Παπαμιχαήλ, Χρήστος Πολίτης, Κάτια Δανδουλάκη, Βασίλης Μητσάκης, Διονύσης Φωτόπουλος και Κώστας Καπνίσης.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ - ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ
ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ
ΑΠΟΨΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ταυτότητα Φεστιβάλ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ: Φεστιβάλ Ελληνικού και Διεθνούς Κινηματογράφου

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1960

ΤΟΠΟΣ: Θεσσαλονίκη

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Μητροπόλεως κ' Πλατεία Αριστοτέλους 10

ΓΡΑΦΕΙΟ: ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ "ΟΛΥΜΠΙΟΝ"

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: (031) 287 265 ή 286 678

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: (κος Ν. Φόρσως) 278 337

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Λίγα λόγια για το ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Γύρω στα 1958, ένας όμιλος κεφαλαιούχων της Ρόδου για να δώσει ώθηση στις ξενοδοχειακές του επιχειρήσεις, υιοθέτησε την ιδέα μερικών δημοσιογράφων,²⁸ για την οργάνωση ενός Κινηματογραφικού Φεστιβάλ στο νησί και το πρότεινε στο Υπουργείο Βιομηχανίας που το δέχτηκε μ' ευχαρίστηση. Είχαν μάλιστα γίνει και τα σχετικά διαβήματα για τον ορισμό της ημερομηνίας της εκδήλωσης και τη μετάκληση αστέρων κι ανθρώπων του Κινηματογράφου όταν μπήκε στη μέση οι διευθυντές της **Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης** και κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν το ΦΕΣΤΙΒΑΛ για την πόλη τους.

Έτσι, στις 20 Σεπτεμβρίου του 1960, έγιναν τα εγκαίνια της πρώτης "Εβδομάδας Ελληνικού Κινηματογράφου" όπως πολύ διακριτικά ονομάστηκε.

Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ διαρκούσε επτά μέρες, είχε την προστασία του Κράτους και της Δ.Ε.Θ. και ήταν αφιερωμένο μόνο στις ελληνικές ταινίες. Θέσπισαν τ' ακόλουθα βραβεία για την καλύτερη της παραγωγής.

1. Βραβείο Καλύτερης Ταινίας
2. Βραβείο Σεναρίου
3. Βραβείο Σκηνοθεσίας

²⁸ Βίων Παπαμιχαήλ, Μάριος Πλωρίτης, Βάσος Βασιλείου

4. Βραβείο Φωτογραφίας
5. Βραβείο Μουσικής
6. Βραβείο Αντρικού Ρόλου
7. Βραβείο Γυναικείου Ρόλου
8. Βραβείο Δεύτερου Αντρικού Ρόλου
9. Βραβείο Δεύτερου Γυναικείου Ρόλου
10. Βραβείο Ταινίας Μικρού Μήκους
11. Βραβείο Καλύτερης Παραγωγής.

Από το 1972, το ΦΕΣΤΙΒΑΛ απόχτησε και μια εβδομάδα αφιερωμένη στις ξένες ταινίες μικρού μήκους κι έτσι πριν από την ελληνική, έχουμε το **Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους**.

Τώρα που η εκδήλωση έγινε πια θεσμός, μπορούμε να κάνουμε έναν απολογισμό για τη συμβολή της στην πρόοδο του κινηματογράφου μας. Η αλήθεια είναι ότι, παρά τις οργανωτικές της ελλείψεις και κυρίως μιας μόνιμης επιτροπής ειδικών, βοήθησε τον κινηματογράφο και πιο πολύ την ταινία μικρού μήκους και το ντοκιμαντέρ, δηλαδή την εμφάνιση καινούργιων κινηματογραφιστών. Θα μπορούσε βέβαια η συμβολή αυτή να είναι μεγαλύτερη και θετικότερη και για τους καινούργιους και για τους δοκιμασμένους κινηματογραφιστές. Σ' αυτό η λύση είναι η εξεύρεση ανθρώπων αφοσιωμένων στον κινηματογράφο που να κάνουν το ΦΕΣΤΙΒΑΛ σκοπό ζωής.

Τα ξένα ΦΕΣΤΙΒΑΛ τα πιο λαμπρά πρότυπα, όπως **των Καννών, του Βερολίνου, της Βενετίας**, αποδέκτηκαν ότι οφείλουν σχεδόν το παν σε ορισμένους ανθρώπους που κατόρθωσαν να μαζέψουν γύρω τους, άλλους παθιασμένους της τέχνης και με δουλειά σκληρή ν' αξιοποιήσουν την **Κρατική** και **Τοπική** βοήθεια.

Για το ΦΕΣΤΙΒΑΛ Θεσσαλονίκης έχουν γραφτεί τα είκοσι χρόνια λειτουργίας του, οι πιο αντιφατικές επικρίσεις κι έπαινοι, κάθε χρόνο σχεδόν απειλείται η κατάργησή του, μια χρονιά το 1977 δημιουργήθηκε

κι **Αντιφεστιβάλ**²⁹, αλλά το γεγονός παραμένει: το ΦΕΣΤΙΒΑΛ έχει γίνει απαραίτητο στοιχείο της κινηματογραφικής ζωής του τόπου και η θεραπεία του δεν είναι η μέθοδος των παλιών οδοντογιατρών. Υποφέρει, νοσεί, αλλά μπορεί κάλλιστα να εξυγιανθεί και να παίξει το σημαντικό ρόλο που απαιτεί η διάρθρωση των κινηματογραφικών μας πραγμάτων. Η ατολμία των αρμόδιων Υπουργών ν' αντιμετωπίσουν τις πιέσεις και τις παρακλήσεις και αντιγράφοντας τον τρόπο λειτουργίας των δύο βασικών Φεστιβάλ Μόσχας, Καννών και έλλειψη βασικής νομοθεσίας που να διαγράψει την οργανωτική και λειτουργική πορεία του θεσμού, καθώς και τις γραφειοκρατικές ελλείψεις θα λέγαμε, που φτάνει να βρεθεί το κατάλληλο σχήμα για να ξεπεραστούν.

2. Ο Ελληνικός Κινηματογράφος στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Κατ' εξοχή χώρος προβολής και προώθησης της Ελληνικής Κινηματογραφικής Παραγωγής, το ΦΕΣΤΙΒΑΛ Θεσσαλονίκης, κατά την περίοδο 1992 - 1997, επιδίωξε - και πέτυχε - να φιλοξενήσει στα προγράμματά του το **σύνολο σχεδόν των παραγομένων κατ' έτος νέων ελληνικών ταινιών**. Παράλληλα, μέσα από ειδικά αφιερώματα, ρετροσπεκτίβες, τιμητικές εκδηλώσεις, εκθέσεις, εκδόσεις κλπ., φρόντισε να διατηρήσει ζωντανό το παρελθόν της Ελληνικής Κινηματογραφίας.

Εντάσσοντας την ελληνική κινηματογραφική παραγωγή σε ένα διευρυμένο διεθνές πλαίσιο, το Φεστιβάλ αναμφισβήτητα βοήθησε τον

²⁹ Το 1977 τα συνδικαλιστικά όργανα των Σκηνοθετών και Τεχνικών του Κινηματογράφου, οργάνωσαν το Αντιφεστιβάλ που σημειώνει επιτυχία και συμμετοχή. Αλλά, όμως αποδείχτηκε με τη Μόστρα της Βενετίας, όπου το πέρασμα του ΦΕΣΤΙΒΑΛ στα χέρια των ιδιωτών και τεχνικών είχε σαν αποτέλεσμα να νεκρωθεί ο θεσμός και να ξανακαταφύγουν στην παλιά φόρμουλα, για να λειτουργήσει ξανά το ΦΕΣΤΙΒΑΛ η οργάνωση και η λειτουργία ενός Φεστιβάλ είναι ζήτημα Κρατικής διαχείρισης και οικονομικής ενίσχυσης.

ελληνικό κινηματογράφο να βγει από την απομόνωσή του. Οι ξένοι δημοσιογράφοι και κριτικοί, αλλά και σκηνοθέτες, παραγωγοί, διευθυντές ξένων μεγάλων φεστιβάλ κλπ., που έρχονται κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη, παρακολουθούν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις προβολές των νέων ελληνικών ταινιών³⁰ και ενημερώνονται συστηματικά για τις εξελίξεις της κινηματογραφίας μας. Αυτό είχε σαν άμεσο αποτέλεσμα να δημοσιευτούν **κριτικές παρουσιάσεις ελληνικών ταινιών** σε μεγάλα κινηματογραφικά περιοδικά³¹ διεθνούς εμβέλειας. Από την άλλη, το Φεστιβάλ έδωσε στους Έλληνες Κινηματογραφιστές τη δυνατότητα να έρχονται σε άμεση επαφή με παράγοντες της διεθνούς **Κινηματογραφίας** και να ενημερώνονται συστηματικά και έγκυρα για τα ευρωπαϊκά κινηματογραφικά προγράμματα, χάρη στις ημερίδες, τα συνέδρια κλπ., που οργανώνονται στα πλαίσια του Φεστιβάλ.

Αλλά και η επαφή με το ελληνικό κινηματογραφόφιλο κοινό, αναβαθμίστηκε μετά τη ριζική αλλαγή της μορφής του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Γιατί, ασφαλώς δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαίο ότι, ενώ τα τελευταία χρόνια πριν από το 1992 η ελληνική ταινία είχε ουσιαστικά εξαφανιστεί από τις αίθουσες τώρα όλες σχεδόν οι ελληνικές ταινίες βρίσκουν διανομή.

Βάσει της έρευνας που έχει γίνει, στην ερώτηση μας εάν πιστεύετε ότι η ελληνική παραγωγή ταινιών μέσω του Φεστιβάλ καλυτέρευσε την εικόνα της προς το ελληνικό κοινό, ένα υψηλό ποσοστό 71% απάντησε Ναι, ενώ το 29% Όχι. Το μεγάλο ποσοστό (71%) οφείλεται στο γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια το κινηματογραφόφιλο κοινό προτιμά τις ελληνικές παραγωγές που αναμφισβήτητα είναι αξιόλογες.

³⁰ Γίνονται πάντα με ταυτόχρονη μετάφραση στα αγγλικά και τα γαλλικά

³¹ όπως το Variety, το Screen International, η ιταλική Repubblica, η γερμανική Frankfurter Rundschau κ.ά.

Αναλυτικά, η προβολή του Ελληνικού Κινηματογράφου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, από το 1992 μέχρι και το 1997, έγινε ως εξής:

Η ετήσια ελληνική παραγωγή στο Φεστιβάλ: Πέρα από τις ταινίες που, σύμφωνα με τις αποφάσεις της εκάστοτε Προκριματικής Επιτροπής, εντάσσονται κατ' έτος στο **Ελληνικό Διαγωνιστικό ή στο Ελληνικό Πληροφοριακό Τμήμα** το Φεστιβάλ φρόντιζε, με δική του πρωτοβουλία, να διευρύνει το φάσμα των προβαλλόμενων νέων ελληνικών ταινιών, προγραμματίζοντας ταινίες **εκτός συναγωνισμού ή σε ειδικές προβολές** ή ακόμη εντάσσοντας κάποιες ταινίες³² στο Διεθνές Διαγωνιστικό, όταν για τυπικούς λόγους δεν είχαν δικαίωμα να διαγωνιστούν ως ελληνικές.

Τελικά, μόνο ένα πολύ μικρό μέρος της ελληνικής παραγωγής δεν προβλήθηκε στα πλαίσια του Φεστιβάλ.

Αφιερώματα: Με μεγάλα αναδρομικά αφιερώματα, που συνοδεύονταν από την έκδοση εμπειριστατωμένων μονογράφων, το Φεστιβάλ τίμησε διακεκριμένους Έλληνες δημιουργούς, όπως τον πρωτεργάτη του Ελληνικού Κινηματογράφου Γιώργο Τζαβέλλα, τον διεθνώς καταξιωμένο Έλληνα σκηνοθέτη Μιχάλη Κακογιάννη, τον βετεράνο Γρηγόρη Γρηγορίου κ.ά.

In memoriam: Με ειδικές εκδηλώσεις, το Φεστιβάλ τίμησε τη μνήμη ανθρώπων που σημάδεψαν την ιστορία του ελληνικού Κινηματογράφου, όπως: τον πρωτεργάτη της δημιουργίας του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης **Παύλο Ζάννα**, τον διευθυντή Φωτογραφίας και πρώην διευθυντή του Φεστιβάλ **Γρηγόρη Δανάλη**, τον πρόωρα χαμένο νέο σκηνοθέτη **Αλέξη Μπίστικα**, τη δημοφιλή πρωταγωνίστρια

³² Βλεπ. Παράρτημα Ι, εκδηλώσεις Φεστιβάλ σελ. 1

Αλίκη Βουγιουκλάκη (με την προβολή της βραβευμένης στο 1^ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ταινίας της "Μανταλένα") κ.ά. Στην αξέχαστη **Μελίνα Μερκούρη** το Φεστιβάλ αφιέρωσε την αφίσα της 35^{ης} διοργάνωσης, το 1994, με παράλληλη έκθεση φωτογραφιών της στο φουαγιέ της Ε.Μ.Σ.

Από την ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου: Τη σύνδεση με το παρελθόν του ελληνικού κινηματογράφου, το Φεστιβάλ φρόντισε να τη διατηρεί ζωντανή. Έτσι, σε ένα πρόγραμμα με τον τίτλο "**Έτσι ξεκίνησαν**", που πραγματοποιήθηκε σε δύο μέρη, το 1992 και το 1993, προβλήθηκαν **39 ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους**, πρώτες δουλειές ισάριθμων γνωστών Ελλήνων σκηνοθετών. Σε συνεργασία με την **Ταινιοθήκη της Ελλάδος**, προβλήθηκαν το 1992, ο 1994 και το 1995, σε **ανακαινισμένες κόπιες**, οι ιστορικής σημασίας ταινίες Δάφνης και Χλόη του Ορέστη Λάσκου.

Εκθέσεις: Μνήμες από την ιστορία του κινηματογράφου στην Ελλάδα ζωντάνευαν πολλές από τις εκθέσεις που διοργάνωσε το Φεστιβάλ, όπως η έκθεση του Κώστα Αρβανιτίδη με **κινηματογραφικές γιγαντοαφίσες** της Θεσσαλονίκης (το 1922) και η μεγάλη έκθεση **Ζωγραφική στον Κινηματογράφο** με γιγαντοαφίσες της συλλογής HELLAFFI (το 1994).

3. Η νέα διεθνής πορεία του Φεστιβάλ

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ξεκίνησε το 1992 την **νέα διεθνή πορεία του**, φιλοδοξώντας να γίνει τόπος συνάντησης των νέων Κινηματογραφιστών από όλο τον κόσμο, να αναδειχτεί ως

σημαντικότερο κινηματογραφικό γεγονός των **Βαλκανίων** και, παράλληλα, επιδιώκοντας να βοηθήσει τον Ελληνικό Κινηματογράφο να βγει από την απομόνωσή του. Και κατάφερε, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, να καταλάβει μια σημαντική θέση στον παγκόσμιο κινηματογραφικό χάρτη και να καθιερωθεί σαν ένα έγκυρο ετήσιο "**σημείο συνάντησης**" της διεθνούς κινηματογραφικής κοινότητας. Ενώ συγχρόνως έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη του κοινού της Θεσσαλονίκης, όπως αποδεικνύει η συνεχώς αυξανόμενη προσέλευση θεατών στις προβολές του. Σήμερα, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι μια **γιορτή του κινηματογράφου**, τόσο για τους συμμετέχοντες κινηματογραφιστές, όσο και για τους "σινεφίλ" θεατές. Γιατί οι προβολές του Φεστιβάλ, γίνονται σε κατάμεστες αίθουσες, όπου συνυπάρχουν διάσημοι σκηνοθέτες και νέοι δημιουργοί από όλο τον κόσμο, εκπρόσωποι των πιο έγκυρων εφημερίδων και περιοδικών από το ζεστό νεανικό κοινό της Θεσσαλονίκης. Αλλά και έξω από τις αίθουσες, **σε όλη την πόλη της Θεσσαλονίκης**, απλώνεται για δέκα μέρες κάθε χρόνο η γιορταστική κινηματογραφική ατμόσφαιρα, με τις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες εκθέσεις και **συναυλίες** που οργανώνει συστηματικά το Φεστιβάλ και με το πλήθος των καλεσμένων που σπεύδουν, ανάμεσα στις προβολές, να γνωρίσουν την πόλη, να επισκεφτούν τα μουσεία της και να νιώσουν τον παλμό της. Η "**γιορτή**" αυτή έχει επεκταθεί τα τελευταία χρόνια πέρα από τα όρια της πόλης της Θεσσαλονίκης, με τις **Περιφερειακές Εκδηλώσεις**, που γίνονται σε άλλες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας. Εκτός από γιορτή, όμως, το Φεστιβαλικό δεκαήμερο είναι για τους επαγγελματίες του κινηματογράφου, και **περίοδος εργασίας**. Στις **ημερίδες**, τα **συνέδρια**, τα **σεμινάρια** και τις **ανοιχτές συζητήσεις**, που οργανώνει το Φεστιβάλ, οι Έλληνες Κινηματογραφιστές έχουν την ευκαιρία να έρθουν σε άμεση επαφή με τους συναδέλφους τους από όλον τον κόσμο και με

κορυφαίους παράγοντες της διεθνούς κινηματογραφίας και να ενημερωθούν άμεσα και έγκυρα για τις εξελίξεις στον παγκόσμιο κινηματογράφο και ιδιαίτερα για τα προγράμματα που λειτουργούν στα πλαίσια της **Ευρωπαϊκής Ένωσης** για την **ενίσχυση της ευρωπαϊκής παραγωγής**.

Ο ρόλος του φεστιβάλ, όμως, δεν περιορίζεται μόνο στο **πλούσιο και ποικίλο πρόγραμμα** που παρουσιάζει κάθε φθινόπωρο στη Θεσσαλονίκη. Έχει επιπλέον διευρύνει τον κύκλο των δραστηριοτήτων του στη διάρκεια όλου του χρόνου, διοργανώντας στη Θεσσαλονίκη - στο υπερσύγχρονο όσο και παραδοσιακό ΟΛΥΜΠΙΟΝ, μόνιμη πια στέγη του - αλλά και στην Αθήνα, **Προφεστιβαλικές Εκδηλώσεις**, που αποτελούν από μόνες τους σημαντικά πολιτιστικά γεγονότα. Και η **εκδοτική δραστηριότητα**, που έχει αναπτύξει με ιδιαίτερη επιτυχία το Φεστιβάλ, έχει πλουτίσει την Ελληνική Κινηματογραφική βιβλιογραφία. Τελικά, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης έχει μετεξελιχθεί σε έναν **σύγχρονο πολιτιστικό οργανισμό** διαρκούς λειτουργίας και ευρείας απήχησης. Η εκτίμηση αυτή επικυρώνεται από μια σειρά διαπιστώσεις, όπως:

- η αθρόα προσέλευση εκπροσώπων έγκριτων εφημερίδων και περιοδικών από όλον τον κόσμο,
- η διοργάνωση σημαντικών διεθνών συναντήσεων στα πλαίσια του φεστιβάλ,
- η συμμετοχή διακεκριμένων προσωπικοτήτων στην Κριτική Επιτροπή,
- τα εγκωμιαστικά σχόλια του διεθνούς τύπου και
- η πληθώρα των αιτήσεων για συμμετοχή στο διεθνές διαγωνιστικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ.

Η διεθνής αυτή καταξίωση του Φεστιβάλ, που επέτρεψε να προωθήσει δύο βασικούς - φαινομενικά αντίθετους αλλά ουσιαστικά συγκλίνοντες - στόχους, που ήταν: από τη μια να φέρει σε επαφή το

ελληνικό κοινό με νέες τάσεις, νέους δημιουργούς, νέες κινηματογραφίες και από την άλλη να βοηθήσει τον ελληνικό κινηματογράφο να βγει από την απομόνωσή του και να ενταχθεί στο παγκόσμιο κινηματογραφικό γίγνεσθαι, δίνοντας τη δυνατότητα στους Έλληνες κινηματογραφιστές, όχι μόνο να παρουσιάζουν τις ταινίες τους σε εκπροσώπους του παγκοσμίου τύπου, αλλά και να έρχονται σε επαφή με σκηνοθέτες και κινηματογραφικούς παράγοντες απ' όλον τον κόσμο, να ανταλλάσσουν απόψεις και εμπειρίες και να ενημερώνονται συστηματικά για τις εξελίξεις στον τομέα της κινηματογραφικής και τις δυνατότητες διεθνών συνεργασιών που προσφέρουν τα διάφορα - ευρωπαϊκά κυρίως - προγράμματα.

4. Συντονισμός των Ευρωπαϊκών Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Τα Κινηματογραφικά Φεστιβάλ έχει διαπιστωθεί ότι αποτελούν έναν σημαντικό αντισταθμιστικό παράγοντα στην τάση του ευρωπαϊκού κοινού να απομακρύνεται από τον κινηματογράφο και ιδιαίτερα από τις ευρωπαϊκές ταινίες. Μια τάση που μοιάζει δραματική αν σκεφτεί κανείς ότι, ενώ το 1960 τα εισιτήρια που κόπηκαν στις αίθουσες των 15 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν 3 δισ., το 1990 ήταν μόνο 0,6 δισ. Ενώ παράλληλα, είχε μειωθεί και το ποσοστό της συμμετοχής των ευρωπαϊκών ταινιών σ' αυτή την αγορά, πέφτοντας σε λιγότερο από 22%.

Πόλο αντίστασης σ' αυτά τα δεδομένα αποτελούν τα κινηματογραφικά φεστιβάλ, τα οποία - ανεξάρτητα από τον ιδιαίτερο χαρακτήρα που έχει το καθένα από αυτά - όλα προσκαλούν σκηνοθέτες και ηθοποιούς από όλη την Ευρώπη, ευνοούν τη σχέση των δημιουργών με το κοινό και θέτουν τις βάσεις για την αναγέννηση της

ευρωπαϊκής αγοράς. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο το 1995, από τις 7.500 ταινίες (μεγάλου και μικρού μήκους, μυθοπλασίας, ντοκιμαντέρ και κινουμένων σχεδίων) που προβλήθηκαν σ' αυτές τις κινηματογραφικές εκδηλώσεις, το 80% προέρχονταν από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τον ίδιο χρόνο 600 ευρωπαϊκές ταινίες βρήκαν διανομέα μετά από την προβολή τους σε κάποια από αυτά τα Φεστιβάλ.

Το 1995, οκτώ ευρωπαϊκά Φεστιβάλ (ανάμεσα τους και το **Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης**) αποφάσισαν να προωθήσουν τον **Συντονισμό των Ευρωπαϊκών Φεστιβάλ Κινηματογράφου**, με στόχους πολύ συγκεκριμένους:

- να αναπτύξουν μια καλλιτεχνική και πολιτιστική συνεργασία, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ιδιαιτερότητες της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής αγοράς,
- να δημιουργήσουν έναν Κωδικό Δεοντολογίας,
- να αναπτύξουν ένα δίκτυο ενημέρωσης με την έκδοση ενός ενημερωτικού δελτίου και τη δημιουργία κόμβου στο Internet,
- να προωθήσουν τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο,
- να συνεργαστούν σε τεχνικά ζητήματα όπως τα ενοίκια, η ασφάλιση και η κίνηση των ταινιών, ο υποτιτλισμός, η διοργάνωση κοινών εκδηλώσεων προώθησης του ευρωπαϊκού κινηματογράφου κλπ.,
- να ενημερώσουν τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (επιτροπή, κοινοβούλιο κλπ.) για τη δράση τους.

Συνειδητοποιώντας αυτή την πραγματικότητα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (commission) αποφάσισε να στηρίζει οικονομικά και ηθικά τη συνεργασία των ευρωπαϊκών φεστιβάλ.

Στη **Συντονιστική Επιτροπή** των Ευρωπαϊκών Φεστιβάλ Κινηματογράφου έχουν ενταχθεί πάνω από 100 Φεστιβάλ από τις 15

χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο 20μελές **Διοικητικό Συμβούλιο** αυτής της επιτροπής συμμετέχει ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης κ. **Μιχάλης Δημόπουλος**. Για το συντονισμό της δράσης τους, εκπρόσωποι αυτών των φεστιβάλ συναντώνται τακτικά, τρεις φορές το χρόνο. Το 1997, η διάσκεψη της Συντονιστικής Επιτροπής έγινε στα πλαίσια του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

4.1. Ευρωπαϊκά προγράμματα

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης συμμετείχε και θα συμμετάσχει και στο μέλλον με ανάλογες δραστηριότητες στα εξής Ευρωπαϊκά προγράμματα που ακολουθούν:

- **SCALE:** Το 1992 έγινε στα πλαίσια του Φεστιβάλ Θεσ/νίκης συνάντηση εργασίας του Διοικητικού Συμβουλίου του SCALE του προγράμματος **medial** που δημιουργήθηκε το 1990 με απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την **ενίσχυση τηλεοπτικών και κινηματογραφικών παραγωγών** στις μικρές χώρες της Ευρώπης. Την επόμενη της συνάντησης, ο Γενικός Γραμματέας του SCALE κ. Artur Castro Neves και το μέλος του κ. Μ. Δημόπουλος έδωσαν συνέντευξη Τύπου με θέμα τη στρατηγική και τις δραστηριότητες του προγράμματος. Ο κ. Castro Neves επανήλθε στη Θεσ/νίκη το 1994 και παρακολούθησε τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ εκείνης της χρονιάς.
- **EFDO:** Το 1992 έγινε στη Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια του Φεστιβάλ, η Γενική Συνέλευση του Δ.Σ. του προγράμματος **medial** για την **ενίσχυση της διανομής των Ευρωπαϊκών ταινιών** (European Film Distribution Office - EFDO). Την επόμενη της Γ.Σ., έγινε ανοιχτή παρουσίαση των στόχων του προγράμματος, από τον πρόεδρο της συμβουλευτικής επιτροπής του προγράμματος κ. Τόνυ Κίρκοκ και την

Βούλα Γεωργακάκου, μέλος της ίδιας επιτροπής και εθνική συντονίστρια του προγράμματος για την Ελλάδα. Έκτακτη συνάντηση του Δ.Σ. του EFDO έγινε πάλι στη Θεσ/νίκη το 1994. Ο πρόεδρος του EFDO κ. Dieter Kosslic, με τον πρόεδρο του Ε.Κ.Κ. κ. Βρεττάκο και την κ. Βούλα Γεωργακάκου, σε συνέντευξη τύπου ανέπτυξαν τα προβλήματα του προγράμματος και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική διανομή.

- **EUROPEAN SCRIPT FUND:** Το 1992, σε συνάντηση εργασίας εκπροσώπων του προγράμματος **medial** για την ενίσχυση της **συγγραφής σεναρίου** (scriptday), παρουσιάστηκαν οι στόχοι του SCRIPT και έγινε συζήτηση με τους επαγγελματίες που είχαν πάρει ενίσχυση από το πρόγραμμα.
- **EURIMAGES:** Στο Φεστιβάλ Θεσ/νίκης του 1992, ο κ. Ryclief Rienstra, εκτελεστικός γραμματέας του προγράμματος του Συμβουλίου της Ευρώπης για την **ενίσχυση της ευρωπαϊκής συμπαραγωγής** και της διανομής ευρωπαϊκών ταινιών μεγάλου μήκους και ντοκιμαντέρ (EURIMAGES), παρουσίασε στους επαγγελματίες του κινηματογράφου και τους εκπροσώπους του τύπου, τους στόχους και τις προοπτικές του προγράμματος, σε μια συνάντηση που διοργάνωσε το Ε.Κ.Κ.

Το 1994 παρακολούθησαν τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, ο πρόεδρος του EURIMAGES κ. Gaetano Adinolfi και ο γραμματέας του προγράμματος κ. Barry Ellis Jones, οι οποίοι ενημέρωσαν τον κινηματογραφικό κόσμο και τον τύπο για την πορεία του προγράμματος σε μια συνέντευξη τύπου, στην οποία συμμετείχαν επίσης ο Σύμβουλος Κινηματογραφίας του ΥΠ.ΠΟ. κ. Γιάννης Μπακογιαννόπουλος και ο πρόεδρος του Ε.Κ.Κ. κ. Κώστας Βρεττάκος.

- **SOURCES:** Δύο υπεύθυνοι του προγράμματος για την **ενίσχυση συγγραφής σεναρίων** SOURCES ο κ. Gabriel Auer (αναλυτής

σεναρίου) και η κ. Karin Berst (δημόσιες σχέσεις), ενίσχυσαν το **βραβείο καλύτερου σεναρίου του Ελληνικού Διαγνωστικού Τμήματος** εκείνης της χρονιάς, παρέχοντας στους βραβευμένους το δικαίωμα δωρεάν συμμετοχής σε προσεχές Εργαστήριο του SOURCES.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Οι Νόμοι του Κινηματογράφου (Φεστιβάλ)

Το διάταγμα 774/25-11-60 τροποποίηση του Β.Δ. 175/56 αναφέρεται "περί κανονισμό Θεάτρων και Κινηματογράφων", καθώς στη μη ολοκληρωμένη θέσπιση του νομοσχεδίου του Φεστιβάλ.

Ο Νόμος 4208/61 → είναι ο πρώτος νόμος που αναφέρεται στην "ανάπτυξη της Κινηματογραφίας".

Ο Α.Ν. 140/69 → αναφέρεται στον τρόπο χαρακτηρισμού των κινηματογραφικών ταινιών ως κατάλληλη ή ακατάλληλη στις κυρώσεις από την παράβαση της εισόδου ανηλίκων στους κινηματογράφους.

Ο Ν. 1597/86 → αναφέρεται στην "προστασία και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης, ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας και άλλες διατάξεις".

Ο Ν. 2557/97 → ο τελευταίος ισχύον νόμος → αναφέρεται σε "Ζητήματα Κινηματογραφικής Πολιτικής".

2. Ο ήδη υπάρχον νόμος (Ν. 2557/1997)

Ο ήδη υπάρχον νόμος τίθεται σε εφαρμογή στις 24-12-97 και συνεχίζει να ισχύει χωρίς τροποποιήσεις μέχρι και σήμερα.

Ο Ν. 2557/97 αναφέρει ότι το φεστιβάλ αποτελεί **Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου** με κοινωφελές μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα με έδρα τη Θεσσαλονίκη και επωνυμία **"ΦΕΣΤΙΒΑΛ**

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ", που εποπτεύεται από τον Υπουργό Πολιτισμού.

Το Φεστιβάλ λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο, εφόσον δεν ρυθμίζεται κάτι ειδικότερα από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Η επωνυμία του Φεστιβάλ στην ελληνική είναι **"Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσ/νίκης"** η δε διεθνής **"Thessaloniki Film Festival"**.

Το Φεστιβάλ στεγάζεται στους χώρους του παλιού κινηματογράφου "Ολύμπιον" ιδιοκτησίας του Ο.Π.Π.Ε. Θεσ/νίκης 1997. Η κυριότητα του "Ολύμπιον" περιέχεται στο Φεστιβάλ, εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση. Το "Ολύμπιον", όταν δεν χρησιμοποιείται για τις ανάγκες του Φεστιβάλ και του Μουσείου Κινηματογράφου, μπορεί να χρησιμοποιείται και για την εμπορική εκμετάλλευση του ως κινηματογραφική αίθουσα απ' ευθείας ή μέσου αναδόχου.

3. Ο σκοπός του Φεστιβάλ βάσει του Ν. 2557/97

Σκοπός του Φεστιβάλ είναι η διάδοση του Κινηματογράφου και η διαπαιδαγώγηση, ψυχαγωγία και πνευματική καλλιέργεια του Ελληνικού κοινού με την προβολή ελληνικών και ξένων ταινιών ποιότητας.

Στον σκοπό αυτόν περιλαμβάνονται, ιδίως, η προώθηση και η προβολή των Ελληνικών Κινηματογραφικών Ταινιών και γενικά η ενίσχυση των δυνατοτήτων και η ανάπτυξη της ελληνικής κινηματογραφίας, η προώθηση, διάδοση και προβολή ξένων ταινιών νέου κινηματογράφου από όλον τον κόσμο, καθώς και η ανάδειξη της πόλης της **Θεσσαλονίκης** ως τόπου συνάντησης των Ελλήνων και

ξένων δημιουργών με το ελληνικό κοινό και συγχρόνως η ανάδειξη της ως τόπου αγοράς και διάθεσης ταινιών.

Στα πλαίσια του σκοπού του Φεστιβάλ αναπτύσσει κάθε είδους καλλιτεχνικές και πνευματικές δραστηριότητες, σχετικά με την κινηματογραφική τέχνη, σε ολόκληρη την Ελλάδα και το εξωτερικό. Συνεργάζεται με καλλιτεχνικούς και άλλους φορείς της Ελλάδας και του εξωτερικού, με όρους και συμφωνίες που καταρτίζονται κατά περίπτωση, διοργανώνει και συμμετέχει στη διοργάνωση κάθε είδους καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, διαλέξεων, εκθέσεων, σεμιναρίων και συζητήσεων και γενικά πνευματικών εκδηλώσεων, προβαίνει είτε μόνο του είτε σε συνεργασία με οποιοδήποτε τρόπο με τρίτους, στην εγγραφή και αναπαραγωγή κάθε είδους εκδηλώσεων του σε ήχο ή ήχο εικόνας, καθώς και στην έκδοση βιβλίων, περιοδικών και εντύπων.

Ειδικότερα, το Φεστιβάλ, στα πλαίσια του σκοπού του και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, αναλαμβάνει ιδίως:

- I. Τη διοργάνωση του **Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου** στη Θεσσαλονίκη με ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες μεγάλου μήκους,
- II. Τη διοργάνωση Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη με κινηματογραφικές ταινίες Ελλήνων και ξένων δημιουργών από όλο τον κόσμο.
- III. Τη διοργάνωση εκδηλώσεων παράλληλα με τα δύο Φεστιβάλ με αξιόλογες ελληνικές και ξένες κινηματογραφικές ταινίες, μικρού και μεγάλου μήκους, ανεξάρτητα από προηγούμενη βράβευσή τους.
- IV. Τη διοργάνωση αγοράς (market) κινηματογραφικών ταινιών και οπτικοακουστικών προϊόντων.
- V. Την προώθηση των προγραμμάτων του Φεστιβάλ και των παράλληλων εκδηλώσεων του και σε άλλες πόλεις³³ της Ελλάδας.

³³ Καστοριά, Κιλκίς, Αλεξανδρούπολη, Φλώρινα, Αθήνα, κλπ.

- VI. Την πραγματοποίηση αφιερωμάτων³⁴ σε σκηνοθέτες, ηθοποιούς, τεχνικούς, κινηματογραφικά κινήματα, εθνικές κινηματογραφίες.
- VII. Το Φεστιβάλ, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του, μπορεί να συμμετέχει σε εταιρίες και άλλους φορείς (στην ημεδαπή ή στην άλλοδαπή) και να διατηρεί γραφείο σε άλλες πόλεις.

4. Περιουσία - ΟΛΥΜΠΙΟΝ: Η μόνιμη έδρα του Φεστιβάλ

Η περιουσία του Φεστιβάλ βάσει του Ν. 2557/97 αποτελείται από την περιουσία που έχει αποκτήσει από το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, κατά τη διοργάνωση του τα προηγούμενα έτη στο πλαίσιο της προϊσχύοντος νομικού πλαισίου και από όλα τα περιουσιακά στοιχεία και τους πόρους που αποκτά κατά τη λειτουργία του.

Περιουσία του φεστιβάλ αποτελεί από το φθινόπωρο του 1997 το κτιριακό συγκρότημα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ, που βρίσκεται στην καρδιά της Θεσσαλονίκης και όπου διοργανώθηκε το 1960 η πρώτη Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου. **Οι δύο αίθουσες προβολών** του συγκροτήματος, ριζικά ανακαινισμένες και πλήρως εξοπλισμένες με τα πιο σύγχρονα μηχανήματα, εξασφαλίζουν **ιδανικές συνθήκες προβολής** και παρακολούθησης ταινιών. Ο Νόμος 2557/97 προβλέπει τη χρήση των δύο αυτών αιθουσών να μην περιορίζονται μόνο στο δεκαήμερο της ετήσιας φεστιβαλικής διοργάνωσης, αλλά θα επεκτείνεται **σε όλη τη διάρκεια της χειμερινής κινηματογραφικής περιόδου με καθημερινές προβολές**. Συγκεκριμένα ο παρόν νόμος αναφέρει:

³⁴ Εκδόσεις, προβολές, διαλέξεις κ.ά.

- Η μεγάλη αίθουσα του συγκροτήματος, ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, θα λειτουργεί όλο το χειμώνα ως Κινηματογράφος πρώτης προβολής, προβάλλοντας σε αποκλειστικότητα επιλεγμένες ταινίες σε συνεργασία με γραφεία διανομής. Στην ίδια αίθουσα θα φιλοξενοούνται από 'δω και στο εξής και οι καθιερωμένες **προφεστιβαλικές εκδηλώσεις**, που διοργανώνει κάθε χρόνο το Φεστιβάλ.
- Η δεύτερη αίθουσα του συγκροτήματος, ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ, τις μισές εβδομάδες της περιόδου θα λειτουργεί επίσης ως Κινηματογράφος πρώτης προβολής, ενώ τις υπόλοιπες εβδομάδες θα φιλοξενεί **αφιερώματα** (σε σκηνοθέτες, ηθοποιούς, κινηματογραφικά είδη κλπ.), που θα διοργανώνονται σε συνεργασία και με άλλους φορείς (ξένα ινστιτούτα, άλλους κινηματογραφικούς φορείς κλπ.), καθώς και **ειδικά προγράμματα** όπως κινηματογράφος για παιδιά, μεταμεσονύκτιες προβολές, εκπαιδευτικά προγράμματα με σεμινάρια, συνέδρια κ.ά.

Το καφέ - μπαρ που θα αποκτήσει το ΟΛΥΜΠΙΟΝ βάσει του Ν. 2557/97 θα έχει ειδικευμένο **κινηματογραφικό χαρακτήρα**, με ανάλογη διακόσμηση, μουσική, κινηματογραφικά περιοδικά και CD κλπ, και θα έχει **συνεχή λειτουργία** (ανεξάρτητη από το ωράριο της κινηματογραφικής αίθουσας).

Τέλος, ο ίδιος νόμος προβλέπει για την ενημέρωση του κοινού της Θεσσαλονίκης για το πρόγραμμα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ και τις ποικίλες εκδηλώσεις που θα πραγματοποιούνται εκεί την έκδοση **μηνιαίας εφημερίδας**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης εκτός του Ελληνικού Διαγωνιστικού τμήματός του έχει δύο ακόμη τμήματα, το Διεθνές Διαγωνιστικό τμήμα που δημιουργήθηκε το 1972 και το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης που αποτελεί αυτοτελές τμήμα του Φεστιβάλ.

1. Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα

Καθρεφτίζοντας το γενικό πνεύμα της διοργάνωσης, που θέλει να δίνει έμφαση στις νέες δυνάμεις και να προαναγγέλλει τον "αυριανό κινηματογράφο", το **Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα** του Φεστιβάλ Θεσ/νίκης συγκεντρώνει ταινίες αποκλειστικά **πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών**. Η υψηλή ποιότητα των επιλεγόμενων ταινιών την οποία έχουν επισημάνει με δηλώσεις τους πολλοί έγκυροι παράγοντες του παγκόσμιου κινηματογράφου που παρακολούθησαν το Φεστιβάλ Θεσ/νίκης είτε ως καλεσμένοι είτε ως μέλη της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής, έδωσε πολύ γρήγορα κύρος σ' αυτό το πρόγραμμα, διευρύνοντας τις δυνατότητες της επιλογής, καθώς όλο και περισσότεροι σκηνοθέτες και παραγωγοί είναι πρόθυμοι να παρουσιάσουν τις ταινίες τους στη Θεσ/νίκη σε Ευρωπαϊκή ή και παγκόσμια πρώτη προβολή.

Η **ανταπόκριση του κοινού** στο Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα ήταν, τα πρώτα χρόνια διστακτική. Γεγονός, ευεξήγητο, αφού επρόκειτο για ταινίες νέων και κατά συνέπεια άγνωστων σκηνοθετών.

Βαθμιαία όμως η διστακτικότητα αυτή άρχισε να υποχωρεί και, όπως δείχνει η συνεχής αύξηση των εισιτηρίων, το κοινό αγκαλιάζει πλέον με την εμπιστοσύνη του το Διεθνές Διαγωνιστικό. Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλές φορές οι επαναληπτικές προβολές κάποιων διαγωνιζομένων ταινιών, ακόμη και από άγνωστες κινηματογραφίες απόμακρων χωρών, γίνονται με κατάμεστη αίθουσα. Η αυξανόμενη ανταπόκριση του κοινού ενεθάρρυνε και τους Έλληνες διανομείς να αγοράσουν για εμπορική εκμετάλλευση ταινίες που, αν δεν υπήρχε το Διεθνές Φεστιβάλ Θεσ/νίκης, δεν θα έφταναν ίσως ποτέ στις ελληνικές αίθουσες.

Συνολικά, από το 1992 μέχρι το 1997, προβλήθηκαν σ' αυτό το **τμήμα** 103 ταινίες από 36 χώρες.³⁵

Η **ελληνική παρουσία** στο Διεθνές Διαγωνιστικό πρόγραμμα ήταν σημαντική. Από τις 91 ταινίες που διαγωνίστηκαν μέσα σ' αυτή την εξαετία 1992 - 1997 (δηλαδή το 20%) ήταν ταινίες Ελλήνων σκηνοθετών.

Σημαντική είναι η **συμμετοχή Ελλήνων και στα βραβεία**, αφού από τα 42 συνολικά βραβεία που δόθηκαν στο Φεστιβάλ μέσα στην εξαετία, τα 7 (δηλαδή περίπου το 17%) δόθηκαν σε Έλληνες ηθοποιούς.

Τέλος, το κύρος του Διεθνούς Διαγωνιστικού τμήματος του Φεστιβάλ επικυρώνεται και ταυτόχρονα ενισχύεται από τη συμμετοχή διακεκριμένων προσωπικοτήτων³⁶ στην **Κριτική Επιτροπή**.

³⁵ Αζερπαϊτζάν, Αυστραλία, ΗΠΑ, Ιράν, Νορβηγία, Ελλάδα, Πολωνία, Ελβετία, Βρετανία, Μεξικό, Ρωσία, Τουρκία, Βέλγιο, Ιαπωνία, Κίνα, Καναδάς, Ιταλία, Ισπανία, Γερμανία, Γεωργία, Κορέα, κ.ά.

³⁶ Βλ.επ. Παράρτημα Ι, Εκδηλώσεις, Φεστιβάλ, σελ. 2

2. Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Μ.Κ.Θ.)

Αυτοτελές τμήμα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης αποτελεί το **Μουσείο Κινηματογράφου Θεσ/νίκης**.

Σκοπός του Μ.Κ.Θ. είναι η συγκέντρωση, διάσωση και μουσειολογική προβολή των στοιχείων της Κινηματογραφικής ζωής της χώρας. Για την εκπλήρωση των σκοπών του Μ.Κ.Θ. οργανώνει ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα σε συνεργασία με άλλους συναφείς φορείς και μεριμνά για τη μελέτη και τεκμηρίωση κάθε είδους υλικού σχετικού με την κινηματογραφική τέχνη.

Με προγραμματική σύμβαση, που καταρτίζεται μεταξύ του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Μ.Κ.Θ.) και της Ταινιοθήκης της Ελλάδος και κυρώνεται με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, ρυθμίζονται οι όροι της μεταξύ τους συνεργασίας. Κυρίως στον τομέα της συντήρησης και αποκατάστασης του κινηματογραφικού υλικού, με στόχο την καλύτερη δυνατή συντήρηση και προβολή των συλλόγων τους.

Η κυριότητα ή άλλα δικαιώματα επί διαφόρων συλλογικών κινηματογραφικών ειδών, κινηματογραφικών μηχανών και κινηματογραφικών εξαρτημάτων, προθηκών, βιτρινών, εντύπων, βιβλίων, αφισών, γιγαντοαφισών, κινηματογραφικού διαφημιστικού υλικού, δίσκων και CDs μουσικής κινηματογράφου, ιδιωτικών δημοσιευμάτων του **Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Θεσ/νίκη 1997** (Ο.Π.Π.Ε. - Θ. '97) που τα απέκτησε για τη δημιουργία, συγκρότηση και λειτουργία του Μουσείου, περιέχεται στο **Μουσείο Κινηματογράφου Θεσ/νίκης**, εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ - ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - ΣΥΝΕΔΡΙΑ

1. Σεμινάρια - Επαγγελματική Ενημέρωση

Στα πλαίσια του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, το 1996 και το 1997 έγιναν δύο σημαντικά σεμινάρια με σκοπό την επαγγελματική ενημέρωση των νέων καλλιτεχνών αλλά και των φίλων του κινηματογράφου. Τα σεμινάρια αυτά είναι:

- **Media Exchange:** Ο οργανισμός Media Business School, που εδρεύει στο Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη και πραγματοποιεί **σεμινάρια** κατά τη διάρκεια μεγάλων κινηματογραφικών εκδηλώσεων, μετά από τα Φεστιβάλ Ρότερνταμ, Εδιμβούργου, Καννών, Μονάχου και **Γκέτεμποργκ**, επέλεξε το 1996 το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για να φιλοξενήσει τα **μαθήματα** εκείνης της χρονιάς. Γι' αυτό το σεμινάριο, που διήρκεσε τρεις μέρες, ήρθαν στη Θεσ/νίκη **δέκα ευρωπαίοι ειδικοί**.
- **Φόρουμ Κινηματογραφιστών:** Η ημερίδα για την **επίδραση του ψηφιακού βίντεο στον Κινηματογράφο**, που έγινε το 1997, εγκαινίασε ένα **νέο κύκλο δραστηριοτήτων** του Φεστιβάλ, τα φόρουμ κινηματογραφιστών, πάνω σε σύγχρονα θέματα κοινού ενδιαφέροντος, που θα διοργανώνονται στο εξής κάθε χρόνο.

2. Συνέδρια

Το FERA, το FIPRESCI και το Βαλκανικό Φόρουμ είναι τα τρία σημαντικά συνέδρια που οργάνωσε το Φεστιβάλ το 1994.

- **Fera:** Το 1994 το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης φιλοξένησε τη **Γενική Συνέλευση της FERA**, θέτοντας στη διάθεση της διοργανώτριας Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών, χώρους, υποδομή και ειδικευμένο προσωπικό.
- **Fipresci:** Στα πλαίσια του Φεστιβάλ, πραγματοποιήθηκε το 1994, διεθνές **συνέδριο** της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κινηματογράφου, με θέμα "**Η ταυτότητα των Εθνικών Κινηματογραφιστών**" στο οποίο συμμετείχαν κριτικοί από 16 χώρες.³⁷
- **Βαλκανικό Φόρουμ:** Το 1994, παράλληλα με το νέο πρόγραμμα του Φεστιβάλ "Ματιές στα Βαλκάνια", διοργανώθηκε στη Θεσ/νίκη το Βαλκανικό Φόρουμ, μια συνάντηση ανάμεσα σε εκπροσώπους των βαλκανικών κινηματογραφιών. Τον επόμενο χρόνο, 1995, επαναλήφθηκε αυτή η συνάντηση, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της FERA και της FIPRESCI, υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο εκπροσώπησε ο κ. Christian Zender. Και το 1996 το Βαλκανικό Φόρουμ πραγματοποιήθηκε για μια ακόμα φορά, υπό την αιγίδα του ΥΠ.ΠΟ., ως συνάντηση πλέον του Βαλκανικού Επιμελητηρίου Κινηματογράφου (Balkan Film Board), που μόλις είχε ιδρυθεί στην Αθήνα.

³⁷ Αίγυπτο, Γαλλία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Ελλάδα, Εσθονία, Ινδία, Ισπανία, Ιταλία, Λετονία, Ουγκαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβενία, Σουηδία, Τσεχία.

3. Ανοιχτές Συζητήσεις

Το 1993, με αφορμή το αναδρομικό αφιέρωμα στον **Ζυλ Ντασέν**, οργανώθηκε ανοικτή συζήτηση για την προσφορά του διάσημου σκηνοθέτη στον κινηματογράφο, με τη συμμετοχή του Αμερικανού Κριτικού και ιστορικού του κινηματογράφου Elliot Stein, του Γιάννη Μπακογιαννόπουλου κ.ά.

Επίσης, με αφορμή την προβολή της ταινίας του Gregory Markopoulos "Γαλήνη", το 1993, οργανώθηκε συζήτηση με θέμα **"Η επέμβαση του παραγωγού στο έργο του σκηνοθέτη"**, με τη συμμετοχή του Ζυλ Ντασέν, του Elliot Stein, του πρωταγωνιστή της ταινίας Γιώργου Φούντα και του σκηνοθέτη Τάσου Ψαρρά.

Τέλος, το **1994**, με αφορμή το αναδρομικό αφιέρωμα στον Ναγκίσα Όσιμα, οργανώθηκε, παρουσία του σκηνοθέτη ανοικτή συζήτηση για το έργο του, στην οποία συμμετείχαν ο σεναριογράφος, σκηνοθέτης και κριτικός Κιν/φου Πασκάλ Μπονιτσέρ, ο κριτικός Κιν/φου και διευθυντής του Φεστιβάλ του Πέζαρο Λίνο Μιτσικέ, ο κριτικός και μελετητής του ιαπωνικού Κιν/φου Μαξ Τεσιέ και ο Σύμβουλος Κινηματογραφίας του ΥΠ.ΠΟ. Γιάννης Μπακογιαννόπουλος.

4. Εκθέσεις - Συναυλίες

Το Φεστιβάλ έχει διοργανώσει μια σειρά από εκθέσεις που έδωσαν στο κοινό της Θεσσαλονίκης τη δυνατότητα να γνωρίσει **άγνωστες πλευρές διάσημων σκηνοθετών**,³⁸ αλλά και εκθέσεις που συνδέουν **τον κινηματογράφο με τις άλλες τέχνες**. Ιδιαίτερα αξιότερα, αξίζει να αναφερθούν η έκθεση - Κρόνενμπεργκ (που παρουσιάστηκε στη Θεσσαλονίκη σε ευρωπαϊκή **"πρεμιέρα"**), η παγκόσμια **"πρεμιέρα"** της

³⁸ Παρατζάνωφ, Αιζευστάν, Γκρηναγοναίη, Κιαροστάμι, κ.ά.

έκθεσης Κουντέλκα (που ήταν μια παραγωγή του Φεστιβάλ Θεσ/νίκης).

Εκτός όμως από τις μεγάλες εκθέσεις, που παρουσιάζονται σε εκθεσιακούς χώρους της πόλης, μια σειρά από άλλες εκθέσεις³⁹ φιλοξενούνται κάθε χρόνο στους χώρους του Φεστιβάλ (περίπτερο, φουαγιέ κινηματογράφων, συνεργαζόμενα μπαρ κλπ): εκθέσεις με πορτραίτα Κινηματογραφιστών από καλλιτέχνες φωτογράφους, αφίσες από Κινηματογραφικά Φεστιβάλ κλπ.

Εκτός από τις προβολές κλασικών ταινιών του βωβού κινηματογράφου με τη συνοδεία ζωντανής μουσικής, το Φεστιβάλ έχει οργανώσει και αυτόνομες **μουσικές εκδηλώσεις**, που όλες βρήκαν μεγάλη απήχηση στο κοινό της Θεσσαλονίκης και αποτέλεσαν μείζονα γεγονότα στην καλλιτεχνική ζωή της πόλης. Οι εκδηλώσεις αυτές είναι:

- **Συναυλία Michael Myman** που έδωσε το 1992, στα πλαίσια του Φεστιβάλ, στους κινηματογραφόφιλους φίλους της μουσικής του κινηματογράφου.
- **Ρεσιτάλ Ingrid Caven.** Η διάσημη Γερμανίδα τραγουδίστρια και ηθοποιός ήρθε το 1994 στην Θεσσαλονίκη καλεσμένη από τους Νέους Ορίζοντες.
- **Συναυλίες Zbigniew Priesner.** Ο διάσημος Πολωνός που έδωσε το 1995 δύο συναυλίες στην αίθουσα της ΕΜΣ στη Θεσ/νίκη.
- **Συναυλία Gato Barbieri.** Ο διάσημος Αργεντινός σαξοφωνίστας και σκηνοθέτης ήρθε στην Ελλάδα το 1996 καλεσμένος από τους Νέους Ορίζοντες δίνοντας δύο συναυλίες μαγεύοντας το κοινό της Θεσσαλονίκης.

³⁹ Βλεπ. Παράρτημα Ι, Εκδηλώσεις Φεστιβάλ, σελ. 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Περιφερειακές Εκδηλώσεις

Τα τελευταία χρόνια, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης διευρύνθηκε, επεκτείνοντας τις δραστηριότητές του και σε άλλες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας. Η αρχή έγινε το 1995, όταν οργανώθηκαν φεστιβαλικές εκδηλώσεις ταυτόχρονα με τη Θεσ/νίκη και σε δύο άλλες μακεδονικές πόλεις, το Κιλκίς και τη Φλώρινα. Στη συνέχεια στο δίκτυο των περιφερειακών εκδηλώσεων εντάχθηκαν η Καστοριά και η Αλεξανδρούπολη από το 1996 και η Έδεσσα το 1997. Οι εκδηλώσεις αυτές βρήκαν θερμή ανταπόκριση από το τοπικό κοινό αναζωπύρωσαν το ενδιαφέρον για τον κινηματογράφο στις τοπικές κοινωνίες αλλά και έγιναν αφορμή να βελτιωθεί σημαντικά η υποδομή των αιθουσών στις συνδιοργανώτριες πόλεις.

Σ' αυτές τις εκδηλώσεις προβάλλονται ταινίες από όλα τα προγράμματα του Φεστιβάλ παρουσία Ελλήνων και ξένων σκηνοθετών, τεχνικών, ηθοποιών κλπ.

Οι περιφερειακές εκδηλώσεις υποστηρίζονται από το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης, τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς και τους κατά τόπους Νομάρχες, Δημάρχους και Περιφερειάρχες και για τη διοργάνωσή τους, συστήνεται κάθε χρόνο, σε κάθε πόλη, τοπική Οργανωτική Επιτροπή από εκπροσώπους τοπικών φορέων⁴⁰.

⁴⁰ Πολιτιστικά τμήματα των Νομαρχιών ή των Δήμων, Κινηματογραφικές Λέσχες κλπ.

2. Παράλληλη Δραστηριότητα

Η δραστηριότητα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης δεν περιορίζεται μόνο στα χρονικά πλαίσια του κυρίως φεστιβαλικού δεκαημέρου. Με τις καθιερωμένες πια προφεστιβαλικές εκδηλώσεις (που πραγματοποιούνται συνήθως την άνοιξη ή στις αρχές του φθινοπώρου), το φεστιβάλ έχει μια πιο **διαρκή παρουσία στη ζωή της Θεσσαλονίκης**. Για τη διοργάνωση αυτών των εκδηλώσεων το Φεστιβάλ συνεργάζεται με άλλους φορείς (Δήμος Θεσσαλονίκης, Γαλλικά Ινστιτούτα, Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο, Βρετανικό Συμβούλιο κλπ.).

Τα προγράμματα όλων σχεδόν των προφεστιβαλικών εκδηλώσεων μεταφέρονται στην **Αθήνα**, κάνοντας αισθητή την παρουσία του Φεστιβάλ και στην Πρωτεύουσα.

Οι **κατάλογοι**, που εκδίδει το Φεστιβάλ για αυτές τις εκδηλώσεις, καλαίσθητοι και αναλυτικοί, με πλήρη στοιχεία για τις προβαλλόμενες ταινίες και τους σκηνοθέτες τους, και με κείμενα έγκυρων κριτικών, αποτελούν συλλεκτικά κομμάτια για τους κινηματογράφοφιλους.

Σ' αυτές τις προφεστιβαλικές εκδηλώσεις έχουν γίνει ως τώρα μερικά αφιερώματα.⁴¹

3. Εκδόσεις του Φεστιβάλ

Η έντονη εκδοτική δραστηριότητα, που έχει αναπτύξει το Φεστιβάλ, έχει συναντήσει τη γενική αποδοχή. Ιδιαίτερα έχουν επαινεθεί οι **πλήρεις και εμπειριστατωμένες μονογραφίες** Ελλήνων και ξένων σκηνοθετών, που εκδόθηκαν με αφορμή την διοργάνωση των

⁴¹ Βλέπ. Παράρτημα Ι, Εκδηλώσεις Φεστιβάλ, σελ. 5

μεγάλων αναδρομικών αφιερωμάτων. Με πρωτότυπα κείμενα και κριτικές μελέτες που γράφτηκαν μετά από παραγγελία του Φεστιβάλ, με προσεχτικά επιλεγμένα παλαιότερα κείμενα, και με πλούσιο φωτογραφικό υλικό, οι μονογραφίες αυτές είναι από τις καλύτερες κινηματογραφικές εκδόσεις που υπάρχουν αυτή τη στιγμή, όχι μόνο στην ελληνική, αλλά και στη διεθνή βιβλιογραφία. Αλλά και οι **κατάλογοι**, που εκδόθηκαν για τις **εκθέσεις** που έχει διοργανώσει το Φεστιβάλ, με το επιμελημένο περιεχόμενό τους και την εξαιρετικά καλαίσθητη εμφάνισή τους, θεωρούνται ήδη **συλλεκτικά κομμάτια**.

Μονογραφίες ξένων και Ελλήνων σκηνοθετών παρουσιάζονται στο παράρτημα Ι.

3.1 Αφίσες

Πιστεύοντας ότι η αφίσα ενός μεγάλου καλλιτεχνικού γεγονότος δεν πρέπει να έχει μόνο μια παροδική χρηστική αξία αλλά να αποτελεί και η ίδια ένα καλλιτεχνικό γεγονός, το Φεστιβάλ επεδίωξε οι αφίσες του να είναι κυριολεκτικά έργα τέχνης. Στην επιδίωξή του αυτή βρήκε πολύτιμους συμπαραστάτες επιφανείς Έλληνες Ζωγράφους που δέχτηκαν πρόθυμα να προσφέρουν έργα τους ειδικά για τις ανάγκες του φεστιβάλ. Έτσι, η αφίσα του 1992 είχε θέμα ένα έργο που δημιούργησε ειδικά για το Φεστιβάλ ο Γιάννης Ψυχοπαίδης και η αφίσα του 1993 ένα έργο επίσης φτιαγμένο ειδικά για το Φεστιβάλ από τον Κυριάκο Κατζουράκη. Στα επόμενα χρόνια, δύο άλλοι μεγάλοι ζωγράφοι μας, ο Αλέκος Φασιανός και ο Δημήτρης Μυταράς, δέχτηκαν να σχεδιάσουν τις αφίσες των Νέων Οριζόντων. Τέλος, ειδικά το 1995, για την 100η επέτειο του Κινηματογράφου, την αφίσα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης έκανε ο παγκοσμίου φήμης γραφίστας **Benjamin Baltimore**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τρία είναι τα προγράμματα που καθιερώθηκαν στα πλαίσια του θεσμού του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αυτό των "Νέων Οριζόντων", "Ματιές στα Βαλκάνια" και "Ο Κινηματογράφος στα Σχολεία".

1. Πρόγραμμα "Νέοι Ορίζοντες"

Οι "Νέοι Ορίζοντες" παρουσιάζουν κάθε χρόνο, στα πλαίσια του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, ένα **πανόραμα της σύγχρονης κινηματογραφικής παραγωγής**, δίνοντας έμφαση σε ότι νέο, δυναμικό, ριζοσπαστικό, έχει να επιδείξει ο παγκόσμιος κινηματογράφος.

Τα στοιχεία αυτά έχουν κάνει αυτό το πρόγραμμα ιδιαίτερα δημοφιλές στο Φεστιβαλικό Κοινό. Στο πρόγραμμα των "Νέων Οριζόντων" πρωτοπαρουσιάστηκαν στην Ελλάδα ταινίες, που είχαν στην συνέχεια θριαμβευτική πορεία στα μεγάλα Φεστιβάλ ή τιμήθηκαν με **Όσκαρ**.

- Ιδιαίτερα σημαντική αποδείχτηκε η πρωτοβουλία των "Νέων Οριζόντων" να παρουσιάσει στο ελληνικό κοινό το έργο άγνωστων, ως τότε, σκηνοθετών, μέσα από μια σειρά αφιερωμάτων.
- Αλλά και οι **νέες τάσεις**, που διαμορφώνονται στις διάφορες εθνικές κινηματογραφίες, προβλήθηκαν μέσα από το πρόγραμμα των "Νέων Οριζόντων", σε ενότητες όπως ο **Νέος Ρωσικός Κινηματογράφος** (το

1992), ο **Νέος Γαλλικός Κινηματογράφος** (το 1997) και οι **Ανεξάρτητοι Αμερικάνοι** (το 1995 και το 1996). Ενώ το 1995 οι "Νέοι Ορίζοντες" οργάνωσαν το αφιέρωμα **Θησαυροί του Ιρανικού Κινηματογράφου**.

- Για τρεις συνεχείς χρονιές 1993, 1994 και 1995, οι "Νέοι Ορίζοντες" παρουσίασε το **Cine- documentia**, ένα πρόγραμμα στο οποίο παρουσιάστηκαν συνολικά 17 ταινίες, ντοκιμαντέρ πάνω σε καυτά θέματα που προκάλεσαν έντονο ενδιαφέρον και πολλές συζητήσεις.
- Από το 1993, οι "Νέοι Ορίζοντες" έχουν καθιερώσει τις **νυχτερινές προβολές**, με ταινίες παράξενες και γοητευτικές, τολμηρές σε θεματολογία και κινηματογραφική γραφή, είτε καινούργιες. Το 1996 οι "Νέοι Ορίζοντες" οργάνωσαν μια σειρά προβολών με 4 ταινίες **τριών διαστάσεων (3D)**, μια μοναδική ευκαιρία για τους νεώτερους θεατές να γνωρίσουν αυτή την καινοτομία.
- Τα τελευταία χρόνια, οι "Νέοι Ορίζοντες" εντάσσουν στο πρόγραμμά τους και **ταινίες για παιδιά**. Το 1997, σε συνεργασία με το Εργαστήρι Τέχνης Χαλκίδας, οι "Νέοι Ορίζοντες" διοργάνωσαν μια μεγάλη **παιδική γιορτή**.
- Συνολικά, από το 1992 μέχρι το 1997, οι "Νέοι Ορίζοντες" έχουν παρουσιάσει **280 ταινίες**, από **40 χώρες**. Κάποιες από αυτές προβλήθηκαν σε **πανευρωπαϊκή πρεμιέρα**.

1.1 Παράλληλες εκδηλώσεις των "Νέων Οριζόντων"

Οι "Νέοι Ορίζοντες" διοργανώνουν κάθε χρόνο ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες **εκθέσεις** με έργα γνωστών σκηνοθετών. Η αρχή έγινε το 1993 με την έκθεση Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Ευρώπη.

Μια άλλη παράλληλη δραστηριότητα των "Νέων Οριζόντων" είναι η **διοργάνωση συναυλιών**. Το 1994, τιμώντας τη μνήμη του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, οι "Νέοι Ορίζοντες" κάλεσαν τη μούσα του Γερμανού σκηνοθέτη Ίνγκριντ Καβέν, η οποία έδωσε για πρώτη φορά στην Ελλάδα - ένα μοναδικό ρεσιτάλ στον "Μύλο". Και το 1996 οι "Νέοι Ορίζοντες" διοργάνωσαν, πάλι στο "Μύλο", δύο συναυλίες του Αργεντινού σαξοφωνίστα και συνθέτη Γκάτο Μαρμπιέρι, οι εισπράξεις των οποίων διατέθηκαν υπέρ των **ορφανοτροφείων** της Θεσσαλονίκης.

2. "Ματιές στα Βαλκάνια"

Το πρόγραμμα αυτό, που ξεκίνησε δοκιμαστικά και με πολλές δυσκολίες το 1994 (με την προβολή 7 ταινιών από 4 μόνο βαλκανικές χώρες), πολύ γρήγορα αναδείχτηκε σε ένα δυναμικό πόλο έλξης για όλους τους παράγοντες που συμμετέχουν στο κινηματογραφικό γίγνεσθαι της βαλκανικής χερσονήσου. Σκηνοθέτες, παραγωγοί, διευθυντές στούντιο, δημοσιογράφοι και εκπρόσωποι τηλεοπτικών σταθμών, στελέχη εθνικών κέντρων κινηματογραφίας και τοπικών φεστιβάλ, από όλες τις βαλκανικές χώρες συγκεντρώνονται κάθε φθινόπωρο στη Θεσσαλονίκη, για να γνωριστούν, να ανταλλάξουν απόψεις, να θέσουν προβλήματα και να αναζητήσουν λύσεις, να εξετάσουν το ενδεχόμενο συνεργασιών κλπ. Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος, οργανώθηκε το 1994, το 1995 και το 1996 το Βαλκανικό

Φόρουμ που κατέληξε στην ίδρυση του Βαλκανικού Επιμελητηρίου Κινηματογράφου (Balkan Film Board). Παράλληλα, το ίδιο το πρόγραμμα διευρύνθηκε και εμπλουτίστηκε. Οι 7 ταινίες του 1994, έγιναν 22 στην διοργάνωση του 1997. Συνολικά, στις "Ματιές στα Βαλκάνια" έχουν παρουσιαστεί μέχρι σήμερα 54 ταινίες. Αναλυτικά:

- 26 ταινίες πρόσφατης παραγωγής από 9 βαλκανικές χώρες⁴²
- 5 ταινίες παλαιότερης παραγωγής από την Αλβανία, τη Βουλγαρία, τη Γιουγκοσλαβία, τη Ρουμανία και την Τουρκία, που έχουν ιστορική σημασία για την εξέλιξη της κινηματογραφίας στις αντίστοιχες χώρες (με αφορμή τον παγκόσμιο εορτασμό για τα 100 χρόνια του κινηματογράφου, το 1995).
- Ένα μεγάλο αναδρομικό αφιέρωμα στο Ρουμάνο σκηνοθέτη Λουσιάν Πιντίλιε, με 7 ταινίες.
- Ένα αφιέρωμα στον Τούρκο σκηνοθέτη Ομέρ Καβούρ, με 3 ταινίες.
- Ένα αφιέρωμα στον Σέρβο σκηνοθέτη Ζιβοτζίβ Πάβλοβιτς, με 4 ταινίες.
- Ένα αφιέρωμα στον Βούλγαρο σκηνοθέτη Έντουαρντ Ζαχάριεφ και
- ένα πρόγραμμα με τον τίτλο "Ταραγμένα Χρόνια" που διοργανώθηκε το 1997 και περιλάμβανε 8 ταινίες με θέμα τα γεγονότα που συντάραξαν τα Βαλκάνια τα τελευταία χρόνια.

Το πρόγραμμα "Ματιές στα Βαλκάνια" του 1995, μεταφέρθηκε στη συνέχεια σχεδόν ολόκληρο στην Αθήνα, και εντάχθηκε στις εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια του κινηματογράφου που οργάνωσε το ΥΠ.ΠΟ. στον Κινηματογράφο "Παλλάς".

Την καθιέρωση της πόλης της Θεσσαλονίκης ως **προνομιακό τόπο προβολής των βαλκανικών κινηματογραφιών**, η διεύθυνση του Φεστιβάλ φρόντισε να την ενισχύσει και με τη συστηματικότερη

⁴² Αλβανία, Βοσνία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, Κροατία, Ρουμανία, Σλοβενία, Τουρκία και ΠΓΔΜ

παρουσία εκπροσώπων των βαλκανικών χωρών στο Διεθνές Διαγνωστικό τμήμα του.

Το κοινό της Θεσσαλονίκης αγκάλιασε ιδιαίτερα θερμά τις προβολές των βαλκανικών ταινιών και υπήρξαν περιπτώσεις που χρειάστηκε να γίνουν έκτακτες επαναληπτικές προβολές, όπως με την ταινία "Μετά τη βροχή" ή με τη γιουγκοσλάβικη "Τα όμορφα χωριά όμορφα καίγονται" η οποία κέρδισε και το **Βραβείο Κοινού** το 1996.

3. Το Φεστιβάλ φέρνει τον Κινηματογράφο στα Σχολεία

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, επιδιώκοντας την **ανάπτυξη της κινηματογραφικής παιδείας**, ειδικότερα στους νέους, έχει καταρτίσει ένα φιλόδοξο **πρόγραμμα δράσης, καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς**, το οποίο θα αρχίσει να εφαρμόζεται μόλις εξασφαλισθεί η απαιτούμενη συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Πολιτισμού.

Συγκεκριμένα, η πρόταση του Φεστιβάλ έχει ως εξής:

- Οργανώνονται στο Ολύμπιον II, σε μια περίοδο 26 περίπου εβδομάδων (από τον Οκτώβριο μέχρι το Μάιο), **καθημερινές πρωινές προβολές** που απευθύνονται σε **μαθητές της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης** του Δήμου Θεσσαλονίκης, με δυνατότητα επέκτασης του προγράμματος και στα σχολεία των Δήμων της ευρύτερης Θεσσαλονίκης, του νομού και των γειτονικών νομών. Το πρόγραμμα αφορά αρχικά τα 120 Δημοτικά Σχολεία, 45 Γυμνάσια και 35 Λύκεια του Δήμου Θεσσαλονίκης.
- Το πρόγραμμα προβολών προβλέπει κάθε εβδομάδα τρεις διαφορετικές ταινίες για τα παιδιά του **Δημοτικού**, του **Γυμνασίου** και του **Λυκείου** ξεχωριστά, όπως υπαγορεύουν οι εκπαιδευτικές

ανάγκες και τα ενδιαφέροντα κάθε ηλικίας. Οι 75 ταινίες που θα προβληθούν συνολικά θα επιλεγούν με αυστηρά κριτήρια από το studio - παράλληλο κύκλωμα, την Ταινιοθήκη της Ελλάδος και αλλού.

- **Πέντε προγραμματισμένες προβολές την εβδομάδα**, εκ των οποίων τρεις θα απευθύνονται σε μαθητές του Δημοτικού και από μια σε μαθητές, του Γυμνασίου και του Λυκείου αντίστοιχα. Κάθε προβολή θα πλαισιώνεται από σχετική **εισήγηση** από συνεργάτες του Φεστιβάλ και θα συνοδεύεται από **οπτικοακουστικό και έντυπο υλικό**, τονίζοντας τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα του προγράμματος παράλληλα με τον ψυχαγωγικό.
- Ειδικά για τους **μαθητές των Λυκείων**, ταυτόχρονα με τις προβολές, θα διοργανωθεί **ειδικό σεμινάριο** γύρω από το **πως γυρίζεται μια ταινία**⁴³ που θα ακολουθηθεί από **πραγματικό γύρισμα και επεξεργασία** της ταινίας. Ειδικός καθηγητής **σχολής κινηματογράφου** θα εξηγήσει στους μαθητές κάθε Λυκείου ποιες είναι οι βασικές αρχές της δημιουργίας μιας ταινίας, με χαρακτηριστικές αναφορές στις τεχνικές και τη χρησιμότητα του σεναρίου, σύντομη ανάλυση της δουλειάς του σκηνοθέτη καθώς και επεξήγηση της χρήσης του μοντάζ. Κατόπιν, αφού επεξεργαστεί μαζί τους ένα μικρό **σενάριο που θα φτιάξουν τα παιδιά**, θα καθοδηγήσει τα γυρίσματα σε βίντεο και θα επιμεληθεί, παρουσία τους, το μοντάζ.
- Στο τέλος του έτους, αφού ολοκληρωθούν τα γυρίσματα των ταινιών όλων των σχολών, θα πραγματοποιηθεί ένα **διαγνωστικό μαθητικό φεστιβάλ** με τις ταινίες που προέκυψαν κατά τη διάρκεια του προγράμματος.

⁴³ Βασικές αρχές σκηνοθεσίας - σεναρίου και μοντάζ

- Σε δεύτερη φάση του προγράμματος θα μπορούσε να αναπτυχθεί με τη δημιουργία σεναρίων σχετικά με τον κινηματογράφο για τους εκπαιδευτικούς.
- Η συμμετοχή των σχολείων στο παραπάνω πρόγραμμα εντάσσεται στα πλαίσια των προβλεπόμενων, από το νόμο και τους κανονισμούς του Υπουργείου Παιδείας, πολιτιστικών εκδηλώσεων εκπαιδευτικού χαρακτήρα, όπως επισκέψεις σε Μουσεία, Εκθέσεις κλπ.
- Το πλήρες πρόγραμμα των προβολών καθώς και το ενημερωτικό υλικό που αφορά τη διοργάνωση θα αποσταλεί εγκαίρως σε όλα τα σχολεία ώστε να μπορούν να προγραμματίσουν την επίσκεψή τους στην επιθυμητή ημερομηνία μετά από συνεννόηση με το Φεστιβάλ.
- Παράλληλα, η ιδιαίτερη αυτή σχέση που επιδιώκει να εγκαταστήσει το Φεστιβάλ με τα παιδιά της πόλης, θα ενισχυθεί με την οργάνωση ειδικών "παιδικών" πρωινών προβολών τις Κυριακές (ένα είδος **ΣΙΝΕΑΚ**).
- Κατά τη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα θα διοργανώνονται ειδικά εορταστικά προγράμματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Γενική Συνέλευση - Διοικητικό Συμβούλιο - Διευθυντής

Τα όργανα διοίκησης του Φεστιβάλ που λειτουργούν σύμφωνα με τον παρόν Νόμο (Ν. 2557/97), είναι η Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διευθυντής του Φεστιβάλ.

1.1 Η Γενική Συνέλευση του Φεστιβάλ

Η Γενική Συνέλευση του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης αποτελείται από:

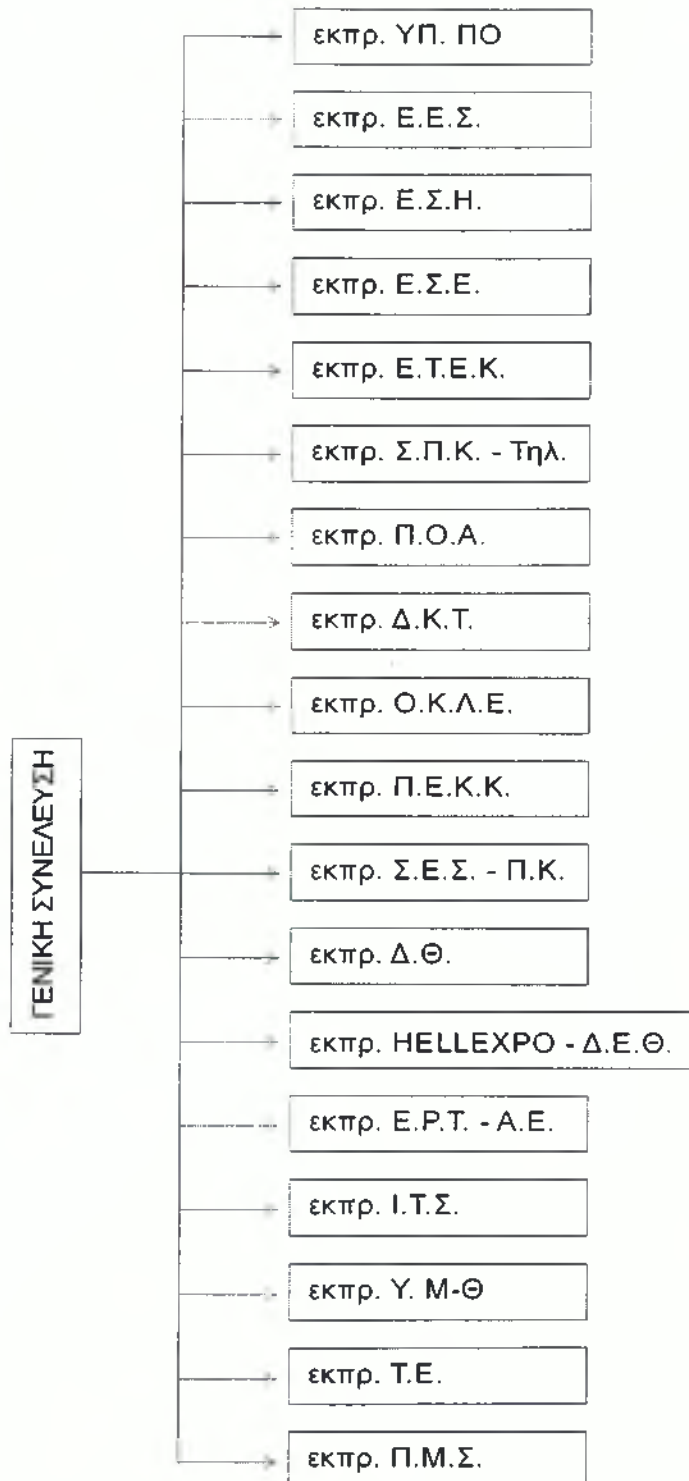
- I. έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Πολιτισμού**
- II. έναν εκπρόσωπο της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών**
- III. έναν εκπρόσωπο του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών**
- IV. έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδας**
- V. έναν εκπρόσωπο του αντιπροσωπευτικού Σωματείου παραγωγών Κινηματογράφου - Τηλεόρασης**
- VI. έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου - Τ/Ο**
- VII. έναν εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αιθουσαρχών**
- VIII. έναν εκπρόσωπο των Διανομέων Κινηματογραφικών Ταινιών**
- IX. έναν εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου**
- X. έναν εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδος**

- XI. έναν εκπρόσωπο του Σωματείου Ελλήνων Σκηνοθετών - Παραγωγών Κινηματογράφου**
- XII. έναν εκπρόσωπο του Δήμου Θεσσαλονίκης**
- XIII. έναν εκπρόσωπο της HELEXPO - Δ.Ε.Θ.**
- XIV. έναν εκπρόσωπο της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.**
- XV. έναν εκπρόσωπο των Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών εθνικής εμβέλειας⁴⁴**
- XVI. έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης**
- XVII. έναν εκπρόσωπο της Ταινιοθήκης της Ελλάδος και**
- XVIII. έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου**

Η θητεία της Γενικής Συνέλευσης είναι τετραετής. Η Γ.Σ. συγκαλούμενη από το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση πριν το τέλος Φεβρουαρίου κάθε έτους για να εγκρίνει τον οικονομικό και διοικητικό απολογισμό και το πρόγραμμα δράσης του προηγούμενου έτους και να εγκρίνει τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους. Η Γ.Σ. συνεδριάζει έκτακτα όταν το ζητήσει η πλειοψηφία των μελών της και κάθε φορά που θεωρεί αναγκαία τη σύγκλησή της το Διοικητικό Συμβούλιο.

⁴⁴ Ορίζεται από αυτούς ή που σε αντίθετη περίπτωση κληρώνεται με ευθύνη του Υπουργού Πολιτισμού μεταξύ των σταθμών που έχουν επενδύσει το 1,5% του άρθρου 6 του Ν. 1886/1989 όπως αυτός ισχύει.

Οργανόγραμμα Γ.Σ.

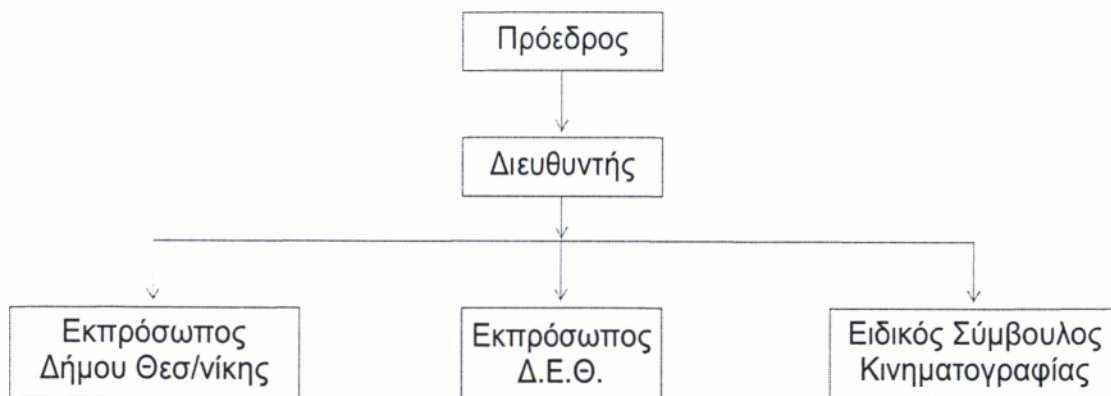

1.2 Το Διοικητικό Συμβούλιο του Φεστιβάλ

Η διοίκηση και διαχείριση του Φεστιβάλ ασκείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο αποτελείται από:

- I. Τον **Πρόεδρο**, που ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού
- II. Το **Διευθυντή**,⁴⁵ που ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και είναι πρόσωπο με ειδική εμπειρία και ενασχόληση με τον κινηματογράφο.
- III. Έναν εκπρόσωπο του **Δήμου Θεσσαλονίκης**, με τον αναπληρωτή του.
- IV. Έναν εκπρόσωπο της **Διεθνούς Εκθέσεως Θεσ/νίκης (HELEXPO - Δ.Ε.Θ. Α.Ε.)**, με τον αναπληρωτή του.
- V. Τον **Ειδικό Σύμβουλο** για θέματα κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού.

Οργανόγραμμα Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος, ο Διευθυντής και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

⁴⁵ Ο Διευθυντής ασκεί και καθήκοντα Αντιπροέδρου

Το Δ.Σ. αποφασίζει για όλα γενικώς τα ζητήματα που αφορούν στη διοίκηση και διαχείριση του Φεστιβάλ, με εξαίρεση τα θέματα για τα οποία αποκλειστικά αρμόδιος, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, είναι ο Διευθυντής.

1.2.1 Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Ειδικότερα το Δ.Σ.:

- I. Εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας και τους κανονισμούς διεξαγωγής του Φεστιβάλ.
- II. Συνομολογεί, υπογράφει και εκτελεί, με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στον παρόντα Ν. 2557/97, κάθε σύμβαση απαραίτητη για την εκπλήρωση των σκοπών του Φεστιβάλ. Εισπράττει απαιτήσεις και έσοδα από όπου και αν προέρχονται, αποδέχεται δωρεές, εισφορές, χορηγήσεις, συνάπτει δάνεια και προβαίνει σε κάθε νομική εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων του Φεστιβάλ.
- III. Έχει πειθαρχική εξουσία δεύτερου βαθμού για όλο το προσωπικό του Φεστιβάλ.
- IV. Καταρτίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό, την ετήσια έκθεση και τον ισολογισμό και στο τέλος κάθε διαχειριστικής χρήσεως διενεργεί έλεγχο νομιμότητας του έργου όλων των οργάνων διοικήσεων του Φεστιβάλ.

Εάν κάποιο μέλος του Δ.Σ. εκπέσει ή αποχωρήσει ή με οποιοδήποτε τρόπο απολέσει την ιδιότητά του, πριν από τη λήξη της θητείας του, ορίζεται αντικαταστάτης του με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. εκπροσωπεί το Φεστιβάλ δικαστικά και εξώδικα. Τέλος, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. ασκεί πειθαρχική εξουσία σε πρώτο βαθμό στο διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό.

1.3 Αρμοδιότητες - Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ

Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ έχει τις εξής αποκλειστικές αρμοδιότητες:

- I.** Επιλέγει με τη συνδρομή τριμελούς επιτροπής που αποτελείται από έναν **σκηνοθέτη**, ένα **κριτικό** και έναν **τεχνικό** και ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού, τις ταινίες του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου μεταξύ των ταινιών για τις οποίες έως τις 30 Σεπτεμβρίου κάθε έτους το αργότερο, έχει υποβληθεί στο Φεστιβάλ σχετική αίτηση συμμετοχής και έχει παραδοθεί αντίτυπό τους. Για τον αποκλεισμό υποψηφίων ταινιών από το Φεστιβάλ που κατά την κρίση του Διευθυντή και των μελών της παραπάνω Επιτροπής δεν πληρούν τις βασικές προϋποθέσεις καλλιτεχνικής επάρκειας απαιτείται ομόφωνη απόφασή τους. Από τις ταινίες που έχουν εγκριθεί και συμμετέχουν στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, ο Διευθυντής επιλέγει δύο (2) ελληνικές ταινίες που συμμετέχουν στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου και καθορίζει την ημέρα και τη σειρά προβολής τους. Στο έργο της επιλογής αυτών των ταινιών μπορεί να ζητά τη συνδρομή ειδικών συνεργατών που ορίζει ο ίδιος.
- II.** Είναι υπεύθυνος για την προετοιμασία, οργάνωση και εκτέλεση όλων των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ, για τις οποίες εγκρίνει τις επί μέρους δαπάνες στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του.
- III.** Επιβλέπει την εκτέλεση των αποφάσεων του Δ.Σ. των νόμων και του εσωτερικού κανονισμού, ασκεί δε πλέον όσες άλλες αρμοδιότητες του παραχωρεί το Δ.Σ. και έχει δικαίωμα έγκρισης λειτουργικών δαπανών στα πλαίσια του εγκεκριμένου από το Δ.Σ. ετήσιου προϋπολογισμού.
- IV.** Προσκαλεί σκηνοθέτες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφους, συντελεστές ταινιών και γενικότερα άτομα που έχουν σχέση με τον κινηματογράφο και τον πολιτισμό από την Ελλάδα και το εξωτερικό,

ορίζει τους όρους πρόσκλησής τους, καθώς και τυχόν αποζημιώσεις ή αμοιβές τους.

V. Υποβάλλει προς έγκριση κάθε έτος απολογισμό των έργων του προς το Δ.Σ., το οποίο κρίνει τη νομιμότητά τους.

VI. Συντάσσει και εισηγείται στο Δ.Σ. τον προϋπολογισμό του Φεστιβάλ.

VII. Καταρτίζει και εισηγείται στο Δ.Σ. τον οικονομικό και διοικητικό απολογισμό του Φεστιβάλ.

VIII. Αποφασίζει για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεων έργου με καλλιτεχνικό και τεχνικό προσωπικό και τους ειδικούς συνεργάτες και καθορίζει τους όρους των παραπάνω συμβάσεων.

IX. Εισηγείται προς το Δ.Σ. οποιοδήποτε θέμα έχει σχέση με το διοικητικό προσωπικό, όπως ενδεικτικά τις προσλήψεις, το είδος των συμβάσεων με τις οποίες το προσωπικό αυτό θα απασχολείται και τους όρους τους.

X. Εποπτεύει και συντονίζει τη λειτουργία του τεχνικού προσωπικού και των ειδικών συνεργατών και γενικά ασκεί κάθε αρμοδιότητα που έχει σχέση με τη λειτουργία των διοικητικών υπηρεσιών του Φεστιβάλ.

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ο διορισμός του Διευθυντή μπορεί να ανακληθεί και πριν τη λήξη της θητείας του, αν το Δ.Σ. με πλειοψηφία των 4/5 του συνόλου των μελών του κρίνει ως μη επιτυχές το έργο του και ζητήσει το λόγο αυτόν την ανάκληση του διορισμού του από τον Υπουργό. Η παραπάνω ανάκληση δεν δημιουργεί υποχρέωση καταβολής στο Διευθυντή αποζημίωσης ή οποιασδήποτε άλλης παροχής.

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στο Φ.Ε.Κ., διορίζεται Αναπληρωτής Διευθυντής του Φεστιβάλ με διάρκεια θητείας ίση με τη διάρκεια θητείας του Διευθυντή.

Οι αποδοχές του Διευθυντή του Φεστιβάλ και του Αναπληρωτή Διευθυντή, καθώς και κάθε είδους σχετικά επιδόματα και προσαυξήσεις, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού.

2. Διοικούσα Επιτροπή - Διευθυντής του Μ.Κ.Θ.

2.1 Η Διοικούσα Επιτροπή του Μ.Κ.Θ. και οι αρμοδιότητές της

Το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εποπτεύεται από επταμελή⁴⁶ Διοικούσα Επιτροπή με τετραετή θητεία.

Η Δ.Ε. διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Ένα μέλος υποδεικνύεται από τον Υπουργό Μακεδονίας - Θράκης. Με την πράξη διορισμού ορίζονται ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Μουσείου.

Η θητεία της Διοικούσας Επιτροπής παρατείνεται μέχρι διορισμού νέας.

Οι αρμοδιότητες που ασκεί η Δ.Ε. είναι οι ακόλουθες:

- I.** Παρακολουθεί την επιστημονική και διοικητική λειτουργία του Μουσείου
- II.** Εγκρίνει το πρόγραμμα δράσης του Μουσείου.

⁴⁶ 1. Έναν εκπρόσωπο του ΥΠ.ΠΟ.,

2. Έναν εκπρόσωπο των Διανομένων Κινηματογραφικών Ταινιών

3. Έναν εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου

4. Έναν εκπρόσωπο της Ταινιοθήκης Ελλάδος

5. Έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου

6. Έναν εκπρόσωπο του Δήμου Θεσ/νίκης

7. Έναν εκπρόσωπο της HELEXPO - Δ.Ε.Θ.

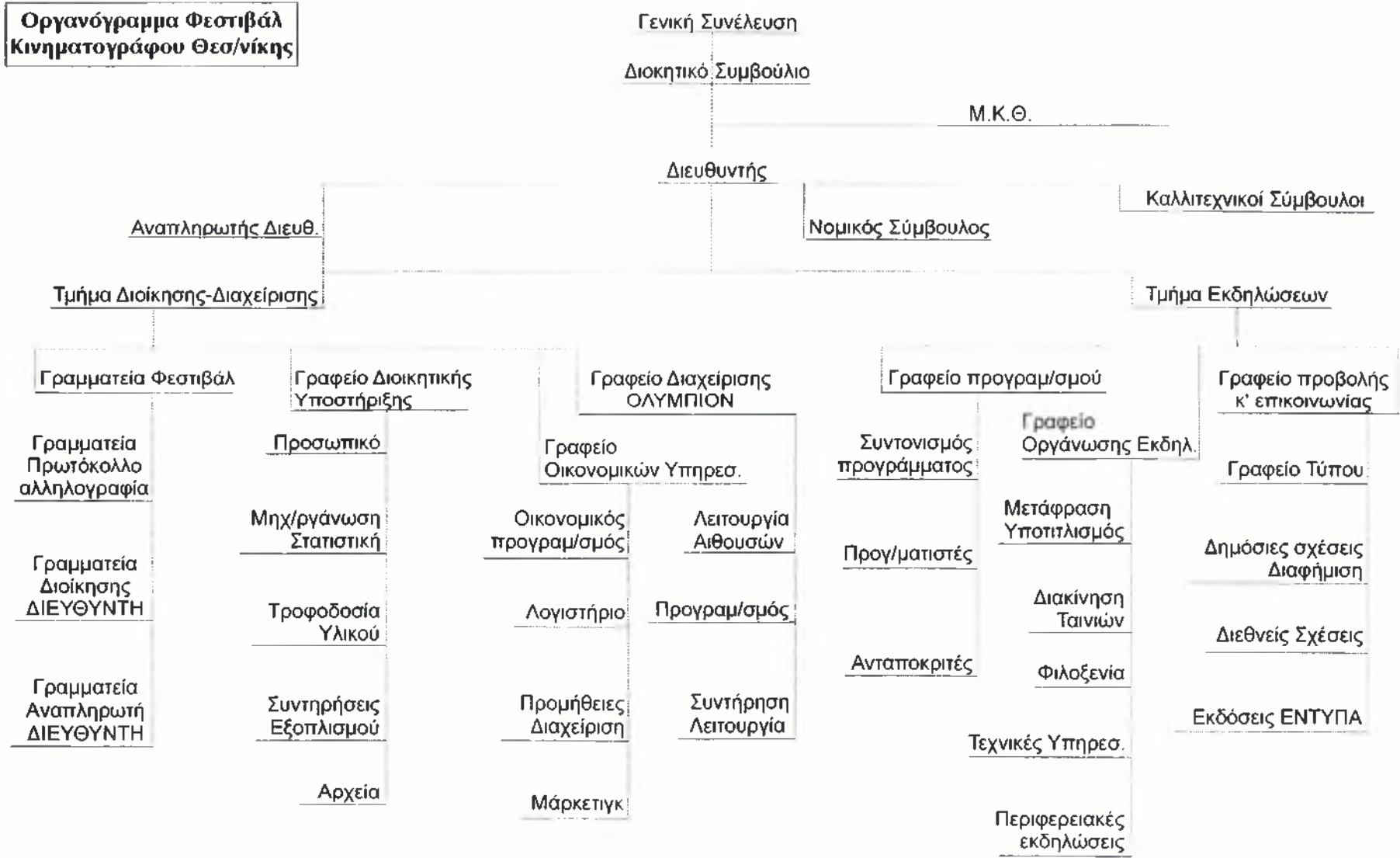
- III. Εισηγείται τον εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος ορίζει τα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του Μουσείου και εγκρίνεται από τον Υπουργό Πολιτισμού.
- IV. Διαχειρίζεται την περιουσία και τους πόρους του Μουσείου, σύμφωνα με τον κανονισμό και τους στόχους του.
- V. Αποδέχεται δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες προς το Μουσείο.
- VI. Αποφασίζει για αγορές, που γίνονται για τον εμπλουτισμό των συλλογών του Μουσείου, για ανταλλαγές ή παραχωρήσεις των συλλεκτικής αξίας αντικειμένων του και για δανεισμό ή πωλήσεις αντικειμένων των συλλόγων του.
- VII. Συντάσσει τον απολογισμό του προηγούμενου οικονομικού έτους, καθώς και τον προϋπολογισμό του επόμενου, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του Φεστιβάλ, ο οποίος περιέχει ιδιαίτερο κεφάλαιο για τον προϋπολογισμό του Μ.Κ.Θ.
- VIII. Συγκροτεί καλλιτεχνικές, τεχνικές ή άλλες συμβουλευτικές επιτροπές για ειδικά θέματα από μέλη της Δ.Ε. ή και άλλα πρόσωπα που έχουν σχετική εμπειρία και γνώσεις.

2.2 Αρμοδιότητες Διευθυντή Μ.Κ.Θ.

Ο Διευθυντής διορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού για τέσσερα (4) χρόνια με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους. Ο Διευθυντής του Μ.Κ.Θ. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- I. Σχεδιάζει τον επιστημονικό, ερευνητικό προγραμματισμό του Μ.Κ.Θ., σύμφωνα με τους σκοπούς του.
- II. Μεριμνά για την υλοποίηση των στόχων του Μ.Κ.Θ. και εισηγείται στην Διοικούσα Επιτροπή για κάθε σχετικό θέμα.
- III. Εισηγείται για τον εμπλουτισμό των συλλόγων από αγορές, δωρεές, κληρονομίες, δάνεια.

**Οργανόγραμμα Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσ/νίκης**

- IV. Εισηγείται τον προϋπολογισμό του Μ.Κ.Θ. ως ιδιαίτερο κεφάλαιο του προϋπολογισμού του Φεστιβάλ.
- V. Παρακολουθεί την εκτέλεση των αποφάσεων της Δ.Ε.
- VI. Παρακολουθεί, συντονίζει και ελέγχει τη λειτουργία των Τμημάτων του Μ.Κ.Θ.
- VII. Μεριμνά για το έργο και ελέγχει την απόδοση του προσωπικού.
- VIII. Συνεργάζεται με άλλα ομοειδή ιδρύματα⁴⁷ του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Ο Διευθυντής πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου Α.Ε.Ι. και να έχει ειδική γνώση και εμπειρία στον τομέα του κινηματογράφου ή μεταπτυχιακό τίτλο σε συναφές αντικείμενο.

3. Οργάνωση και διάρθρωση του προσωπικού του Φεστιβάλ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι ένας οργανισμός διαρκούς λειτουργίας, με συνεχώς διευρυνόμενες δραστηριότητες. Ο άρτιος προγραμματισμός της ετήσιας δεκαήμερης εκδήλωσης, η αποτελεσματική συμμετοχή του σε ποικίλες κινηματογραφικές συνδιοργανώσεις που γίνονται στη διάρκεια όλου του χρόνου και, τώρα, η λειτουργία δύο κινηματογραφικών αιθουσών πρώτης προβολής (ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι και ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ), προϋποθέτουν συνεχή ενημέρωση, πλήθος επαφών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, μεγάλο όγκο αλληλογραφίας, οικονομικές διαπραγματεύσεις κλπ.

Για την κάλυψη αυτών των αναγκών, δηλαδή για την εξυπηρέτηση και αποτελεσματική υλοποίηση των σκοπών του

⁴⁷ Ταινιοθήκες Ελλάδος, Γαλλικό Ινστιτούτο, Ομοσπονδίες Φεστιβάλ κλπ.

Φεστιβάλ, στον Εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας του προβλέπονται **24** θέσεις μόνιμου προσωπικού με **σχέση εργασίας αορίστου χρόνου**, και επί πλέον ειδικοί Συνεργάτες και Σύμβουλοι της Διοίκησης, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με ειδικές γνώσεις και ενασχόληση στον κινηματογράφο.

Αυτή τη στιγμή, για τις παραπάνω θέσεις εργασίας, το Φεστιβάλ απασχολεί **καθ' όλη τη διάρκεια του έτους: 15 άτομα ως μόνιμο προσωπικό και 4 άτομα με σύμβαση έργου** (3 ειδικοί συνεργάτες και 1 δημοσιογράφος).

Η επιλογή του μόνιμου προσωπικού έχει γίνει βάσει δύο κριτηρίων:

- I. Οι επιλαχόντες ήταν κάτοχοι πτυχίου **Α.Ε.Ι.** και είχαν **ειδική γνώση** και εμπειρία στον τομέα του κινηματογράφου ή είχαν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών με συναφές αντικείμενο.
- II. Πέρα της γενικότερης τους σχέσης με τον κινηματογράφο, οι επιλαχόντες θα έπρεπε να είχαν γνώση και εμπειρία στον τομέα του Πολιτισμού (Ελληνικού, Διεθνούς) πράγμα που το κατείχαν.

Η πράξη διορισμού του μόνιμου προσωπικού του Φεστιβάλ έγινε μετά από απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, όπου και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το μόνιμο προσωπικό του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης καλύπτει τις ανάγκες των τεσσάρων γραφείων (**Γραμματεία, Διοικητική Υποστήριξη, Οικονομικών Υπηρεσιών και Διαχείριση ΟΛΥΜΠΙΟΝ**) του τμήματος Διοίκησης - Διαχείρισης.

Για την οργάνωση των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ απασχολούνται **εποχιακά: περίπου 20 άτομα με συμβάσεις ορισμένου χρόνου** (συνήθως 3 μήνες),⁴⁸ περί τα **120 άτομα για τις δέκα ημέρες**

⁴⁸ Μέσα Σεπτεμβρίου με αρχές Δεκεμβρίου

της διοργάνωσης και **ειδικοί συνεργάτες** (μεταφραστές, επιμελητές εκδόσεων, γραφίστες, δημοσιογράφοι, προγραμματιστές κλπ.) για ειδικές ανάγκες παραγωγής.

Η επιλογή των 20 ατόμων γίνεται βάσει του εξής κριτηρίου: Θα πρέπει να είναι κάτοχοι πτυχίου **A.E.I.** ή **T.E.I.**, να έχουν γνώση και εμπειρία (ένα μέρος αυτού) στον τομέα του κινηματογράφου, να γνωρίζουν δύο τουλάχιστον ξένες γλώσσες (Αγγλικά, Γαλλικά ή Ιταλικά) για την ενημέρωση ξένων και Ελλήνων δημοσιογράφων σχετικά με το πρόγραμμα εκδηλώσεων του Φεστιβάλ.

Τα 120 άτομα συνήθως είναι εργάτες αλλά και ειδικοί συνεργάτες - τεχνικοί των τριών γραφείων (**προγραμματισμού, οργάνωσης εκδηλώσεων και προβολής - επικοινωνίας**) του τμήματος των Εκδηλώσεων.

Ειδικά για τη λειτουργία των 2 κινηματογραφικών αιθουσών και του Infocafe του ΟΛΥΜΠΙΟΝ το Φεστιβάλ απασχολεί, για οκτώ μήνες, **15 άτομα** προσωπικό (μηχανικούς προβολής, θυρωρούς, ταμίες, πωλητές, σερβιτόρους κλπ.).

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού, μετά από γνώμη των αρμόδιων πανεπιστημιακών οργάνων, είναι δυνατόν να ιδρύονται τμήματα κινηματογραφικής θεωρίας στα A.E.I. και να ιδρυθεί αυτοτελής ανώτατη πρακτική σχολή Κινηματογραφίας. Οι απόφοιτοι της σχολής, θα μπορούν να εργάζονται σε Φεστιβάλ με συναφές αντικείμενο.

Με τα προεδρικά αυτά διατάγματα ορίζονται τα σχετικά με τη μορφή, τη διοίκηση, την οργάνωση, τη λειτουργία, την εκλογή και τον διορισμό του ακαδημαϊκού και λοιπού προσωπικού, το πρόγραμμα και τους τίτλους σπουδών, κάθε άλλο συναφές ζήτημα και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Οικονομικά Στοιχεία

Από το 1992, χρονιά της διεθνοποίησης του, το Φεστιβάλ παρουσίασε μια αλματώδη εξέλιξη στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του, όχι μόνο με τη διεύρυνση του προγράμματος του κατά το δεκαήμερο τέλεσης του, αλλά και με την πραγματοποίηση πολλών παράλληλων εκδηλώσεων (αφιερώματα, εκθέσεις, συναυλίες κ.ά.) καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Αυτή η ανάπτυξη δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς την εξεύρεση και άλλων πόρων, πέρα από την κρατική επιχορήγηση και τα ίδια έσοδα του Φεστιβάλ (από εισιτήρια, πωλήσεις εντύπων κλπ.). Οι πόροι αυτοί εξασφαλίστηκαν από: **α)** Φορείς που έχουν σχέση είτε με το Φεστιβάλ, είτε με τον Κινηματογράφο γενικότερα και **β)** Ιδιώτες χορηγούς και διαφημιζόμενους. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι κατά το 1997 το Φεστιβάλ είχε - για το σύνολο των δραστηριοτήτων του - έναν κύκλο εργασιών 730.000.000 δρχ., από τα οποία το 59% (δηλαδή 430.000.000 δρχ.) καλύφθηκαν από επιχορηγήσεις και το υπόλοιπο 41% (300.000.000 δρχ.) από άλλες πηγές.

Ο προϋπολογισμός του 1998 προβλέπεται να ανέλθει στο 1.000.000.000 δρχ., ποσόν στο οποίο συμπεριλαμβάνονται: **α)** τα πάγια λειτουργικά έξοδα του οργανισμού του Φεστιβάλ, **β)** το κόστος της 39^{ης} διοργάνωσης, **γ)** η λειτουργία δύο κινηματογραφικών αιθουσών πρώτης προβολής, **ΟΛΥΜΠΙΟΝ I** και **ΟΛΥΜΠΙΟΝ II**, **δ)** η παράλληλη κινηματογραφική δραστηριότητα, στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα, **ε)**

στο πρόγραμμα "Κινηματογράφος για τα Σχολεία" και **στ)** η διαδικασία απονομής των Κρατικών Βραβείων ποιότητας. Το ποσόν αυτό προβλέπεται να καλυφθεί κατά **59%** από **Κρατικές Επιχορηγήσεις** μέσω ΥΠ.ΠΟ., κατά **16%** από **ίδια έσοδα** του Φεστιβάλ και κατά **25%** από συνδιοργανωτές (ιδίως κινηματογραφικούς) **φορείς, χορηγούς και διαφημιζόμενους.**

Από τα στοιχεία αυτά φαίνεται η σημασία που έχει για το Φεστιβάλ η ανεύρεση πόρων από άλλες πηγές. Στον τομέα αυτόν το Φεστιβάλ έχει εστιάσει την προσοχή του, με συνέπεια, τα τελευταία χρόνια, η εμφάνιση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στο χώρο της διαφήμισης και των media shops να είναι πολύ θετική. Μετά από αλλεπάλληλες και επίπονες προσπάθειες το Φεστιβάλ κατάφερε να προκαλέσει το ενδιαφέρον των διαφημιστικών γραφείων, καθώς και των υπευθύνων των μεγάλων εταιριών που έχουν αναπτύξει δράση στην πραγματικά πολύ δύσκολη αγορά των πολιτιστικών χορηγών. Με βάση τα αποτελέσματα μιας Έρευνας Αγοράς που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1996, χαρακτήρηκε το 1997 μια νέα πολιτική για εξεύρεση χορηγών, που αποδείχτηκε ιδιαίτερα αποτελεσματική.

2. Χορηγοί

Οι πόροι του Φεστιβάλ Κινηματογράφου αποτελούν ένα θεσμό γι' αυτό και προέρχονται από δύο σημαντικές πηγές: **α)** από Συνεργαζόμενους Φορείς και **β)** από Ιδιωτικούς Φορείς.

2.1 Συνεργαζόμενοι Φορείς

Οι Συνεργαζόμενοι Φορείς του Φεστιβάλ είναι οι παρακάτω εξής:

1. Η **HELEXPO**, η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, είναι ο φορέας που "γέννησε" το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και το "μεγάλωσε". Μετά τη θεσμική αλλαγή του 1986 υπήρξε, μαζί με το ΥΠ.ΠΟ., συνδιοργανωτής του Φεστιβάλ και συνέχισε να συνεισφέρει στη λειτουργία και την οργάνωσή του, με την παροχή χώρων (στέγαση γραφείων, περίπτερα, Βελλίδειο κλπ.) και υπηρεσιών.

2. Ο **ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**, στην περίοδο 1992 - 97, υπήρξε συνδιοργανωτής σε δύο σημαντικές συναυλίες⁴⁹ που δόθηκαν στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, καθώς και σε πολλές από τις προφεστιβαλικές εκδηλώσεις⁵⁰ που έγιναν στην Θεσσαλονίκη στα πλαίσια των "Δημητρίων".

3. Η **EPT A.E.** έχει συνδεθεί, από το 1992, με το Φεστιβάλ ως βασικός χορηγός του, είτε με τη χορήγηση κάποιου ποσού, είτε με την εκχώρηση διαφημιστικού χρόνου.

4. Το **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**, ένας Κινηματογραφικός φορέας που τα ενδιαφέροντά του συμπίπτουν σε μεγάλο βαθμό με αυτά του Φεστιβάλ, στηρίζει το θεσμό και συνεργάζεται στενά στην προσπάθεια της διεθνούς προβολής της Ελληνικής Κινηματογραφίας στο πλαίσιο του Φεστιβάλ. Επίσης, το Ε.Κ.Κ. συνεισφέρει την προβολή του Φεστιβάλ στο εξωτερικό, στο πλαίσιο των δικών του διεθνών επαφών.

⁴⁹ του Michael Myman και του Zbigniew Preisner

⁵⁰ Τάσεις του σύγχρονου γαλλικού κιν/φου. Έτσι, ξεκίνησαν γνωστοί δημιουργοί, Ευρωπαϊκός Κιν/φός: από το παλιό στο νέο, Ο μικρόκοσμος του Mike Leigh

5. Το **ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ.**

6. Ο **ΟΠΠΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997**, συμμετείχε σε σημαντικές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, ως συνδιοργανωτής⁵¹.

7. Τα **ΞΕΝΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ**, έχουν συμβάλει ενεργά στην εξασφάλιση και χρηματοδότηση ειδικών αφιερωμάτων ή επιμέρους εκδηλώσεων.

8. Η **ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.**

9. Η **ΠΕΚΚ** (Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου).

- Ακόμη, πολλοί **φορείς του εξωτερικού** έχουν βοηθήσει την υλοποίηση προγραμμάτων του Φεστιβάλ, είτε με την παροχή σπάνιων και γι' αυτό ιδιαίτερα πολύτιμων ταινιών (Γαλλική Ταινιοθήκη, Ιταλική Ταινιοθήκη κλπ.), είτε και με χρηματοδότηση κάποιων προγραμμάτων (UNIFRANCE).

2.2 Ιδιώτες Χορηγοί

1. **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ**⁵².

2. Η **ΜΥΛΟΣ Α.Ε.**, συνεργάζεται ως συνδιοργανωτής σε πολλές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, ιδίως εκθέσεις και συναυλίες.

⁵¹ Έκθεση γιγαντοαφίσας, έκθεση Koudelka, συναυλία Preisner, αφιερώματα Παζολίνι, Κοσλόφσκι, Κακογιάννη, Μορέτι, Μπερτολούτσι, Φελίνι.

⁵² KODAK, MANCOS STUDIO, TELECINE, κ.α.

3. **ΧΟΡΗΓΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ:** Ο **ANTENNA 97,5 Θεσσαλονίκης**
- Η **GRECOTEL**. - Η **ASSOS INTERNATIONAL**. - Το **ΟΥΖΟ ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ**.
- Οι Εταιρίες **SABA, FANNY A.E.** και **ΕΙΚΟΝΑ κ' ΗΧΟΣ**.

4. **ΧΟΡΗΓΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ:** Τις περιφερειακές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ σε άλλες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, στήριζαν με τη χορηγία τους η **Τράπεζα Μακεδονίας - Θράκης**, η **Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης** και η **Καπνική Μιχαηλίδη Α.Ε.**

5. **ΧΟΡΗΓΟΙ ΒΡΑΒΕΙΩΝ:** Τα βραβεία που έδινε η Κριτική Επιτροπή στις ταινίες του Ελληνικού διαγωνιστικού τμήματος, συνοδεύονταν συνήθως από χρηματικά έπαθλα που έδιναν χορηγοί όπως: το **MEGA CHANNEL**, ο **ANTENNA TV**, το **MEDIA DESK**, ο **ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**, ο **ΟΠΠΕΘ '97** κ.ά.

6. **MEETING POINTS:** Εκτός από το **ΜΥΛΟ**, δύο άλλα γνωστά μπαρ της Θεσσαλονίκης, **FURNELLO** και **CITY DINER**, συνεισέφεραν με τη χορηγία τους στην παροχή καλύτερης φιλοξενίας στους καλεσμένους του Φεστιβάλ.

7. **ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ.** **Olympic Airways, MALEV, Hungarian Airlines** και **Iran Air**.

8. **ΧΟΡΗΓΟΙ ΣΕ ΕΙΔΗ:** Πολλές εταιρίες διευκόλυναν τη λειτουργία του Φεστιβάλ με τη δωρεάν παροχή απαραίτητων ειδών όπως: αυτοκίνητα για τη μετακίνηση των επίσημων καλεσμένων, ποτά και αναψυκτικά, κινητά τηλέφωνα για τις ανάγκες ενδοεπικοινωνίας κ.ά. Μερικές από τις εταιρίες αυτές είναι: **Renault, Panafon, Toshiba, Δαμκαλίδη Α.Ε., 4GM Τεχνολογίες Νέων Μέσων, Φωτοτεχνική.**

9. **ΧΟΡΗΓΟΙ ΣΕ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ:** Δωρεάν εξυπηρέτηση πρόσφεραν στο Φεστιβάλ η ασφαλιστική εταιρία **Eurogroup Insurance**, η εταιρία ταχυμεταφορών **City Post** και στον τομέα των εκδόσεων, η **Reprotime** και η **ΑΡΙΩΝ Α.Ε.**

10. **ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:** **ΑΙΓΛΗ, Μάσκες, ΖΥΘΟΣ, Θερμαϊκός, Όμιλος Φίλων Θαλάσσης κ.ά.**

3. Διεξαγωγή Οικονομικής Χρήσης

Το Φεστιβάλ υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού, οποτεδήποτε ο τελευταίος το ζητήσει, κάθε στοιχείο σχετικό με την πορεία των εργασιών και την πραγματοποίηση του σκοπού του.

Ο τακτικός έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης και του ισολογισμού του Φεστιβάλ ασκείται από δύο (2) ορκωτούς ελεγκτές που ορίζονται με ισάριθμους αναπληρωτές, από το Συμβούλιο του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών μέχρι την έναρξη της διαχειριστικής χρήσης του Φεστιβάλ και ελέγχουν την νομιμότητα της οικονομικής διαχείρισης και του ισολογισμού.

Η διαχειριστική χρήση του Φεστιβάλ αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους και τελειώνει την 31^η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους.

Στο τέλος κάθε χρήσης το Δ.Σ. κλείνει τους λογαριασμούς, κάνει απογραφή της περιουσίας και καταρτίζει τον ετήσιο ισολογισμό κατά τις κείμενες διατάξεις, τον οποίο υποβάλλει προς έγκριση στη Γενική Συνέλευση. Ο Ισολογισμός δημοσιεύεται και υποβάλλεται για έγκριση

στον Υπουργό Πολιτισμού, συνοδευόμενος από έκθεση του Δ.Σ. και από πιστοποιητικό των Ελεγκτών.⁵³

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού εγκρίνεται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του Φεστιβάλ και ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με την οργάνωση και λειτουργία του.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και με σκοπό την καλύτερη λειτουργία του νομικού προσώπου, θεσπίζονται ειδικές ρυθμίσεις, όσον αφορά τα τηρούμενα υπό αυτό βιβλία και στοιχεία, τις διαδικασίες ελέγχων και τις άλλες σχετικές υποχρεώσεις.

4. Οι πόροι του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Οι πόροι του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με τους οποίους καλύπτονται τα έξοδα λειτουργίας, επέκτασης και συντήρησης αυτού αλλά και οι δαπάνες για προγράμματα είναι οι εξής:

- I.** Οι πόροι και τα έσοδα από εισιτήρια επισκεπτών, εισφορές φορέων, τόκους καταθέσεων, πώληση εντύπων και βιβλίων επιχορηγήσεις και ειδικές χρηματοδοτήσεις, ειδικά κονδύλια οργανισμών και φορέων.
- II.** Το τέλος χρήσης ή ενοικίασης προς χρήση κινηματογραφικών μηχανών, αποσπασμάτων ταινιών, μουσειακού υλικού και τα έσοδα από προβολές κινηματογραφικών ταινιών, ενοικίαση αιθουσών.
- III.** Ειδικές συνεισφορές, μετά από έγκριση της Διοικούσας Επιτροπής, χορηγών και διαφημιζομένων.
- IV.** Επιχορήγηση του Δημοσίου.
- V.** Κάθε άλλο νόμιμο έσοδο.

⁵³ Κατά τις διατάξεις του άρθρου 43 του Κ.Ν. 2190/1920

Το Μ.Κ.Θ., τη θέσπιση των διαφόρων κανονισμών λειτουργεί σύμφωνα με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού. Τέλος, κάθε είδους δικαιώματος του Ο.Π.Π.Ε. - Θεσσαλονίκης 1997 ως προς την κυριότητα ή τη χρήση κτιρίων για τη στέγαση των λειτουργιών του Μ.Κ.Θ. μεταβιβάζονται στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης για το Μ.Κ.Θ.

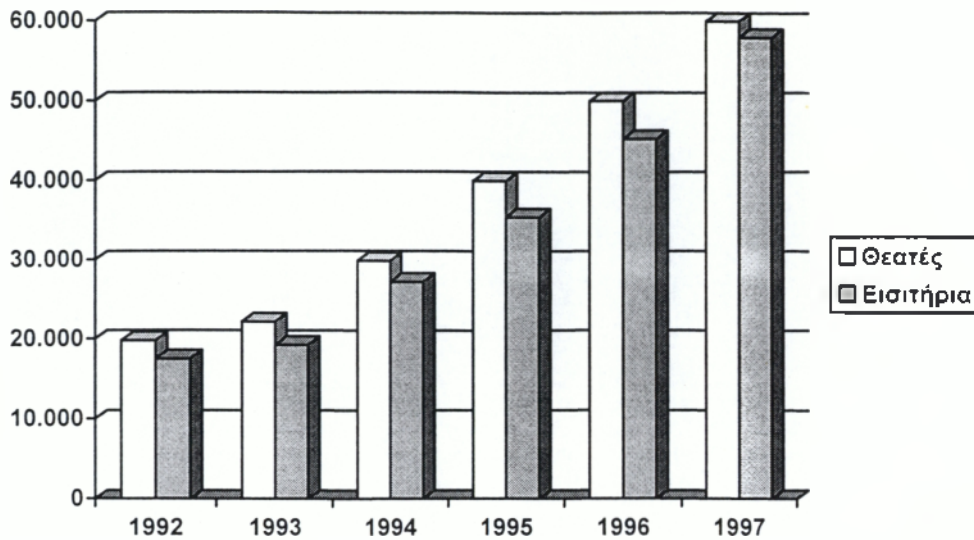
5. Συνοπτικά Απολογιστικά Στοιχεία

Τα οργανογράμματα που ακολουθούν παρουσιάζουν μια σειρά διακυμάνσεων των τελευταίων έξι χρόνων (1992 - 1997). Αυτά είναι:

1. Αριθμός εισιτηρίων και θεατών
2. Αριθμός ταινιών μεγάλου και μικρού μήκους
3. Αριθμός ξένων και Ελληνικών ταινιών
4. Αριθμός Σκηνοθετών και χωρών που συμμετείχαν την εξαετία 1992 - 1997
5. Αριθμός αιθουσών και προβολών ταινιών
6. Αριθμός προσκεκλημένων (Ελλήνων και ξένων)
7. Αριθμός θεατών σε εκθέσεις / συναυλίες - περιφέρεια

(1)

Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Θεατές	19.785	22.169	29.801	39.887	50.000	60.000
Εισιτήρια	17.532	19.252	27.193	35.338	45.208	58.000

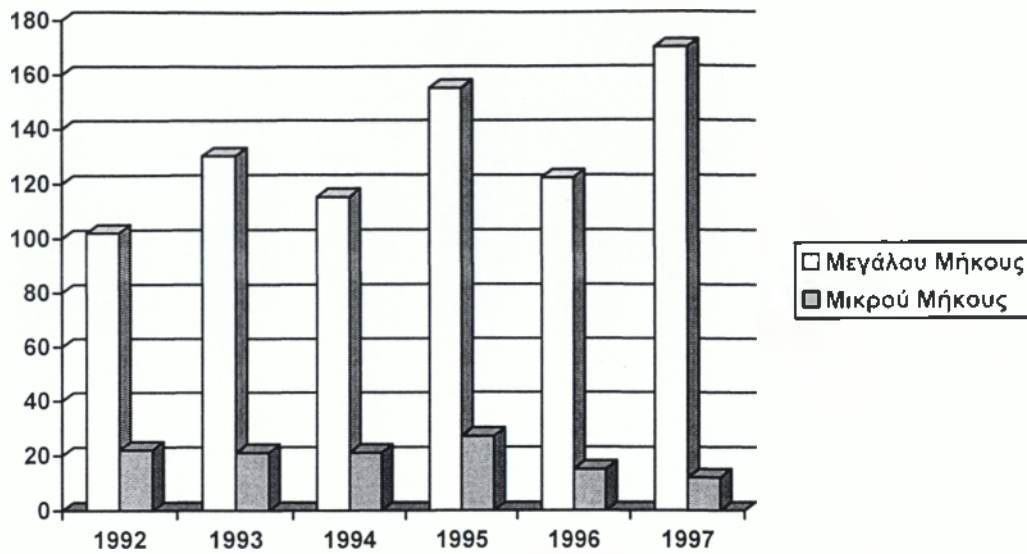

Βάσει του πίνακα **8.1** παρατηρούμε ότι: ο αριθμός προσέλευσης θεατών, όσο και ο αριθμός εισιτηρίων παρουσιάζουν αύξηση για την χρονική περίοδο 1992 - 1997.

Η αύξηση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι τόσο το κινηματογραφόφιλο κοινό της Θεσσαλονίκης, της υπόλοιπης χώρας και του εξωτερικού παρουσιάζει μια ιδιαίτερη προτίμηση στον ελληνικό και βαλκανικό κινηματογράφο. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ θεατών και εισιτηρίων οφείλεται ότι, μεταξύ των θεατών εντάσσονται και οι προσκεκλημένοι του Φεστιβάλ, οι οποίοι και δεν συμμετέχουν στην τιμή του εισιτηρίου.

(2)

Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Μεγάλου Μήκους	102	130	115	155	122	170
Μικρού Μήκους	22	21	21	27	15	12

Βάσει του παραπάνω πίνακα **8.2** παρατηρούμε ότι: οι ταινίες μεγάλου μήκους αλλά και μικρού μήκους παρουσιάζουν ανεβοκατεβάσματα από χρονιά σε χρονιά.

Μεγάλου Μήκους Ταινίες

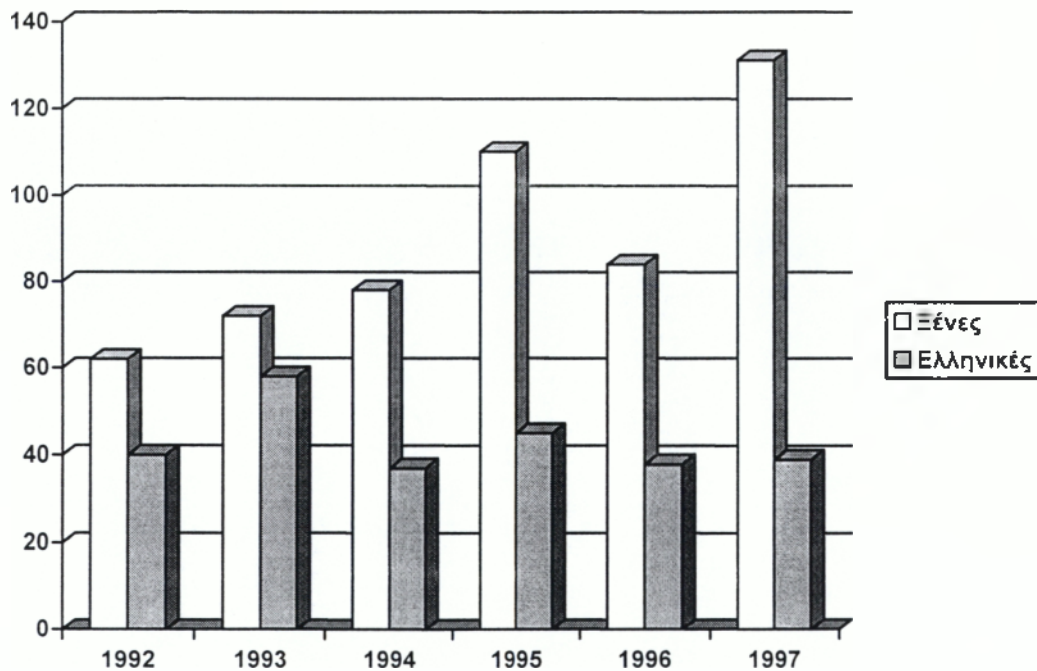
- 1993: Η σημαντική αυτή αύξηση ταινιών μεγάλου μήκους, οφείλεται στη νέα διεθνή πορεία που ξεκίνησε το Φεστιβάλ το 1992.
- 1995: Η αύξηση την χρονιά αυτή, οφείλεται στην συμμετοχή ταινιών μεγάλου μήκους από τις Βαλκανικές χώρες.
- 1997: Η αλματώδης αύξηση ταινιών μεγάλου μήκους στο 38^ο Φεστιβάλ (170 ταινίες) οφείλεται στον ρόλο της Θεσσαλονίκης, ως "Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης".

Μικρού Μήκους Ταινίες

Η μειωμένη παρουσίαση ταινιών μικρού μήκους στο Φεστιβάλ σχεδόν κάθε χρονιά, οφείλεται στη σημαντική άνοδο του Φεστιβάλ μικρού μήκους της πόλης της Δράμας.

(3)

Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Ξένες	62	72	78	110	84	131
Ελληνικές	40	58	37	45	38	39

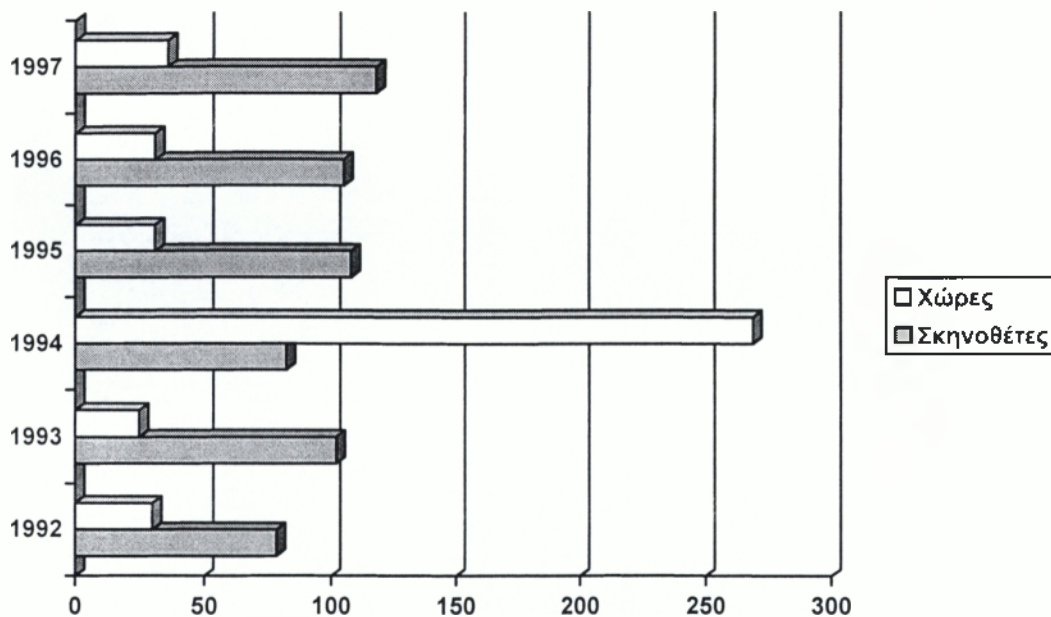

Βάσει του πίνακα 8.3 παρατηρούμε ότι: Η συμμετοχή ξένων ταινιών στο Φεστιβάλ από το 1992 ως και το 1997 αυξάνεται κάθε χρονιά. Εξαίρεση παρουσιάζει η χρονιά 1996 λόγω της μικρής κρίσης που παρουσίασε ο παγκόσμιος κινηματογράφος. Το ίδιο συμβαίνει και

για τη συμμετοχή Ελληνικών ταινιών. Η πτώση όμως το 1996 οφείλεται στην κρίση της παγκόσμιας Κινηματογραφίας που επηρέασε τόσο τον Ελληνικό όσο και τον Βαλκανικό Κινηματογράφο. Καθώς και στη μικρότερη χρηματοδότηση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου (Ε.Κ.Κ.) στην παραγωγή ταινιών.

(4)

Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Σκηνοθέτες	78	102	82	108	105	118
Χώρες	30	25	269	31	31	36

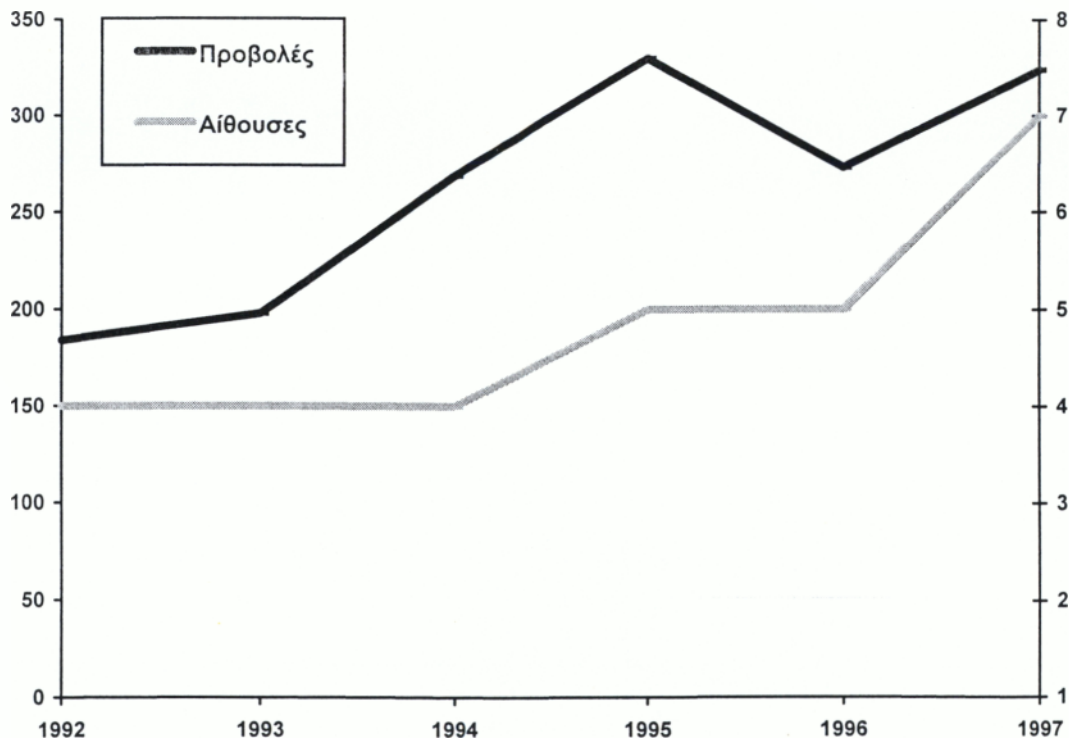
Ο πίνακας **8.4** παρουσιάζει την προσέλευση Σκηνοθετών αλλά και τη συμμετοχή χωρών στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης από το 1992 ως και το 1997.

Βάσει του πίνακα **8.4** παρατηρούμε ότι: κάθε χρόνο η συμμετοχή χωρών στο Φεστιβάλ αυξάνεται καθώς και των σκηνοθετών με ανοδική

τάση το 1997 λόγω της πόλης της Θεσσαλονίκης ως "Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης". Το 1996 η συμμετοχή χωρών στο Φεστιβάλ παραμένει η ίδια δηλ. 31 και η συμμετοχή των σκηνοθετών μειώνεται λόγω της κρίσης που παρουσίασε ο παγκόσμιος κινηματογράφος την περίοδο αυτή που επηρέασε τον Ευρωπαϊκό αλλά και τον Βαλκανικό Κινηματογράφο.

(5)

Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Προβολές	184	198	269	330	273	324
Αίθουσες	4	4	4	5	5	7

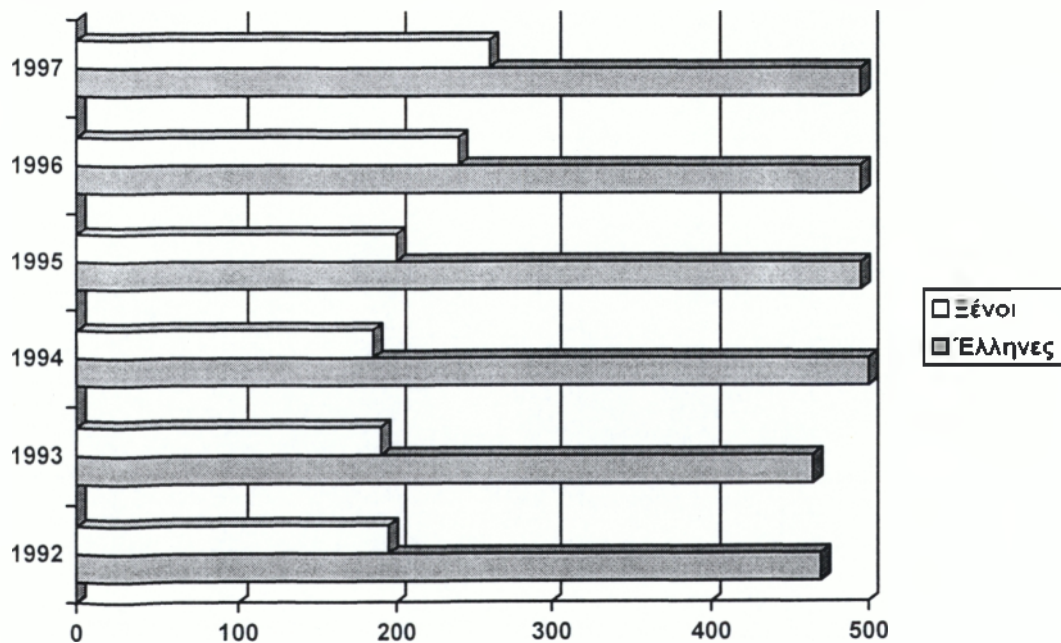

Ο πίνακας 8.5 παρουσιάζει τον αριθμό αιθουσών και προβολών ταινιών για την εξαετία 1992 - 1997. Παρατηρούμε ότι: Από το 1992 ως και το 1994 ο αριθμός αιθουσών παραμένει σταθερός δηλ. 4 αίθουσες και από το 1995 ως και το 1996 το Φεστιβάλ παραχωρεί για την προβολή ταινιών 5 αίθουσες ενώ το 1997 οι αίθουσες γίνονται 7 λόγω της αύξησης θεατών στις εκδηλώσεις του.

Οι προβολές ταινιών από το 1992 ως και το 1995 αυξάνονται, ενώ το 1996 μειώνονται στις 273 προβολές πράγμα που οφείλεται και σε αυτή την περίπτωση στην κρίση της παγκόσμιας κινηματογραφίας. Το 1997 οι προβολές και πάλι αυξάνονται και φτάνουν στις 323 ένας αριθμός ρεκόρ για τα χρονικά δεδομένα του Φεστιβάλ.

(6)

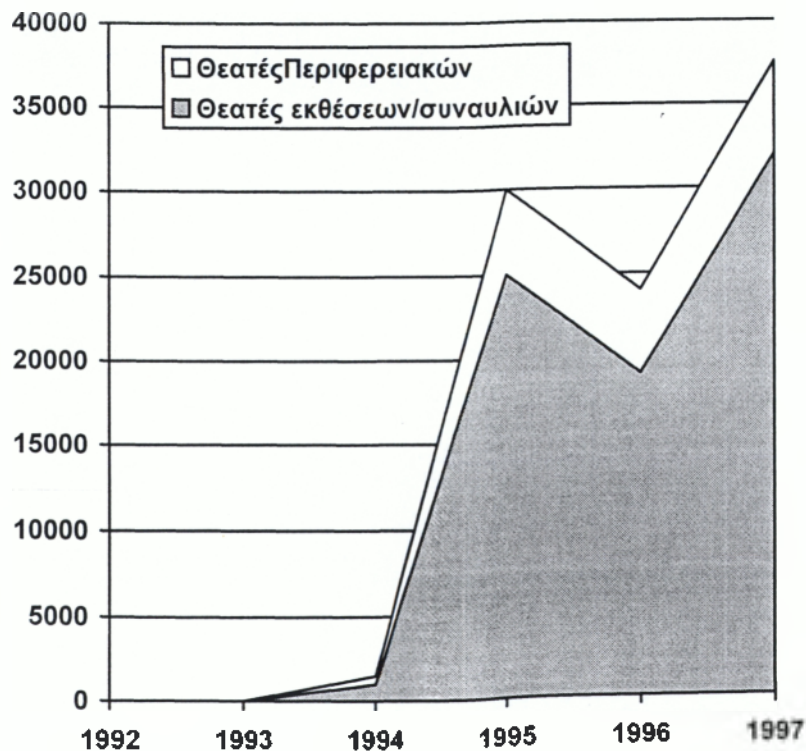
Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Έλληνες	470	465	500	495	495	495
Ξένοι	195	190	185	200	240	260

Ο πίνακας **8.6** παρουσιάζει τον αριθμό προσκεκλημένων Ελλήνων και ξένων Σκηνοθετών. Βάσει του πίνακα **8.6** παρατηρούμε ότι: Έλληνες και ξένοι προσκεκλημένοι την εξαετία 1992 - 1997 παρουσιάζουν αύξηση με μια σταθεροποίηση τα τελευταία τρία χρόνια (1995 - 1997) για τους Έλληνες προσκεκλημένους.

(7)

Έτος	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Θεατές εκθέσεων/συναυλιών			1.000	25.000	19.000	32.000
Θεατές Περιφερειακών			500	5.000	5.000	5.500

Ο πίνακας **8.7** παρουσιάζει τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ μέσα στην πόλη (αριθμό θεατών σε εκθέσεις / συναυλίες) αλλά και τον αριθμό των θεατών που παρακολούθησαν τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ από το 1994 ως το 1997 στην περιφέρεια. Παρατηρούμε ότι: από το 1994 που ξεκίνησε αυτή η δραστηριότητα του Φεστιβάλ ο αριθμός των θεατών στις συναυλίες και στις εκθέσεις παρουσιάζει αύξηση λόγω του ενδιαφέροντος που δείχνει το κοινό της Θεσ/νίκης. Πτώση παρατηρείται το 1996 λόγω των μικρών σε έκταση δραστηριοτήτων του Φεστιβάλ. Αλλά και ο αριθμός των θεατών στην περιφέρεια παρουσιάζει σταθερότητα εκτός του έτους 1997 λόγω της πόλης της Θεσ/νίκης σε Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. Διοργάνωση Επιτροπής Βραβείων

Μετά από απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται το Νοέμβριο κάθε έτους, υπό τις προϋποθέσεις και κατά τη διαδικασία που ορίζεται απονέμονται χρηματικά βραβεία ποιότητας σε ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες που έχουν εγκριθεί για προβολή στο **Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (ελληνικού)** ή προβλήθηκαν στο **Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας** του ίδιου έτους.

Η προθεσμία για την υποβολή υποψηφιότητας ταινίας για τα **Κρατικά Βραβεία Ποιότητας** με την κατάθεση της σχετικής αίτησης και ενός αντιτύπου της ταινίας λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου κάθε έτους. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μπορεί να μεταβάλλεται η προθεσμία αυτή. Επίσης, με απόφασή του καθορίζονται οι κατηγορίες των βραβείων που απονέμονται σε ταινίες μεγάλου και σε μικρού ταινίες μήκους.

Το χρηματικό ποσό του πρώτου βραβείου ταινίας μεγάλου μήκους, που καθορίζεται με υπουργική απόφαση, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο των είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) δρχ., καθώς και τα χρηματικά ποσά των υπολοίπων βραβείων ως ποσοστά του πρώτου βραβείου ταινίας μεγάλου μήκους. Καθώς με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται ο τρόπος κατανομής των ποσών των βραβείων στους συντελεστές κάθε βραβευόμενης ταινίας.

Η απονομή των βραβείων γίνεται σύμφωνα με τις αποφάσεις επιτροπής που συγκροτείται με πράξη του Υπουργού Πολιτισμού και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Η επιτροπή αυτή ονομάζεται **Κριτική Επιτροπή Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας** και αποτελείται από τα εξής πενήντα (50) μέλη:

- I.** από τον **Διευθυντή του Φεστιβάλ Θεσ/νίκης, το Συμβούλιο Κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού, τον Πρόεδρο της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας και τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του ίδιου Φεστιβάλ,**
- II.** από δέκα (10) πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους, τα οποία επιλέγει και διορίζει κατά την κρίση του ο Υπουργός Πολιτισμού,
- III.** από τριάντα πέντε (35) εκπροσώπους επαγγελματικών οργανώσεων⁵⁴
- IV.** από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης.

Κατά το μήνα Ιούλιο κάθε έτους οι επαγγελματικές οργανώσεις καθενός από τους παρακάτω αναφερόμενους κλάδους, με έγγραφο τους που υποβάλλεται στο Υπουργείο Πολιτισμού, υποδεικνύουν τα προτεινόμενα απ' αυτές μέλη της παραπάνω επιτροπής. Αν σε κάποιο κλάδο υπάρχουν περισσότερες από μία οργανώσεις, τα μέλη της επιτροπής υποδεικνύει η πιο αντιπροσωπευτική από αυτές.

Συγκεκριμένα υποδεικνύονται από τις αντίστοιχες πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τα εξής τριάντα πέντε (35) πρόσωπα:

Τέσσερις (4) σκηνοθέτες, τέσσερις (4) κριτικοί κινηματογράφου,

⁵⁴ Η υπόδειξη και ο διορισμός των εκπροσώπων των επαγγελματικών οργανώσεων ως μελών της Κριτικής Επιτροπής Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις.

τέσσερις (4) ηθοποιοί, τρεις (3) παραγωγοί, δύο (2) μουσικοί, δύο (2) σκηνογράφοι - ενδυματολόγοι, δύο (2) διευθυντές παραγωγής, δύο (2) αιθουσάρχες, δύο (2) διανομείς κινηματογραφικών ταινιών, δύο (2) εκπρόσωποι κινηματογραφικών λεσχών και της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, ένας (1) καλλιτεχνικός διευθυντής δημοτικών κινηματογράφων, ένας (1) μοτέρ και ένας (1) ηχολήπτης.

Αν μέχρι το τέλος Αυγούστου κάθε έτους δεν έχουν υποδειχθεί τα μέλη επιτροπής από τις αντίστοιχες πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις ή τέτοιες οργανώσεις δεν υπάρχουν, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθορίζεται η διαδικασία λήψης των αποφάσεων της Κρατικής Επιτροπής Κριτικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας που λαμβάνεται με μυστική ψηφοφορία και ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες.

Η ισχύς των διατάξεων που διέπουν τα κρατικά βραβεία κινηματογράφου άρχισε από την 1^η Ιανουαρίου 1998 και δεν καταλαμβάνει τα βραβεία του έτους 1997.

Οι ελληνικές ταινίες που επιλέγονται και συμμετέχουν στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος "Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου", εκτός από αυτές που βραβεύονται, είναι δυνατό να επιχορηγούνται με σχετική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, στην οποία και καθορίζεται το ύψος της επιχορήγησης.

2. Βραβεία του Φεστιβάλ

Τα βραβεία που δίνονται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι τα παρακάτω:

- **Βραβεία της Διεθνούς Επιτροπής:** Η 7μελής Διεθνής Επιτροπή του Φεστιβάλ απονέμει 7 βραβεία, τα εξής: **Χρυσός Αλέξανδρος** (βραβείο καλύτερης ταινίας, που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο 12.500.000 δρχ.), **Αργυρός Αλέξανδρος** (ειδικό βραβείο της επιτροπής που συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο 7.500.000 δρχ.), βραβείο σκηνοθεσίας, βραβείο σεναρίου, βραβείο ανδρικής ερμηνείας, βραβείο γυναικείας ερμηνείας, βραβείο καλλιτεχνικού επιτεύγματος.
- **Βραβεία της Ελληνικής Επιτροπής:** Η 9μελής Κριτική Επιτροπή του Ελληνικού Διαγωνιστικού Τμήματος έδινε, μέχρι και το 1997, τα παρακάτω βραβεία: **Καλύτερης ταινίας με υπόθεση, καλύτερης ταινίας ντοκιμαντέρ, καλύτερης σκηνοθεσίας, καλύτερου πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη, καλύτερου σεναρίου, καλύτερης φωτογραφίας, καλύτερης ανδρικής ερμηνείας α' ρόλου, καλύτερης γυναικείας ερμηνείας α' ρόλου, καλύτερης ανδρικής ερμηνείας β' ρόλου, καλύτερης γυναικείας ερμηνείας β' ρόλου, καλύτερου μοντάζ, καλύτερης μουσικής, καλύτερης ηχοληψίας, καλύτερης σκηνογραφίας, καλύτερων κουστουμιών, καλύτερου μακιγιάζ και ειδικών εφέ.** Πολλά από τα βραβεία αυτά συνοδεύονταν από χρηματικά έπαθλα που απένειμαν διάφοροι χορηγοί. **Βραβείο καλύτερης ταινίας,** την περίοδο 1992 - 1997, έχουν πάρει οι ταινίες: Μπάυρον, μπαλάντα για ένα δαιμονισμένο (1992), Απ' το χιόνι του Λευτέρης Δημακόπουλος (1993), Τέλος εποχής (1994), Ο τσαλαπετεινός του Γουαϊμινγκ (1995), Απόντες και Η σφαγή του κόκορα (1996), Μιροπάφσιμ και Χαμένες νύχτες (1997).
- **Τιμητικά Βραβεία:** Το Φεστιβάλ έχει απονεμίσει τιμητικό βραβείο (Χρυσός Αλέξανδρος), για τη συνολική προσφορά τους στον κινηματογράφο, στους σκηνοθέτες Ζυλ Νταςέν, Μιχάλη Κακογιάννη, Αλέξη Δαμιανό, Γιώργο Τζαβέλλα, στην ηθοποιό Ειρήνη Παππά και στον διευθυντή φωτογραφίας, μοτέρ και σκηνοθέτη Αριστείδη

Καρύδη - Φούκς. Τιμητική πλακέτα απένειμε στον διάσημο ελληνικής καταγωγής Αμερικανό σκηνογράφο - ενδυματολόγο Ντην Ταβουλάρη καθώς και στους Έλληνες ηθοποιούς Αλίκη Βουγιουκλάκη, Τζένη Καρέζη, Μελίνα Μερκούρη κ.ά.

- **Βραβεία FIPRESCI:** Η Διεθνής Ομοσπονδία Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) ορίζει κάθε χρόνο πενταμελή επιτροπή, η οποία παρακολουθεί τις προβολές του Φεστιβάλ και βραβεύει τις κατά την κρίση της καλύτερες ταινίες. Βραβεία Fipresci έχουν δοθεί, ως τώρα, στις ταινίες του **Διεθνούς Διαγωνιστικού** προγράμματος και στις ταινίες του **Ελληνικού Διαγωνιστικού**. Από τα μη διαγωνιστικά τμήματα του Φεστιβάλ, η επιτροπή της Fipresci έχει δώσει βραβεία στις ταινίες των **Νέων Οριζόντων** και στις ταινίες του προγράμματος "**Ματιές στα Βαλκάνια**". Επίσης, η επιτροπή της Fipresci έχει κάνει **ειδική μνεία**, για την επιλογή των Νέων Οριζόντων, στον Δημήτρη Εϊπίδη, καθώς στη διεύθυνση του Φεστιβάλ για την επιλογή και παρουσίαση του προγράμματος "Ματιές στα Βαλκάνια".
- **Βραβεία ΠΕΚΚ:** Μετά από ψηφοφορία ανάμεσα στα μέλη της που βρίσκονται κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη, η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου απονεύει βραβεία ή κάνει εύφημο μνεία στις Ελληνικές ταινίες του Φεστιβάλ που, κατά την κρίση της πλειοψηφίας των μελών ξεχώρισαν.
- **Βραβεία ΕΤΕΚΤ:** Η Ένωση Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου Τηλεόρασης (ΤΕΚΤ) ορίζει κάθε χρόνο επιτροπή μελών της, η οποία παρακολουθεί τις ταινίες του ελληνικού προγράμματος και βραβεύει εκείνη που κατά την κρίση της είναι καλύτερη από άποψη τεχνικών προδιαγραφών.
- **Βραβείο κοινού:** Με χορηγό την Αθηναϊκή Ζυθοποιεία Α.Ε. (HEINEKEN), θεσπίστηκε από το 1996 η απονομή "βραβείου κοινού" για τη δημοφιλέστερη ελληνική και τη δημοφιλέστερη ξένη ταινία του

επίσημου προγράμματος, μετά από μια διαδικασία ψηφοφορίας κατά την έξοδο των θεατών από την αίθουσα. Τα βραβεία κοινού έχουν κερδίσει ως τώρα οι ταινίες του **Διεθνούς Διαγνωστικού** "Τα όμορφα χωριά όμορφα καίγονται" και "Χειμερία νάρκη" (Γιουγκοσλαβία 1996) και (Γερμανία 1997) και οι ταινίες του **Ελληνικού Διαγνωστικού** "Απόντες και Συνασός" (1996) "Τοπογραφία της μνήμης" (1997).

- **Χρυσός Αλέξανδρος**, το βραβείο που απομένει το Φεστιβάλ στην καλύτερη ταινία, είναι έργο του γλύπτη **Παύλου Κουγιουμτζή**.

3. Τελετή λήξης

Η τελετή λήξης, κατά την οποία γίνεται και η **απονομή των βραβείων** κάθε χρονιάς, είναι μια γιορτή του κινηματογράφου, στην οποία συμμετέχουν, μέσα στην αίθουσα, οι συντελεστές των διαγωνιζόμενων ταινιών, οι διαπιστευμένοι Έλληνες και ξένοι δημοσιογράφοι, εκπρόσωποι της Πολιτείας (υπουργοί, βουλευτές, εκπρόσωποι κομμάτων και οι τοπικές αρχές της πόλης), εκπρόσωποι των Κινηματογραφικών σωματείων κλπ., και η οποία μεταδίδεται **ζωντανά από την τηλεόραση**, έτσι ώστε να μπορούν να την παρακολουθήσουν οι Έλληνες κινηματογράφοι.

Για τη διοργάνωση αυτής της τελετής έχουν συνεργαστεί με το Φεστιβάλ, οι σκηνοθέτες Διαγόρας Χρονόπουλος, Ανδρέας Βουτσινάς, Μανούσος Μανουσάκης, Γιώργος Ζιάκας, Νίκος Πολίτης κλπ.

Παρουσιαστές της τελετής διετέλεσαν οι Γιάννης Έξαρχος, Θέμις Μπαζάκα, Ρίκα Βαγιάννη, Παύλος Τσίμας, Γιώργος Κοτανίδης κ.ά. Ενώ τα βραβεία παρέδωσαν διακεκριμένοι καλλιτέχνες όλων των

ειδικοτήτων (σκηνοθέτες, ηθοποιοί, συγγραφείς, συνθέτες κλπ.) ανάμεσά τους ο Ζυλ Ντασέν, Μιχάλη Κακογιάννης, Μελίνα Μερκούρη, Ειρήνη Παππά, Λάκης Λαζόπουλος, Ζωή Λάσκαρη, Αλίκη Βουγιουκλάκη, Δέσπω Διαμαντίδου, Μίμης Πλέσσας, Νίκος Κούρκουλος και πολλοί άλλοι.

Η τελετή λήξης του Φεστιβάλ, κλείνει με μια φαντασμαγορική δεξίωση όπου συμμετέχουν αστέρες του ελληνικού και ξένου κινηματογράφου σε γνωστό κατάστημα της πόλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Προσωπικές απόψεις για το Φεστιβάλ

Δίνοντας την προσωπική μου άποψη, μέσα από μια σειρά ομιλιών και συνεντεύξεων με τα στελέχη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης καταλήγω στα εξής συμπεράσματα:

- I. Το Φεστιβάλ κατόρθωσε να δώσει μια αντιπροσωπευτική εικόνα των εξελίξεων του Κινηματογράφου (διεθνούς ή τοπικού). Αυτό σίγουρα το πέτυχε παρουσιάζοντας από την μια τα καλύτερα δείγματα της ελληνικής οθόνης και από την άλλη αντιπροσωπευτικές καινούργιες άπαιχτες ταινίες. (Εδώ θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η προβολή παλιών φιλμ δεν ήταν λύση ανάγκης για να **"γεμίσει"** το πρόγραμμα του Φεστιβάλ. Έχει τεθεί από την αρχή σαν μια από τις βάσεις του Φεστιβάλ και είχε δηλωθεί από την πρώτη μέρα της συγκρότησης της Κριτικής Επιτροπής).
- II. Το Φεστιβάλ κατά την διάρκεια όλων αυτών των χρόνων κατόρθωσε να προβάλλει νέα ταλέντα (ηθοποιούς, σκηνοθέτες κλπ.), πράγμα που η **"εβδομάδα προβολής ελληνικών ταινιών"**, κατάφερε να δικαιωθεί πέρα ως πέρα.
- III. Έδωσε βαρύτητα στον Ελληνικό Κινηματογράφο, υπογράμμισε και πρόβαλε τις εξελίξεις και την πρόοδό του.
- IV. Το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης κατάφερε να εκπληρώσει τον πρωταρχικό του στόχο, δηλαδή να αποτελεί το μοναδικό θεσμό αλλά και τη μοναδική επίσημη κινηματογραφική εκδήλωση της χώρας, μιας

εκδήλωσης που όχι σπάνια να προκαλεί πάθη, καλλιτεχνικές και εμπορικές διαμάχες και θυελλώδεις δημοσιογραφικές συζητήσεις.

Προσωπική μου λοιπόν άποψη είναι, ότι, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πέτυχε τους βασικούς του σκοπούς από τα πρώτα χρόνια δημιουργίας του. Παρά τις ελλείψεις που ίσως παρουσίασε, με όλες τις γκρίνιες και τις δυσaréσκειες που όπως κάθε Φεστιβάλ προκαλεί, αποτελεί μια ωραία στιγμή του Κινηματογράφου μας. Θα πρέπει όλοι να βοηθήσουν για να επιζήσει. Καλύτερη οργάνωση, αποφυγή παραλείψεων, μακρότερη προετοιμασία, περισσότερη καλή θέληση απ' όλες τις πλευρές αποτελούν μερικούς λόγους έτσι ώστε να προχωρήσει δυναμικά και να κερδίσει την εμπιστοσύνη του κοινού. Το Φεστιβάλ θέλησε - και πέτυχε - να αποτελεί έναν πόλο αντίστασης στον κομφορμισμό που κυριαρχεί σήμερα στο πολιτιστικό επίπεδο. Θέλησε - και πέτυχε - να προβάλλει μια γενναία και προωθημένη αντίληψη του κινηματογράφου ως πολύμορφη τέχνη. Θέλησε - και πέτυχε - να ανοίξει διόδους ελεύθερης, διαφορετικής έκφρασης απέναντι στην τρομοκρατία της μοναδικής σκέψης, η οποία μεταφέρεται μέσα από πανίσχυρα κανάλια και στο χώρο του κινηματογράφου, και γενικότερα στο χώρο του οπτικοακουστικού. Με τις επιλογές του, το Φεστιβάλ δημιούργησε την προϋπόθεση για άλλους τρόπους ανάγνωσης των εικόνων, χωρίς συγκατάβαση και δημαγωγία.

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης οφείλει να ανταποκριθεί στην πρόσκληση που συνιστούν οι ραγδαίες εξελίξεις στον παγκόσμιο Κινηματογραφικό τοπίο, εξασφαλίζοντας στο ανήσυχο νεανικό κοινό του μια ζωντανή ενημέρωση και στον ελληνικό κινηματογράφο, που βγαίνει πια από την απομόνωσή του, ένα δυναμικό πλαίσιο άμιλλας και μια συνεχή ροή δημιουργικών ερεθισμάτων.

2. Προτάσεις και επιμέρους στόχοι - μέσα

Η άποψή μου για τη σωστότερη λειτουργία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, συνοψίζεται στις παρακάτω προτάσεις, στόχους - μέσα.

1. Ανάπτυξη μέσων συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ των πολιτιστικών φορέων της πόλης (**Κρατικών - Ιδιωτικών - Τοπικής Αυτοδιοίκησης**).
2. Ορθολογική αξιοποίηση των υφιστάμενων πολιτιστικών υποδομών του.
3. Αξιοποίηση των υφιστάμενων δικτύων και δεσμών συνεργασίας με φορείς εκτός Θεσσαλονίκης και Ελλάδας.
4. Ενίσχυση συμπαραγωγών.
5. Αξιοποίηση διαθέσιμου ανθρώπινου δυναμικού.
6. Ανάπτυξη συνεργασίας με το πολιτιστικό **Τμήμα της UNESCO**.
7. Παραγωγή μέσων και εργαλείων προβολής των εκδηλώσεων και των παραγωγών του Φεστιβάλ.
8. Ανάπτυξη τοπικών συνεργασιών με αναγνωρισμένους τοπικούς φορείς για την προώθηση του έργου του Φεστιβάλ (**Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης - Πανεπιστήμιο - Ιδιωτικούς Φορείς**).

Μέσα:

- α. Διερεύνηση της Νομικής υπόστασης - Σύστασης - Λειτουργίας του Φεστιβάλ.
- β. Δικτύωση του φορέα μέσω on line σύνδεση.
- γ. Προβολή των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ σε περιφερειακούς Δήμους της πόλης.
- δ. Προώθηση των εκδηλώσεων του και στο εξωτερικό αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

ε. Αξιοποίηση - Κινητοποίηση ανθρώπινων και οικονομικών πόρων (τοπικών - κρατικών - από Ευρωπαϊκή Ένωση).

στ. Παραγωγή μέσων και εργαλείων για την αξιοποίηση της παραγόμενης τεχνογνωσίας και εμπειρίας.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω ότι, η επιβίωση του Ελληνικού Κινηματογράφου είναι αποτέλεσμα του Φεστιβάλ, όπου με πολλές δυσκολίες κατόρθωσε να τον οδηγήσει σε μεγάλες διακρίσεις με πρόσφατο παράδειγμα την βράβευση του γνωστού σκηνοθέτη **Θόδωρου Αγγελόπουλου**, στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών. Αλλά, η επιβίωση του Ελληνικού Κινηματογράφου δεν είναι υπόθεση μόνο του Φεστιβάλ αλλά και δική μας.

3. Ο ρόλος που θα μπορούσε να έχει ο Δήμος Θεσσαλονίκης στο Φεστιβάλ

Η συμμετοχή του Δήμου Θεσ/νίκης στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι αμυδρή και πολλές φορές ανύπαρκτη. Η οικονομική διαχείριση ανήκει στις αρμοδιότητες του ΥΠ.ΠΟ., χρηματοδοτείται και ελέγχεται από αυτό. Ποιος όμως θα μπορούσε να ήταν ο ρόλος του Δήμου στο Φεστιβάλ; Το σίγουρο είναι πως ο Δήμος Θεσ/νίκης δεν θα μπορέσει ίσως ποτέ να στηρίζει οικονομικά το Φεστιβάλ και αυτό λόγω έλλειψης πόρων και αρμοδιοτήτων (πολιτιστικού χαρακτήρα) από την Κρατική Εξουσία. Αυτό όμως που ίσως μπορεί να προσφέρει ο Δήμος στο Φεστιβάλ είναι:

Ι. Θα μπορούσε να υπάρχει μια αξιόλογη συνεργασία μεταξύ του Δήμου και του Φεστιβάλ. Δηλαδή προβολή του Φεστιβάλ μέσω των

Δημοτικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (**Δημοτική τηλεόραση ραδιόφωνο**).

- II. Παραχώρηση αιθουσών για τις προφεστιβαλικές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ (**προβολή ταινιών, συναυλιών**) καθώς και εκπαιδευτικών συζητήσεων που γίνονται για τους μαθητές της πόλης με θέμα τον Κινηματογράφο από τον Δήμο Θεσ/νίκης.
- III. Επιδίωξη συνεργασίας μεταξύ Δήμου Θεσ/νίκης - Φεστιβάλ και περιφερειακών Δήμων με σκοπό την προβολή των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ, στους περιφερειακούς Δήμους της πόλης.
- IV. Παραχώρηση οικονομικότερων εισιτηρίων από τον Δήμο προς το κινηματογραφόφιλο κοινό της πόλης.
- V. Προσφορά κάποιου βραβείου εκ μέρους του Δήμου στο Φεστιβάλ.
- VI. Οι εκπρόσωποι του Δήμου στην Γ.Σ. και στο Δ.Σ. του Φεστιβάλ, να μην μένουν αμέτοχοι αλλά να παράγουν πρακτικά σχέδια δράσης προκειμένου στην αξιολογη πορεία του Φεστιβάλ.
- X. Επιδίωξη συνεργασίας με άλλους Δήμους της χώρας που γίνονται προφεστιβαλικές εκδηλώσεις με σκοπό την ανάδειξη της πολιτιστικής πολιτικής του Δήμου Θεσ/νίκης.

Πιστεύετε πως αν υπήρχε αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ Δήμου και Φεστιβάλ, η συνεργασία αυτή θα επέφερε αξιόλογα αποτελέσματα και για τους δυο φορείς σε τοπικό, εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο.

4. Πρόταση στο Φεστιβάλ

Κλείνοντας την εργασία και αφού πρώτα έχω σχηματίσει μια προσωπική άποψη για το θέμα γύρω από το Φεστιβάλ προτείνω το εξής: Εκπροσωπώντας την Τοπική Αυτοδιοίκηση ως μελλοντικό

στελέχός της, προτείνω στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσ/νίκης την ίδρυση γραφείου, που θα ασχολείται με αρμοδιότητες που κατέχει ο Δήμος Θεσ/νίκης στο Φεστιβάλ. Το γραφείο αυτό θα παίρνει θέση στα οικονομικά, οργανωτικά, πολιτιστικά κ.ά. θέματα αυτού που έχουν σχέση με το Δήμο. Επίσης θα είναι υπεύθυνο όργανο διοργάνωσης των προφεστιβαλικών εκδηλώσεων που γίνονται σε περιφερειακούς δήμους της πόλης καθώς και σε δήμους της υπόλοιπης χώρας. Θα υποστηρίζει τις αποφάσεις των δημοτικών εκπροσώπων στην Γ.Σ. και στο Δ.Σ. του Φεστιβάλ. Θα προβάλλει το Φεστιβάλ και την πόλη συγχρόνως μέσω των τοπικών μέσων μαζικής ενημέρωσης. Θα είναι επίσης υπεύθυνο για την συνεργασία του Φεστιβάλ με το Υπουργείο Πολιτισμού για κάθε δραστηριότητα που θα χρηματοδοτεί το Υπουργείο στην πόλη, για λογαριασμό του Φεστιβάλ, καθώς και για τις συνεργασίες που γίνονται μεταξύ του Φεστιβάλ και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για διάφορα προγράμματα όπως πχ. SCALE, EUROPEAN SCRIPT FUND κ.ά.

Θέλω να ελπίζω στην πραγματοποίηση του γραφείου αυτού στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσ/νίκης. Αλλά και η ίδρυση γραφείων σε κάθε είδους Φεστιβάλ (χορού, μουσικής, τραγούδι κ.ά.) είναι απαραίτητη εκπροσωπόντας την Τ.Α. σε θέματα πολιτισμού. Ελπίζω η ίδρυση αυτών των γραφείων να απορροφήσουν στελέχη της Τ.Α.

Είπαν για το Φεστιβάλ

"Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ, Μιχάλης Δημόπουλος, κατόρθωσε να δώσει μια νέα πνοή στο θεσμό και να τον φέρει κοντά σε ένα νεανικό κοινό. Κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, σ' αυτή την πόλη δεν αναπνέεις οξυγόνο, αναπνέεις σινεμά"

Μπερνάρντο Μπερτολούτσι

"Είναι ενθουσιασμένος και κολακευμένος που συμμετέχω στο τμήμα των Νέων Οριζόντων του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης"

Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ

"Το Φεστιβάλ Θεσ/νίκης είναι ένας πολύ καλός τόπος για την ανάδειξη νέων σκηνοθετών"

Τζέρι Σάτσμπεργκ

"Είναι ένα πολύ σημαντικό γεγονός και για την πόλη της Θεσσαλονίκης και για τον παγκόσμιο κινηματογράφο"

Άτομ Εγκόγιαν

"Αξίζουν συγχαρητήρια στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για τα κριτήρια των επιλογών του"

Ντέρεκ Μάλκολμ

"Συγκινήθηκα από την πρόσκληση που μου έγινε να παρουσιάσω τις ταινίες μου εδώ. Στη Θεσσαλονίκη είχα την αίσθηση ότι ο Βαλκανικός Κινηματογράφος βελτιώνεται όλο και περισσότερο"

Λουσιάν Πινπιέ

"ΓΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΙ ΠΟΛΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΑΘΜΙΑΙΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΩΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΣΕ ΜΙΑ ΚΡΙΣΙΜΗ ΕΠΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ"

Ναγκίσα Όσιμα

"Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης διακρίνεται για την εξαιρετική επιλογή ταινιών και τη φιλική του ατμόσφαιρα"

Σάλλυ Πότερ

"Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης θα έπρεπε να είναι σημειωμένο με ένα λαμπερό αστέρι στον παγκόσμιο χάρτη των Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Είναι ένα από τα πιο ζεστά και φιλόξενα Φεστιβάλ που έχω ποτέ παρευρεθεί"

Τσαρλς Μπερνέτ

"Είναι ένα πολύ καλά οργανωμένο Φεστιβάλ που διαθέτει μια καλή επιλογή ταινιών και βοηθά νέους ταλαντούχους σκηνοθέτες να φτάσουν στο κοινό"

Νέλσον Περέιρα ντος Σάντος

"ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΘΕΣΕΙΣ. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟ, ΠΛΟΥΣΙΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ. ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΜΠΡΑΒΟ!"

Κλώντ Σαμπρόλ

Έγραψαν για το Φεστιβάλ

"Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, από το 1960, ήταν η σημαντικότερη εκδήλωση για τον Ελληνικό Κινηματογράφο, και το 1992 είναι ένα από τα σπουδαιότερα Κινηματογραφικά Φεστιβάλ για νέους σκηνοθέτες από όλο τον κόσμο"

La Repubblica

"Το 38^ο Φεστιβάλ Θεσ/νίκης ξεκίνησε πριν από λίγες μέρες και ήταν μια πολύ εντυπωσιακή εκδήλωση. Αν και είναι μόλις έξι χρόνια που έχει γίνει διεθνές Φεστιβάλ, πρόσφερε μια εκπληκτική γκάμα ταινιών και σκηνοθετών από όλο τον κόσμο"

Film Comment

"Υπάρχουν πολλά Κινηματογραφικά Φεστιβάλ στην Ευρώπη σήμερα, αλλά το Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης αξίζει να αναγνωριστεί, κυρίως για την προβολή των Βαλκανικών Κινηματογράφων"

The Wall Street Journal Europe

"Το Φεστιβάλ επιδεικνύει τέτοια συνέπεια στην προβολή του Κινηματογράφου τέχνης και το κοινό του είναι τόσο δεκτικό, ώστε οι νέοι σκηνοθέτες που παρουσιάζονται στη Θεσσαλονίκη έχουν την ευκαιρία να αρχίσουν να αποκτούν τη διεθνή φήμη

"Η Ελλάδα φιλοξενεί τον επίδοξο νέο κινηματογράφο από όλον τον κόσμο. Ένα πρόγραμμα που συγκρίνεται μ' αυτό του Φόρουμ του Βερολίνου"

Frankfurter Rundschau

"Χρόνο με το χρόνο, το Φεστιβάλ Θεσ/νίκης κερδίζει σπουδαιότητα ανάμεσα στα ανά τον κόσμο Κινηματογραφικά Φεστιβάλ - και κυρίως κατακτά την εμπιστοσύνη του κοινού!"

Der Tagesspiegel

"Το Φεστιβάλ επιδιώκει να ανακαλύπτει τα νέα ταλέντα του παγκόσμιου Κινηματογράφου, ενώ παράλληλα δίνει την ευκαιρία στους Έλληνες κινηματογραφιστές να συναντούν συναδέλφους τους από το εξωτερικό και να προωθούν τον

που χρειάζονται για να συνεχίσουν να παράγουν ενδιαφέρουσες και πρωτότυπες δουλειές"

Filmmaker

"ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. Η ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΣΤΟΧΕΥΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΕ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ"

The International Film Guide

"Φέτος, το Φεστιβάλ Θεσ/νίκης έχει ένα ακόμα πιο ευρύ πρόγραμμα από τις άλλες χρονιές και οι αίθουσες γεμίζουν από νέα άτομα"

Moving Pictures

Ελληνικό Κινηματογράφο που έχει πέσει σε τέλμα για ένα διάστημα"

Le Monde

"Τόσο η πόλη όσο και το Φεστιβάλ συνδυάζουν την παράδοση με το νεωτερισμό Το πιο φιλόξενο από όλα τα Φεστιβάλ και η πιο όμορφη από όλες τις ελληνικές πόλεις, ετοιμάζονται για τα πλήθη των επισκεπτών του 1997 και για την πιο εντυπωσιακή διοργάνωση στην ιστορία του Φεστιβάλ"

Sight and Sound

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ**Ερώτηση 1**

Συμμετέχετε στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της πόλης σας;

ΝΑΙ ΟΧΙ **Ερώτηση 2**

Αν δεν συμμετέχετε σε αυτές οφείλετε σε λόγους;

α) οικονομικούς β) κοινωνικού γ) δεν σας ενδιαφέρουν **Ερώτηση 3**

Πιστεύετε ότι ο θεσμός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της πόλης σας αποτελεί πολιτιστικό κέντρο κινηματογραφίας στα Βαλκάνια και γενικότερο στον Ευρωπαϊκό χώρο;

ΝΑΙ ΟΧΙ

Αν ΟΧΙ γιατί;

α) Επειδή υπάρχουν μεγαλύτερα Φεστιβάλ όπως των Καννών, Βερολίνου κ.ά.;

β) Επειδή δεν υπάρχει η κατάλληλη προβολή του;

Ερώτηση 4

Την περίοδο του Φεστιβάλ η πόλη της Θεσσαλονίκης αποτελεί το κέντρο του κινηματογράφου σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτό σας κάνει να νιώθετε υπερήφανος για την πόλη σας;

ΝΑΙ ΟΧΙ

Αν ΝΑΙ γιατί;

Αν ΟΧΙ γιατί;

Ερώτηση 5

Πιστεύετε ότι η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΑΙΝΙΩΝ μέσω του Φεστιβάλ καλυτέρεψε την εικόνα της προς το Ελληνικό κοινό;

ΝΑΙ ΟΧΙ

Ερώτηση 6

Πιστεύετε ότι, αν ο Δήμος Θεσσαλονίκης συμμετείχε ενεργά στο θεσμό του Φεστιβάλ (οικονομική ενίσχυση), η κατάσταση του φορέα θα ήταν:

- α) αποδοτικότερη
- β) πολύ καλή
- γ) καλή
- δ) δεν είναι αναγκαία η συμμετοχή του

Ερώτηση 7

Βάσει της παραπάνω ερώτησης πιστεύετε ότι το Υπουργείο Πολιτισμού είναι το καταλληλότερο όργανο για την αποτελεσματική λειτουργία του Φεστιβάλ;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

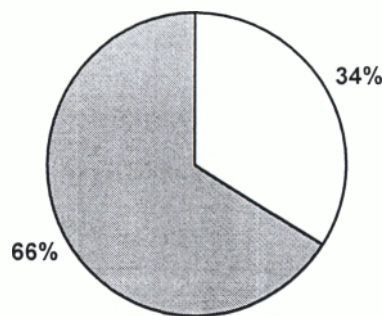
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Η έρευνα αυτή έχει σκοπό να δει το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι δημότες της Θεσσαλονίκης για το Φεστιβάλ και τον Κινηματογράφο, καθώς και τις προσωπικές τους απόψεις σχετικά με τα οικονομικά του Φεστιβάλ.

Η έρευνα έχει γίνει σε τρία διαφορετικά σημεία της πόλης και συγκεκριμένα, στον δήμο Θεσσαλονίκης, στον δήμο Καλαμαριάς και στο δήμο Ευόσμου, πήραν μέρος άτομα ηλικίας μεταξύ 20 και 65 ετών βοηθώντας στην αποτελεσματική προσπάθεια αυτής της δουλειάς.

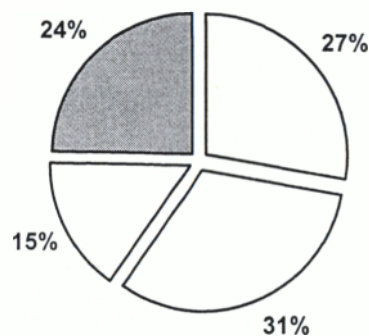
Τα αποτελέσματα της έρευνας είναι:

1. Στην ερώτησή μας, εάν συμμετέχετε στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ της πόλης σας, το 34% των ερωτηθέντων απάντησαν ΝΑΙ και το 66% ΟΧΙ.

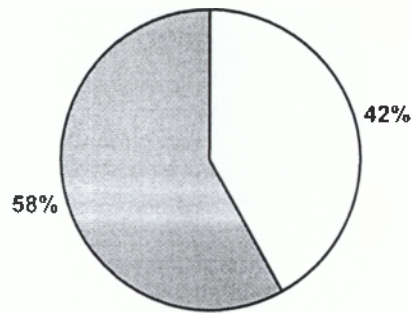
Παρατηρούμε μια μεγάλη απόχλη του κοινού από τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, η απάντηση δίνεται στην παρακάτω ερώτηση.

2. Στην ερώτησή μας, αν δεν συμμετέχετε σε αυτές τις εκδηλώσεις οφείλετε σε λόγους: α) οικονομικούς, β) κοινωνικούς, γ) δεν σας ενδιαφέρουν, το 27% των ερωτηθέντων δεν απάντησαν λόγω της θετικής απάντησης στην ερώτηση 1. Από το 73% των ερωτηθέντων το 31% απάντησε για οικονομικούς λόγους, το 18% για κοινωνικούς και το 24% δεν τους ενδιαφέρει.

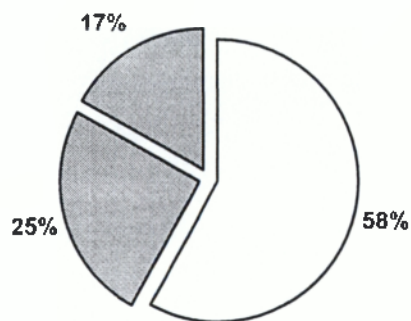

Παρατηρούμε, το 31% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι δεν συμμετέχουν στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ για οικονομικούς λόγους και αυτό λόγω της υψηλής τιμής του εισιτηρίου. Ενώ μεγάλο είναι και το ποσοστό αυτών που δεν τους ενδιαφέρει.

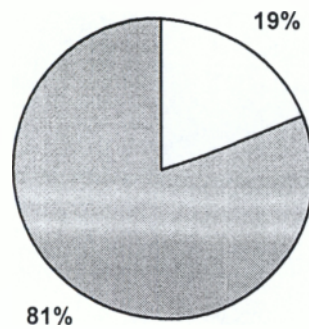
3. Στην ερώτησή μας, πιστεύετε ότι ο θεσμός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της πόλης σας αποτελεί πολιτιστικό κέντρο κινηματογραφίας στα Βαλκάνια και γενικότερα στον Ευρωπαϊκό χώρο, το 58% των ερωτηθέντων απάντησε ΝΑΙ, ενώ το 42% ΟΧΙ.

Αν όχι γιατί; Το 25% των ερωτηθέντων απάντησε ότι υπάρχουν μεγαλύτερα Φεστιβάλ όπως των Καννών, της Ρώμης, του Βερολίνου κ.ά., και το 17% επειδή δεν υπάρχει η κατάλληλη προβολή του.

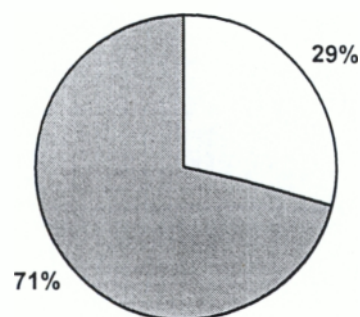
4. Στην ερώτησή μας, την περίοδο των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ η πόλη της Θεσσαλονίκης αποτελεί τον πυρήνα κινηματογραφικού κέντρου σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτό σας κάνει να νιώθετε περήφανο για την πόλη σας, το 81% των ερωτηθέντων απάντησε ΝΑΙ, ενώ μόλις το 19% απάντησε ΟΧΙ.

Αν ΝΑΙ γιατί; Οι απαντήσεις ποικίλες, το όνομα της πόλης γίνεται επίσημα γνωστό, οι εκδηλώσεις αυτές δείχνουν μια δραστήρια και ζωντανή πόλη που είναι ικανοποιητικό στοιχείο για τους κατοίκους της, προβολής της πόλης κ.ά.

Αν ΟΧΙ γιατί; Δεν μας αφορά.

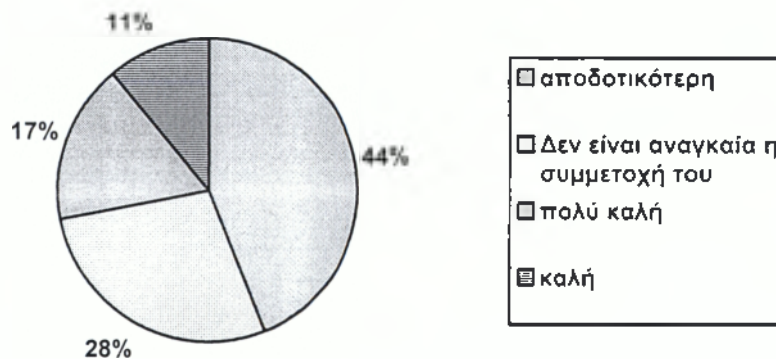
5. Στην ερώτησή μας, πιστεύετε ότι η ελληνική παραγωγή ταινιών μέσω του Φεστιβάλ καλυτέρευσε την εικόνα της προς το ελληνικό κοινό, το 71% των ερωτηθέντων απάντησε ΝΑΙ, ενώ το 29% ΟΧΙ.

Το μεγάλο ποσοστό 71% οφείλεται στο γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια το κινηματογραφόφιλο κοινό προτιμά τις ελληνικές παραγωγές που αναμφισβήτητα είναι αξιόλογες.

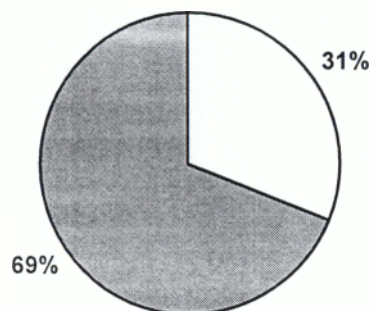
6. Στην ερώτησή μας, πιστεύετε εάν ο Δήμος Θεσσαλονίκης συμμετείχε ενεργά στον θεσμό του Φεστιβάλ (κυρίως οικονομική ενίσχυση) η κατάστασή του θα ήταν α) αποδοτικότερη, β) πολύ καλή, γ) καλή, δ) δεν είναι αναγκαία η συμμετοχή του.

Έτσι, το 44% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι θα ήταν αποδοτικότερη, το 11% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι θα ήταν πολύ καλή, το 17% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι θα ήταν καλή, ενώ το 28% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι η συμμετοχή του δήμου στα οικονομικά του Φεστιβάλ (οικονομική ενίσχυση) δεν είναι αναγκαία.

7. Στην ερώτησή μας, πιστεύετε ότι το ΥΠ.ΠΟ. είναι το καταλληλότερο όργανο για την αποτελεσματική λειτουργία του Φεστιβάλ, το 69% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι το ΥΠ.ΠΟ. πράγματι είναι το αρμοδιότερο όργανο για την οικονομική ενίσχυση του Φεστιβάλ, ενώ το 31% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι δεν είναι το καταλληλότερο

όργανο υποστηρίζοντας ότι μπορούσε να ελέγχεται από κρατικούς ή ιδιωτικούς φορείς ακόμη και από τον Δήμο Θεσσαλονίκης.

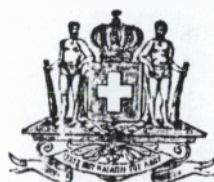

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Φωτέας, Π., *Θέματα Πολιτισμού και Τοπικής Ανάπτυξης*, Αθήνα, Εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α., 1992
2. Κόνσολα Ν., Ντόρα, *Πολιτιστική Δραστηριότητα και Κρατική πολιτική στην Ελλάδα - Η περιφερειακή διάσταση*, Αθήνα, Εκδόσεις Παπαζήση, 1996
3. Σκιά - Πανοπούλου, Χ., *Περιφερειακή Πολιτιστική* (Καλαμάτα 1996)
4. Σωτηροπούλου, Χ., *Ελληνική Κινηματογραφία 1965 - 1975 - Θεσμικό Πλαίσιο - Οικονομική Κατάσταση*, Αθήνα, Εκδόσεις Θεμέλιο, 1989
5. Σολδάτος, Γιάννης, *Ο Ελληνικός Κινηματογράφος - Συνοπτική Ιστορία*, Αθήνα, Εκδόσεις Αιγόκερος, 1995
6. Κουσουμίδης, Μαρίνος, *Ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου 1950-1980*, Αθήνα, Εκδόσεις Καστανιώτη, 199
7. Μπιανκίни, Φ.,
Πάρκισον, Μ., *Πολιτιστική πολιτική και αναζωογόνηση των πόλεων*, Αθήνα, Εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α., 1994
8. Μητροπούλου, Αγλαΐα, *Ελληνικός Κινηματογράφος* (Αθήνα, 1980)
9. Ε.Ε.Τ.Α.Α., *Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας*, Αθήνα, Εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α., 1995, άρθρα 24 και 277
10. Κανέλλης, Ηλίας, *"Κλειστό παράθυρο στον κόσμο" Ελληνικός Κινηματογράφος*, Πολίτης 1991, άρθρα 111, σελ. 57 ως 60
11. Πλωρίτης, Μ., *"Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1960 - 1980"*, Ελευθερία 30/9/1960
12. Ζαφείρης, Χρήστος, *"Θεσσαλονίκη εγκόλπιον"*, Θεσσαλονίκη, Εκδόσεις Έξαντα, 1997

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Νομοθεσία Φεστιβάλ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
186

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- 769. Περὶ ἐπεκτάσεως ὑποχρεωτικῶς πληρωμῆς εἰστηρίου εἰσόδου εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον Μυκηνῶν. 1
 - 770. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1959 Β. Διατάγματος ἀπερὶ ἐξετάσεως τῆς σαματικῆς ἰκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπαυσιστῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς. 2
 - 771. Περὶ ἀκυρώσεως κρίσεως ἔτους 1958 — 59 Ὑποπλ. τεχν. τορπ. Κ. Δρῖδα. 3
 - 772. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1958 Β. Δ. ἀπερὶ ρυθμίσεως τῆς διαδικασίας καὶ λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Διακταγρίου Ν. Δ. 3776)1957. 4
 - 773. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1925 Διατάγματος ἀπερὶ ὄρισμῶ μεταβατικῆς ἔδρας Εἰρηροδικίου Δομοκού. 5
 - 774. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15) 17.5.1956 Β. Δ)τος ἀπερὶ Κανονισμῶ Θεάτρων — Κινηματογράφων κλπ. 6
 - 775. Περὶ κυρώσεως πινάκων συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Πραγμάτων Χωροφυλακῆς. 7
 - 776. Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 7)10)5.11.1958, εἰς τὴν διαλύθη ἢ Ἰσραηλιτικῆ Κοινότης Ἡρακλείου. 8
 - 777. Περὶ ἐγκρίσεως συστάσεως ἐν Αἰγίνῃ Ἰδρύματος Ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Περὶ Γυναικείων Κοινότητων ἢ Ἁγία Αἰκατερίνη Αἰγίνης». 9
 - 778. Περὶ ἰθρύσεως ἰδίως ἐνορίας ἐν τῷ συνοικισμῶ Μπάρσι τῆς κοινότητος Μελίτσας Ἡλείας. 10
 - 779. Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὀργανικῆς συνθέσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφεροῶν ἸΔ' Ἀθηνῶν καὶ Κέρκυ. 11
 - 780. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀρθρου 8 παράγραφος 1 τοῦ Ν. ἀρ. 3812)58 Ν. Διατάγματος. 12
 - 781. Περὶ συγχωνεύσεως Γραφείου Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμου Περιουσίας Σηταίας εἰς τὸ ὄμιον Γραφεῖον Ἡρακλείου. 13
 - 782. Περὶ καθορισμῶ τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιδικτικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Περγῶων, ἀκτίνας 20 χιλ. ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις πλατείας Ὀμονίας, διὰ τὸ ἔτος 1960. 14
 - 783. Περὶ μετατάξεως Ἀμμενικοῦ Σταθμοῦ Ἀγίου Νικολαίου Κρήτης εἰς Ὑπολιμεναρχεῖον καὶ τροποποιήσεως τῶν περιφερειῶν δικαιοδοσίας ἐνίων Ἀμμενικῶν Ἀρχῶν. 15
- ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**
- 177. Περὶ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν συνταξιούχων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. 16

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 769

Περὶ ἐπεκτάσεως ὑποχρεώσεως πληρωμῆς εἰστηρίου εἰσόδου εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον Μυκηνῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἐδάφιον 10 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Νόμου 4830)30 ἀπερὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν Μουσείων καὶ β) τὴν ὑπ' ἀρ. 590)60 γνωμῆμαυσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατεῖας προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκειν καὶ διατάσσομεν.

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νόμου 4823)30 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 5350)32 ὑποχρεώσεως πληρωμῆς εἰστηρίου εἰσόδου εἰς τὰ Μουσεία καὶ τοὺς ἀρχαιολογικὸς χώρους τοῦ Κράτους, ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον Μυκηνῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργοῦ, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 770

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1959 Β. Διατάγματος ἀπερὶ ἐξετάσεως τῆς σαματικῆς ἰκανότητος τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπαυσιστῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὸ ἀρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀρ. 1489)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 25.1.36 Ἀναγκαστικοῦ νόμου ἀπερὶ κεικαστάσεως Ἀξιωματικῶν.

2. Τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 471)1945 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἀρθρων τινῶν τοῦ ἀπὸ 7.6.35 Α. Νόμου ἀπερὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὡς καὶ τὰ ἀρθρα 255 παραγρ. 3 καὶ 256 ἐπαρ. γ' τοῦ Ν.Δ.3365)1955

Άρθρον 15.

Είς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ άρθρου 45 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος προστίθεται ἑξῆς ὡς ἀκολουθῶς:

«Αἱ εἰσοδοὶ θεωροῦνται καὶ ὡς ἔξοδοι».

Άρθρον 16.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ άρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Εἰς τοὺς πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινῶν διακρόματος, δέον νὰ ὑπάρχῃ ἐνδεικτικὴ ἐπιγραφὴ φωτεινῆ, χρώματος πρᾶσινον «Ἐξόδου», ἐπὶ πλέον δὲ φωτεινὸν βέλος καταθύθυνσης (πρὸς ἔξοδον) τοῦ αὐτοῦ χρώματος».

Άρθρον 17.

Ἡ πέμπτη καὶ ἑξῆς, παράγραφος τοῦ άρθρου 66 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

5. «Ὁ θάλαμος προβολῆς δέον νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν καὶ ἀποκλειστικὴν εἰσοδὸν - ἔξοδον, ὁδηγοῦσαν ἢ πρὸς τὸ ὑπαιθρον ἢ εἰς ἕτερον χώρον τοῦ κινηματογράφου ἐκτὸς τῆς αἰθούσης προβολῆς καὶ τῶν ἐξωστῶν. Ὅστε τὸ ἐν θάλαμῳ προσωπικὸν νὰ ἐλευθερωθῆται ταχέως ἀπὸ τοῦ κινήου τοῦ θεάματος, αἱ δὲ ἔξοδοι τῶν θεατῶν νὰ μὴ διατρέχωσι κίνδυνον τινὰ ἐκ πυρκαϊῆς τοῦ θάλαμου».

7. «Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος άρθρου δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ ὑπαιθρίων κινηματογράφων, πάντως ὅμως θὰ ληφάνηται πρόνοια διὰ τὴν ἀγρὰν ἔξοδον τῶν θεατῶν ἐν περιπτώσει πυρκαϊῆς τοῦ θάλαμου. Διὰ τὸν καλλίτερον ἀριστὸν τῶν θάλαμων προβολῆς τῶν ὑπαιθρίων κινηματογράφων, δέον νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς ὁροῦς εἰς ἀεραγωγὸς, ὅστις νὰ ἀποβάλῃ τὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντὸς τῶν θάλαμων σχηματιζόμενον θερμὸν ἀέριον».

Άρθρον 18.

Ἡ πρώτη καὶ τετάρτη παράγραφος τοῦ άρθρου 84 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 11.11.1958 Βασ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15)17.5.1956 Βασ. Διατάγματος «περὶ Κινηματοῦ Θεάτρων - Κινηματογράφων κλπ.», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

1. «Ὁ χειριστὴς καὶ ὁ βοηθὸς χειριστοῦ δέον νὰ μὴ ἐγκαταλείπωσι τὴν ἐντὸς τοῦ θάλαμου προβολῆς θέσιν τῶν καὶ νὰ μὴ ἀσχολῶνται κατὰ τὴν ὥραν λειτουργίας τῶν μηχανῶν προβολῆς με ἔργα ἕνεκα πρὸς τὴν προβολήν».

4. Εἰς τὰς πόλεις τὰς κατεῖχεν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς τῆς Δ)σεως Πρωτεύουσας, ὡς καὶ εἰς τὰς πόλεις, κίτονες ἔχουσι πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10 χιλιάδων κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους, δέον εἰς τοὺς Κινηματογράφους, εἰς τοὺς ὁποίους λειτουργεῖ μίς μόνον μηχανὴν προβολῆς, νὰ ἀποσχολῶνται διὰ τὴν λειτουργίαν ταύτης δύο τουλάχιστον πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν πτυχιδύχῃ χειριστὴς μηχανῆς προβολῆς, τὸ δὲ ἕτερον τουλάχιστον πτυχιδύχος βοηθὸς χειριστοῦ. Ἐν περιπτώσει διατηρήσεως πλείονων τῆς μίαις μηχανῆς προβολῆς ἐν τῷ θάλαμῳ προβολῆς, ἐν διαδοχικῇ λειτουργίᾳ πρὸς ἀλλήλους προβάλλειν, δέον νὰ ἀποσχολῆται εἰς τὴν εἰς πτυχιδύχῃ χειριστῆς».

Άρθρον 19.

Τὸ ε' εἰσαφίον τοῦ άρθρου 86 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

ε'. «Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου, ὡς καὶ τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 84 τοῦ παρόντος, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ άρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 11.11.1958 Βασ. Διατάγματος, τροποποιεῖται δὲ διὰ τοῦ άρθρου 18 τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἀπὸ 15 ἡμέρας μέχρι 6 μηνῶν, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, κατόπιν προτάσεως τῆς ἀρμοδίας ἀτυνομικῆς ἐρχῆς».

Άρθρον 20.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 101 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος προστίθεται τρίτη παράγραφος ὡς ἀκολουθῶς:

3. «Εἰς τὰς πόλεις δὲν ὑφίσταται σύστημα ὑδρεύσεως ἐκ συνεχοῦς ροῆς ὕδατος, δέον νὰ κατασκευάζηται εἰς τὴν ὁροφὴν τοῦ κινηματοθέατρου ὑδατοδεξιμένη χωρητικότητος 5 μ3 τουλάχιστον. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ἔχει ἐκπεριεργὴν τὸ στοιχείον δ' τοῦ Α', εἰσαφίον τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ άρθρου τούτου, τὸ ἀφορῶν τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ συναγεραμοῦ πυρκαϊῆς πρὸς τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν».

Άρθρον 21.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 107 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Εἰς πόλεις μέχρις 8.000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἡ ὑδροληψία ἐνεργῆται ἐξ ὕδατος δεξιμένης ἢ ὑδρονομικῶς δικτύου, ὁ πυροσβεστικός σωλὴν δύναται νὰ εἶναι ἐλαστικὸς διαμέτρου μίαις ἴσους μετ' αὐτοῦ ἀπλῆς κατασκευῆς στοιμίου διαμέτρου 6—9 χιλιοστ.

Εἰς κομποπόλεις καὶ χωρὶς ἔνθα δὲν ὑφίσταται ὑδρονομικὸν δίκτυον, ἕκαστον κινηματοθέατρον ἀντὶ τῆς πυροσβεστικῆς ἐγκαταστάσεως δέον νὰ ἔχῃ:

α) Δοχεῖα πλήρη ὕδατος χωρητικότητος ἕκαστον 200 χιλιογράμμων καὶ

β) Δύο χειραντλίας χωρητικότητος ἕκαστης 15 χιλιογράμμων, μετὰ ἐλαστικῶν σωλήνων μήκους 2 μέτρων, διαμέτρου 1)2 ἴσους καὶ ἀκροφυσίου διαμέτρου 3—4 χιλιοστῶν».

Άρθρον 22.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ άρθρου 118 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Αἱ στέγαι δέον νὰ ἔχωσι ἐπικάλυψιν πυρίμαχον, ἀπαγορευομένης οἰκοδόμησις προχαίρου ἐπικαλύψεως αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῆς κατασκευῆς στέγης ἐκ γαλβανισμένης λαμαρίνας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως τῆς μονώσεως τῆς ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων (θερμότητος, ὑγρασίας, θορύβου κλπ.)».

Άρθρον 23.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 151 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ άρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 27—1) 12.2.1959 Βασ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15)17.5.1956 Βασ. Διατάγματος «περὶ Κινηματοῦ Θεάτρων - Κινηματογράφων κλπ.», προστίθεται καὶ 8η παράγραφος ὡς ἀκολουθῶς:

8. «Εἰς κινηματογράφους καὶ θέατρα εὐρισκόμενα εἰς κομποπόλεις μέχρις 8.000 κατοίκων, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους, δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἡ κατασκευὴ τῶν ἀποχωρητηρίων τῶν ἐκτὸς τῆς κεντρικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν.

Εἰς τὰ ἀποχωρητήρια ἐν γένει τῶν θεάτρων καὶ κινηματογράφων δέον νὰ ὑπάρχῃ ἔκκρισις δι' ἀπορροφήσεως (δι' ἐξερριστηρίας)».

Άρθρον 24.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 160 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος:

«Ἐξαιροῦνται τοῦ εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος άρθρου καθιερωμένου ὅφους τὰ περιεγράμματα ἐξ ὑφισταμένων κατοικιῶν, ἐπὶ δύο τὸ πολὺ πλευρῶν τοῦ προοριζομένου διὰ θερινὸν θέατρον, κινηματογράφον κλπ. χώρου».

Άρθρον 25.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 162 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1962 διὰ πάντα τὰ λοιπὰ θέατρα καὶ κινηματογράφους τὰ εὐρισκόμενα ἐν λειτουργίᾳ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 9, ὡς καὶ τῶν οἰκοδομικῶν καὶ ἐγκαταστάσεως φύσεως (ταχυντοῦ κλίματος) τοσούτων, ἢ πρὸς τὰς ὁποίας προσαρμογὴ καθίσταται ἀνέφικτος, κατὰ τὴν γνώμην τῶν κατὰ τὸ άρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 445)1937, άρθρον 1 Α. Ν. 446)1937, άρθρον 8 Α. Ν. 955)40, ἀρμοδίων Συμβουλίων Ἐπιθεωρήσεως. Τὰ Συμβόλια ταῦτα ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τοῦ ἔτους 1960 νὰ προέλθωσιν ἐφ' ὅσῃ εἰς εἰδικὴν ἐπιθεωρήσιν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν λειτουργούντων, πρὸ τῆς

ἀπὸ 0,20 - 0,40 ἐκ. μ. καὶ εἰς ὕψος 2 μ. ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῶν ὕψιων τῶν Θεατῶν.

Δι' ἐπιτεταμένα κινηματοθέατρα ἢ ἄλλους χώρους συγκεντρώσεως ἐν πόλει τῶν 8.000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπογραφήν τοῦ Κράτους ἐπιβάλλεται ὡς ὁ ἀριθμὸς ἐνεργῆται μέχρι μὲν τῶν 750 θέσεων διὰ μηχανικῶν μέσων. Ἐκ ἐπιτεταμένης ἢ εἰσπραγῆ καθ' ἑαυτὸν ἕρος, ἔνω δὲ τῶν 750 θέσεων δι' ἐγκαταστάσεως κλιματισμοῦ (ταχυτὸν κλίμα) διὰ τὸν καθαρὸν τῶν εἰσπραγμένων ἕρος καὶ τὴν ρύθμισιν τῆς θερμοκρασίας καὶ ὑγρασίας ἐν τῇ αἰθούσῃ.

5. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἔνω ἐγκαταστάσεων ἑοσιμῶς διὰ τὰ κινηματοθέατρα τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς μελέτης ὑπὸ τῶν ἐπιμετῶν ὑπηρεσιῶν.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κινηματοθεάτρων εἰς τὰς πόλεις κάτω τῶν 8.000 κατοίκων θὰ ἐνεργῆται διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μηχανομηχανισμοῦ τῶν κεντρικῶν ἐνεργημάτων καὶ δι' ἐξαιρετικῶς ἱκανοῦ νὰ ἰσχυρῶς δέκα φορές καθ' ὥραν τὸ σύνολον τοῦ ἀπαιτουμένου ὄγκου ἕρος.

Ἄρθρον 7.

Τὸ στοιχεῖον 3. τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

3) «Ρυθμιζομένη παρὸς τὴν ὑγρασία ἢτοι ἡ σχετικὴ ὑγρασία τοῦ ἕρος τῆς αἰθούσας τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προβλεπομένων κινηματοθεάτρων κ.λ.π. ἔνω τῶν 750 θέσεων, θὰ κυμαίνεται μεταξὺ 30 - 55ο.»

Ἄρθρον 8.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

1. «Τὰ ἐπιτεταμένα κινηματοθέατρα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ χώροι συγκεντρώσεως, ἔξω νὰ θερμοαῖωνται διὰ κεντρικῆς θέρμανσεως, πλὴν τῶν λειτουργούντων ἢ μελλόντων νὰ λειτουργήσωσιν εἰς κομποδαίς κάτω τῶν 8.000 κατοίκων, ἢ θέρμανσις τῶν ἰσπίων δύναται νὰ ἐπιτελεῖται καὶ διὰ θερμοκατῶν πληρουσῶν τοὺς ὅρους τοὺς ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένους. Οἱ γῶραι ὅπου ὑπάρχουσιν ἐστὶν πυρὸς, ὡς καὶ οἱ χρησιμοποιοῦμενοι διὰ τὴν ἀποθήκευσιν κεντρικῶν ὑλῶν, ἔξω νὰ περιβάλλωνται διὰ πυριμάχων τοίχων, ἔχουσι δὲ καὶ ὄροφας ἀλειψίπους ἔξω ἀνοίγμάτων.»

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὰ ἐπιτεταμένα κινηματοθέατρα καὶ λοιποὺς χώρους συγκεντρώσεως, ὅν ἡ θέρμανσις ἐπιτελεῖται διὰ κεντρικῆς θέρμανσεως, ἔξω ἀπαραίτητως νὰ τηρῶνται οἱ κάτωθι ὅροι:

α) Ἡ θέρμανσις ἔξω νὰ καταπέμψῃται ἡμοιορροῶς εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα καὶ τοὺς γύρους τοῦ κτιρίου.

β) Ἡ θερμοκρασία τῆς αἰθούσας καὶ ἀπάντων τῶν διαμερισμάτων καὶ γύρων τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ προσωπικοῦ θὰ κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 18°-20° Κελσίου κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον.

γ) Ἡ ἐνδοξὴ τῆς αἰθούσας σχετικὴ ὑγρασία τοῦ ἕρος θὰ κυμαίνεται μεταξὺ 30ο/ο - 55ο/ο.

δ) Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἔξω νὰ ὑπάρχωσι τρία (3) θερμομέτρα διὰ διὰ τὰς αἰθούσας ἔξω τῶν 750 θέσεων, πλὴν τῶν θερμομέτρων, ἔξω νὰ ὑπάρχωσιν ὑγρόμετρα καὶ εἰς θερμογράφος, περὶ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ἰσπίων θὰ ὑπάρχῃ ἐιδικαίσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ.»

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 28 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Κινηματογράφοι καὶ θέατρα λειτουργοῦνται κατὰ τὸ θέρος ἐν κλειστῶ χώρῳ.

1. Δι' ὅσα κινηματοθέατρα λειτουργοῦσιν ἐν κλειστῶ χώρῳ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον μὲ εἰσπράγμω θεατῶν, ἐπιβάλλεται νὰ ἔχωσι κλιματισμὸν διὰ τὸν καθαρὸν τοῦ εἰσπραγμένου ἕρος καὶ τὴν ρύθμισιν τῆς θερμοκρασίας καὶ ὑγρασίας τῆς αἰθούσας καὶ ἐπὶ πλέον τῶν λοιπῶν ἐν τῷ πα-

ρόντι Βασ. Διατάγματι ὄρων νὰ πληρῶσι καὶ τοὺς ὄρους:

α) Ὁ ἀήρ θὰ φύχεται τοιοῦτω τρόπῳ, ὥστε ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ θερμοκρασία καὶ ἐν τοῖς θαλάμοις τῶν ἠθοποιῶν, ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς πρὸς χρῆσιν τοῦ τε κοινοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ διαμερίσματι καὶ χώρῳ νὰ ἡ διάφορος τῆς ἐξωτερικῆς τοιαύτης μὴ υπερβάνουσι τοὺς 7° Κελσίου.

β) Τὰ ὑπὸ τῶν στοιχείων δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 23 καὶ γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμενα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κινηματοθέατρα κλπ.

γ) Εἰς τὸ μηχανοστάσιον κτιρίου καὶ φύξεως ἀπαγορεύεται ἡ ὑπερξίς ἀμωμίας.

2. Διαρρυθμιστὴς χειμερινῶν θεάματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λειτουργῇ τοῦτο καὶ ὡς θερινόν, ἐμπίπτει εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ κατὰ πάντα τὰ σημεῖα αὐτοῦ, ἦτοι: ἀποστάσεων γενικῶς, ἀρχιτεκτονικῆς καὶ αἰσθητικῆς, ἀσφαλείας, ὑγιεινῆς καὶ κυκλοφορίας ἐντός καὶ ἐκτός τῶν χώρων συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ, τῶν ἠθοποιῶν καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Θεαμάτων.

Ἐν περιπτώσει διαρρυθμίσεως διὰ πλευρικῶν ἀνοίγμάτων καὶ ἀνοίγματος μέρους τῆς ὄροφης, ἔξω τὰ ἀνοίγματα νὰ ἀντιστοιχῶσι πρὸς τὸ 1)5 τῆς ἐπιφανείας τοῦ θαπέδου. Πάντως τὸ 1)2 τῶν ἀνοίγμάτων ἔξω ἀπαραίτητως νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς πλευρικὰ ἀνοίγματα.

Ἄρθρον 11.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

3. «Αἱ βαθμίδες τῶν κλιμακῶν πρέπει νὰ ἔχωσι πλάτος τοῦλάχιστον 0,30 τοῦ μ. καὶ ὕψος ὄχι μείζον τῶν 0,16 μ. Εἰς κλιμακὰς ὄχι εὐθείας ἀνάδου τὸ πλάτος τοῦ πέλματος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 0,23 μ. εἰς τὸν φθόν. Θύραι αἰτίνες ἔχουσιν εἰς τὰς κλιμακὰς πρέπει νὰ ἀπέχωσι τούτων, ὅσον εἶναι τὸ πλάτος τῶν φύλλων τῆς θύρας καὶ τοῦλάχιστον 0,80 μ. Διακεκῆ ἀποθῆκῶν εὐφλέκτων ὑλῶν κάτωθι τῶν κλιμακῶν ἀπαγορεύεται.»

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος προστίθεται 3 παράγραφος ὡς ἀκολούθως:

3. «Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαίθριων Κινηματοθεάτρων, ἐπιτρέπεται ὅμως κατ' ἐξίρεισιν ὅπως τὰ ἐν τῇ πλατείᾳ ἐγκαταστημένα καθίσματα αὐτῶν μὴ εἶναι μονίμως στερεωμένα, ἀλλὰ πρὸς ἀποτροπὴν μετακινήσεως τῶν ἔξω νὰ εἶναι συνδεδεμένα τὰ τρία πρῶτα καὶ τὰ τρία τελευταῖα καθίσματα ἐκάστης σειρᾶς.»

Ἄρθρον 13.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

2. «Κατ' ἐξίρεισιν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν πλατείαν ἐκάστη συνεχῆ σειρά καθισμάτων ν' ἀποτελεῖται ἀπὸ περισσότερα τῶν 14 καθισμάτων καὶ μέχρι 21, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δι' ἕκαστον προστιθέμενον καθίσμα πέραν τῶν 14 νὰ ἀξίζηται ἢ προβλεπομένη ἀπόστασις τῶν 0,85 μ. κατὰ δύο ἐκαστῶν, τὸ δὲ πλάτος 1,20 μ. τοῦ ἐπικοινωνούντος μὲ τὴν σειράν ταύτην διαδρόμου κατὰ 5 ἐκαστῶν τοῦ μέτρου.»

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὴν περιπτώσει ἢ ἐν τῇ πλατείᾳ συνεχῆς σειρά καθισμάτων εἶναι πλέον τῶν 14 καὶ μέχρις 21, ἡ διάταξις τῶν διαδρόμων ἔξω νὰ εἶναι τριπλῆ, ὥστε πᾶς θεατῆς θέλων νὰ μεταβῇ ἐκ διαδρόμου εἰς οἰσθητότε θέσιν σειρᾶς συνεχόμενων καθισμάτων, μὴ ὑποχρεοῦται νὰ διέλθῃ ἐμπροσθεν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν καθισμάτων τῆς σειρᾶς, τὸ δὲ πλάτος τοῦ διαδρόμου ἔξω νὰ εἶναι τριπλῆ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 34 προβλεπόμενα ποσοτᾶ.»

(5)

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 773

Περί συμπληρώσεως του από 14 Μαρτίου 1925 Διατάγματος περί όρισμού μεταβατικής έθρας Ειρηνοδικείου Δομοκού.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας όπ' όθεν τας διατάξεις του άρθρου 6 του όπ' αριθ. ΓΦΞΒ' Νόμου ός όυτος έτροποποιήθη διά του άρθρου μόνο του όπ' αριθ. ΓΧΞΒ' Νόμου, προτάσει του Ήμετέρου επί της Δικαιοσύνης Υπουργού, άπερασίσαιμεν και διατάσομεν:

Συμπληρώσμεν τό από 14.3.1925 Διάταγμα δημοσιευθέν εις τό όπ' αριθ. 69)1925 Φ.Ε.Κ., ός τούτο συμπληρώθη διά του από 17 Δεκεμβρίου 1928 (Φ.Ε.Κ. 272)1928) τοιούτου και όρίζομεν όπως ό Ειρηνοδικής Δομοκού μεταβατική εις την έθραν της Κοινότητας Αξάρτισης προς έκδικασιν των πολιτικών και ποινικών υποθέσεων των κατοίκων της Κοινότητας τούτης και των έν τοις άνω διατάγμασι άναφερομένων Κοινοτήτων καθ' όλον τό έτος και κατά τά έν τοις ός άνω διατάγμασι άναφερόμενα χρονικά διαστήματα.

Είς τόν αυτόν επί της Δικαιοσύνης Υπουργόν άνατίθειμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τή 14 Νοεμβρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ
B.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΚΑΛΑΓΙΑΣ

(6)

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 774

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 15)17.5.1956 Βασ. Δ)τος «περί κινουμένων Θεάτρων - Κινηματογράφων κλπ.»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας όπ' όθεν: 1) Τας διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του Α. Ν. 445)1937 περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως των περί κινηματογράφων διατάξεων, 2) την παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Α. Ν. 113)1937 περί Θεάτρων, 3) τό άρθρον 9 του Ν. Δ)τος από 17.7.1923 «περί σχεδίου των πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών», ός έτροποποιήθη και συμπληρώθη μεταγενεστέρως, 4) τας διατάξεις της παραγ. 2 του άρθρου 7 του Ν. 5367)1932 «περί έκτελέσεως των Δημοσίων Έργων», 5) τό άρθρον 8 του Ν. 3070)1934 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Α. Ν. 1671)1951 «περί Υπουργικού Συμβουλίου», 6) την όπ' αριθ. 501 Z από 7.1.1959 (Φ.Ε.Κ. 5)1959 τεύχος Β'), άπόφαση του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως «περί έγκωρήσεως άρμολογήσεων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως επί τού παρα τού Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως Υφυπουργών, 7) την όπ' αριθ. Δ. 2761)26.5.1958 (Φ.Ε.Κ. 154)1958 Τεύχος Β') άπόφασιν του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας «περί έγκωρήσεως άρμολογήσεων εις τόν Υφυπουργόν Κοινωνικής Προνοίας», 8) την όπ' αριθ. Α 28417 από 28.5.1958 (Φ.Ε.Κ. 165)1958 Τεύχος Β') άπόφασιν του Υπουργού Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων «περί έπιμετροποιήσεως του Υφυπουργού Οικισμού ει' άσκησιν άρμολογήσεων», 9) την όπ' αριθ. 92138)16.12.1954 (Φ.Ε.Κ. 210)1954 Τεύχος Β') άπόφασιν του Υπουργού Εσωτερικών «περί άναθέσεως άσκήσεως άρμολογήσεων του Υπουργού Εσωτερικών εις τόν Υφυπουργόν Εσωτερικών», και 10) την όπ' αριθ. 546)1960 Γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των Ήμετέρων επί της Βιομηχανίας Υπουργού και των επί της Προεδρίας Κυβερνήσεως, Κοινωνικής Προνοίας, Οικισμού και επί των Εσωτερικών Υφυπουργών, άπερασίσαιμεν και διατάσομεν:

Άρθρον 1.

Τό τελευταίον έξάφρον της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του από 15)17.5.1956 Β. Δ)τος «περί Κινοισμού Θεάτρων - Κινηματογράφων κλπ.» αντικαθίσταται ός ακολούθως:

«Η διάρκεια της τοιαύτης μεταλλαγής δεν δύναται να είναι μεγαλύτερα της θερινής ή χειμερινής περιόδου».

Άρθρον 2.

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 9 του αυτού Β. Δ)τος, ός έτροποποιήθη διά του άρθρου 1 του από 27-1)12.2.59 Βασ. Διατάγματος «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 15)17.5.1956 Β. Δ. «περί Κινοισμού Θεάτρων -- Κινηματογράφων κλπ.» αντικαθίσταται ός ακολούθως:

1. «Απαγορεύεται του λοιπού ή έν άνοικτώ χώροι εγκατάστασις τεχνής Θεάτρου, Κινηματογράφου κλπ., έξκρέσει μόνον του Θεάτρου πρόξας, εις άπόστασιν έλάττονα των 100 μέτρων από δημοσίων νοσηλευσίων, δημοτικών ή ιδιωτικών κλινικών, των τελευταίων λειτουργουσών κατόπιν άδείας του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, με αριθμόν κλινοών άνω των δεκα πέντε (15), των άρμολογίων συμβουλίου του Α. Ν. 445)1937 δυναμένων να επηρεάσωσι μείωσιν της ός άνω άποστάσεως μέχρις 75 μέτρων, έσ' όσον δεν θύγεται ή ηρωχία των νοσηλευσίων εις τά ός άνω έθρύματα».

Είς τό τέλος της 3ης παραγράφου του άρθρου 9 του αυτού Β. Διατάγματος, ός έτροποποιήθη από του άρθρου μόνο του από 31.8.1959 Β. Δ)τος, περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως του από 15)17.5.1956 Β. Δ)τος «περί Κινοισμού Θεάτρων, Κινηματογράφων κλπ.», προστίθεται έξάφρον ός ακολούθως:

«Είς την διά της παρούσης παραγράφου προβλεπομένην άπαγόρευσιν έλαχίστων όρίων άποστάσεως δεν περιλαμβάνονται τά Θεάτρα τσιτών».

Άρθρον 3.

Είς τό άρθρον 12 του αυτού Β. Διατάγματος προστίθεται και δεύτερη παράγραφος, ός ακολούθως:

2. «Η μέτρηση των 6 μέτρων θά γίνεται από του σημείου ένθα αί κλίμακες εισόδου και έξόδου των Θεατών».

Άρθρον 4.

Είς τό άρθρον 13 του αυτού Β. Διατάγματος προστίθεται δεύτερη παράγραφος ός ακολούθως:

2. «Και' έξίριεσιν, τό ελεύθερον ύφος της κίθουρας Θεάτρων - Κινηματογράφων κ.λπ. μέχρι τριπλοσίων (300) θέσεων και εις πόλεις πληθυσμού μέχρις οκτώ χιλιάδων (8.000) κατοίκων κατά την τελευταία άπογραφήν του Κράτους δύναται να είναι τό όλιγώτερον τέσσαρα μέτρα, άπαγορευομένης όμως της κατασκευής εις τας τοιαύτας κίθουρας θεωρείων, ός και έξωστών».

Άρθρον 5.

Τό άρθρον 19 του αυτού Β. Διατάγματος αντικαθίσταται ός ακολούθως:

Θ έ x :

«Απαγορεύεται του λοιπού μόνον εις τους κινηματογράφους ή εγκατάστασις θέσεως Θεατού έκτρέπουσα την προς τό κέντρον της θόδνης προβολής όπτικόν άκτίνα πλέον των 450 από της καθέτου εις τό κέντρον τούτου».

Άρθρον 6.

Τό άρθρον 21 του αυτού Β. Διατάγματος αντικαθίσταται ός ακολούθως:

1. «Η αίθουσα των Θεατών δέον άπραιότητως να έχη δύο αντικειμένας θόδρας ή τουλάχιστον δύο αντικειμένα παράθροα, έλέοντα άμέσως εις τόν άνω κτόν χώρον (υπέρθρον), διά να επωγγώνεται ή έσωτερικός άερισμός τούτης».

2. Έπαρκής άερισμός νοείται όταν δι' έκαστον άτομον (Θεατήν) προσκομίζονται έν τή αίθουση καθ' ώραν 30 μ3 καθαρού άτμοσφαιρικού άέρος.

3. Η ταχύτης εισόδου του άέρος επί παντός τεχνήτου αερισμού έν τή αίθουση δέον να κυμαίνηται κατά δευτερόλεπτον

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῆ 17 Μαΐου 1936

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 123

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ Κανονιστοῦ Θεάτρων—Κινηματογράφων κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Α.Ν. 445)1937 περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καθυλοποιήσεως τῶν περὶ κινηματογράφων διατάξεων, 2) τὴν παράγραφο 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α. Ν. 446)1937 περὶ Θεάτρων, 3) τὸ ἀρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 17.7.1923 «περὶ σχεδίου τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, 4) τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. 5367)1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων», 5) τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Ν. 3076) 1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1671)1951 περὶ Ἵπουρχοῦ Συμβουλίου» καὶ 6) τὴν ὑπ' ἀριθ. 244)1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων, Κοινωνικῆς Προνοίας, Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ἵπουργῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἵργου, ἀπεφασισμέναι καὶ διατάσσόμεναι:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενικά.

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι διατυπωμένων διατάξεων ἐπιδιώκεται ἡ ἀσφάλεια τοῦ κοινού, τῶν ἠθοποιῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τῶν δημοσίων θεαμάτων ἀπὸ κινδύνου ὑγεινῆς, κυκλοφορίας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν χώρων συγκεντρώσεως τοῦ κοινού ἀπὸ πυρὸς ὡς καὶ πνικτοῦ ἐξ οἰαζόμενης αἰτίας. Ἐπιδιώκεται ἐπίσης ἡ ἀρτία διακρίσεως καὶ ἡ διατάξις αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχιτεκτονικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἀσκουμένης κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ὡς καὶ τουριστικῆς τοιαύτης.

2. Αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάξεις δέον νὰ τηρῶνται εἰς πάσαν περίπτωσιν ἐξ ἀρχῆς κατασκευῆς, διαμορφώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τόπων ανοικτῶν ἢ ἐστεγαμένων ὅπωςδήποτε εἰς θέατρα, κινηματογράφους, αἰθούσας διαλέξεων, συναυλιῶν κλπ. καὶ ἐν γένει εἰς χώρους συγκεντρώσεως τοῦ κοινού.

3. Αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις ἰσχύουν ἐπὶ πλέον τῶν δι' ἄλλων γενικῶν ἢ ἐιδικῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένων τοιούτων.

4. Μετατροπὴ τοῦ θεατρικοῦ θεάματος εἰς χαμηρονδὸν ἐπίπτει εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ κατὰ πάντα τὰ σημεῖα αὐτοῦ, θεωρουμένης ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἐγκαταστάσεως, κλήν τῶν διατάξεων περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τοῦν καὶ κλινικῶν, νοσοκομειῶν κλπ., τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Προσωρινὴ μεταλλαγὴ χρήσεως λειτουργούντος κινηματογράφου εἰς θέατρον (μουσικοῦ ἢ πρόζας) καὶ τανάπαυιν, ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ οἰκείου Συμβουλίου, ὅτε πληροῦνται οἱ ὅροι ἀσφαλείας τῶν θεατῶν. Ἡ διάρκεια τῆς τοιαύτης μεταλλαγῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν τριῶν μηνῶν.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρον 2.

1. Θέατρον εἶναι κεκαλυμμένος ἢ ἀκάλυπτος τόπος συγκεντρώσεως τοῦ κοινού, πρὸς παρακολούθησιν παραστάσεως ἔργων θεατρικῶν ἢ μουσικῶν ἢ καλλιτεχνικῆς ἐν γένει θεατρικῆς ἢ μουσικῆς ἀποδόσεως ἐνὸς ἢ πλείοτέρων καλλιτεχνῶν.

2. Κινηματογράφος εἶναι τόπος συγκεντρώσεως τοῦ κοινού πρὸς παρακολούθησιν ἔργων προβαλλομένων ὑπὸ εἰδικῶν μηχανημάτων προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν εἰκόνων μετὰ συγχρόνου ἀναπαραγωγῆς τῆς φωνοληψίας καὶ τῆς μουσικῆς τῶν κινηματογραφηθειῶν σκηνῶν ἢ ἀνευ ἀναπαραγωγῆς φωνοληψίας.

3. Ὁ συνδυασμὸς ἀκροαμάτων ἢ θεαμάτων μετὰ παροχῆς φαγητῶν ἢ ποτῶν εἰς τὰς θέσεις τῶν θεατῶν δὲν στρεῖ τοὺς τοιούτους τόπους τῆς ιδιότητος τοῦ θεάτρου ἢ τοῦ κινηματογράφου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ καλλιτεχνικῆς ἐν γένει θεατρικῆς ἢ μουσικῆς ἀποδόσεως ἐνὸς ἢ πλείοτων καλλιτεχνῶν.

4. Αἰθούσα συγκεντρώσεως θεατῶν καλεῖται ὁ κλειστὸς χώρος, εἰς ἐν συγκεντροῦται τὸ κοινόν: α) πρὸς ἀναφυχὴν διὰ τῆς παρακολούθησεως καλλιτεχνικῆς θεατρικῆς ἢ μουσικῆς ἀποδόσεως ἐνὸς ἢ πλείοτέρων καλλιτεχνῶν, μὴ ἔχων σκηνὴν ἢ θάλαμον προβολῆς κινηματικῶν ταινιῶν καὶ β) πρὸς παρακολούθησιν διαλέξεως μετὰ ἢ ἀνευ προβολῆς εἰκόνων.

Ἄρθρον 3.

1. Προβάλαμος αἰθούσης ἢ προβάλιος Ταμεῖον εἶναι ὁ πρὸ τῆς αἰθούσης τῶν θεατρῶν θάλαμος, ἐνθα συνήθως ἐγκαθίστανται τὰ Ταμεῖα τοῦ Θεάτρου ἢ κινηματογράφου κλπ.

2. Πλατεία τοῦ θεάτρου ἢ κινηματογράφου εἶναι ὁ πρὸ τῆς σκηνῆς χώρος τῆς εἰσόδου τῶν θεατῶν, ὃς τὸ δάπεδον δὲν ὑπέρκειται τοῦ δαπέδου τῆς σκηνῆς διὰ ζυμωστικῆς διαμόρφωσιν, ἀλλὰ δι' ἀνωστῆς κάλλσεως.

3. Ἀνωστῆς πλατεία εἶναι τὸ μῆκος τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου κλπ., οὗτος τὸ δάπεδον ὑψοῦται ὑπὲρ τὸ δάπεδον τῆς πλατείας διὰ διαμόρφωσιν.

4. Τεῖχος τῆς σκηνῆς εἶναι ὁ ἐκατέρωθεν τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῖχος.

5. Πλάγιος τοῖχος τῆς αἰθούσης θεατῶν εἶναι ὁ ἐγκάρσιος πρὸς τὸν τοῖχον τῆς σκηνῆς τοῖχος.

6. Ὀπίσθιος τοῖχος τῆς αἰθούσης θεατῶν εἶναι ὁ ἐναντι τῆς σκηνῆς τοῖχος τῆς αἰθούσης ταύτης.

τά δωμάτια υπηρεσίας, τὰ εργατήρια, τὰ συνεργεία, οἱ καντίνες ἐργατῶν, τὰ γραφεῖα, καταστήματα πωλήσεως καὶ χώροι ἐν γένει συγκεντρώσεως ἀνθρώπων.

Ἄρθρον 7.

(Ὅρισμοί)

Χώροι μὴ περιοριζόμενοι πρὸς διαρκή παραμονὴν ἀνθρώπων θεωροῦνται εἰς διὰδροιοί, γὰρ διαδρόμων, κλίμακες, διάδρομοι κλιμακῶν, ἀποχωρητήρια, λουτρά προωρισμένα δι' οἰκιακὰς ἀνάγκας, χώροι κυλινητέρας, ἀποθήκη τροφίμων, καπιτατήρια ζωϊκῶν οὐτῶν, ἔργατήρια, θερμικήγια, χώροι θεαμάτων, μηχανοστάσια θερμάγια, ἀερισμοῦ, ρωτισμοῦ ἀναβατήριων, χώροι ἀποθηκεύσεως ἐν γένει, ὅταν εἰς τοὺς τοῦτον γίνονται αἱ συναρτίαι διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀποθηκευμένων ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐγκριτικὸν προσωπικόν, κατὰ τὴν ἔνοιαν τοῦ πρότου, νοοῦνται οἱ θαλαμηπόλοι, θρωροί, ἐπιστάται καὶ ταξιθέται ἀποσπέρων τῶν οὐλῶν, τεχνικὸν δὲ προσωπικὸν νοοῦνται οἱ μηχανικοὶ μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτῶν (ἠλεκτρολόγοι, μηχανολόγοι, ξυλουργοί, κομμωταί, τεχνίται θεάτρων).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Θέσις τῶν χώρων συγκεντρώσεως ἐπὶ πολεοδομικῆς ἀπόψεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἢ ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ ἐγκατάστασις ταχῆς θεάτρου, κινηματογράφου κλπ., εἰς ἀπόστασιν ἐλάττωσαν τῶν 100 μ. ἀπὸ Νοσοκομείων καὶ Κλινικῶν, ἐστεγαζμένων δὲ τοιούτων εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 50 μ. ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὡς καὶ Ἐβραϊκῶν.

2. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἢ ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ ἐγκατάστασις ταχῆς θεάτρου, κινηματογράφου κλπ., εἰς ἀπόστασιν ἐλάττωσαν τῶν 50 μ. ἀπὸ ναῶν.

3. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως τοῦ λοιποῦ ἢ ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ ἐγκαταστάσις ταχῆς θεάτρου, κινηματογράφου κλπ., εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 200 μ. ἀπὸ παρομοίων ἐγκαταστάσεων, τῆς ἀρμενικῆς Ἐπιτροπῆς δυνάμενης νὰ ἐπιτρέψῃ μείωσιν τῆς ὡς ἀνω ἀποστάσεως μέχρις 150 μ., ἐφ' ὅταν δὲν θίγεται ἡ κοινὴ ἡσυχία τῶν περιοικῶν κατὰ τὰς κανονικὰς ὥρας ταύτης. Κατ' ἐξίρεσιν ἐπιτρέπεται ἢ ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ ἐγκαταστάσις ταχῆς θεάτρου κρητικῶν εἰς ἀπόστασιν 50 μ. ἀπὸ λειτουργούντων ἐγκαταστάσεων κινηματογράφου ἢ μουσικοῦ θεάτρου.

4. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ εἰς ἐστεγαζόμενα θεάτρα καὶ κινηματογράφους, ὅταν καὶ εἰς τὰ ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ λειτουργοῦνται τοιαῦτα, τὰ κείμενα εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 50 μ. ἀπὸ ναῶν, ἢ κατὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἐκθετικῆς φωτογραφιῶν ὡς καὶ παντὸς εἴδους διαρκήτως προσβλλουμένων τῶν θεατικῶν αἰσθητικῶν τοῦ κοινῶ. Ἡ ἀπόστασις τῆς ὡς ἀνω ἀπαγορεύσεως κοξίνεται εἰς 100 μέτρα, προκειμένου περὶ θεάτρων ἢ κινηματογράφων, κειμένων ἐνταῖ τῶν εἰσόδων ναῶν.

5. Ἡ μέτρησις τῶν εἰς τὰς προηγούμενας παραγράφους προβλεπομένων ἀποστάσεων θὰ γίνηται μεταξὺ τῶν πλησιετέρων ἐξωτερικῶν σημείων τῶν κειμένων, προκειμένου μὲν περὶ ναῶν, κλινικῶν, νοσοκομείων καὶ ἐστεγαζόμενων κινηματογράφων ἢ θεάτρων, ἐπὶ τῶν κτιρίων αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ λειτουργούντων κινηματογράφων καὶ θεάτρων ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος (περιφράγματος) αὐτῶν.

6. Ἀπαγορεύεται ὁμοίως ἢ ἐπὶ κοινωχρήστων χώρων ἢ ἀλτῶν, κρητικῶν κλπ. ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ ἐγκαταστάσις θεάτρων, κινηματογράφων ἐκτός ὅν ἐν τῷ οἰκείῳ ρυμοτομικῷ διαγράμματι ἔχῃσι καθορισθῆ χώροι τοιούτων ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ γενικῶς ἢ ἐγκατάστασις θεάτρων, κινηματογράφων κλπ. εἰς κτίρια ὅπου εὐρίσκονται ἐργοστάσια ἢ ἐργατήρια ὕλικῶν ἐπιχειρῶντων ἀπὸ ἀπόψεως πυρός ἢ ἀποθήκη εὐκόλως κατομένων ἀντικειμένων.

2. Θεάτρα ἢ κινηματογράφοι κλπ. περιλαμβάμενα ἀνω τῶν 2.000 προσώπων πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ ἔχουν κυρίως ἐξόδους πρὸς δύο διεξόδους ὁδοῦ, πλάτους τοῦλάχιστον 10 μέτρων. Ἐπιτρέπεται παρέκκλισις μόνον ὅταν μεταξὺ τῶν κυρίων ἐξόδων καὶ τῆς ὁδοῦ ὑπάρχουσιν αὐλαί, κήποι ἢ προαυλὶα τοιούτων διαστάσεων, ὥστε νὰ δύνανται νὰ δεχθῶσι τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς θέατρον, κινηματογράφου κλπ. συγκεντρωθέντων προσώπων, ὑπολογιζομένου ὅτι διὰ τρία πρόσωπα απαιτεῖται τοῦλάχιστον 1 τ. μ. ἐπιφάνειας.

3. Θεάτρα, κινηματογράφοι κλπ. μέχρι 2.000 προσώπων πρέπει γενικῶς νὰ ἔχῃσι κυρίως εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἐπὶ μιᾶς λεωφόρου ἢ ἐπὶ δημοτικῆς ὁδοῦ ἰσοῦσης καὶ πλατείας ἐπιγμῶν διὰ τὰ οχήματα ἥτις ὁδὸς δέον νὰ ἔχη πλάτος τοῦλάχιστον 10 μέτρων.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ὁδοὶ ἐφ' ὧν αἱ κύριαι εἰσοδοὶ καὶ ἐξοδοὶ τοῦ κτιρίου θεάτρου, κινηματογράφου κλπ. δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀδιέξοδοι, ἐκτός ἂν τὸ κτίριον ἔχη κλεισθας τῆς μιᾶς προσόψεως ἐπὶ δημοτικῶν ὁδῶν, ὅποτε ὁ ὁρος οὗτος εἶναι ἀκραιτέτος διὰ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ διαπόρρωσις χώρου συγκεντρώσεως ἐν γένει τοῦ κοινῶ ὑπὸ τὴν πύλῃν τοῦ ἰδίου καὶ εἰς βάθος τὸ πολὺ μέχρις 25 (6) μέτρων αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Αἰθουσαι θεάτρων

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἐλεύθερον ὕψος τῶν ἀπὸ τοῦδε κατασκευασθέντων αἰθουσῶν θεάτρων, κινηματογράφων κλπ., δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μικρότερον α) τῶν (5) πάντε μέτρων εἰς ἣν περιέπται τὸ βάπεδον αὐτῶν εἶναι κεκλιμένον, τοῦ ὕψους τοῦτου μετρομένου κατὰ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τοῦ κεκλιμένου διαπέδου καὶ β) τῶν 5,50 μέτρων εἰς ἣν περιέπται τὸ βάπεδον εἶναι ὀριζόντιον.

Ἄρθρον 14.

Δι' ἕκαστον καθήμενον θεατὴν δέον νὰ ὑπολογίζηται ἀνεξαρτήτως τῶν διαδρόμων, ἐπιφάνεια τοῦλάχιστον 0,45 τοῦ τ. μ.

Δι' ἕκαστον καθήμενον ἐν θεωρείῳ θεατὴν δέον νὰ ὑπολογίζηται ἐπιφάνεια τοῦλάχιστον 0,80 τοῦ τ. μέτρου.

Ἀπαγορεύεται ἡ διαπόρρωσις χώρων ὁδοῦν ἐντὸς τῆς αἰθούσης θεατῶν.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ελάχιστον ἐλεύθερον ὕψος μεταξὺ διαπέδου πλατείας ἢ ἐξώστου ἢ θεωρείου καὶ τῆς ἀνωθεν τῆς θέσεως τοῦ θεατοῦ ὁροφῆς δέον νὰ εἶναι τοῦλάχιστον 2,50 μέτρα.

Ἄρθρον 16.

Αἱ πρὸς περιφερειακῶν διαδρόμων ἐξοδοὶ πρέπει νὰ κείνται οὕτως ὥστε διὰ τὴν πρὸς ὡτάς προσπίπτειν νὰ ὑποχρεῶται τὸ μεῖζον μέρος τῶν θεατῶν νὰ ἀπομακρύνεται τῆς ταχῆς καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς διεξόδους διὰ τῆς ταχυτέρας καὶ ασφαλετέρας ὁδοῦ.

Ἄρθρον 17.

1. Ἄν ὀπιθεῖν τῆς ἀνωτάτης σειρᾶς θέσεων ἐν τῇ πλατεῖᾳ ἀναλουθῆ ὑπερφορμῶμενον ἡμῖνα τῆς πλατείας, ὅτε πρέπει νὰ εἶναι προτετασθὸν καὶ ἐκ τῶν διεξόδων τῆς πλατείας, τότε αἱ σειραὶ θέσεων τῆς ὑπερφορμῶμενης πλατείας δέον, συγκεντρωμέναι καθ' ὁμάδας 6 τὸ πολὺ σειρῶν, νὰ κατευθύνωνται διὰ τῆς ἐκκένωσιν τῶν εἰς ἐξόδους διεξόδους καὶ κλίμακας, ὅπως καὶ οἱ ἐξώστου.

7. Σκηνή είναι χώρος κεκαλυμμένος ή ακάλυπτος όπου παίζουν οι ήθοιοι, διατάσσονται οι μηχανογραφαί του έργου και υπάρχουν οι μηχανικά εγκαταστάσεις, οι δε την παράστασιν αυτού απαιτούμενοι, τοποθετούνται τα μηχανήματα αναπαραγωγής των ήχων ή η όθονη προβολής κινηματογραφικών ταινιών.

8. Κτίριον της σκηνής είναι το κτίσμα το περιέχον την σκηνήν, τους θαλάμους ήθοιοιων και τα βοηθητικά παραρτήματα αυτής.

9. Όρχηστρας θέσις είναι ο μεταξύ της σκηνής και της πλατείας χώρος, ο διατεθειμένος διά την όρχηστραν.

10. Υποβολείον είναι η θέσις εγκαταστάσεως του υποβολείου του παιζομένου έργου.

11. Δάπεδον της σκηνής είναι το δάπεδον όπου παίζουν οι ήθοιοι ή οι οιοιδήποτε καλλιτέχναι, προκειμένου δε περί κινηματογράφων μόνον το όριζόντιον επίπεδον, εφ' ου κείται ή κατωτέρα όριζόντια γραμμή της όθονης προβολής.

12. Σκηνογραφία είναι οι διά την παράστασιν του έργου απαιτούμεναι έξωγραφισμέναι εικόνες.

13. Άνοιγμα της σκηνής είναι το επί του τοίχου της σκηνής άνοιγμα, όπερ φράσσεται διά της αυλαίας και άπομονούται από του χώρου της αίθουσής των θεατών.

14. Περιφερειακός διάδρομος είναι ο περιβάλλων το δάπεδον της πλατείας διάδρομος μεταξύ των θέσεων των θεατών και των πλαγιών και όπισθίου τοίχου της αίθουσής των θεατών, ειδικώτερον το τελευταίον τούτο τμήμα του περιφερειακού τούτου διαδρόμου καλεείται όπισθίος διάδρομος της αίθουσής.

15. Εξώστης (πρώτος—δεύτερος) είναι ο άνω του όπισθίου τμήματος της πλατείας εξώστης των θεατών.

16. Θεωρεία κλίμακα ή κεντρικά είναι τα παρά τους πλαγίους ή τους όπισθίους τοίχους της αίθουσής των θεατών θεωρεία.

17. Άναψυκτήριον είναι ο χώρος όπου οι θεαταί θύναται κατά τά διαλύματα να λάβωσιν άναψυκτικόν τι ή ψυχρόν φαγητόν.

18. Θάλαμος προβολής είναι ο θάλαμος όπου εγκαθίστανται τα μηχανήματα προβολής ταινιών, εικόνων ή φωτός (προκειμένου μόνον περί θεάτρων).

19. Καπνιστήριον είναι ο ειδικός χώρος, όπου επιτρέπεται το κάπνισμα.

20. Θάλαμος ήθοιοιού είναι ο χώρος όπου ο ήθοιοός ένθύεται και κλωπιίζεται (καμαρίνι).

21. Εγκαταστάσις τεχνητού κλίματος είναι η μηχανική εγκατάστασις ή παρέχουσα άερα ρυθμιζόμενης κοίτητος και θερμοκρασίας κλπ.

*Άρθρον 4.

1. Πυρίμαχοι κατασκευαί είναι εκείναι, αίτινες άφλεκτοι είναι εκ πυρός, είνον υπό την επίδρασιν αυτού, όσον και το προς κατόρθωσιν της πυρκαϊάς ύδατος δεν μεταβάλλουν ουσιασώς, ούτε την άντοχήν των εις υποδάστασιν φορτίων, ούτε την ύψήν των, παρακωλύουν δε εφ' ίκανόν χρόνον την διέλευσιν του πυρός.

Ήσπετέρως πυρίμαχοι κατασκευαί θεωρούνται:

1) Τοίχοι εκ συμπαγούς όπτοκλίνοματός, εξ άργιλικών τεχνητών λίθων, κορώδους έλορροπέτρας, εκ λίθων σωφρίας άπηλασμένων άνθρακος ή εκ θομικών ύλικών, ίσης πυρίμαχου ίκανότητος, πάχους τουλάχιστον ήμισίους κανονικής κλίνοθου (ής οι διαστάσεις δίδονται υπό του γενικού οικουδομικού κανονισμού του Κράτους), τοίχοι εκ σκυροδέματος πάχους τουλάχιστον 0.10 μ. μή ώπλισμένου ή τουλάχιστον πάχους 0.06 μ. ώπλισμένου σκυροδέματος.

2) Όροφαι εξ όπτοκλίνοθων ή εξ έν τή άνωτέρω παραγράφω τεχνητών ή θομικών ύλικών, τρυομένων των έν αυτή άπαιτούμένων έλαχίστων διαστάσεων.

3) Δοκοί και φορείς εκ σιδηροπαγούς σκυροδέματος, σιδηροί φορείς και δοκοί θεωρούνται πυρίμαχοι μόνον όταν περιβάλλονται υπό πυρίμαχου χιτώνος.

4) Υποστώματα και στύλοι κατασκευαζόμενα εξ όπτοκλίνοθων, άκλου ή σιδηροπαγούς σκυροδέματος ή εκ φυσικών λίθων δοκιμαζόμενων έπαρκώς εις το πύρ. Υποστώματα εκ γρανίτου ή μαρμάρου δεν θεωρούνται πυρίμαχα. Υποστώματα εκ σιδήρου δεν να περιβάλλονται πανταχόθεν υπό πυρίμαχου χιτώνος.

5) Κατασκευαί στεγών εκ σιδήρου, τότε θεωρούνται πυρίμαχοι, όταν οι σιδηροί έλκυστήρες περιβάλλονται πανταχόθεν υπό πυρίμαχου χιτώνος ή όταν ο χώρος της πτέγης απομονούται πυρίμαχώς και παραμένει άχρησιμοποίητος.

6) Κλίμακες κατασκευαζόμεναι εξ όπτοκλίνοθων, σιδηροπαγούς σκυροδέματος, εκ θεοικημασμένου τεχνητών λίθων ή εκ θεοικημασμένου πελεκητού λίθου. Πεπαιτωμέναι βαθμίδες κλίμακων εκ μαρμάρου ή γρανίτου δεν θεωρούνται πυρίμαχοι.

7) Όφραι, όταν αυτές δοκιμαζόμεναι παρά της άρχής εις φλόγα πυρός 1000 όκ. περίπου, παρουσιάζουσιν άντίστασιν εις το πύρ επί ήμισίαν ώραν τουλάχιστον όταν κλείουν αυτόματως και καπνοστεγώς επί πλακίτου εκ πυρίμαχων ύλικών με υποδοχήν τουλάχιστον 1 1)2 εκ.

8) Τελώματα εις κατακόρυφους τοίχους θύναται να θεωρούνται πυρίμαχα, άτινα άντέχουν εις τας επίδράσεις του πυρός και του ύδατος καταδέσεως τόσον, ώστε δεν έπίσχεται θραύσις των ύάλων ή κατατροπή της συνθέσεως αυτών εις δοκιμασίαν ενεργουμένην υπό της άρχής διά φλογής πυρός 1000 όκ. επί ήμισίαν ώραν.

9) Πυρίμαχοι χιτώνες φορέων και δοκών ή υποστωμάτων μή καθ' έστους πυρίμαχων κοούνται οι κατασκευαί εκ πυρίμαχου τοιχοποιίας ή σκυροδέματος γύρω της πτεγής διατομής, οι επιφάνειαι συναρμογής της όποιας πρέπει να πληρώνονται εκ σκυροδέματος 0,03 μ. τουλάχιστον μετά παρεμβύσεως συρματινού πλέγματος ή όκτης άργιλλου ή άλλου ισουδύναμου θομικού ύλικού.

Αι ακάλυπτοι επιφάνειαι συναρμογής φορέων εξ έλατού σιδήρου εις επικαλύψεις και εις σιδηρούς πλασιωτούς τοίχους δεν έχουν γενικώς άνάγκην ιδιαίτέρας προστασίας από πυρός.

2. Άνεξίπυροι κατασκευαί είναι εκείναι, οι όποιαί, μη άναφλεγόμεναι άμέσως άντέχουν εις το πύρ τουλάχιστον επί 1)4 της ώρας και εμπυδίζουν την διέλευσιν αυτού. Ήσπετέρως τοιαύται θεωρούνται:

1) Τοίχοι, όροφαι, υποστηλώματα, ξύλιναι στέγαι, όταν άπαντα αυτά περιβάλλονται διά καταλλήλου κονιάματος πάχους 1 1)2 εκ. Έπιτρέπονται επίσης επενδύσεις διά κονιάματος διά γύφου επί συρματινού πλέγματος ή εξ άλλων δομικών ύλων.

2) Κλίμακες εκ τεχνητού άργιλικού άμμολίθου, σιδήρου ή σκληρού ξύλου, κλίμακες εξ άλλων ξύλων ή εκ πυρίμαχων λίθων, όταν αυτές είναι επενδυόμεναι κάτωθεν με 1)2 εκ. πάχους κονίαμα ή με άλλην ίσης ίκανότητος επένδυσιν.

3) Όφραι εκ σκληρού ξύλου ή εκ σανίδων περατών πάχους 2,5 εκ. με επένδυσιν πανταχόθεν (βιδωτήν ή καρφωτήν) εκ σιδηρού έλάσματος πάχους 1)2 τουλάχιστον εκ. και άφλεκτον την τε έξωτερικήν επιφάνειαν και το κατώφλιον, εφ' όσον αυτές κλείουν αυτόματως επί υποδοχής βάθους 1 και 1)2 τουλάχιστον εκ. Προσθήκας και συμπληρώσεις δύνανται να επιτρέψη ή αρχή αναλόγως των τοπικών συνθηκών.

*Άρθρον 5.

Λεωφόρος είναι η όδός, ής το πλάτος, τούτέστιν η μετξύ των δύο ένωντι άλλήλων οικοδομικών γραμμών άπόστασις, είναι μείζον των 15 μ.

*Άρθρον 6.

(Όρισμοί)

Χώροι διαρκούς παραμονής άνθρώπων, άνεξαρτήτως της διαρκείας της πραγματικής πραγματοποιήσεως αυτών θεωρούνται οι χώροι διαμονής, ύπνου, εργασίας και άσκήσεως έκπαιγέματος, τα χώλ διαμονής, τα μαγειρεία, κλυνητήρια

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Α Θ Η Η Α
21 ΜΑΪΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
68

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1597

Προστασία και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης, ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδόθηκε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ορίσμοι.

Άρθρο 1.

1. Η προστασία της κινηματογραφικής τέχνης αποτελεί υποχρέωση του Κράτους που μεριμνά για την ανάπτυξή της.

2. Το Κράτος οφείλει να παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την υλική και υλική ενίσχυση της παραγωγής, της διανομής και της προβολής των ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών και για τη βελτίωση της κινηματογραφικής παιδείας του λαού.

3. Ο Υπουργός Πολιτισμού έχει τη γενική αρμοδιότητα και επιτελεί για έξι θέματα αναφέρονται στις υποχρεώσεις του Κράτους, που ορίζονται στο νόμο αυτόν.

4. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών, μεταβιβάζονται στο Υπουργείο Πολιτισμού αρμοδιότητες άλλων υπουργείων για θέματα κινηματογράφου. Με έμμοιο προεδρικό διάταγμα συνιστάται διυπουργική επιτροπή αποτελούμενη από τον προϊστάμενο της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού και από τους προϊσταμένους υπηρεσιών άλλων υπουργείων, που αφορούνται άμεσα ή έμμεσα με θέματα κινηματογράφου και οι αρμοδιότητές τους δεν υπάγονται στο Υπουργείο Πολιτισμού. Η γνώμη της διυπουργικής επιτροπής είναι αναγκαία για την έκδοση οποιασδήποτε σχετικής απόφασης από τα άλλα υπουργεία εκτός του Υπουργείου Πολιτισμού. Το προεδρικό διάταγμα που συνιστά αυτή την επιτροπή ορίζει τη σύνθεση, τη διαδικασία λειτουργίας της και κάθε απαραίτητη λεπτομέρεια.

5. Το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις Γνωμοδότητικό Συμβούλιο Κινηματογραφικής Γνωμοδοσίας ή αποφατίζει και για έξι θέματα ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 2.

1. Η κινηματογραφική τέχνη είναι ελεύθερη σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος. Η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται.

2. Συνιστάται επιτροπή νεότερης σύστασης με έξι ορίζοντες στις διατάξεις του άρθρου 36 του νόμου αυτού. Η σύσταση η λειτουργία αυτής της επιτροπής σκοπεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων ως ελεύθερων υπεύθυνων πολιτών χωρίς να θίγεται η ελευθερία έκφρασης και διάδοσης των κινηματογραφικών έργων.

3. Η κατάχρηση κινηματογραφικών ταινιών μετά την προβολή τους επιτρέπεται μόνο στις περιπτώσεις και υπό προϋποθέσεις που ορίζονται στο Σύνταγμα για την κατάσχεση εφημερίδων και άλλων εντύπων.

Άρθρο 3.

1. Ο σκηνοθέτης έχει το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στο κινηματογραφικό έργο. Το δικαίωμα αυτό δεν θίγεται κατά το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας δικαιώμα-

των άλλων συντελεστών επί έργου πέντε στα πρόβατατικά του δημιουργήματα.

2. Ο σκηνοθέτης ορίζει τα βασικά καλλιτεχνικά και χρονοτικά τελέγια της παραγωγής του έργου, εκτός αν υπέρ αυτού της γραπτή συμφωνία με τον παραγωγό.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από σφωφή γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφική επιτρέπεται η αναπαραγωγή ορισμένης κινηματογραφικής ταινίας, όταν ο σκηνοθέτης ή οι νόμιμοι ενδοχείς των δικαιωμάτων του αρνούνται καταχρηστικά να την επιτρέψουν και εφόσον πρόκειται για έργο ιδιαίτερης καλλιτεχνικής αξίας και με την αναπαραγωγή της ταινίας επιδιώκεται η υλοποίηση ή διατήρησή της στο Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο. Η αναπαραγωγή της ταινίας δεν επιτρέπεται να συμβάλει στην κανονική εκμετάλλευσή της, ούτε να προκαταλάβει αδικαιολόγητη βλάβη στα νόμιμα συμφέροντα των δικαιωμάτων του έργου.

Άρθρο 4.

1. Κινηματογραφικό έργο είναι εκείνο, που αποσκοπεί να υλικό φορέα εικόνας ή εικόνας και ήχου και προορίζεται για κινηματογραφική ή τηλεοπτική ή οποιαδήποτε άλλη ομοιογενή μετάδοση, όποια και αν είναι το περιεχόμενο ή διάρκειά του και όποιες και αν είναι οι μέθοδοι, τα μέσα και τα υλικά, που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή, αναπαραγωγή ή την προβολή του, είτε είναι ήδη γνωστά ή ανακαλυφθούν στο μέλλον.

2. Κινηματογραφική ταινία είναι κάθε αντίστοιχο ενός κληρωμένου κινηματογραφικού έργου, που είναι έμμοιο με πρωτότυπο και προορίζεται για δημόσια ή ιδιωτική προβολή. Σε κάθε αντίστοιχο διατηρούνται όλα τα δικαιώματα, εχθρομε την οικονομική εκμετάλλευσή του.

3. Κινηματογραφική ταινία μεγάλου μήκους είναι η ταινία των 35 χιλιοστομέτρων, που έχει μήκος ίσο ή μεγαλύτερο από 1.600 μέτρα, είτε έχει επινοημένο μύθο είτε είναι ταινία τεκμηρίωσης (ντοκουμανταίρ).

4. Κινηματογραφική ταινία μικρού μήκους είναι η ταινία των 35 χιλιοστομέτρων, που έχει μήκος μικρότερο από 1600 μέτρα, είτε έχει επινοημένο μύθο είτε είναι ταινία τεκμηρίωσης (ντοκουμανταίρ).

5. Κινηματογραφική ταινία επικαίρων είναι η ταινία των 35 χιλιοστομέτρων, που έχει μήκος ίσο ή μεγαλύτερο από 200 μέτρα και σκοπεύει να προβάλλει πρόσφατα θέματα, γεγονότα και ειδήσεις.

6. Η διάρκειση κινηματογραφικών ταινιών άλλου σχήματος σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους βασίζεται στην αντιστοιχία της διάρκειας προβολής τους με τη διάρκεια προβολής ταινιών μεγάλου ή μικρού μήκους ή επικαίρων.

Άρθρο 5.

1. Ελληνική κινηματογραφική ταινία είναι εκείνη, που συγκεντρώνει τις εξής προϋποθέσεις:

α) Η παραγωγή της έγινε από Έλληνες ή από νομικό πρόσωπο, που εδρεύει στην Ελλάδα και έχει νόμιμο εκπρόσωπο Έλληνα με διαμονή στην Ελλάδα.

β) Το πρωτότυπο της ταινίας είναι ελληνόγλωσσο και έχει κείμενο (σενάριο) και διαλόγους γραμμένους στα ελληνικά από συγγραφέα Έλληνα ή ελληνικής καταγωγής.

γ) Ο σκηνοθέτης είναι Έλληνας ή ελληνικής καταγωγής.

δ) Οι τεχνικοί, ηθοποιοί και μουσικοί εκτελεστές είναι κατά τα τρία τέταρτα κάθε κατηγορίας Έλληνες.

ε) Η παραγωγή της ταινίας έγινε κατά το σημαντικότερο

μέρος της στην Ελλάδα.

στ) Η εμφάνιση του αρνητικού και η εκτύπωση των θετικών αντίτυπων, που προορίζονται για την Ελλάδα και την Κύπρο, έγινε στην Ελλάδα.

ζ) Το σύνολο του εργατικού προσωπικού είναι Έλληνες και έχουν ασφαλιστεί στο Ι.Κ.Α. ή σε άλλο δημόσιο ασφαλιστικό οργανισμό. Η προϋπόθεση αυτή αποτελεί υποχρέωση για κάθε ημεδαπή ή αλλοδαπή επιχείρηση παραγωγής ταινιών, που απασχολεί εργατικό προσωπικό στην Ελλάδα.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, έπειτα από σύμφωνη γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, μπορεί κατεξίριση να χαρακτηριστεί ως ελληνική κινηματογραφική ταινία, όταν:

α) συντρέχουν όλες οι άλλες προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, αλλά ο σκηνοθέτης ή ο συγγραφέας του κειμένου (σεναρίου) και των διαλόγων ή και οι δύο είναι αλλοδαποί με αναγνωρισμένη φήμη ή

β) η ταινία έχει συμπαραχθεί από Έλληνες και αλλοδαπούς, η παραγωγή της έγινε κατά το μισό τουλάχιστο στην Ελλάδα και συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, με την εξαίρεση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 ή

γ) πρόκειται για ταινία που έχει παραχθεί στο εξωτερικό από Έλληνα και το αντικείμενό της παρουσιάζει ειδικό επιστημονικό ή καλλιτεχνικό ενδιαφέρον. Μετά το χαρακτηρισμό της ως ελληνικής η ταινία κατά την εισαγωγή της απαλλάσσεται από κάθε δασμό, φόρο ή τέλος.

3. Με όμοια απόφαση μπορεί κατεξίριση να χαρακτηριστεί ως ελληνική κινηματογραφική ταινία, όταν οι ειδικές πισθητικές ανάγκες πραγματοποίησης της δικαιολογούν τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων των εδαφίων β' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για τους κύριους πολιτές.

5. Σε περίπτωση διεθνούς συμπαραγωγής με συμμετοχή άλλου παραγωγού, ο χαρακτηρισμός της ταινίας ως ελληνικής ή μη καθορίζεται από τις ισχύουσες διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 6.

1. Το ελάχιστο όριο τεχνικού προσωπικού για την παραγωγή κινηματογραφικής ταινίας μεγάλου μήκους με επινοημένο μύθο είναι δεκατρία μέλη όταν η ταινία γυρίζεται σε 35MM και ένδεκα μέλη όταν η ταινία γυρίζεται σε 16MM. Οι ειδικότητες των μελών καθορίζονται από τον παραγωγό ή το διευθυντή παραγωγής, το σκηνοθέτη και το διευθυντή φωτογραφίας ανάλογα με τις ανάγκες της ταινίας.

2. Οι τεχνικοί πρέπει να διαθέτουν τα απαιτούμενα από το νόμο προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματος στην ειδικότητά τους. Η προϋπόθεση αυτή ισχύει για κάθε τεχνικό που απασχολείται στην παραγωγή και πέρα από το παραπάνω ελάχιστο όριο.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, έπειτα από σύμφωνη γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, μπορεί να εξαιρεθούν από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ταινίες με πειραματικό χαρακτήρα και ιδιότυπες ανάγκες παραγωγής.

4. Δεν επιστρέφεται στον παραγωγό, κατά τις διατάξεις του επόμενου άρθρου, ο φόρος από ταινία που γυρίστηκε χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού. Η σχετική πιστοποίηση γίνεται από το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Κινηματογραφίας.

5. Η σχέση των τεχνικών κινηματογράφου και τηλεόρασης με τις αντίστοιχες επιχειρήσεις παραγωγής είναι σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου με όλες τις συνέπειες που απορρέουν από το χαρακτηρισμό αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Επίσχυση ελληνικής κινηματογραφίας.

Άρθρο 7.

1. Ποσό ίσο με το 50% του φόρου δημοσίων θεμάτων, που εισπράττεται κάθε χρόνο από την προβολή κινηματογραφικών ταινιών, διατίθεται για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης, την επίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας καθώς και για τη μελέτη και την άσκηση της πολιτιστικής πολιτικής στον τομέα του κινηματογράφου. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού μπορεί να διατεθεί σταδιακά και μέσα σε τρία χρόνια από τη δημόσιαση του παρόντος και άλλο ποσοστό μέχρι το 100% του παραπάνω φόρου, αφαιρούμενων των εξόδων είσπραξης, για τον ίδιο σκοπό.

2. Το ποσό του φόρου αυτού εγγράφεται σε ειδικό άρθρο του προϋπολογισμού εσόδων του Κράτους. Ισόποση πίστωση εγγράφεται σε ειδικό άρθρο του προϋπολογισμού εξόδων του Υπουργείου Πολιτισμού.

3. Από την παραπάνω πίστωση καταβάλλεται κάθε χρόνο στον παραγωγό ελληνικής ταινίας μεγάλου μήκους το ισόποσο του φόρου, που εισπράχθηκε από την προβολή της ταινίας. Το ποσό αυτό συνυπολογίζεται με τα έσοδα από την εκμετάλλευση της ταινίας και όταν το σύνολο καλύψει, είτε στη διάρκεια του πρώτου είτε στα επόμενα χρόνια της προβολής της, τα δεδωμένα έξοδα παραγωγής της ταινίας, καίτοι η καταβολή του ποσού αυτού. Στον παραγωγό ελληνικής ταινίας μικρού μήκους καταβάλλεται υπό τους ίδιους όρους ποσό ίσο με το 10% του φόρου, που εισπράχθηκε από την προβολή της ταινίας ως μέρους προγράμματος.

4. Από την ίδια πίστωση καταβάλλεται κάθε χρόνο στους επιχειρηματίες πειθυσών προβολής ταινιών ποσό ίσο με ποσοστό του φόρου, που εισπράχθηκε από τις εισιτήρια, που εκδόθηκαν στη διάρκεια του χρόνου, με τις εξής διακρίσεις και περιαιρισμούς:

α) Όταν εκδόθηκαν ως 40.000 εισιτήρια 20% του φόρου, που εισπράχθηκε από αυτά. Το ίδιο ποσοστό ισχύει όταν ο υπολογισμός του φόρου γίνεται κατ' αποκοπή.

β) Όταν εκδόθηκαν ως 70.000 εισιτήρια 20% ως τα 40.000 και 15% για τα εισιτήρια πάνω από 40.000.

γ) Όταν εκδόθηκαν ως 100.000 εισιτήρια 20% ως τα 40.000, 15% ως τις 70.000 και 10% για τα εισιτήρια πάνω από 70.000.

Για εισιτήρια πάνω από 100.000 δεν καταβάλλεται οποιοδήποτε ποσό.

5. Για την καταβολή του ποσού που είναι ίσο με το ποσοστό του φόρου στους επιχειρηματίες αιθουσών προβολής σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, απαιτούνται οι εξής προϋποθέσεις:

α) Η αίθουσα να μην καλύψει πέρα από τα 2/3 το ετήσιο πρόγραμμα της με ταινίες του ίδιου γραφείου εκμετάλλευσης.

β) Η αίθουσα να έχει προβάλει ελληνικές ταινίες στη διάρκεια του χρόνου τουλάχιστον επί έξι εβδομάδες κατά τη χειμερινή περίοδο ή επί δύο κατά την καλοκαιρινή περίοδο.

γ) Η αίθουσα να έχει συμπληρώσει κατά την προβολή ελληνικών ταινιών στη χειμερινή περίοδο πλήρες δίωρο πρόγραμμα με ταινία μεγάλου μήκους ή όταν αυτή δεν καλύπτει το δίωρο με ελληνική ταινία μικρού μήκους.

6. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού έπειτα από πρόταση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας χάνουν το δικαίωμα στην είσπραξη των ποσών, που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, οι παραγωγοί ελληνικών ταινιών εφόσον είναι καθυρτά παραγωγικές. Με όμοια απόφαση χάνουν το δικαίωμα στην είσπραξη των ποσών, που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού, οι επιχειρηματίες αιθουσών προβολής που προβάλλουν συστηματικά ταινίες όπως αυτές ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο αυτής της παράγραφου, ανεπαρκώς και την εποικότητα τους.

7. Όταν στις προηγούμενες παραγράφους αναφέρεται αίθουσα νοούνται και οι υπαίθριοι χώροι.

8. Από την ίδια πίστωση και μετά την αφαίρεση των ποσών που καταβάλλονται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, ποσοστό 60% καταβάλλεται στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου για την επίτευξη των σκοπών του, ποσοστό 39% διατίθεται από το Υπουργείο Πολιτισμού με προορισμό τον αναφερόμενο στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και το υπόλοιπο 1% διατίθεται στο Ταμείο Αρωγής Κινηματογραφιστών, από την ίδρυσή του.

9. Οι όροι, η διαδικασία, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή του άρθρου αυτού ρυθμίζονται με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί σε προεδρική έξι μηνών από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού. Σε περίπτωση αμελητέρας των δικαιολογητικών, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις και με την επιφύλαξη του άρθρου 38 παράγραφος 1 του νόμου αυτού, ο δικαιούχος χάνει το δικαίωμα στην είσπραξη των ποσών, που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, για το χρόνο, στον οποίο αναφέρονται τα δικαιολογητικά καθώς και για τα επόμενα τρία χρόνια.

Άρθρο 8.

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται το Φεβρουάριο κάθε χρόνου, με τις προϋποθέσεις και κατά τη διαδικασία που ορίζονται στις επόμενες παραγράφους απονέμονται χρηματικά βραβεία ποιότητας και διακρίσεις ποιότητας σε ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες, που η παραγωγή τους έχει ολοκληρωθεί στη διάρκεια του προηγούμενου χρόνου.

2. Τα βραβεία ποιότητας είναι τρία για ταινίες μεγάλου μήκους και τρία για ταινίες μικρού μήκους. Το ποσό που χορηγείται σε κάθε βραβεύμενη ταινία μεγάλου μήκους καθορίζεται με την υπουργική απόφαση της προηγούμενης παραγράφου και διανέμεται κατ' ποσοστό 60% στον παραγωγό και 40% στο σκηνοθέτη. Για τις ταινίες μικρού μήκους το ποσό είναι το 15% του βραβείου ταινίας μεγάλου μήκους και διανέμεται σε ίσα μέρη στον παραγωγό και στο σκηνοθέτη.

3. Βραβεία ποιότητας απονέμονται και για τις καλύτερες επιτεύξεις στις επιμέρους δημιουργίες στους πιο κάτω τομείς και αντιστοιχούν στα εξής ποσοστά του ποσού βραβείου ταινίας μεγάλου μήκους:

— Ένα βραβείο σκηνοθεσίας πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη ύψους 25%.

— Ένα βραβείο σεναρίου ύψους 25%.

— Τέσσερα βραβεία ερμηνείας. Δύο (ένα γυναικείο και ένα αντρικό) για ερμηνεία πρώτου ρόλου και δύο (ένα γυναικείο και ένα αντρικό) για ερμηνεία δεύτερου ρόλου. Για κάθε πρώτο ρόλο το ύψος είναι 20% και για κάθε δεύτερο 10%.

— Ένα βραβείο φωτογραφίας ύψους 15%.

— Ανά ένα βραβείο σκηνογραφίας, μουσικής, ήχου, μοντάζ και ενδυματολογίας, ύψους 12% το καθένα.

— Ένα βραβείο μακιγιάζ και ένα τεχνικών επιτεύξεων ύψους 8% το καθένα.

4. Οι διακρίσεις ποιότητας είναι πέντε ως δέκα για ταινίες μεγάλου μήκους και πέντε ως δέκα για ταινίες μικρού μήκους και συνοδεύονται από χρηματικό ποσό ίσο με το ένα δεύτερο (1/2) του βραβείου ποιότητας ταινίας μεγάλου και μικρού μήκους αντίστοιχα, που διανέμεται μεταξύ παραγωγού και σκηνοθέτη κατά τον ίδιο λόγο με τα βραβεία ποιότητας. Οι διακρίσεις αυτές απονέμονται σε ταινίες που περιέχουν στοιχεία προσωπικής αναζήτησης και προωθούν την καλλι-

5. Η υπουργική απόφαση εκδίδεται ύστερα από πρόταση των μελών του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας και της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης που συνέρχονται ως τις 15 Ιανουαρίου κάθε χρόνου σε κοινή συνεδρίαση για το σκοπό αυτόν, στην οποία απαιτείται απαρτία των τριών τετάρτων του συνόλου των μελών. Η πρόταση διατυπώνεται έπειτα από μυστική ψηφοφορία, με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων και είναι υποχρεωτική για το Υπουργό Πολιτισμού.

6. Όταν στην παραγωγή βραβεύμενης ταινίας μεγάλο ή μικρό μήκους μετέχει το Ε.Κ.Κ., το ποσοστό που αναλογεί σ' αυτό προσαρτάται το ποσοστό του συμπαραγωγού.

7. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 9.

1. Επιχειρούνται στις ελληνικές επιχειρήσεις της παραγωγής, επεξεργασίας, διανομής και προβολής κινηματογραφικών ταινιών και κάθε είδους κινηματογραφικής δραστηριότητας όλα τα γενικά μέτρα ενίσχυσης των ελληνικών επιχειρήσεων μεταποίησης και εξαγωγής που ισχύουν ή θα ισχύουν, όπως επιδοτήσεις και ειδικές ενισχύσεις ρυθμίσεις πιστώσεων, ιδιαίτερα δε οι προβλεπόμενες στο ν. 1262/1987 τα μέτρα ενίσχυσης ισχύουν για τις παραπάνω επιχειρήσεις έτω και αν αυτές δεν διαθέτουν ιδιότητα εργαζομένων παραγωγής και επεξεργασίας ταινιών ή δεν εξάγουν ταινίες.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα κριτήρια, τα δικαιολογητικά και η διαδικασία, που απαιτούνται για τη αναγνώριση της επαγγελματικής ιδιότητας ορισμένου προσώπου ή εκχείρησης που ασχολούνται με την παραγωγή, επεξεργασία, διανομή ή προβολή κινηματογραφικών ταινιών.

ταινιών, ώστε να έχουν την ευμενέστερη οικονομική, φορολογική, δημολογική, πιστωτική και ανάλογου περιεχομένου μεταχείριση που ισχύει ή πρόκειται να ισχύσει.

Άρθρο 10.

1. Κατά τη χορήγηση δανείων και οποιασδήποτε μορφής πιστοδότησης, που παρέχεται από τράπεζες, για την παραγωγή ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών ή για την ίδρυση ή λειτουργία εργαστηρίου παραγωγής και επεξεργασίας κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και για τη δημιουργία νέων ή τη βελτίωση παλαιών κινηματογραφικών αιθουσών, το επιτόκιο δεν μπορεί να είναι ανώτερο από εκείνο, που ισχύει για τις βιοτεχνικές χρηματοδοτήσεις.

2. Για την εξασφάλιση των δανείων, που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος, επιτρέπεται η σύσταση του ειδικού κινηματογραφικού ενέχυρου πάνω στην ταινία ή το υλικό της παραγωγής της καθώς και στο δικαίωμα εκμετάλλευσής της και πάνω στα μηχανήματα παραγωγής. Το αντικείμενο του ενέχυρου, ο τρόπος παροχής της άδειας για τη σύστασή του, ο τύπος του ενοχλήτρου, η κατοχή του ενέχυρου και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια ρυθμίζονται με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί σε προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού ύστερα από πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Πολιτισμού. Μέχρι την έκδοση των ανωτέρω προεδρικών διαταγμάτων διατηρείται η ισχύς των υφισταμένων περί ειδικού κινηματογραφικού ενέχυρου διατάξεων (β.δ. 188/1962).

Άρθρο 11.

1. Η εξαγωγή των ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών είναι ελεύθερη και γίνεται χωρίς καταβολή οποιασδήποτε δασμού ή τέλους, σε οποδήποτε αντίτυπο.

Η διάταξη αυτή ισχύει και για την εξαγωγή ταινιών που έχουν παραχθεί στην Ελλάδα από επιχειρήσεις που ιδρύ-

ουν στο εξωτερικό ή σε συνεργασία με τις επιχειρήσεις αυτές.

2. Κατά την εξαγωγή ελληνικών ταινιών επιστρέφονται οι δασμοί και λοιποί φόροι, που αναλογούν στις περιεχόμενες πρώτες ύλες (φίλμ), κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2861/1954, όπως ισχύει σήμερα. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της διάταξης αυτής καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού.

Άρθρο 12.

1. Κινηματογραφικά και τηλεοπτικά μηχανήματα λήψης, προβολής, ηχογράφησης, επεξεργασίας και όλα τα σχετικά βοηθητικά τους καθώς και τα εξαρτήματά τους και τα ανταλλακτικά τους, που προορίζονται αποδεδειγμένα για την επαγγελματική παραγωγή, εκμετάλλευσή ή επεξεργασία κινηματογραφικών ταινιών απαλλάσσονται από κάθε δασμό, τέλος ή φόρο που εισπράττεται κατά την εισαγωγή τους.

2. Κινηματογραφικά μηχανήματα κάθε είδους, αρνητικά κινηματογραφικά φίλμ των 70, 35 και 16 χιλιοσταμέτρων, χρωμα ή όχι ή θετικά κινηματογραφικά φίλμ, καθώς και πρώτες ύλες εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου, εξαιρούνται από επιχειρήσεις παραγωγής ελληνικών ταινιών ή δημόσιες υπηρεσίες ή νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα για πειραυλή ή επεξεργασία, κατά την επανεισαγωγή τους απαλλάσσονται από κάθε δασμό, τέλος ή φόρο, σε περίπτωση που το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Κινηματογραφίας αποφανθεί ότι επισκευή ή η επεξεργασία δε μπορεί να γίνει στην Ελλάδα.

3. Κινηματογραφικές ταινίες ευαίσθητες, που δεν έχουν παθεί στο φως (NON IMPRESSIONNEES) διάτρητες, με δασμολογική κλάση 37.02 του ισχύοντος δασμολογίου παραγωγής, εφόσον δεν παράγονται στην Ελλάδα και εισάγονται από επιχειρήσεις παραγωγής ή επεξεργασίας ή εισαγωγής κατασκευής ταινιών για να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη στην παραγωγή ή την επεξεργασία κινηματογραφικών και

τηλεοπτικών ταινιών, απαλλάσσονται των αναλογούντων δασμών, τελών και φόρων, καθώς και του φόρου κύκλου εργασιών, που εισπράττεται κατά την εισαγωγή. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης αυτής ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού.

Άρθρο 13.

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και κατά περίπτωση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Εσωτερικών και Δημόσιες Γάβες παρέχεται στους παραγωγούς ελληνικών ταινιών η δυνατότητα να χρησιμοποιούν σχηματισμούς των ενόπλων δυνάμεων ή των σωμάτων ασφαλείας, εφόσον κρίνεται ότι η ταινία έχει ιδιαίτερη καλλιτεχνική ή ιστορική σημασία.

2. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο παραγωγός υποχρεούται να παραχωρήσει για προβολή την ταινία του στις αντίστοιχες στρατιωτικές ή αστυνομικές μονάδες. Οποιαδήποτε άλλη χρήση της ταινίας απαγορεύεται από τις μονάδες αυτές.

Άρθρο 14.

Το μίσθωμα των ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου μήκους για την προβολή τους σε κινηματογραφική αίθουσα ή υπαίθριο κινηματογράφο δε μπορεί να είναι κατώτερο από 30% ούτε ανώτερο από 50% των ακαθάριστων εισπραξιών από την προβολή της ταινίας. Αντίθετη συμφωνία δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 15.

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων συνιστάται τεχνική επιτροπή αιθουσών και υπαίθριων κινηματογράφων κάθε είδους και καθορίζεται η σύνθεσή της και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Η επιτροπή αυτή είναι αρμόδια για τη σύνταξη κανονισμού λειτουργίας υπαίθριων κινηματογράφων, για την παρακολούθηση της εφαρμογής του και για την προσαρμογή του στις μεταβαλλόμενες τεχνικές συνθήκες. Η έκδοσή και η τροποποίηση του κανονισμού λειτουργίας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Με τον κανονισμό λειτουργίας επιδιώκεται η εξασφάλιση της προβολής των ταινιών με όρους ανταποκρινόμενους στους σύγχρονους τεχνικούς και αισθητικούς κανόνες.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, αναγνωρίζονται κάθε χρόνο ως αίθουσες τέχνης εκείνες οι αίθουσες προβολής, που το πρόγραμμά τους (ρεπερτόριο), η ποιότητα προβολής και οι συνθήκες λειτουργίας τους δικαιολογούν αυτόν το χαρακτηρισμό. Στους επιχειρηματίες αυτών των αιθουσών παρέχεται ενίσχυση, σύμφωνα με τους όρους της απόφασης.

3. Ως την έκδοση του κανονισμού λειτουργίας αιθουσών και υπαίθριων κινηματογράφων, διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη λειτουργία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Άρθρο 16.

1. Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου Α.Β.Ε.Ε.», το καταστατικό της οποίας εγκρίθηκε με την απόφαση του Υπουργού Εμπορίου 251594/1244/1.4.1970, δημοσιεύθηκε στο Δελτίο Ανωνύμων Εταιρειών και Εταρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως 368/1970 και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, διέπεται εφεξής από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Η επωνυμία «Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου» (Ε.Κ.Κ.) ανήκει αποκλειστικά στην ανώνυμη εταιρεία Ελληνι-

κό Κέντρο Κινηματογράφου (Ε.Κ.Κ.) και απαγορεύεται η χρησιμοποίησή της ως εταιρικής επωνυμίας, σήματος ή τίτλου από οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

3. Το Ε.Κ.Κ. αποτελεί ανώνυμη εταιρεία, η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου στο Κράτος, έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και λειτουργεί για το δημόσιο συμφέρον σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και υπό την εποπτεία του Κράτους, όπως ορίζεται από το νόμο αυτόν.

4. Στο Ε.Κ.Κ. εφαρμόζονται οι διατάξεις, που ισχύουν για τις ανώνυμες εταιρείες, εκτός από τα άρθρα 3—17, 18 παρ. 3—5, 27—35α, 39—40α, 42α, 47—52 του κωδικοποιημένου ν. 2150/1920 και όσες άλλες διατάξεις του νόμου αυτού δεν προσαρμόζονται στο χαρακτήρα του ως δημόσιας επιχείρησης.

5. Την εποπτεία στο Ε.Κ.Κ. ασκεί ο Υπουργός Πολιτισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και εκείνες που ισχύουν για τις ανώνυμες εταιρείες.

6. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού κερδώνεται το καταστατικό του Ε.Κ.Κ., που θα συνταχθεί σε αντικειμενική του ισχύοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου και του άρθρου 2 του κωδικοποιημένου ν. 2190/1920.

Άρθρο 17.

1. Σκοποί του Ε.Κ.Κ. είναι α) η προστασία και η ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης στην Ελλάδα και β) η προβολή και η διάδοση της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

2. Για την επίτευξη των σκοπών του το Ε.Κ.Κ. :

α) Χρηματοδοτεί, επιδοτεί, συμμετέχει ή συνεργάζεται με οποιοδήποτε τρόπο στην παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών κάθε είδους, που έχουν ιδιαίτερη πολιτιστική αξία.

β) Κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες προϋποθέσεις μετέχει στην παραγωγή ταινιών σε συνεργασία με αλλοδαπούς δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

γ) Προκηρύσσει κινηματογραφικούς διαγωνισμούς, απονέμει βραβεία και διακρίσεις και ενισχύει τη συγγραφή κειμένων (σεναρίων).

δ) Ίδρύει ειδικό τμήμα για την προβολή της ελληνικής κινηματογραφικής τέχνης και την προώθηση της εκμετάλλευσης των ελληνικών ταινιών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19.

ε) Μελετά τα προβλήματα του ελληνικού κινηματογράφου και οργανώνει ή χρηματοδοτεί σχετικές έρευνες.

Άρθρο 18.

1. Το ποσοστό συμμετοχής του Ε.Κ.Κ. στην παραγωγή ταινιών καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Σε περίπτωση συμμετοχής στην παραγωγή ταινίας μεγαλύτερου μήκους κατά ποσοστό 50% τα έσοδα από την εκμετάλλευσή της αποδίδονται κατά ποσοστό 75% στον παραγωγό και κατά 25% στο Ε.Κ.Κ. Μετά την ολική απόθεση των δαπανών του παραγωγού τα έσοδα από την εκμετάλλευσή αποδίδονται κατά το λόγο συμμετοχής Ε.Κ.Κ. και παραγωγού στις δαπάνες παραγωγής. Η παραπάνω ποσοστιαία απόθεση των εξόδων αυξομειώνεται κατά το λόγο συμμετοχής στις δαπάνες όταν αυτή είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη του 50%.

3. Από τη συμμετοχή του Ε.Κ.Κ. στα κέρδη εκμετάλλευσής κάθε είδους ταινιών ποσοστό 10% θα αποσπάζεται πέρα του Γραφείου Αρχειών Κινηματογραφιστών, από την ίδρυσή του.

4. Όλα τα έσοδα από την εκμετάλλευσή ταινίας μικρού μήκους ή πειραματικής αποδίδονται στον παραγωγό της ως την ολική απόθεση των δαπανών του. Μετά από αυτήν και ως την ολική απόθεση των δαπανών του Ε.Κ.Κ. κατανέμονται ανάμεσα στον παραγωγό και στο Ε.Κ.Κ. κατά το λόγο

συμμετοχής Ε.Κ.Κ. και παραγωγού στις δαπάνες παραγωγής. Κατά την ίδια αναλογία διακρίνονται και τα κέρδη.

5. Το Ε.Κ.Κ., μετά από γνώμη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής, εγκρίνει τη χορηγία οριζόμενου κατά περίπτωσή ποσού σε συγγραφείς κειμένων (σεναρίων). Το ποσό σφραγίζεται στην αιτιολογία που θα συμφωνηθεί να λάβει ο συγγραφέας, όταν παραχθεί η ταινία με συμμετοχή του Ε.Κ.Κ., που αποκτά και το δικαίωμα εκμετάλλευσής του σε ναύριο. Η έγκριση του σχεδίου και η παραλαβή του σεναρίου δε δημιουργεί υποχρέωση για το Ε.Κ.Κ. να παραχθεί ταινία βασισμένη στο σενάριο. Αν η ταινία δεν παραχθεί σε προθεσμία δύο χρόνων από την παραλαβή του σεναρίου, το δικαίωμα εκμετάλλευσής του ανήκει στο συγγραφέα. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραπάνω διατάξεων καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Κ.

6. Σε περίπτωση συμμετοχής του Ε.Κ.Κ. στην παραγωγή ταινίας δεν απαιτείται η τήρηση από αυτό διβλίων και στοιχείων, που απαιτούνται για την κοινοπραξία. Ο ιδιώτης συμπαραγωγός εμφανίζει τις εργασίες της κοινοπραξίας σε ιδιαίτερο χώρο ή σε ιδιαίτερη σειρά λογαριασμών των διβλίων που τηρούνται από αυτόν σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων και εκδίδει για κάθε είσπραξη ποσό από το Ε.Κ.Κ. ή για κάθε καταβολή προς αυτό απόδειξη είσπραξης ή πληρωμής κατά περίπτωση. Κατά τα λοιπά ισχύει η συμφωνία των μερών.

7. Το Ε.Κ.Κ. μπορεί να χρηματοδοτήσει ταινίες χωρίς να συμμετέχει στην παραγωγή και στην εκμετάλλευσή τους. Η χρηματοδότηση αυτή δεν υπερβαίνει ποσοστό 25% του προϋπολογισμού της ταινίας και επιστρέφεται από τα έσοδα εκμετάλλευσής της ταινίας σύμφωνα με τους όρους της σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ.

Άρθρο 19.

1. Το Ε.Κ.Κ. με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ιδρύει τμήμα με τον τίτλο «HELLAS FILM». Ο τίτλος αυτός ανήκει αποκλειστικά στην ανώνυμη εταιρεία Ε.Κ.Κ. και απαγορεύεται η χρησιμοποίησή του ως εταιρικής επωνυμίας, σήματος ή τίτλου από οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

2. Το Ε.Κ.Κ. διαθέτει ποσοστό του ετήσιου προϋπολογισμού εξόδων του για τη λειτουργία του τμήματος «HELLAS FILM».

3. Το Ε.Κ.Κ. για την πραγμάτωση του σκοπού του τμήματος «HELLAS FILM», όπως προβλέπεται στο άρθρο 1' παρ. 2 εδ. β' του νόμου αυτού :

α) Μετέχει με ελληνικές ταινίες σε διεθνή φεστιβάλ, επιδείξεις και αγοράς κινηματογράφου, τηλεόρασης και άλλων οπτικοακουστικών μέσων ανεξάρτητα αν συμμετέχει ή όχι στην παραγωγή τους.

β) Εκδίδει ειδικά έντυπα, φυλλάδια και διαφημιστικό υλικό για την προβολή των ελληνικών ταινιών στο εξωτερικό.

γ) Οργανώνει περίπτερα ή αποστέλλει αντιπροσώπους σε κυριότερα διεθνή αναγνωρισμένα φεστιβάλ κινηματογράφου και τηλεόρασης στο εξωτερικό.

δ) Ίδρύει γραφείο στο εξωτερικό με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ..

ε) Προβάλει με κάθε πρόσφορο μέσο την προβολή και διανομή των ελληνικών ταινιών στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Άρθρο 20.

Οι πόροι του Ε.Κ.Κ. είναι :

α) Το ποσοστό, που καταβάλλεται στο Ε.Κ.Κ. από τοπουργείο Πολιτισμού από το συνολικό ποσό απόδοσης του εθνικών θεσμάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7.

ε) Κάθε έσοδο από κρατικές επιχειρηγήσεις καθώς και κάθε έσοδο που προκύπτει από την εκμετάλλευση τακτικών και των περιουσιακών του στοιχείων ή περιέρχεται από ελευθερίω-τητα.

Άρθρο 21.

Όργανα του Ε.Κ.Κ. είναι: α) Η Γενική Συνέλευση, β) το Διοικητικό Συμβούλιο, γ) η Γνωμοδαστική Επιτροπή, δ) οι Ελεγκτές.

Άρθρο 22.

1. Η Γενική Συνέλευση συγκροτείται από τον Υπουργό Πολιτισμού και αποτελείται από αιρετά και διοριζόμενα μέλη. Τα αιρετά μέλη είναι: δεκαοκτώ (18) και τα διοριζόμενα εννέα (9).

2. Αιρετά μέλη της Γ. Σ. είναι: α) ανά δύο πρόσωπα προερχόμενα από καθένα από τους επτά κλάδους που ασχολούνται με τον κινηματογράφο (σκηνοθετών — σεναριογράφων — τεχνικών — ηθοποιών — συνθετών μουσικής — κριτικών — παραγωγών) και εκλέγονται ειδικά από τις αντίστοιχες συνδικαλιστικές οργανώσεις, β) ένας σκηνοθέτης παραγωγός που εκλέγεται ειδικά από την αντίστοιχη συνδικαλιστική οργάνωση, γ) ένας εκπρόσωπος των επιχειρηματιών αιθουσών κινηματογράφου, που εκλέγεται ειδικά από την αντίστοιχη συνδικαλιστική οργάνωση, δ) ένας διανομέας ταινιών, που εκλέγεται από την αντίστοιχη επαγγελματική ένωση και ε) ένας εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας, που εκλέγεται ειδικά. Αν υπάρχουν σε ορισμένο κλάδο περισσότερες της μιας οργανώσεις, τα παραπάνω πρόσωπα εκλέγονται από την περισσότερο αντιπροσωπευτική από αυτές.

3. Διοριζόμενα μέλη της Γ. Σ. είναι: α) ένας ειδικός συμβούλος ή ένας διευθυντής του Υπουργείου Πολιτισμού, β) ο διευθυντής του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, γ) ανά ένας εκπρόσωπος της ΕΡΤ 1 και της ΕΡΤ 2, οριζόμενοι από το διοικητικό συμβούλιό τους, δ) ένας διευθυντής του Υπουργείου Βθνικής Οικονομίας, ένας διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών και ένας εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας της Νέας Γενιάς του Υπουργείου Πολιτισμού, διοριζόμενοι με απόφαση του οικείου υπουργού, ε) ένας εκπρόσωπος της Κεντρικής Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδας, οριζόμενος με απόφαση του αρμόδιου οργάνου της και στ) ένας εκπρόσωπος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, οριζόμενος με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του.

4. Η θητεία των μελών της Γενικής Συνέλευσης είναι διετής. Τα αιρετά μέλη είναι επανεκλέξιμα και τα διοριζόμενα μπορούν να επανειδιοριστούν.

5. Για κάθε μέλος της Γενικής Συνέλευσης εκλέγεται ή διορίζεται αναπληρωματικό μέλος.

6. Η ιδιότητα του αιρετού μέλους της Γενικής Συνέλευσης είναι αλληλένδετη με την ιδιότητα του δημόσιου υπαλλήλου ή υπαλλήλου ν.π.δ.δ. και ο.τ.α. ή νομικού προσώπου του δημόσιου τομέα.

7. Δεν επιτρέπεται η εκλογή, ο διορισμός και η άσκηση καθηκόντων μελών της Γενικής Συνέλευσης α) από πρόσωπο που βρίσκεται σε υπαλληλική σχέση με το Ε.Κ.Κ. ή β) από πρόσωπο που εξήλθε από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 περίπτωση α' του άρθρου αυτού.

8. Η Γενική Συνέλευση έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) Εκλέγει τα έξι αιρετά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με μυστική ψηφοφορία.

β) Εγκρίνει τον ισολογισμό και τη σχετική έκθεση του Διοικητικού Συμβουλίου και των ελεγκτών.

γ) Απαλλάσσει τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου από

κάθε ευθύνη, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις ανώνυμες εταιρίες.

δ) Διορίζει τους ελεγκτές κάθε ετήσιας χρήσης και τους απαλλάσσει από κάθε ευθύνη, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις ανώνυμες εταιρίες.

ε) Αποφασίζει για την έκπτωση μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου μετά από πρόταση του Δ.Σ. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται από τη Γ.Σ. με πλειοψηφία τεσσάρων πέμπτων των μελών της.

στ) Εισηγείται τη γενική πολιτική της δραστηριότητας του Ε.Κ.Κ. και κρίνει τα αποτελέσματά της.

9. Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται συγκυλούμενη από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου τακτικά κάθε Ιούνιο και έκτακτα, όταν αποφασίσει το Διοικητικό Συμβούλιο ή το ζητήσουν 13 μέλη της.

10. Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εκλέγεται ένα από τα μέλη της με σχετική πλειοψηφία. Ως την εκλογή του προεδρεύει ο πρεσβύτερος.

11. Η Γενική Συνέλευση συνεδριάζει δημόσια και ερίσκει: σε απαρτία, όταν είναι παρόντα τουλάχιστο 18 μέλη της. Αν δεν υπάρχει απαρτία, η Γ.Σ. επαναλαμβάνεται την επόμενη εβδομάδα την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και ερίσκει σε απαρτία όσα και αν είναι τα παρόντα μέλη.

12. Η Γενική Συνέλευση αποφασίζει με φανερή ψηφοφορία και απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, με την επιφύλαξη της περίπτωσης ε' της παρ. 8 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 23.

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από εννέα μέλη. Έξι μέλη εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση και τα απαιτείται να είναι μέλη της Γ.Σ. Τρία μέλη διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Από τα έξι αιρετά μέλη τα τέσσερα πρέπει να έχουν τις ιδιότητες: α) δύο του σκηνοθέτη, το πρώτο του κριτικού κινηματογράφου και το τέταρτο του διευθυντή παραγωγής ή παραγωγού. Τα διοριζόμενα μέλη επιλέγονται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους, που έχουν ειδική ενασχόληση με τον Κινηματογράφο.

2. Η θητεία των μελών είναι διετής. Τα αιρετά μέλη είναι επανεκλέξιμα και τα διοριζόμενα μπορούν να επανειδιοριστούν. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. ορίζονται με την απόφαση διορισμού τους. Ο γραμματέας εκλέγεται μεταξύ των αιρετών μελών. Η εκλογή και ο διορισμός των μελών του Δ.Σ. γίνεται κάθε δεύτερο Ιούνιο. Για τα αιρετά μέλη του Δ.Σ. εκλέγονται ισάριθμα αναπληρωματικά.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 εδ. α' του άρθρου 22 εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη του Δ.Σ..

4. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να εκπίπει μόνο για σπουδαίο λόγο και ιδιαίτερα για παράβαση καθηκόντων, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης μετά πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου με πλειοψηφία εκτά μελών.

5. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για κάθε θέμα σχετικό με τη διοίκηση, λειτουργία και διαχείριση του Ε.Κ.Κ. και σκεπεί τις αρμοδιότητες διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρίας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με το νόμο αυτόν. Το Διοικητικό Συμβούλιο ιδίως:

α) Καθορίζει την πολιτική του Ε.Κ.Κ. μετά από εισήγηση της Γενικής Συνέλευσης.

β) Συντάσσει και αποφασίζει για τον οργανισμό και τους κανονισμούς λειτουργίας του Ε.Κ.Κ. και των τμημάτων του. Ο οργανισμός ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

γ) Αποφασίζει τη σύναψη συμβάσεων με τρίτα πρόσωπα και αναθέτει την υπογραφή τους στον πρόεδρο του Δ.Σ..

δ) Αποφασίζει για τον ετήσιο προϋπολογισμό και καταρτίζει τον ισολογισμό και την έκθεση πεπραγμένων, που υποβάλλεται προς έγκριση στη Γενική Συνέλευση.

ε) Διορίζει τα μέλη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής.

στ) Διορίζει και απολύει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, το προσωπικό του Ε.Κ.Κ.

ζ) Αποφασίζει για την έκτακτη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης και ορίζει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

η) Προτείνει την έκπτωση μέλους του στην περίπτωση ε' της παραγράφου 8 του άρθρου 22 του νόμου αυτού.

θ) Καταρτίζει το Καταστατικό της Εταιρείας.

θ. Ο πρόεδρος και σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος, ο αντιπρόεδρος:

α) Συγκληθεί τη Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο και τη Γνωμοδοτική Επιτροπή, καθορίζει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης του Δ.Σ. και της Γνωμοδοτικής Επιτροπής και διευθύνει τις συνεδριάσεις του Δ.Σ.

β) Προσέλαττε όλων των υπηρεσιών του Ε.Κ.Κ. και παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

γ) Εκπροσωπεί το Ε.Κ.Κ. δικαστικώς και εξωδίκως.

7. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. δεν επιτρέπεται κατά τη διάρκεια της θητείας τους να έχουν άλλη τακτική επαγγελματική απασχόληση, εκτός από τις θραυτηριότητες τους στον πνευματικό και ακαδημαϊκό τομέα.

8. Οι αποδοχές του προέδρου και του αντιπρόεδρου και οι αποζημιώσεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

9. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει τακτικά κάθε μήνα και έκτακτα όταν το ζητήσουν τρία μέλη του ή το πρό-

εδρο. Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία όταν είναι παρόντα πέντε τουλάχιστον από τα μέλη του.

11. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει με φανερή ψήφο και απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, με την επίκληση της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται να έχει ψηφίσει υπέρ της πρότασης που συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία ο πρόεδρος και σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος του ο αντιπρόεδρος. Η ψήφος του προέδρου ή αντιπρόεδρου δεν απαιτείται όταν ορισμέ η πρόταση συγκέντρωσε επτά ψήφους.

12. Σε περίπτωση που το Δ.Σ. αποφασίζει με πλειοψηφία μιας ψήφου να μη χρηματοδοτηθεί η παραγωγή ορισμένης ταινίας, ο πρόεδρος υποχρεούται, ύστερα από αίτηση του παραγωγού ή του σκηνοθέτη, να εισαγάγει το θέμα σε νέα συζήτηση, μετά την οποία μπορεί να ανακληθεί η απορριπτική απόφαση. Η αίτηση του παραγωγού ή του σκηνοθέτη μπορεί να υποβληθεί μόνο μετά την έναρξη της παραγωγής και πρέπει να συνοδεύεται από αποσπάσματα της ταινίας.

Άρθρο 24

1. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή αποτελείται από πέντε μέλη, που διορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και από τα οποία τα δύο είναι σκηνοθέτες, το τρίτο σεναριογράφος, το τέταρτο κριτικός και το πέμπτο τεχνικός ή παραγωγός. Για κάθε μέλος διορίζεται ανακληρωματικό μέλος με την ίδια ιδιότητα. Τα μέλη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής δικαιούνται να λάβουν αποζημίωση κατά συνεδρίαση, το ποσό της οποίας ορίζει το Δ.Σ.

2. Η θητεία των μελών της Γνωμοδοτικής Επιτροπής είναι ετήσια και τα μέλη αυτά μπορούν να επανεπιλεγούν.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 7 του νόμου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα και για τα μέλη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής.

4. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) Γνωμοδοτεί για την καλλιτεχνική αξία των σεναρίων και των προτάσεων παραγωγής που υποβάλλονται στο Ε.Κ.Κ. και

β) γνωμοδοτεί για κάθε θέμα, που παραπέμπεται σ' αυτή από το Διοικητικό Συμβούλιο.

5. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρο του Δ.Σ. και βρίσκεται σε απαρτία όταν είναι παρόντα τρία τουλάχιστον μέλη της. Στις συνεδριάσεις προεδρεύει ο προεπιλεγμένος από τους παρόντες. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερικχύνει η γνώμη του προεδρευόντα.

6. Απαγορεύεται να μετάσχει στη Γνωμοδοτική Επιτροπή πρόσωπο, που συμμετέχει κατά οποιοδήποτε τρόπο στη δημιουργία κινούμενου έργου.

7. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή αποφασίζει με φανερή ψήφο και με πλειοψηφία των παρόντων. Οι αποφάσεις της υποβάλλονται στο Διοικητικό Συμβούλιο συνοδευόμενες από έκθεση, στην οποία καταχωρίζεται λεπτομερώς και η γνώμη των μελών που μειοψήφησαν.

Άρθρο 25.

Η Γενική Συνέλευση διορίζει κάθε χρόνο στην τακτική συνέλευσή της έναν τακτικό και έναν ανακληρωματικό ελεγκτή που επιλέγονται από κατάλογο έξι τουλάχιστον ορκωτών λογιστών, που υποβάλλεται από το Οικονομικό Συμβούλιο του Σώματος Ορκωτών Λογιστών, το οποίο καθορίζει και την αμοιβή τους. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα και εφόσον προαρμοζόνται στο χαρακτήρα του Ε.Κ.Κ. ως δημόσιας επιχείρησης οι διατάξεις για τους ελεγκτές του κωδικοποιημένου ν. 2190/1920.

Άρθρο 26.

1. Η κατάρτιση του Καταστατικού και η έγκριση του υπηρεσιακού Οργανισμού και των εσωτερικών κανονισμών λει-

διατάξεις των άρθρων του νόμου αυτού, θα γίνουν μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του νόμου αυτού. Στον ενδιάμεσο χρόνο ισχύουν οι διατάξεις του νόμου αυτού και συμπληρωματικά οι διατάξεις του υφιστάμενου Καταστατικού και οι αποφάσεις των κατά τη δημοσίευση του παρόντος οργάνων του Ε.Κ.Κ., εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Μέχρι τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ. σύμφωνα με τη διαδικασία του νόμου αυτού, τη διοίκηση του Ε.Κ.Κ. ασκεί το κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού Διοικητικό Συμβούλιο. Το δεύτερο αδάφιο της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται ανάλογα και σ' αυτή την περίπτωση.

3. Η ισχύς του νόμου αυτού δεν επηρεάζει την υπηρεσιακή και εργασιακή σχέση και κατάσταση του προσωπικού του Ε.Κ.Κ., που συνεχίζει την απασχόλησή του με την αυτή σχέση και τους ισχύοντες όρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο, ταινιοθήκες και κινηματογραφικές λέσχες.

Άρθρο 27.

1. Ιδρύεται Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο με σκοπό τη συγκέντρωση, τη διαφύλαξη, την αρχαιοθήκη και τη συντήρηση κινηματογραφικών ταινιών καθώς και εντύπων κάθε είδους, φωτογραφιών και αντικειμένων που αναφέρονται στην τέχνη και στην ιστορία του κινηματογράφου, καθώς και την ενίσχυση της μελέτης και της έρευνας πάνω στον ελληνικό κινηματογράφο.

2. Το Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο είναι αποκεντρωμένη δημόσια υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο, που διορίζεται με απόφαση του Υπουργού. Με π.δ/γμα, ύστερα από πρό-

ταξη των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Πολιτισμού, ρυθμίζονται η οργάνωση και η λειτουργία της υπηρεσίας. Με το ίδιο διάταγμα καθορίζονται οι αρμοδιότητες του Δ.Σ. και της Εκτελεστικής Επιτροπής, που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού και η αποζημίωση των μελών τους, η δημιουργία των αναγκαίων θέσεων κάθε είδους υπαλλήλων, η διαδικασία πρόσκλησης για την παράδοση ή παραλαβή αντιτύπων ταινιών και η διαδικασία καταβολής της αξίας τους και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

3. Η θητεία του Δ.Σ. είναι διετής. Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ορίζονται δύο πρόσωπα με πνευματικό έργο και γενική αναγνώριση, ως πρόεδρος και αντιπρόεδρος, τρεις εκπρόσωποι του Υπουργείου Πολιτισμού εκ των οποίων ένας από τη Διεύθυνση Κινηματογραφίας, ένας από τη Γενική Γραμματεία Λαϊκής Παιδείας και ένας από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, ένας εκπρόσωπος της τοπικής αυτοδιοίκησης οριζόμενος από την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας, δύο εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών, δύο καθηγητές σχολών κινηματογράφου και από ένα πρόσωπο προερχόμενο από τον κλάδο από τους επτά κλάδους που ασχολούνται με τον κινηματογράφο και αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 2 περίπτωση α' του άρθρου 22.

4. Στην πρώτη συνεδρίασή του το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγει πενταμελή εκτελεστική επιτροπή, στην οποία μετέχουν ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τρία μέλη του Δ.Σ. που ορίζονται από αυτό. Η Ε.Ε. είναι αρμόδια για την εφαρμογή των αποφάσεων του Δ.Σ. και την εισήγηση των θεμάτων σ' αυτό καθώς και για όποιο ζήτημα οριστεί με το π. δ/γμα που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

5. Η αναπαραγωγή και χρησιμοποίηση των αντιτύπων των

ταινιών για τις πολιτιστικές δραστηριότητες που οργανώνει ή ενισχύει το Υπουργείο Πολιτισμού καθώς και για επιστημονικούς και ερευνητικούς σκοπούς, εφόσον δεν υπάρχει κίνδυνος για την κανονική διαφύλαξη και τη συντήρησή τους και εφόσον συναινεί ο πνευματικός δημιουργός του κινηματογραφικού έργου ή ο νόμιμος εκδοχέας των δικαιωμάτων του.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Πολιτισμού, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες σχετικά με την παράδοση του αρχείου και του υλικού της ταινιοθήκης, που λειτουργεί στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών.

7. Ο παραγωγός ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών και κάθε άλλος κάτοχος του αρνητικού ελληνικής ταινίας υποχρεούνται να παραδώσουν ένα αντίτυπο στο Αρχείο εφόσον ζητηθεί. Στους ανωτέρω παραγωγούς καταβάλλεται το κόστος παραγωγής του αντιτύπου. Αν ο παραγωγός δεν παραδώσει το αντίτυπο της ταινίας, στερείται του δικαιώματος να εισπράξει το ποσό που ορίζεται στη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 7.

Η παράδοση του αντιτύπου της ταινίας δεν συνεπάγεται τη μεταβίβαση των ηθικών και περιουσιακών εξουσιών των δικαιούχων του έργου.

8. Το Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο υποχρεούται να διαθέτει τα ανωτέρω αντίτυπα και για το αρχείο της Ταινιοθήκης της Ελλάδας και των κατά το επόμενο άρθρο αναγνωρισμένων ταινιοθηκών, εφόσον σ' αυτό συμφωνεί ο πνευματικός δημιουργός του κινηματογραφικού έργου ή ο νόμιμος εκδοχέας των δικαιωμάτων του και η ταινιοθήκη καταβάλλει τα έξοδα αναπαραγωγής του αντιτύπου.

Άρθρο 28.

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από ζήτηση του ιδιοκτήτη και γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμ-

βουλίου Κινηματογραφίας, συλλογή κινηματογραφικών ταινιών μπορεί να αναγνωρισθεί ως ταινιοθήκη. Για την αναγνώριση αυτή απαιτείται να υπάρχει σημαντικός αριθμός ταινιών, να εφαρμόζονται καλλιτεχνικά κριτήρια για τη συντήρησή τους και να εξασφαλίζονται οι όροι για την κανονική φύλαξη και συντήρησή τους, καθώς και η συστηματική ενασχόληση με την προβολή της κινηματογραφικής τέχνης και την προαγωγή της κινηματογραφικής παιδείας.

2. Το κράτος ενισχύει ηθικά και υλικά τις αναγνωρισμένες ταινιοθήκες και έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τις ταινίες της συλλογής σύμφωνα με τους όρους της παραπάνω υπουργικής απόφασης για μη κερδοσκοπικούς πολιτιστικούς σκοπούς, χωρίς να εμποδίζεται η ελεύθερη λειτουργία της ταινιοθήκης ή να ελαττώνεται η κανονική φύλαξη και συντήρηση των ταινιών.

3. Αναγνωρισμένη κατά την έννοια του άρθρου αυτού είναι η ταινιοθήκη που διατηρεί το βραβείο «Ταινιοθήκη της Ελλάδος».

Άρθρο 29.

1. Κινηματογραφική λέσχη είναι το σωματείο ή η ένωση προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που ασχολείται συστηματικά με την προβολή της κινηματογραφικής τέχνης και την προαγωγή της κινηματογραφικής παιδείας.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, καθορίζεται ο τρόπος και οι όροι της ηθικής και υλικής ενίσχυσης του έργου των κινηματογραφικών λεσχών και της δευτεροβάθμιας οργάνωσής τους σε συνεργασία με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων του κινηματογραφικού

τέχνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Άρθρο 30.

1. Το Υπουργείο Πολιτισμού και η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης Α.Ε. οργανώνουν το φθινόπωρο κάθε χρόνου στη Θεσσαλονίκη, μετά τη λήξη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του νόμου. Στη Θεσσαλονίκη επίσης, οι ίδιοι φορείς έχουν την αρμοδιότητα να οργανώσουν Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου ή και παράλληλες κινηματογραφικές εκδηλώσεις.

2. Τα βραβεία που απονέμονται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης αποκλειστικά ηθικές διακρίσεις χωρίς χρηματικά έπαθλα. Το κινηματογραφικό έργο, στο οποίο απονέμεται το βραβείο καλύτερης ταινίας μεγάλου μήκους προτείνεται από το Υπουργείο Πολιτισμού για συμμετοχή στις διαδικασίες του βραβείου OSCAR.

3. Για την καλύτερη διεξαγωγή του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης συνστάται Γραμματεία, η οποία αποτελείται από το Διευθυντή, το Γραμματέα και τον Υπεύθυνο Δημοσίων Σχέσεων του Φεστιβάλ. Τα μέλη της Γραμματείας διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μετά από γνώμη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης Α.Ε. και του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, με διετή θητεία.

Άρθρο 31.

Με π. δ/γμα, ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού, καθορίζονται οι ήρωι (τεχνητοί και έγκαιροι) του Φεστιβάλ και ο τρόπος διαχείρισης κατά κα-

ρίκλιση των διατάξεων για το Δημόσιο Λογιστικό. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθορίζεται η εσωτερική οργάνωση, οι αρμοδιότητες και η λειτουργία των εργασιών του Φεστιβάλ καθώς και των επιτροπών του, οι κριτικές διεξαγωγής του Φεστιβάλ και λοιπών εκδηλώσεων, η δημιουργία των αναγκαίων θέσεων κάθε είδους, η αποζημίωση των μελών των επιτροπών, η σχέση εργασίας και η απειθή των μελών της Γραμματείας.

Άρθρο 32.

1. Στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνιστάται και λειτουργεί Οργανωτική Επιτροπή, τα μέλη της οποίας διορίζονται από τον Υπουργό Πολιτισμού με διακήρυξη.

2. Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής είναι ο Πρόεδρος της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης Α.Ε. και αντιπρόεδρος είναι ο διευθυντής του Φεστιβάλ. Στην οργανωτική επιτροπή μετέχουν ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Βέρεσης Ελλάδας, ο γραμματέας του Φεστιβάλ, ένας εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς του Υπουργείου Πολιτισμού, ένας εκπρόσωπος της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, ένας εκπρόσωπος του Δήμου Θεσσαλονίκης που ορίζεται από το Δημοτικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, ένας εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λειτουργών, ένας εκπρόσωπος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Λιθογράφων Κινηματογραφιστών, ένας εκπρόσωπος της Πανελληνίας Ένωσης Κινηματογραφικών Εργαστηρίων και ανά ένα πρόσωπο προερχόμενο από κλάδους από τους επτά κλάδους που ασχολούνται με τον κινηματογράφο και αναφέρονται στη διάταξη της παρ. 2 περ. α' του άρθρου 22. Για τα λοιπά εκτός από τα δύο πρώτα μέλη ορίζονται και αναπληρωματικά.

3. Για την υποστήριξη της οργανωτικής επιτροπής λειτουργεί εκτελεστική επιτροπή, που αποτελείται από το διευθυντή ως πρόεδρο, το γραμματέα ως αντιπρόεδρο, τον υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων του Φεστιβάλ, τον εκπρόσωπο της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, τον εκπρόσωπο του Δήμου της Θεσσαλονίκης και δύο (2) άλλα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής που ορίζονται στην πρώτη συνεδρίασή της.

Άρθρο 33.

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από πρόταση του διευθυντή του Φεστιβάλ και με σύμφωνη γνώμη της οργανωτικής επιτροπής, διορίζονται κάθε χρόνο τα μέλη της προκριματικής και της κριτικής επιτροπής για τη διεξαγωγή του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, μαζί με τους αναπληρωματικούς τους.

2. Η προκριματική επιτροπή είναι πενταμελής και αποτελείται από πρόσωπα, που έχουν ειδική ευαγλία με τον κινηματογράφο.

Ο πρόεδρος της επιτροπής εκλέγεται από τα μέλη της.

3. Η κριτική επιτροπή είναι εννεαμελής και αποτελείται από πρόσωπα που έχουν ειδική ευαγλία με τον κινηματογράφο. Ο πρόεδρος της επιτροπής εκλέγεται από τα μέλη της.

4. Δεν επιτρέπεται ο διορισμός ή η συμμετοχή στη σύληψη και στη λήψη αποφάσεων της προκριματικής ή της κριτικής επιτροπής προσώπων, που έχουν μετάρχει με οποιοδήποτε τρόπο στην παραγωγή κρινόμενης ταινίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Αλληθαπές επιχειρήσεις παραγωγής ταινιών.

Άρθρο 34.

1. Κινηματογραφικά μηχανήματα κάθε είδους, τα εξαρτήματα και τα ανταλλακτικά τους, τα παρόντα φίλμ και γενικά όλα τα υλικά, που είναι απαραίτητα για την παρα-

γωγή στην Ελλάδα ταινίας από επιχειρήσεις, που εδρεύουν στο εξωτερικό, παραμένουν κλειστές από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές σε ελεύθερη χρήση σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν.

2. Υλικά που κρίθηκαν απαραίτητα για την παραγωγή ταινιών, εφόσον αναλωθούν κατά τη λήψη της ταινίας και δεν μπορούν να επανεξαχθούν, ακαλλάσσονται από την καταβολή δαμίων και τελών ύστερα από διαπίστωση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής.

Άρθρο 35.

1. Επιτρέπεται η ίδρυση ιδιωτικών γραφείων για την προώθηση και εξυπηρέτηση αλλοδαπών επιχειρήσεων προς παραγωγή ταινιών στην Ελλάδα.

2. Τα γραφεία αυτά τελούν υπό την εποπτεία των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Πολιτισμού και λειτουργούν με βάση τις διατάξεις, που δίδουν τις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Τελικές, ποινικές και μεταδικαστικές διατάξεις.

Άρθρο 36.

1. Κάθε ταινία υποβάλλεται από τον παραγωγό ή τον επαιγωγέα της στην επιτροπή νεότητας που προβλέπεται στο άρθρο 2. Η επιτροπή κατατάσσει την ταινία σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- α) Κατάλληλη για ανηλίκους
- β) Περιορισμένης καταλληλότητας
- γ) Ακατάλληλη για ανηλίκους
- δ) Αυστηρά ακατάλληλη για ανηλίκους

Απαγορεύεται η παρακολούθηση ακατάλληλων ταινιών

σε νέους που δε συμπληρώσαν το 13ο έτος. Σε όσους που συμπληρώσαν το 13ο έτος, επιτρέπεται η παρακολούθηση ταινιών που η επιτροπή νεότητας κατέταξε στην κατηγορία των ταινιών περιορισμένης καταλληλότητας.

2. Η επιτροπή νεότητας υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Πολιτισμού και αποτελείται από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου ως πρόεδρο, έναν εκπρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς του Υπουργείου Πολιτισμού, δύο σκηνοθέτες, έναν κριτικό κινηματογράφου, έναν κωνομολόγο, έναν παιδοψυχολόγο και ανά ένα μέλος της Δ.Ο.Ε., της Ο.Α.Μ.Ε., της Ε.Φ.Ε.Ε. και της Ανώτατης Συντροφιστικής Γονέων και Κηδεμόνων, που αποδεικνύεται από τις οργανώσεις αυτές. Τα μέλη της επιτροπής, καθώς και οι αναπληρωτές τους ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και η θητεία τους είναι ετήσια.

Με την υπουργική απόφαση ρυθμίζεται η λειτουργία της επιτροπής, η αποζημίωση των μελών της και κάθε σχετικό θέμα. Μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης εξακολουθεί η λειτουργία των υφιστάμενων επιτροπών του Υπουργείου Προεδρίας, το έργο των οποίων διέπεται από τις διατάξεις αυτού του νόμου.

3. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η έγκαιρη κρίση των ταινιών, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορούν να συνιστώνται και άλλες επιτροπές νεότητας με τη σύνθεση και το αντικείμενο που προβλέπεται στο νόμο αυτόν.

Άρθρο 37.

1. Με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιούνται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται κατά περίπτωση θέματα παραγωγής, επεξεργασίας, εισαγωγής, εξαγωγής και εκμετάλλευσης ταινιών, μίσθωσης κινηματογραφικών μηχανημάτων και μεταφορικών μέσων για την παραγωγή ταινιών, παροχής υπηρεσιών σχετικά με τις δραστηριότητες αυτές, λειτουργίας κινηματογραφικών εργαστηρίων και κάθε άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής του νόμου αυτού.

δ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Πολιτισμού, ορίζονται οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί για το γύρισμα και την προβολή ταινιών σε περιλαμβανόμενες περιοχές, εφόσον εξαιρετικοί λόγοι προστασίας των διεθνών σχέσεων της χώρας επιβάλλουν ειδικές παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 38.

1. Όποιος υποβάλλει φιλμολέ δηλώσεις ή θικιολογητικά για να εισαχθεί τα κατά και ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου αυτού τιμωρείται με φυλάκιση τριών μηνών ως τριών ετών και με χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων ως πενήντα χιλιάδων χιλ. ήτοι έξι μηνών. Η τάση από φιλμολέ τις παύσης αυτής τιμωρείται με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων ως εκατό χιλιάδων δραβών.

2. Όποιος χρησιμοποιεί την επωνυμία «Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και τον τίτλο «HELLAS FILM» και παραδάν των διατάξεων των άρθρων 16 παρ. 2 και 19 παρ. 1 του νόμου αυτού τιμωρείται με φυλάκιση ως ενός έτους και χρηματική ποινή ένεκε χιλιάδων ως πενήντα χιλιάδων δραβών.

Η τέλεση από αμλίτα της πράξης αυτής τιμωρείται με χρηματική ποινή κέντα χιλιάδων ως πενήντα χιλιάδων δραβών.

3. Όποιος εισέρχεται σε κινητόμα να εισέλθουν σε χώρο σε ή υπάλληλο χώρο στον οποίον προβάλλεται τινός ακατάλληλη για ανήλικους, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους και χρηματική ποινή τριάντα χιλιάδων ως πενήντα χιλιάδων δραβών. Αν ή ποινή είναι αυστηρά ακατάλληλη, εισβάλλεται φυλάκιση μέχρι δεκαοκτώ μηνών και χρηματική ποινή τεσσαράκκω, 50.000 δραβών. Η τέλεση από αμλίτα των πράξεων που προβάλλεται αυτή ή παράγραφος τιμωρείται με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων

ετηχών.

4. Για την προβολή πορνιογραφικών ταινιών εφαρμόζονται οι ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις για τα όμοια.

5. Η παραδάν των υπογραφικών αποφάσεων, που προβάλλονται στο άρθρο 37 παρ. 2 του νόμου αυτού, τιμωρείται με τις εφείμενες στην παρ. 3 του παρόντος άρθρου ποινές και κατά τις διακρίσεις της διατάξης αυτής.

Άρθρο 39.

1. Όπου του νόμου αυτόν προβάλλεται τωμετενή εισποσίπων και 2, δε κάπως από τα αλλοιωνά δργμα, δεν κολίεται ή νόμωή συμφορή του μεγάλου αυτού έθν τα νομικά ατα πέποινα κελίφουο ή δε ττείλουσ αντιπροσωπός.

2. Κάθε διατάξη που περιέχει: τη έβρυη ή τη λειτοργία ιδιωτικών τρέφών για την προσέλευση και εξουπρήση αλλοδαπών επιχειρήσεων ή: παρανομή των:ών στην Ελλάδα καταργείται.

Άρθρο 40.

1. Με φιλόκεια τρών απών μέχρι: δύο ετών και χρηματική ποινή τεσσαράκκω 100.000 δρα. τιμωρείται όποιος, χωρίς τη γράση άδεια του δημόσιου ή του νόμου ενάγέα των δικαιοκτών του, εισβάλλει σε δημόσια πρόβα κινή:ματρημιακό έργο ενσωματώμας σε έντεκμασάτα ή ποσούπατα άλλο υλακό φύλα, αν η πράξη του δεν τιμωρείται εατάτα με άλλη διατάξη.

2. Η έβρυη της προέλευσής της προηγουμένης παράγραφου πρέπει να είναι πιστοποιημένη.

Αθήνα, 12 Μαΐου 1980

Η έναρξη της κινηματογραφικής περιόδου 1985-86 βρίσκει την Εταιρεία Σκηνοθετών διασπασμένη. Διαστάσεις και συγκρούσεις που κυοφορούνται στους κόλπους της από την μεταπολίτευση και μετά και που κατά καιρούς εκδηλώθηκαν με διάφορες μορφές, τώρα παίρνουν την πλέον θεαματική, κάπου αλαζονική και κάπου αλλοπρόσαλλη μορφή. Έτσι στην απόπειρα για ξεκαθάρισμα των μελών από τα μη ενεργά μέλη και από τους τηλε-σκηνοθέτες, ανακινούνται εργασιακές σχέσεις, σχέσεις με το κράτος, με τα κόμματα, ακόμα και αντιθέσεις προσώπων. Οι συζητήσεις φτάνουν στο αδιέξοδο και 72 μέλη αποχωρούν για να ιδρύσουν το Σωματείο Ελλήνων Σκηνοθετών. Σαν δείγμα της αλλοπροσαλλοσύνης που προανέφερα καταγράφεται και η περίπτωση του Κώστα Φέρρη που αν και πρωτεργάτης της κίνησης για το νέο σωματείο εκλέγεται στο Δ.Σ. της Εταιρείας! Ακόμη το Υπουργείο Πολιτισμού, που κατηγορήθηκε για υποκίνηση της δημιουργίας του Σωματείου, συνεχίζει να αναγνωρίζει την Εταιρεία. Η εναπομείνασα Εταιρεία προκειμένου να κερδίσει τις εντυπώσεις αντικαθιστά το Δ.Σ. με γνωστά ονόματα όπως αυτά του Αγγελόπουλου, του Βούλγαρη, του Φέρρη, του Ψαρρά, προχωράει σε εκκαθάριση μελών (διαγραφή των 72 και κάποιων ανενεργών) και ετοιμάζεται για νέες εκλογές. Από αυτές θα έρθει στο συνδικαλιστικό προσκήνιο και θα κυριαρχήσει στην Εταιρεία σαν πρόεδρος της ο Νίκος Κούνδουρος. Όμως και στο Σωματείο συναντάμε ονόματα σαν του Δαμιανού, του Κούνδουρου (αρχικά), του Παναγιωτόπουλου, του Βαφέα, του Κασυπίδη, του Πανουσόπουλου, του Βεργίτσι, του Νικολαΐδη, του Περάκη, του Ρεντζή. Τελικά τα προβλήματα του κλάδου αυτά που ενώνουν όλους τους σκηνοθέτες σε ένα συνδικαλιστικό όργανο θα φέρουν με το πέρασμα του χρόνου την προσέγγιση των δύο σωματείων και η Εταιρεία Σκηνοθετών θα στεγασεί και πάλι προσωρινά τις αντιθέσεις τους.

Η κατάσταση στα χαρτιά και στα παρασκήνια του κινηματογραφικού μας θεάματος παρουσίασε την παραπάνω εικόνα για την περίοδο 1985-86, που, μαζί με την φιέστα του Φεστιβάλ, μαρτυρεί κινητικότητα και υπονοεί μια ευφορία στο επίπεδο της παραγωγής, που όμως απέχει πολύ από το να είναι και η πραγματική πραγματικότητα. Στην κινητικότητα των παρασκηνίων αντιπαρατίθεται η δυσκαμψία της σκηνής, αν σαν τέτοια θεωρηθεί το προς τα έξω προβαλλόμενο κινηματογραφικό προϊόν. Δυσκαμψία που από χρόνια έχει γίνει ο κοντός ψαλμός, για να συμπληρώνεται με το αλληλούια της

1 εγγραφή και αναπαραγωγή των κάθε είδους εκδόσεων της, εκδίδει βιβλία, περιοδικά, έντυπα και ρεί να αναθέτει εργασίες συναφείς με τα παραπάνω ρίτους με αποφάσεις της πενταμελούς εποπτεύου- Εφορείας του επόμενου εδαφίου.

Όπερα εποπτεύεται από πενταμελή Εφορεία με κατέθηται, που διορίζεται με απόφαση του Υ- ργού Πολιτισμού από εκπροσώπους του καλλιτε- ού και πνευματικού κόσμου με ιδιαίτερη εμπειρία προς τα ζητήματα του λυρικού θεάτρου. Με την φση ορίζεται ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της ρείας, στις συνεδριάσεις της οποίας μετέχει και ο λιτεχνικός διευθυντής, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Ως προς την Όπερα οι αρμοδιότητες του Καλλι- νικού Διευθυντή του Κ.Θ.Β.Ε. ασκούνται από τον λιτεχνικό Διευθυντή της Όπερας.

Υπουργός Πολιτισμού με απόφαση του, που δη- ιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, διορίζει Καλλιτεχνικό Διευθυντή της Όπερας με τριετή εία που μπορεί να ανανεώνεται. Στη θέση του λυρικού της Όπερας διορίζεται πρόσωπο αναγνωρι- ου κύρους που έχει την ιδιότητα του Αρχιμουσικού ου σκηνοθέτη Όπερας ή τραγουδιστή Όπερας ή θέτη που έχει διακριθεί στη σύνθεση έργων λυρικού ιερτορίου.

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθαρτίζεται σωτερικός κανονισμός λειτουργίας της Όπερας. Με εσωτερικό κανονισμό καθορίζονται κατά ειδικότητα θέσεις του αναγκαιού προσωπικού και τα προσόντα και ρυθμίζεται κάθε θέμα που αφορά στην εσωτερική γάνωση και λειτουργία της Όπερας, στη συγκρότηση, ι λειτουργία και στις αρμοδιότητες της Εφορείας, ς σχέσεις της Εφορείας με το Δ.Σ. του Κ.Θ.Β.Ε. και με άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Μεταβιβάζονται στο Κ.Θ.Β.Ε. (Ο.Δ.Θ.) κάθε είδους ουσιαστικά στοιχεία, όπως εξοπλισμός, σκηνικά, κο- ρυαία και άλλα συναφή, που αποκτήθηκαν με απόφαση η Διοικητικού Συμβουλίου του 'Οργανισμού Πολιτισ- ς Πρωτευουσας της Ευρώπης - Θεσσαλονίκη 1997' λογαριασμό της Όπερας Δωματίου Θεσσαλονίκης. π. Η Όπερα μπορεί να συναπτει προγραμματικές μβάσεις με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ή λες συμφωνικές ορχήστρες για τη διοργάνωση κοινών ραγωγών και άλλων δράσεων.

α. Η περίπτωση β του εδαφίου α' της παραγράφου του άρθρου 4 του ν. 1158/1981 (ΦΕΚ 127 Α) αντι- θίσταται ως εξής:

Είναι κατοχοί τίτλου σπουδών που παρέχει δικαίωμα ρισμού σε θέση καθηγητή κυρίου μαθήματος της ολης για την οποία ζητούν την ίδρυση.'

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δη- σιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορί- ται ο τρόπος και η διαδικασία υποβολής των αιτήσεων ν υποψηφίων σπουδαστών των εισαγωγικών εξετα- ων των Ανωτέρων Σχολών Καλλιτεχνικής Εκπαίδευ- ς.

β. Απόφοιτοι Ανώτατων Πανεπιστημιακών Σχολών ρευτικής τέχνης ή μουσικής και γενικά καλλιτεχνικής παιδείας του εξωτερικού, τετραετούς φοίτησης οι οίες σχολές αναγνωρίζονται στην Ελλάδα ως Πα- πιστησιακές Σχολές από το Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α., έχουν του- ιχτούν τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με τους οφοίτους των αναγνωρισμένων ιδιωτικών σχολών ρευτικής τέχνης ή μουσικής και γενικά καλλιτεχνικής παιδείας της ημεδαπής τριετούς φοίτησης, που

υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού σύμφωνα με το ν. 1158/1981. Για την αναγνώριση των ως άνω επαγγελματικών δικαιωμάτων αρκεί η γνωμά- τευση του Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α. ότι ο αλλοδαπός εκπαιδευτικός φορέας, που τους παρέχει το πτυχίο, θεωρείται Πανε- πιστημίο τετραετούς φοίτησης. Η ρύθμιση της παρα- γραφού αυτής δεν θίγει τα κριτήρια αναγνώρισης των πτυχίων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) εξωτερικού ως ισότιμων προς αυτών των ελληνικών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.)

9. Το άρθρο 8 του ν. 2435/1996 (ΦΕΚ 189 Α) τρο- ποποιείται ως εξής:

1. Στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις 'Υπουργείο Πολιτισμού' αντικαθίστανται από τη λέξη 'Δημόσιο'.

2. Στο τέταρτο εδάφιο οι λέξεις 'με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού' αντικαθίστανται από τις λέξεις 'με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού ύστερα από πρόταση της Εθνικής Λυρικής Σκηνής που ελέγχει τη συνδρομή των προϋποθέσεων.'

3. Στο τέλος του άρθρου προστίθενται τα ακόλουθα:

Στα πρόσωπα του παρόντος άρθρου που έχουν προσληφθεί ή προσλαμβάνονται εμπύσθως από το Ν.Π.Ι.Δ. υπό την επωνυμία 'Εθνική Λυρική Σκηνή' μετά την 31η Ιανουαρίου 1996 με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση, αναστέλλεται η παραπάνω χορηγούμενη τιμητική σύνταξη, από την ημερομηνία πρόσληψής τους και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η εργασιακή τους σχέση με την Εθνική Λυρική Σκηνή. Η διακοπή και η επανα- χορήγηση της τιμητικής αυτής σύνταξης συντελείται με την καταθεση από τους ενδιαφερομένους βεβαίωσης της Εθνικής Λυρικής Σκηνής έναρξης ή διακοπής της εργασιακής τους σχέσης προς την αρμόδια υπηρεσία συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

Αιτήσεις για τη χορήγηση τιμητικών συντάξεων, που έχουν υποβληθεί από τους δικαιούχους πριν από τη δημοσίευση του παρόντος, ισχύουν, κρίνονται δε συμ- φωνα και με τις παραπάνω διατάξεις.'

Άρθρο 4

Ζητήματα κινηματογραφικής πολιτικής

1.α. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, κοι- νωφελές μη κερδοσκοπικό με έδρα τη Θεσσαλονίκη και επωνυμία 'ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟ- ΝΙΚΗΣ', που εποπτεύεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και στη συνέχεια του παρόντος νομού αναφέρεται, ως ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ λειτουργεί χαριν του δημοσίου σωφει- ρόντος, κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και διέπεται από τα ιδιωτικά δίκαια, εφόσον δεν ρυθ- μίζεται κάτι ειδικότερα από τις διατάξεις του παρόντος νόμου

Η επωνυμία του ΦΕΣΤΙΒΑΛ στην ελληνική είναι, ΦΕ- ΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ή δε διεθνής 'THESSALONIKI FILM FESTIVAL'

Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ στεγάζεται στους χώρους του παλιού κινηματογράφου 'Ολύμπιον' ιδιοκτησίας του Ο.Π.Ε. - Θεσσαλονίκη 1997 Η κυριότητα του 'Ολύμπιον' πε- ριέρχεται στο Φεστιβάλ, εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση. Το 'Ολύμπιον', όταν δεν χρησιμοποιείται για τις ανάγκες του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και του Μουσείου Κι- νηματογράφου, μπορεί να χρησιμοποιείται και για την εμπορική εκμετάλλευση του ως κινηματογράφου σπου- θείας ή μέσω αναδόχου.

β. Σκοπός του ΦΕΣΤΙΒΑΛ είναι η διάδοση του κιν-

ματογράφου και η διαπαιδαγώγηση, ψυχαγωγία και πνευματική καλλιέργεια του ελληνικού κοινού με την προβολή ελληνικών και ξένων ταινιών ποιότητας.

Στο σκοπό αυτόν περιλαμβάνονται, ιδίως, η προώθηση και η προβολή των ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών και γενικά η ενίσχυση των δυνατοτήτων και η ανάπτυξη της ελληνικής κινηματογραφίας, η προώθηση, διάδοση και προβολή ξένων ταινιών του νέου κινηματογράφου από όλον τον κόσμο, καθώς και η ανάδειξη της πόλης της Θεσσαλονίκης ως τόπου συνάντησης των Ελλήνων και ξένων δημιουργών με το ελληνικό κοινό και συγχρόνως η ανάδειξη της ως τόπου αγοράς και διάθεσης των ταινιών.

Στα πλαίσια του σκοπού του το ΦΕΣΤΙΒΑΛ αναπτύσσει κάθε είδους καλλιτεχνικές και πνευματικές δραστηριότητες, σχετικά με την κινηματογραφική τέχνη, σε ολόκληρη την Ελλάδα και το εξωτερικό, συνεργαζόμενο με καλλιτεχνικούς και άλλους φορείς της Ελλάδας και του εξωτερικού, με όρους και συμφωνίες που καταρτίζονται κατά περίπτωση, διοργανώνει και συμμετέχει στη διοργάνωση κάθε είδους καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, διαλέξεων, εκθέσεων, σεμιναρίων και συζητήσεων και γενικά πνευματικών εκδηλώσεων, προβαίνει, είτε μόνο του είτε σε συνεργασία με οποιονδήποτε τρόπο με τρίτους, στην εγγραφή και αναπαραγωγή κάθε είδους εκδηλώσεών του σε ήχο ή ήχο και εικόνα, καθώς και στην έκδοση βιβλίων, περιοδικών και εντύπων.

Ειδικότερα το ΦΕΣΤΙΒΑΛ, στα πλαίσια του σκοπού του και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, αναλαμβάνει ιδίως:

I. Τη διοργάνωση ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ στη Θεσσαλονίκη με ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες μεγάλου μήκους.

II. Τη διοργάνωση ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ στη Θεσσαλονίκη με κινηματογραφικές ταινίες Ελλήνων και ξένων δημιουργών από όλον τον κόσμο.

III. Τη διοργάνωση εκδηλώσεων παράλληλα με τα δύο ΦΕΣΤΙΒΑΛ με αξιόλογες ελληνικές και ξένες κινηματογραφικές ταινίες, μικρού και μεγάλου μήκους, ανεξάρτητα από προηγούμενη βράβειυσή τους.

IV. Τη διοργάνωση αγοράς (market) κινηματογραφικών ταινιών και οπτικοακουστικών προϊόντων.

V. Την προώθηση των προγραμμάτων του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και των παραλλήλων εκδηλώσεών του και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

VI. Την πραγματοποίηση αφιερωμάτων (εκδόσεις, προβολές, διαλέξεις) σε σκηνοθέτες, ηθοποιούς, τεχνικούς, κινηματογραφικά κινήματα, εθνικές κινηματογραφίες.

VII. Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του, μπορεί να συμμετέχει σε εταιρίες και άλλους φορείς (στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή) και να διατηρεί γραφείο σε άλλες πόλεις.

Οργανα Διοίκησης του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, που λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων του παρόντος νόμου, είναι η Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διευθυντής.

αα. Η Γενική Συνέλευση αποτελείται από:

I. Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Πολιτισμού.

II. Έναν εκπρόσωπο της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών.

III. Έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος.

IV. Ένα εκπρόσωπο του Σωματείου Ελλήνων Ηθο-

V. Έναν εκπρόσωπο του αντιπροσωπευτικότερου Σωματείου Παραγωγών Κινηματογράφου - Τηλεόρασης.

VI. Έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου - Τ/Ο.

VII. Έναν εκπρόσωπο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αιθουοάρχων.

VIII. Έναν εκπρόσωπο των Διανομέων Κινηματογραφικών Ταινιών.

IX. Έναν εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδος.

X. Έναν εκπρόσωπο της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου.

XI. Έναν εκπρόσωπο του Σωματείου Ελλήνων Σκηνοθετών - Παραγωγών Κινηματογράφου.

XII. Έναν εκπρόσωπο του Δήμου Θεσσαλονίκης.

XIII. Έναν εκπρόσωπο της HELLEXPO-Δ.Ε.Θ.

XIV. Έναν εκπρόσωπο της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.

XV. Έναν εκπρόσωπο των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών εθνικής εμβέλειας που ορίζεται από αυτούς ή που σε αντίθετη περίπτωση κληρώνεται με ευθύνη του Υπουργού Πολιτισμού μεταξύ των σταθμών που έχουν επενδύσει το 1,5% του άρθρου 6 του ν. 1866/1989, όπως αυτός ισχύει.

XVI. Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης.

XVII. Έναν εκπρόσωπο της Ταμιοθήκης της Ελλάδος.

XVIII. Έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου.

Η θητεία της Γενικής Συνέλευσης είναι τετραετής. Η Γενική Συνέλευση συγκαλούμενη από το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση πριν από το τέλος Φεβρουαρίου κάθε έτους για να εγκρίνει τον οικονομικό και διοικητικό απολογισμό και το προγραμμα δράσης του προηγούμενου έτους και να εγκρίνει τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους. Η Γενική Συνέλευση συνεδριάζει έκτακτα όταν το ζητήσει η πλειοψηφία των μελών της και κάθε φορά που θεωρεί αναγκαία τη συγκλήση της το Διοικητικό Συμβούλιο.

ββ. Η Διοίκηση και διαχείριση του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ασκείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο αποτελείται από:

I. Τον Πρόεδρο, που ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού.

II. Το Διευθυντή, που ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και είναι πρόσωπο με ειδική εμπειρία και ενσασχόληση με τον κινηματογράφο. Ο Διευθυντής ασκεί και καθήκοντα Αντιπροέδρου.

III. Έναν εκπρόσωπο του Δήμου Θεσσαλονίκης, με τον αναπληρωτή του.

IV. Έναν εκπρόσωπο της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης (HELLEXPO - Δ.Ε.Θ. Α.Ε.), με τον αναπληρωτή του.

V. Τον Ειδικό Σύμβουλο για θέματα Κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο Πρόεδρος, ο Διευθυντής και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εάν μέλος του Δ.Σ. εκπέσει ή αποχωρήσει ή με οποιονδήποτε τρόπο απώλεσει την ιδιοκτησία του, πριν από τη λήξη της θητείας του, ορίζεται αντικατάστατος του με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στις υποαποδείξεις III και IV περιπτώσεις του παρόντος εδαφίου.

που απώλεσε την ιδιότητα του Μέλους που διορίζεται σε αντικατάσταση άλλου διανυει το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

Η θητεία των μελών του Δ.Σ. είναι τετραετής και μπορεί να ανανεώνεται.

Η αποζημίωση των μελών του Δ.Σ. για κάθε συνεδρίαση καθορίζεται με την απόφαση διορισμού.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. εκπροσωπεί το ΦΕΣΤΙΒΑΛ δικαστικά και εξώδικα, συγκαλεί το Δ.Σ. και προεδρεύει των συνεδριάσεών του, καταρτίζει την ημερησια διάταξη και εισηγείται τα θέματα ή ορίζει εισηγητή μέλος του Δ.Σ.. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. ασκεί πειθαρχική εξουσία σε πρώτο βαθμό στο διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό.

Τον Πρόεδρο απόντα ή κωλυόμενο αναπληρώνει ο Διευθυντής που ασκεί καθήκοντα Αντιπροέδρου.

γγ) Το Δ.Σ. αποφασίζει για όλα γενικώς τα ζητήματα που αφορούν στη διοίκηση και διαχείριση του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, με εξαίρεση τα θέματα για τα οποία αποκλειστικά αρμόδιος, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, είναι ο Διευθυντής.

Ειδικότερα το (Δ.Σ.):

Ι. Εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας και τους κανονισμούς διεξαγωγής των ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

ΙΙ. Συνομολογεί, υπογράφει και εκτελεί, με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, κάθε σύμβαση απαραίτητη για την εκπλήρωση των σκοπών του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, εισπραττει απαιτήσεις και έσοδα από όπου και αν προέρχονται, αποδέχεται δωρεές, εισφορές, χορηγήσεις, συνάπτει δάνεια και προβαίνει σε κάθε νομιμη εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

ΙΙΙ. Έχει πειθαρχική εξουσία δευτέρου βαθμού για όλο το προσωπικό του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

ΙV. Καταρτίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό, την ετήσια έκθεση και τον ισολογισμό και στο τέλος κάθε διαχειριστικής χρήσεως διενεργεί έλεγχο νομιμότητας του έργου όλων των οργάνων διοικήσεως του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

δδ) Ο Διευθυντής έχει τις εξής αποκλειστικές αρμοδιότητες:

1. Επιλέγει, με τη συνδρομή τριμελούς επιτροπής που αποτελείται από ένα σκηνοθέτη, έναν κριτικό και έναν τεχνικό και ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού τις ταινίες του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ μεταξύ των ταινιών για τις οποίες, έως τις 30 Σεπτεμβρίου κάθε έτους το αργότερο, έχει υποβληθεί στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ σχετική αίτηση συμμετοχής και έχει παραδοθεί αντίτυπο τους. Για τον αποκλεισμό υποψηφίων ταινιών από το ΦΕΣΤΙΒΑΛ που κατά την κρίση του Διευθυντή και των μελών της παραπάνω Επιτροπής δεν πληρούν τις βασικές προϋποθέσεις καλλιτεχνικής επάρκειας απαιτείται ομοφωνή απόφαση τους. Από τις ταινίες που έχουν εγκριθεί και συμμετέχουν στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ο Διευθυντής επιλέγει δύο (2) ελληνικές ταινίες που συμμετέχουν στο Διεθνές Φεστιβάλ. Επιλέγει, επίσης, και τις ταινίες του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ και καθορίζει την ημέρα και τη σειρά προβολής τους.

Στο έργο της επιλογής αυτών των ταινιών μπορεί να ζητά τη συνδρομή ειδικών συνεργατών που ορίζει ο ίδιος.

ΙΙ. Είναι υπεύθυνος για την προετοιμασία, οργάνωση και εκτέλεση όλων των εκδηλώσεων του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, για τις οποίες εγκρίνει τις επί μέρους δαπάνες, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του.

ΙΙΙ. Επιβλέπει την εκτέλεση των αποφάσεων του Δ.Σ. των νόμων και του εσωτερικού κανονισμού, ασκεί, δε επιπλέον όσες άλλες αρμοδιότητες του παραχωρεί το Δ.Σ. και έχει δικαίωμα έγκρισης λειτουργικών δαπανών στα πλαίσια του εγκεκριμένου από το Δ.Σ. ετήσιου προϋπολογισμού.

ΙV. Προσκαλεί σκηνοθέτες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφους, συντελεστές ταινιών και γενικότερα άτομα που έχουν σχέση με τον κινηματογράφο και τον πολιτισμό από την Ελλάδα και το εξωτερικό, ορίζει τους όρους πρόσκλησης τους, καθώς και τυχόν αποζημιώσεις ή αμοιβές τους.

V. Υποβάλλει προς έγκριση κάθε έτος απολογισμό των έργων του προς το Δ.Σ., το οποίο κρίνει τη νομιμότητά τους.

VI. Συντάσσει και εισηγείται στο Δ.Σ. τον προϋπολογισμό του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

VII. Καταρτίζει και εισηγείται στο Δ.Σ. τον οικονομικό και διοικητικό απολογισμό του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

VIII. Αποφασίζει για τη συναφή συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεων έργου με το καλλιτεχνικό και τεχνικό προσωπικό και τους ειδικούς συνεργάτες και καθορίζει τους όρους των παραπάνω συμβάσεων.

ΙX. Εισηγείται προς το Δ.Σ. οποιοδήποτε θέμα έχει σχέση με το διοικητικό προσωπικό, όπως ενδεικτικά τις προσλήψεις, το είδος των συμβάσεων με τις οποίες το προσωπικό αυτό θα απασχολείται και τους όρους τους.

X. Εποπτεύει και συντονίζει τη λειτουργία του τεχνικού προσωπικού και των ειδικών συνεργατών και γενικά ασκεί κάθε αρμοδιότητα που έχει σχέση με τη λειτουργία των διοικητικών υπηρεσιών του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

εε) Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ο διορισμός του Διευθυντή μπορεί να ανακληθεί και πριν τη λήξη της θητείας του, αν το Δ.Σ. με πλειοψηφία των 4/5 του συνόλου των μελών του κρίνει ως μη επιτυχές το έργο του και ζητήσει για το λόγο αυτόν την ανακλήση του διορισμού του από τον Υπουργό. Η παραπάνω ανακλήση δεν δημιουργεί υποχρέωση καταβολής στο Διευθυντή αποζημίωσης ή οποιασδήποτε άλλης παροχής.

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, διορίζεται Αναπληρωτής Διευθυντής του ΦΕΣΤΙΒΑΛ με διακεία θητείας ίση με τη διάρκεια θητείας του Διευθυντή. Ο Αναπληρωτής Διευθυντής είναι πρόσωπο με ειδική εννασχόληση με τον κινηματογράφο. Με την με οποιονδήποτε τρόπο λήξη της θητείας του Διευθυντή ληγει αυτοδικαίως και η θητεία του Αναπληρωτή, χωρίς να θεμελιώνεται δικαίωμα αποζημίωσης ή άλλης απαίτησης από οποιαδήποτε αιτία.

Ο Αναπληρωτής προταίνεται στον Υπουργό από το Διευθυντή και τον αναπληρώνει στα διοικητικά και διαχειριστικά καθήκοντά του, ιδίως των περιπτώσεων VI, VII, VIII, IX και X της περίπτωσης δδ) του παρόντος εδαφίου και όπου αλλού ο Διευθυντής κρίνει σκοπύμο.

Οι αποδοχές του Διευθυντή του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και του Αναπληρωτή Διευθυντή, καθώς και κάθε είδους σχετικά επιδόματα και προσαυξήσεις, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού. Η περιουσία του ΦΕΣΤΙΒΑΛ αποτελείται από την περιουσία που έχει αποκτηθεί από το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, κατά τη διοργάνωση του τα προηγούμενα έτη στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του νομικού πλαισίου και από όλα τα περιουσιακά στοιχεία

και τους πόρους που αποκτά κατά τη λειτουργία του.

ε) Οι πόροι του ΦΕΣΤΙΒΑΛ είναι:

Ι. Η επιπλέον επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού, για την οποία θα υπάρχει σχετική ειδική προβλεψη στον ετήσιο προϋπολογισμό του.

ΙΙ. Ενισχύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και διεθνείς οργανισμούς, επιχορηγήσεις δημοσίων ή μη φορέων και οργανισμών έσοδα από τις καλλιτεχνικές του δραστηριότητες, χορηγίες, έσοδα από εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων, από δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, καταπιστεύματα, καθώς και κάθε είδους κοινωνικοί πόροι.

ΙΙΙ. Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ έχει όλα τα δικονομικά και ουσιαστικά προνόμια του Δημοσίου, που προβλέπονται από το από 26.7/10.8.1994 κ.δ. ή από άλλες διατάξεις.

στ) Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού, οποτεδήποτε ο τελευταίος το ζητήσει, κάθε στοιχείο σχετικό με την πορεία των εργασιών και την πραγματοποίηση του σκοπού του.

ζ. Ο τακτικός έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης και του ισολογισμού του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ασκείται από δύο ορκωτούς ελεγκτές που ορίζονται με ισάριθμους αναπληρωτές, από το Συμβούλιο του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών μέχρι την έναρξη της διαχειριστικής χρήσης του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και ελέγχουν τη νομιμότητα της οικονομικής διαχείρισης και του ισολογισμού.

Η διαχειριστική χρήση του ΦΕΣΤΙΒΑΛ αρχίζει την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους και τελειώνει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους. Ειδικά η πρώτη χρήση λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1997.

Στο τέλος κάθε χρήσης το Δ.Σ. κλείνει τους λογαριασμούς, κάνει απονομή της περιουσίας και καταρτίζει τον ετήσιο ισολογισμό κατά τις κείμενες διατάξεις, τον οποίο υποβάλλει προς έγκριση στη Γενική Συνέλευση. Ο ισολογισμός δημοσιεύεται και υποβάλλεται για έγκριση στον Υπουργό Πολιτισμού, συνοδευόμενος από έκθεση του Δ.Σ. και από πιστοποιητικό των ελεγκτών, κατά τις διατάξεις του άρθρου 43 του κ.ν. 2190, 1920.

η. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού εγκρίνεται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με την οργάνωση και λειτουργία του.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και με σκοπό την καλύτερη λειτουργία του νομικού προσώπου που ιδρύεται με τον παρόντα νόμο, θεσπίζονται ειδικές ρυθμίσεις, όσον αφορά τα προέχοντα από αυτό βιβλία και στοιχεία, τις διαδικασίες ελέγχων και τις άλλες σχετικές υποχρεώσεις.

θ. Τα θέματα διοργάνωσης του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ και του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ καθορίζονται από τους κανονισμούς διεξαγωγής τους που καταρτίζονται από το ΦΕΣΤΙΒΑΛ και εγκρίνονται από τον Υπουργό Πολιτισμού.

ΙΙ. Τα βραβεία του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ είναι ο ΧΡΥΣΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ και ο ΑΡΓΥΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΙΙΙ. Ως μέλος της Κριτικής Επιτροπής του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, που συγκροτείται κάθε φορά διορίζεται υποχρεωτικά από το Διευθυντή του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και ένας Έλληνας υπηκόος που ασχολείται επαγγελματικά με τον κινηματογράφο.

ι. Όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις και όλη η περιουσία, που έχουν αποκτηθεί στο παρελθόν κατά τη διοργάνωση και λειτουργία του Φεστιβάλ, περιέ-

χονται στο νομικό πρόσωπο που ιδρύεται με τον παρόντα νόμο, χωρίς καμιά ειδικότερη διαδικασία ή διατήρηση και φορολογική ή άλλη επιβάρυνση.

Οι εκκρεμείς δίκες, αν υπάρχουν, συνεχίζονται από το νομικό πρόσωπο που ιδρύεται με το παρόν άρθρο.

Το προσωπικό του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ διατηρεί τὰ μισθολογικά, ασφαλιστικά ή άλλα δικαιώματα του και εντάσσεται σε προβλεπόμενες από τον εσωτερικό κανονισμό του ΦΕΣΤΙΒΑΛ θέσεις με απόφαση του Δ.Σ. του νομικού προσώπου που συστατάται με το παρόν και εγκρίνεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Πολιτισμού. Με την κινή αυτή υπουργική απόφαση ρυθμίζεται και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ι α. Τα άρθρα 30 ως και 33 του ν.1597/1986 καταργούνται.

ιδρύεται ως αυτοτελές τμήμα του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ "Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης" (Μ.Κ.Θ.).

β. Σκοπος του Μ.Κ.Θ. είναι η συγκέντρωση, διασωση και μουσειολογική προβολή των στοιχείων της κινηματογραφικής ζωής της χώρας. Για την εκπλήρωση των σκοπών του Μ.Κ.Θ. οργανώνει ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα σε συνεργασία με άλλους συναφείς φορείς και μεριμνά για τη μελέτη και τεκμηρίωση κάθε είδους υλικού σχετικού με την κινηματογραφική τέχνη.

γ. Με προγραμματική συμβαση, που καταρτίζεται μεταξύ του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης) και της Γαλινοθήκης της Ελλάδος και κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ρυθμίζονται οι όροι της μεταξύ τους συνεργασίας, ιδίως στον τομέα της συντήρησης και αποκατάστασης του κινηματογραφικού υλικού με στόχο την καλύτερη δυνατή συντήρηση και προώθηση των συλλογών τους.

δ. Η κυριότητα ή άλλα δικαιώματα επί διαφόρων συλλογών κινηματογραφικών ειδών, κινηματογραφικών μηχανών και κινηματογραφικών εξαρτημάτων, προθίκων βιβλινών, εντυπων, βιβλίων, αφισών, γιγαντοαφισών, κινηματογραφικού διαφημιστικού υλικού, φωτογραφιών, κινηματογραφικών ταινιών, κινηματογραφικών ντοκυμαντέρ, βιντεοκασετών, δίσκων και CD's μουσικής κινηματογράφου, μαγνητοταινιών, ιδιωτικών δημοσιευμάτων του "Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Θεσσαλονίκη 1997" (Ο.Π.Π.Ε.Θ. 97), που τα απέκτησε για τη δημιουργία, συγκροτηση και λειτουργία του Μουσείου, περιέρχεται στο Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, εκ του νομού και χωρίς άλλη διατύπωση.

ε. Το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εποπτεύεται από επταμελή Διοικούσα Επιτροπή με τετραετή θητεία και διευθύνεται από το Διευθυντή.

στ) Η Διοικούσα Επιτροπή διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Ένα μέλος υποδεικνύεται από τον Υπουργό Μακεδονίας - Θρακίας. Με την πράξη διορισμού ορίζονται ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Μουσείου.

ζ. Η θητεία της Διοικούσας Επιτροπής παρατείνεται μέχρι διορισμού νέας.

η. Η Διοικούσα Επιτροπή ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Παρακολουθεί την επιστημονική και διοικητική λειτουργία του Μουσείου.

II. Εγκρίνει το πρόγραμμα δράσης του Μουσείου.

III. Εισηγείται τον εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος ορίζει τα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του Μουσείου και εγκρίνεται από τον Υπουργό Πολιτισμού.

IV. Διαχειρίζεται την περιουσία και τους πόρους του Μουσείου, σύμφωνα με τον κανονισμό και τους στόχους του.

V. Αποδέχεται δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες προς το Μουσείο.

VI. Αποφασίζει για αγορές, που γίνονται για τον εμπλουτισμό των συλλογών του Μουσείου, για ανταλλαγές ή παραχωρήσεις των συλλεκτικής αξίας αντικειμένων του και για δανεισμό ή πωλήσεις αντικειμένων των συλλογών του.

VII. Συντάσσει τον απολογισμό του προηγούμενου οικονομικού έτους, καθώς και τον προϋπολογισμό του επόμενου, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, ο οποίος περιέχει ιδιαίτερο κεφάλαιο για τον προϋπολογισμό του Μ.Κ.Θ..

VIII. Συγκροτεί καλλιτεχνικές, τεχνικές ή άλλες συμβουλευτικές επιτροπές για ειδικά θέματα από μέλη της Διοικούσας Επιτροπής ή και άλλα πρόσωπα που έχουν σχετική εμπειρία και γνώσεις.

γγ) Ο Διευθυντής διορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού για τέσσερα (4) χρόνια με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας του και έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

I. Σχεδιάζει τον επιστημονικό, ερευνητικό προγραμματισμό του Μ.Κ.Θ., σύμφωνα με τους σκοπούς του.

II. Μεριμνά για την υλοποίηση των στόχων του Μ.Κ.Θ. και εισηγείται στη Διοικούσα Επιτροπή για κάθε σχετικό θέμα.

III. Εισηγείται για τον εμπλουτισμό των συλλογών από αγορές, δωρεές, κληρονομίες, δάνεια.

IV. Εισηγείται τον προϋπολογισμό του Μ.Κ.Θ. ως ιδιαίτερο κεφάλαιο του προϋπολογισμού του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

V. Παρακολουθεί την εκτέλεση των αποφάσεων της Διοικούσας Επιτροπής.

VI. Παρακολουθεί, συντονίζει και ελέγχει τη λειτουργία των Τμημάτων του Μ.Κ.Θ..

VII. Μεριμνά για το έργο και ελέγχει την απόδοση του προσωπικού.

VIII. Συνεργάζεται με άλλα ομοειδή ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Ο Διευθυντής πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου Α.Ε.Ι. και να έχει ειδική γνώση και εμπειρία στον τομέα του κινηματογράφου ή μεταπτυχιακό τίτλο σε συναφές αντικείμενο.

Ε. Πόροι του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με τους οποίους καλύπτονται τα έξοδα λειτουργίας, επέκτασης και συντήρησης αυτού αλλά και οι δαπάνες για προγράμματα είναι οι εξής:

I. Οι πόροι και τα έσοδα από εισιτήρια επισκεπτών, εισφορές φορέων, τόκους καταθέσεων, πώληση εντύπων και βιβλίων, επιχορηγήσεις και ειδικές χρηματοδοτήσεις, ειδικά κονδύλια οργανισμών και φορέων.

II. Το τέλος χρήσης ή ενοικίασης προς χρήση κινηματογραφικών μηχανών, αποσπασμάτων ταινιών, μουσειακού υλικού και τα έσοδα από προβολές κινηματογραφικών ταινιών, ενοικίαση αισθουσών.

III. Ειδικές συνεισφορές, μετά από έγκριση της Διοικούσας Επιτροπής, χορηγών και διαφημιζόμενων.

IV. Επιχορήγηση του Δημοσίου.

V. Κάθε άλλο νομιμο έσοδο.

στ. Μεχρι τη θέσπιση των διαφόρων Κανονισμών για Μ.Κ.Θ. λειτουργεί σύμφωνα με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού.

ζ. Κάθε είδους δικαιώματα του Ο.Π.Π.Ε. - Θεσσαλονίκη 1997 ως προς την κυριότητα ή τη χρήση κτιρίων για τη στέγαση των λειτουργιών του Μ.Κ.Θ. μεταβιβάζονται στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ για το Μ.Κ.Θ..

3.α. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται το Νοέμβριο κάθε έτους, υπό τις προϋποθέσεις και κατά τη διαδικασία που ορίζεται στα επόμενα εδάφια, απονέμονται χρηματικά βραβεία ποιότητας σε ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες που έχουν εγκριθεί για προβολή στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ της ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ή προβλήθηκαν στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ του ίδιου έτους.

Η προθεσμία για την υποβολή υποψηφιότητας ταινίας για τα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας με την καταθεση της σχετικής αίτησης και ενός αντιτύπου της ταινίας λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου κάθε έτους. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μπορεί να μεταβάλλεται η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου.

β. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθορίζονται οι κατηγορίες των βραβείων που απονέμονται σε ταινίες μεγάλου και σε ταινίες μικρού μήκους.

γ. Με την υπουργική απόφαση του προηγούμενου εδαφίου καθορίζεται το χρηματικό ποσό του πρώτου βραβείου ταινίας μεγάλου μήκους, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο των είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) δραχμών, καθώς και τα χρηματικά ποσά των υπόλοιπων βραβείων ως ποσοστά του πρώτου βραβείου ταινίας μεγάλου μήκους.

δ. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται ο τρόπος κατανομής των ποσών των βραβείων στους συντελεστές κάθε βραβευόμενης ταινίας.

ε. Η απονομή των βραβείων που προβλέπονται από το εδάφιο β' της παρούσας παραγράφου γίνεται σύμφωνα με τις αποφάσεις επιτροπής που συγκροτείται με πράξη του Υπουργού Πολιτισμού και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων εδαφίων. Η επιτροπή αυτή ονομάζεται Κριτική Επιτροπή Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας και αποτελείται από το εξής πενήντα (50) μέλη:

I. από το Διευθυντή του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, το Σύμβουλο Κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού, τον Πρόεδρο της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας και τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του ίδιου Φεστιβάλ.

II. από δέκα (10) πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους, τα οποία επιλέγει και διορίζει κατά την κοινή του ο Υπουργός Πολιτισμού.

III. από τριάντα πέντε (35) εκπροσώπους επαγγελματικών οργανώσεων.

Η υπόδειξη και ο διορισμός των εκπροσώπων των επαγγελματικών οργανώσεων ως μελών της Κριτικής Επιτροπής Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις και κατά τη διαδικασία του επόμενου εδαφίου.

IV. από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Μακεδονίας - Θρακίας.

στ. Κατά το μήνα Ιούνιο κάθε έτους οι επαγγελματικές οργανώσεις καθενός από τους παρακατω αναφερόμενους κλάδους, με έγγραφο τους που υποβάλλεται στο Υπουργείο Πολιτισμού, υποδεικνύουν τα προτεινόμενα απ' αυτές μέλη της παραπάνω επιτροπής. Αν σε κάποιο

κλάδο υπάρχουν περισσότερες από μία οργανώσεις, τα μέλη της επιτροπής υποδεικνύει η πιο αντιπροσωπευτική από αυτές. Συγκεκριμένα υποδεικνύονται από τις αντίστοιχες πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τα εξής τριάντα πέντε (35) πρόσωπα:

Τέσσερις (4) σκηνοθέτες, τέσσερις (4) κριτικοί κινηματογράφου, τέσσερις (4) ηθοποιοί, τρεις (3) παραγωγοί, δύο (2) διευθυντές φωτογραφίας, τρεις (3) σεναριογράφοι, δύο (2) μουσικοί, δύο (2) σκηνογράφοι - ενδυματολόγοι, δύο (2) διευθυντές παραγωγής, δύο (2) αισθησάρχες, δύο (2) διανομείς κινηματογραφικών ταινιών, δύο (2) εκπρόσωποι κινηματογραφικών λεσχών και της Γαινοθηκής της Ελλάδος, ένας (1) καλλιτεχνικός διευθυντής δημοτικών κινηματογράφων, ένας (1) μοντέρ και ένας (1) ηχοληπτής.

Αν μέχρι το τέλος Αυγούστου κάθε έτους δεν έχουν υποδειχθεί τα μέλη επιτροπής από τις αντίστοιχες πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις ή τέτοιες οργανώσεις δεν υπάρχουν, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

ζ. Τα παραπάνω πρόσωπα διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ως μέλη της Κριτικής Επιτροπής Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας, ενώ ως Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος διορίζονται ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και ο Σύμβουλος Κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού, αντίστοιχα. Αν παραστεί ανάγκη αναπλήρωσης του Διευθυντή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, του Συμβούλου Κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού, του Προέδρου της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δραμας, του Καλλιτεχνικού Διευθυντή του ίδιου Φεστιβάλ ή κάποιου από τα πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους που επέλεξε ο Υπουργός Πολιτισμού, η αναπλήρωσή τους γίνεται από πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους, τα οποία κατά την κρίση του επιλέγει και διορίζει με απόφαση του ο Υπουργός Πολιτισμού.

η. Δεν μπορούν να μετασχούν στην προβλεπόμενη από το επομένο εδαφίο θ ψηφοφορία, μέλη της Κριτικής Επιτροπής Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας τα οποία μετείχαν με οποιαδήποτε ιδιοκτησία στην παραγωγή ταινίας που είναι υποψήφια για βραβείο ταινίας μεγάλου ή μικρού μήκους, ταινίας τεκμηρίωσης μεγάλου ή μικρού μήκους και ταινίας κινουμένων σχεδίων, προκειμένου δε περιεχόμενα δημιουργιών οι υποψήφιοι, καθώς και οι παραγωγοί και σκηνοθέτες των αντίστοιχων ταινιών. Θεωρούνται καταλαμβάνόμενα από την παραπάνω απαγόρευση αποκλειστικά και μόνο πρόσωπα των οποίων το όνομα αναφέρεται στους τίτλους της αντίστοιχης ταινίας.

π. Προυπόθεση για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου είναι η εκ μέρους οποιουδήποτε ενδιαφερομένου υποβολή σχετικής έγγραφης ένστασης πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.

θ. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθορίζεται η διαδικασία λήψης των αποφάσεων της Κριτικής Επιτροπής Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας που λαμβάνεται με μυστική ψηφοφορία και ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες.

ι. Η ισχύς των διατάξεων που διέπουν τα κρατικά βραβεία κινηματογράφου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1998 και δεν καταλαμβάνει τα βραβεία του έτους 1997.

4. Οι ελληνικές ταινίες που επιλέγονται και συμμετέχουν στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του πα-

εκτός από αυτές που βραβεύονται, είναι δυνατό να επιχορηγούνται με σχετική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, στην οποία και καθορίζεται το ύψος της επιχορήγησης.

5. Στο άρθρο 60 του κωδικοποιημένου κειμένου του π.δ. 34/1995 μετά την παράγραφο 2 προστίθεται παράγραφος 3 και αναριθμείται η παράγραφος 3 σε 4 ως εξής:

3. Τα ποσά των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2 διπλασιάζονται αν το μισθίο είναι κινηματογράφος.

4. Ο εκμισθωτής υποχρεούται να καταβάλει την αποζημίωση πριν από την απόδοση του μισθίου, αλλιώς ο μισθωτής δικαιούται να αρνηθεί την απόδοση.

6. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού, μετά από γνώμη των αρμόδιων πανεπιστημιακών οργάνων, όπου αυτή προβλέπεται, είναι δυνατό να ιδρυσονται τμήματα κινηματογραφικής θεωρίας στα Α.Ε.Ι. και να ιδρυθεί αυτοτελής ανώτατη πρακτική σχολή κινηματογραφίας.

Με τα προεδρικά αυτά διατάγματα ορίζονται τα σχετικά με τη μορφή, τη διοίκηση, την οργάνωση, τη λειτουργία, την εκλογή και το διορισμό του ακαδημαϊκού και λοιπού προσωπικού, το πρόγραμμα και τους τίτλους σπουδών, κάθε άλλο συναφές ζήτημα και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

7. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, καταρτίζεται το καταστατικό του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου που λειτουργεί ως ανώνυμη εταιρεία σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου κεφαλαίου (άρθρα 16 - 26) του ν. 1597/1986, όπως αυτός ισχύει. Με το προεδρικό διάταγμα του προηγούμενου εδαφίου ρυθμίζονται τα σχετικά με τη νομική μορφή, τους σκοπούς, τους πόρους, τα όργανα διοίκησης και ελέγχου, την εποπτεία, την εσωτερική διαρθρωση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι με τον εσωτερικό κανονισμό που καταρτίζεται από το Δ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται θέματα λεπτομερειακού χαρακτήρα.

8. Τα εδαφία α και β της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του ν. 1597/1986, όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 3 του άρθρου 29 του ν. 1876/1990 αντικαθίστανται ως εξής:

α. Καθε χρόνο καταβάλλεται στους επιχειρηματίες αιθουσών προβολής ταινιών ποσό ίσο με ποσοστό 10% του ειδικού φόρου που εισπράχθηκε από τα εισιτήρια που πραγματοποιήσε η αίθουσα στη διάρκεια του χρόνου.

β. Αν η αίθουσα έχει προβάλει ταινίες που οι διαλογοί της πρωτότυπης τελικής μορφής τους είναι στην ελληνική γλώσσα, ασχέτως μέρους των διαλόγων που έχουν γυριστεί σε άλλη γλώσσα, όπως ενδεχομένως επιβάλλει το σενάριο, το ποσοστό καταβολής του παραπάνω εδαφίου α διαμορφώνεται ως εξής:

α.α. Για αίθουσες χειμερινής προβολής σε 30% για μια εβδομάδα προβολής, σε 40% για δύο εβδομάδες προβολής, σε 48% για τρεις εβδομάδες προβολής και σε 55% για τέσσερις εβδομάδες προβολής, κατά τους μήνες Οκτώβριο, Νοέμβριο, Δεκέμβριο, Ιανουάριο, Φεβρουάριο, Μάρτιο και Απρίλιο εκόστης περιόδου. Κατά την προβολή ελληνικών ταινιών στη χειμερινή περίοδο, η αίθουσα πρέπει να έχει συμπληρώσει πλήρες δίωρο

πρόγραμμα με ταινία μικρού μήκους.

β.β. Για υπαίθριους κινηματογράφους σε 30% για μια εβδομάδα προβολής, σε 45% για δυο εβδομάδες προβολής και σε 55% για τρεις εβδομάδες προβολής κατά μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αυγούστο.

γ. Προβλεπείται ως εβδομάδα προβολής ελληνικής ταινίας η εβδομάδα κατά τα χρονικά διαστήματα από 15 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ιανουαρίου και κατά την εβδομάδα που προηγείται και επεται της Κυριακής του Πάσχα, προβάλλονται σε δυο κύριες βραδινές προβολές ελληνικές ταινίες και έχει προηγηθεί μέχρι 20ής ώρας προβολή ελληνικής ή ξένης παιδικής ταινίας.

9. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 7 του ν. 1597/1986, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 29 του ν. 1876/1990 και ισχύει, προστίθεται εδάφιο δ ως εξής:

δ. Ενισχυονται ειδικά τα γραφεία διανομής, τα οποία κάθε κινηματογραφική περίοδο και ειδικότερα από 1ης Οκτωβρίου μέχρι 30ης Απριλίου διενέμουν τρεις τουλάχιστον ταινίες ελληνικής παραγωγής, η καθεμία από τις οποίες προβάλλεται σε κινηματογράφους α προβολής της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης τουλάχιστον για πέντε κινηματογραφικές εβδομάδες.

Στα γραφεία διανομής που ευρίσκονται στο προηγούμενο εδάφιο αποδίδεται το 50% του ειδικού φόρου από τα εισιτήρια που πραγματοποιούν οι ταινίες αυτές στην Ελλάδα και μέχρι του ποσοστού που αντιστοιχεί σε εκατό χιλιάδες (100.000) εισιτήρια ανά ταινία κατά μέγιστο.

Άρθρο 5

Ορχηστρες και Μουσική Εκπαίδευση

1. α. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα και με επωνυμία "Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών" και νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα τη Θεσσαλονίκη και με επωνυμία "Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης", που εποπτεύονται από τον Υπουργό Πολιτισμού και στη συνέχεια αναφέρονται ως "Ταμεία".

Τα Ταμεία δεν υπαγορεύονται στο δημόσιο τομέα ούτε στις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού ούτε στις διατάξεις για τις δημοσίες προσμήθειες και τα δημοσία έργα και λειτουργούν κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και δαπανώνται από το ιδιωτικό δίκαιο και τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

β. Σκοπός των Ταμείων είναι η διαχείριση των κάθε είδους πιστώσεων, πόρων εσόδων και περιουσίας των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης αντίστοιχα και η διαθεση αυτών για την οργάνωση συναυλιών, την ίδρυση και λειτουργία μουσικών συνολών, τη συνεργασία και συμπεραξη με άλλους καλλιτεχνικούς φορείς του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων και καλλιτεχνικών φορέων του εξωτερικού, στην παραγωγή καλλιτεχνικών εκδηλώσεων με όρους και συμφωνίες που καταρτίζονται κατά περίπτωση, τη διοργάνωση περιοδειών στην Ελλάδα και το εξωτερικό, την εγγραφή και αναπαραγωγή σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας και εικόνες των εκδηλώσεων των ορχηστρών και την ανάπτυξη κάθε άλλης συναφούς δραστηριότητας.

γ. Πόροι των Ταμείων είναι:

1. Επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού.
II. Έσοδα προερχόμενα από μουσικές εκδηλώσεις και παραγωγές.

III. Εισφορές, δωρεές, χορηγίες, επιχορηγήσεις, κληρονομίες, κληροδοσίες, καταπιστευματα και κάθε άλλος έσοδο από κρατική ή ιδιωτική πηγή.

IV. Εισοδήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς οργανισμούς.

V. Έσοδα από επενδύσεις χρηματικών κεφαλαίων.

VI. Έσοδα από εκμετάλλευση ακινήτων πηροισιακών στοιχείων.

VII. Έσοδα από κάθε άλλη νόμιμη πηγή.

δ. Τα Ταμεία απολαμβάνουν όλων των δικηκτικών, οικονομικών και δικαστικών ατελειών, καθώς και όλων των δικονομικών και ουσιαστικών προνομίων του Δημοσίου.

ε. Τα Ταμεία διοικούνται το καθένα από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, που διορίζεται για τετραετή θητεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η θητεία του Δ.Σ. παρατείνεται μέχρι το διορισμό νέου Δ.Σ. και μπορεί να ανανεώνεται. Το Δ.Σ. βρίσκεται σε απαρτία όταν παριστάνονται τουλάχιστον τρία μέλη. Οι αποφασίες λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύνει η ψήφος του προέδρου. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. ορίζονται με την απόφαση διορισμού από τον Υπουργό Πολιτισμού. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. εκπροσωπεί το Ταμείο δικαστικά και εξώδικα. Ο αντιπρόεδρος αναπληρώνει τον πρόεδρο όταν απουσιάζει ή κωλύεται. Μέλος του Δ.Σ. που απουσιάζει από τις συνεδριάσεις για χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) συνεχών μηνών εκπίπτει και αντικαθίσταται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. παρίσταται χωρίς δικαίωμα ψήφου, ως εισηγητής, ο Διευθυντής της Ορχήστρας. Η αποζημίωση των μελών του Δ.Σ. για κάθε συνεδρίαση καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού. Η σχετική δαπάνη βαρύνει τον προϋπολογισμό των Ταμείων.

στ. Το Δ.Σ. επικουρείται από προσωπικό απασχολούμενο στη γραμματεία και το λογιστήριο. Το προσωπικό αυτό αποτελείται από υπαλλήλους των Κρατικών Ορχηστρών με παράλληλη ανάθεση καθηκόντων ή του Υπουργείου Πολιτισμού, ειδικά αποσπασμένους, και ενισχύεται αναλόγα με τις ανάγκες από ιδιώτες με σύμβαση έργου ή εργασίας, που δεν είναι δυνατό να υπερβούν τους πέντε (5) ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. Η αποσπασή γίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού για ορισμένο χρόνο και μπορεί να ανανεώνεται με ομοία απόφαση, μετά από συμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου, ο χρόνος δε αυτής θεωρείται ότι διανύεται στην υπηρεσία από την οποία αποσπαστεί ο υπάλληλος ως προς όλες τις συνέπειες. Ο Προϊσταμένος ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. μεταξύ των υπαλλήλων που υπηρετούν με παράλληλη άσκηση καθηκόντων ή είναι αποσπασμένοι.

ζ. Με την απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού με την οποία γίνεται ο διορισμός των μελών του Δ.Σ. του Ταμείου, ορίζεται τοιμελής εξελεγκτική επιτροπή με ισάριθμα αναπληρωματικά μέλη. Ο Πρόεδρος της εξελεγκτικής επιτροπής είναι ορκωτός ελεγκτής. Η εξελεγκτική επιτροπή ενεργεί τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης του ταμείου. Η θητεία των μελών της εξελεγκτικής επιτροπής είναι τετραετής και μπορεί να ανανεώνεται. Η ενημέρωση της επιτροπής γίνεται από μέλος του Δ.Σ. το οποίο ορίζεται από αυτό σε ειδική συνεδρίαση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εκδηλώσεις Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Έτσι προβλήθηκαν στα πλαίσια του Φεστιβάλ ταινίες όπως *Δυσήλιοι στον ουρανό* του Γ. Σαμπουλόπουλου, *Ονειρεύομαι τους φίλους μου* του Ν. Παναγιωτόπουλου, *Terra incognita* του Γ. Τυπάλδου, *Άνεμος στην πόλη* του Π. Σεβαστίκογλου, *Η νίκη της Σαμοθράκης* του Δ. Αβδελιώτη, *Προστάτης οικογενείας* του Ν. Περράκη (ως ταινία-έκπληξη), *Το βλέμμα του Οδυσσέα* του Θ. Αγγελόπουλου (μόνο στις περιφερειακές εκδηλώσεις) και, σε βίντεο-προβολές, ταινίες του Βασίλη Μαζωμένου, της Σούλας Δρακοπούλου, της Μαίρης Παπαλιού κ.ά. Παράλληλα το φεστιβάλ επιδίωξε να προβάλει τη δουλειά Ελλήνων σκηνοθετών της διασποράς εντάσσοντας στο Διεθνές Διαγωνιστικό ταινίες όπως *Βερούκοκα στο καλάθι* του Τ. Τουλιάτου, *Καρδιά από πέτρα* του Ν. Λυγγούρη, *Κοντά στον παράδεισο* του Κ. Γιάνναρη και *Πολίτης Ρουθ* του Ελληνοαμερικανού Αλεξάντερ Πάιν. Τέλος, το Φεστιβάλ πρόβαλε κάθε χρόνο τις βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους του Φεστιβάλ Δράμας.

Μέχρι τώρα, έχουν συμμετάσχει σ' αυτή την επιτροπή, ως Πρόεδροι, οι σκηνοθέτες: Νίκος Παπατάκης (1992), Πωλ Λεντύκ (1993), Ίσταν Ζάμπο (1994), Νέλσον Περέιρα ντος Σάντος (1995), Σαντάλ Ακερμάν (1996), Ιβάν Πάσερ (1997) και ως μέλη - οι σκηνοθέτες

Edgardo Kozarinsky, Lana Gogoberidze, Charles Burnett, Peter Popzlatev, Goran Markovic, Jerry Schatzberg, Georgi Chenguelaia, Dariush Mehrjui, Bill Forsyth, Omer Kavur, οι κριτικοί-θεωρητικοί: Andrei Plakhov, Elliot Stein, Pascal Bonitzer, Lino Micciche, Dan Fainaru, Aruna Vasudev, Augusto M. Seabra, Donald Richie, Freddy Buache, οι ηθοποιοί: Fabienne Babe, David Thewlis, Maja Morgenstern, Aurore Clement, ο σκηνογράφος Dean Tavoularis, η παραγωγός και υπεύθυνη προγράμματος της Σουηδικής Ταινιοθήκης Anna-Lena Wiborn, η διευθύντρια του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης Adrienne Mancía, η υπεύθυνη του Berlin Film Market Beki Probst, ο κριτικός και τ. διευθυντής της Μόστρας της Βενετίας Guglielmo Biraghi, ο διευθυντής του Φεστιβάλ του Λοκάρνο Marco Muller. Οι Έλληνες, που έχουν διατελέσει ως τώρα μέλη της διεθνούς επιτροπής, είναι ο σκηνογράφος-ενδυματολόγος Διονύσης Φωτόπουλος, η μουσικός Ελένη Καραϊνδρου, ο σκηνοθέτης Νίκος Παναγιωτόπουλος, ο διευθυντής φωτογραφίας Ανδρέας Μπέλλης, ο σκηνοθέτης και συγγραφέας Σωκράτης Κυψάκης και ο συγγραφέας, σεναριογράφος και σκηνοθέτης Βασίλης Αλεζάκης.

Αναλυτικά, οι εκθέσεις που παρουσίασε μέχρι τώρα το Φεστιβάλ είναι:

• **Νιέβιντ Κρόνενμπεργκ: Τα παράξενα αντικείμενα του πόθου. (1993).** Μια μεγάλη έκθεση με σχέδια, αντικείμενα και πλάσματα, που δημιουργήθηκαν για τις ανάγκες ταινιών του διάσημου Καναδού σκηνοθέτη, όπως *Το γυμνό γεύμα*, *Η μύγα*, *Οι δικασμένοι κ.ά.* Η έκθεση αυτή, που διοργάνωσαν οι Νέοι Ορίζοντες, παρουσιαζόταν για πρώτη φορά στην Ευρώπη (είχε παρουσιαστεί μέχρι τότε μόνο στο Τόκιο και στο Τορόντο του Καναδά). Φιλοξενήθηκε στον «Μύλο» και συγκέντρωσε πάρα πολλούς επισκέπτες. Ο Νιέβιντ Κρόνενμπεργκ δεν μπόρεσε να έρθει στη Θεσσαλονίκη, αλλά έστειλε έναν καιρετισμό με video. Την επιμέλεια της έκθεσης είχε η κ. Fern Bayer, που ήρθε ειδικά γι' αυτό από τον Καναδά. Για το στήσιμο της έκθεσης συνεργάστηκαν η Τίτη Παπαδοπούλου, Άκης Πισιόρης και ο Γρηγόρης Μπουτούδης. Για την έκθεση εκδόθηκε καλαισθητός έγχρωμος κατάλογος 28 σελίδων.

• **Ζωγραφική στον κινηματογράφο (1994).** Με τη συνεργασία του ΟΠΠΕ-Θεσσαλονίκη 1997, το Φεστιβάλ οργάνωσε στην Αποθήκη Α τον Οργανισμό Λιρέτος μεγάλη έκθεση με κινηματογραφικές γιγαντοσφίρες έργα της συλλογής HELAFH. Η έκθεση συγκέντρωσε πολλούς επισκέπτες και παρέχανε τη λειτουργία της μετά τη λήξη του φεστιβαλικού δεκαήμερου. Την επιμέλεια της έκθεσης είχαν ο Χρήστος Μαργαρίτης και η Τίτη Παπαδοπούλου.

• **Nam June Paik (1994).** Μια έκθεση-σπερμα σε έναν πρωτοκρο στο βιντα-τέχνικς στην οποία παρουσιάστηκαν μια βίντεο-εγκατάσταση με τίτλο «Βίντεο-φρε» και από από τα έργα του σε βίντεο (αναφορά τους και οι βιντα-τέχνικς του για τον Άλεν Γκίνσμπεργκ, τον Τζων Κέπιτς και τον Μπερ Καπνίτς). Παράλληλα οργανώθηκε και μια συζήτηση στρογγυλής τραπέζας με θέμα «Μουσική και κινηματρία κινηματο» η έκθεση την οποία επιμελήθηκε ο Ερασμους Γιστοίος. Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της και τον Οργανισμό Πολιτισμική Πρακτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 1997. Ο αντίστοιχος κατάλογος της έκθεσης ήταν ένα πάχος βιβλίο 48 σελίδων με πολύ σημαντικό.

• **Josef Koudelka: Περιπέλιαντος - Ακολουθώντας το βλέμμα του Οδύσσει (1996)**
Ο μεγάλος Τσέχος φωτογράφος ακολουθεί με τον Οδύσει Αγγελιστάρις το βλέμμα του Τσ βλεμμα του Οδύσσει και ακολουθεί με βιντα-τέχνικς την έκθεση της πρόσφατης βελκανικής τραγωδίας, παράλληλα με την έκθεση της δουλειάς του μεγάλου Έλληνα δημιουργού. Η έκθεση των φωτογραφιών αυτή ήταν με μεγάλη περφόρμανς του Φεστιβάλ και διοργανώθηκε σε συνεργασία με το κρατικό Μουσείο Αρχαία του ΟΠΠΕ-Θεσσαλονίκη 1997 και την Επιτροπή του ΥΠΠΟ για τον Εορτασμό της Εκατονταετηρίδας του Κινηματογράφου. Στη συνέχεια, η έκθεση μεταφέρθηκε στην Αθήνα (στο πλαίσιο του εορτασμού της Εκατονταετηρίδας), αλλά και σε άλλες 4 πρωτεύουσες πόλεις (Λονδίνο, Βαρνα, Στοκχόλμη, Πράγα), ως παραγωγή του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Η έκθεση αυτή στη Θεσσαλονίκη και συνεργάστηκε προσωπικά στο πλαίσιο της έκθεσης και τον κατάλογο του καταλογού, που ήταν μια ιδιαίτερα προσεγμένη έκδοση 100 σελίδων με πρώτη συλλογή των ασπρόμαυρων φωτογραφιών του. Την έκθεση και τον κατάλογο έκλεισε με μετά τη λήξη του Φεστιβάλ, επισκεφθήκαν στην Αθήνα Τετάρτη της «Μύλο» 15000 άτομα.

• **Βασίλης και Διονύσιος Φαλαπούλας Κινηματο (1997).**
Ηλεκτρονική παράσταση με κωστήρια και κινηματο για τον κωστήρια του Φεστιβάλ Ελλήνων σκηνογράφων-ενδυματολόγων. Μια έκθεση κωστήρια κωστήρια στη οποία επιμελήθηκε ο Περικλής Πράγας και η οποία κωστήρια κωστήρια η λειτουργία της στον «Μύλο» και μετά τη λήξη του φεστιβαλικού δεκαήμερου. Πρακτικής των κωστήρια και εντυπωσιακός σαν αποτέλεσμα ο κατάλογος της έκθεσης.

• **Εκθέσεις έργων γνωστών σκηνοθέτων Οι Νέοι Ορίζοντες στην Ευρώπη.** με μεγάλη επιτυχία, μια σειρά από εκθέσεις που αποκάλυπταν επιτυχίες σε σχέση με την έκθεση.

του ταλέντου μεγάλων κινηματογραφικών δημιουργών. Συγκεκριμένα, από τους 14.000 οργανώθηκαν και παρουσιάστηκαν στον «Μύλο» (εκτός από την έκθεση Κρόνενμπεργκ, που αναφέρεται παραπάνω): * Το 1994 έκθεση του Σεργκέι Παρατζάνωφ με έργα ζωγραφικής και κολάζ που παρουσιάζονταν για πρώτη φορά στην Ευρώπη. Την επιμέλεια της έκθεσης είχε ο Ζαβέν Ναρκισιάν του μουσείου Παρατζάνωφ, που ήρθε από την Αρμενία ειδικά γι' αυτή την εκδήλωση. * Το 1995 έκθεση του Σεργκέι Αϊζενστάιν, με σχέδια και αντικείμενα. Για την επιμέλεια της έκθεσης ήρθαν από τη Ρωσία ο Νασούμ Κλέμαν και η Γκαλίνα Εντζινα. * Το 1996 έκθεση του Πάτερ Γκρηναγουάτ με έργα ζωγραφικής και κολάζ του άγγλου σκηνοθέτη, ο οποίος ήρθε στη Θεσσαλονίκη ειδικά για την έκθεση. Την επιμέλεια είχε η Μαρία Ιωάννου. * Το 1997 έκθεση φωτογραφίας του Αρπάζ Κιαροστάμι με τοπία του Ιράν. Την έκθεση, την οποία τίμησε με την παρουσία του ο ίδιος ο διάσημος Ιρανός σκηνοθέτης, επιμελήθηκε ο Δημήτρης Εϊπίδης. Για όλες αυτές τις εκθέσεις εκδόθηκαν καλαίσθητοι κατάλογοι.

- Φωτογραφικές εκθέσεις. Κάθε χρόνο το Φεστιβάλ φιλοξενεί στους χώρους του (περίτερο, φουαγιέ της ΕΜΣ, κλπ) φωτογραφικές εκθέσεις, που είτε συνοδεύουν και συμπληρώνουν κάποιο από τα προγράμματα του Φεστιβάλ, ή συνδέονται με τη γενικότερη κινηματογραφική επικαιρότητα, ή παρουσιάζουν μόνιμο κινηματογράφοφιλικό ενδιαφέρον.
- Στην πρώτη κατηγορία εντάσσονται: η έκθεση που οργανώθηκε το 1992, με αφορμή το μεγάλο αναδρομικό αφιέρωμα στον Τζων Κασσαβέτη, με φωτογραφίες που είχαν βγάλει ο στενός φίλος και συνεργάτης του Κασσαβέτη Sam Shaw και ο γιός του Larry Shaw, παρακολουθώντας τον διάσημο σκηνοθέτη την ώρα της δουλειάς ή και σε ιδιωτικές του στιγμές. Καθώς και η έκθεση του Πόλ Γρίβας, το 1997, με φωτογραφίες από τα γυρίσματα της βουσιακής ταινίας *Ο τέλειος κύκλος* (που παίχτηκε στο αφιέρωμα «Ταραγμένα χρόνια» του προγράμματος Ματιές στα Βαλκάνια).
- Στη δεύτερη κατηγορία εντάσσονται: η έκθεση φωτογραφιών της Μελίνας Μερκούρη, που οργανώθηκε το 1994, τη χρονιά που η αξέχαστη Μελίνα έφυγε από κοντά μας, και η έκθεση φωτογραφιών των πρωτοπόρων βαλκάνιων κινηματογραφιστών Αδελφών Μανάκια που οργανώθηκε το 1995, έτος εορτασμού των 100 χρόνων του κινηματογράφου.
- Στην τρίτη κατηγορία τέλος είχαμε την έκθεση Βρετανοί κινηματογραφιστές της δεκαετίας του '80, που οργανώθηκε το 1992 σε συνεργασία με το Βρετανικό Συμβούλιο, τα κινηματογραφικά πορτραίτα του Philippe Delacroix που παρουσιάστηκαν το 1994, και τις εκθέσεις της σπουδαίας Γαλλίδας φωτογράφου Carole Bellaïche, που εμφανίστηκε για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ το 1992 με τη σειρά φωτογραφιών «Γάλλοι ηθοποιοί στα Μουσεία», επέστρεψε το 1993 με μια σειρά από πορτραίτα κινηματογραφιστών που είχε βγάλει στο προηγούμενο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και το 1996 επανήλθε για να εκθέσει στην καινούργια αίθουσα του Γαλλικού Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης τα «Κινηματογραφικά πορτραίτα» της.
- Ακόμη, τον Ιανουάριο του 1997, οργανώθηκε στον «Μύλο», ως προφεστιβαλική εκδήλωση, έκθεση φωτογραφίας των αδελφών Άγγελου και Βαγγέλη Ρασσιά, που περιλάμβανε δυο ενότητες «Δέκα χρόνια Φεστιβάλ Καννών» & «Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1996». Και την ίδια χρονιά, έκθεση φωτογραφιών της προσωπικής φωτογράφου του Φελλίνι Elisabetta Catalano συνοδευε την προφεστιβαλική εκδήλωση «Tutto Fellini»..

Άλλες εκθέσεις. Το 1992 οι Ταινιοθήκες της Γαλλίας και της Ελλάδας παρουσίασαν στο Φεστιβάλ αφίσες από κινηματογραφικά φεστιβάλ. Τον ίδιο χρόνο οργανώθηκε επίσης έκθεση με αφίσες από το Φεστιβάλ των Καννών, ενώ ο Κώστας Αρβανιτίδης παρουσίασε γιγαντοαφίσες κινηματογράφου από τη Θεσσαλονίκη. Και το 1997 παρουσιάστηκε έκθεση ζωγραφικής του Σπύρου Χειμωνάκη με τίτλο «Ένα εικαστικό ταξίδι στον ελληνικό κινηματογράφο», την οποία επιμελήθηκε ο Μάκης Νικηφορίδης. (Η έκθεση του Χειμωνάκη μεταφέρθηκε και στην Αλεξανδρούπολη, στα πλαίσια των εκει περιφερειακών εκδηλώσεων του Φεστιβάλ.)

Σ' αυτές τις προφετιζόμενες εκδηλώσεις έχουν γίνει ως τώρα τα παρακάτω αφιέρωματα:

1992. Γαλλία του σύγχρονου γαλλικού κινηματογράφου. Ένα πρόγραμμα με 7 επιλεκτικές νέες γαλλικές ταινίες που παρουσιάστηκαν τον Οκτώβριο του 1992 στη Θεσσαλονίκη, στον κιν/φο «Παλλάς», σε πλαίσια των εκδηλώσεων «Δημήτρια» του Δήμου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την ΠΕΚΚ, τη Γαλλική Πρεσβεία και το Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσ/νίκης. Στη συνέχεια το ίδιο πρόγραμμα μεταφέρθηκε στην Αθήνα στον κιν/φο «Λόιου» σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών.

1996. Ο μικρόκοσμος του Mike Leigh. Αναδρομικό αφιέρωμα στο έργο ενός από τους σημαντικότερους εκπαισώπους του νέου αγγλικού κινηματογράφου, με προβολή 12 ταινιών του (από τις οποίες οι 7 δεν είχαν ζαναιροβληθεί στην Ελλάδα). Η εκδήλωση οργανώθηκε σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού και το Βρετανικό Συμβούλιο Αθηνών και Θεσσαλονίκης και πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο στον κιν/φο «Μακεδονικόν» στα πλαίσια των εκδηλώσεων «Δημήτρια» του Δήμου Θεσσαλονίκης. Τον Ιανουάριο του 1997 μεταφέρθηκε και στην Αθήνα, στον κιν/φο «Παλλάς».

1997. Εβδομάδα Φινλανδικού Κινηματογράφου. Ένα αφιέρωμα στους αδελφούς Καουρισμάκι (με 5 ταινίες τους μεγάλου μήκους και 4 μικρού μήκους) και 4 ταινίες άλλων σύγχρονων Φινλανδών σκηνοθετών, περιλάμβανε αυτή η εκδήλωση που διοργανώθηκε σε συνεργασία με το ΥΠΠΟ και την Πρεσβεία της Φινλανδίας και πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο στη Αθήνα (κιν/φος «Παλλάς») και τον Απριλίο στη Θεσ/νίκη (κιν/φος «Αλέξανδρος»).

1997. Εβδομάδα Ιρανικού Κινηματογράφου. Σε συνεργασία με το ΥΠΠΟ και το Μορφωτικό Κέντρο της Ι.Δ. του Ιράν, οργανώθηκε αυτή η εκδήλωση, που περιλάμβανε 8 ταινίες σύγχρονων Ιρανών δημιουργών (Μαχμαλμπαφ, Μπειτζάι, Τζαλίλι κ.ά) και πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 1997 στη Θεσσαλονίκη (κιν/φος «Αλέξανδρος») και στην Αθήνα (κιν/φος «Παλλάς»).

1997. Tutto Fellini. Αναδρομικό αφιέρωμα στο έργο του «μάγου-σκηνοθέτη» Φεντερίκο Φελίνι, με προβολή 21 ταινιών του. Η εκδήλωση οργανώθηκε σε συνεργασία με το ΥΠΠΟ, τον Οργανισμό Πολιτιστικής πρωτεύουσας Θεσσαλονίκη 1997, το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσ/νίκης και το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών και Θεσ/νίκης. Με το αφιέρωμα αυτό, έγιναν τον Οκτώβριο του 1997 τα εγκαίνια της λειτουργίας του ανακαινισμένου κινηματογράφου «Ολύμπιον» της Θεσσαλονίκης, που είναι πλέον η μόνιμη έδρα του Φεστιβάλ. Στη συνέχεια το πρόγραμμα μεταφέρθηκε στην Αθήνα («Παλλάς»). Το αφιέρωμα συνόδευε έκθεση φωτογραφίας της προσωπικής φωτογράφου του Φελίνι Elisabetta Catalano.

1998. Alain Delon. Μια επιλογή 11 ταινιών, από τις καλύτερες που έχει γυρίσει ο διάσημος Γάλλος ηθοποιός στη διάρκεια της καριέρας του: από το *Γυμνοί στον ήλιο* του Ρενέ Κλεμάν (1959), *Ο Ρόκο και τ'αδέλφια του* του Βισκόντι (1960) και *Η έκλειψη* του Αντονιόνι (1962) μέχρι την *Επιστροφή του Καζανόβα* του Εντουάρ Νιμάν. Η εκδήλωση οργανώθηκε σε συνεργασία με το ΥΠΠΟ, το Τμήμα Κιν/φου του Γαλλικού Υπ. Εξωτερικών και το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, και πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο στον κιν/φο «Ολύμπιον», στη Θεσσαλονίκη.

1998. Βρετανικός κινηματογράφος. - Μια επιλογή 7, άπαικτων στην Ελλάδα, ταινιών της τελευταίας δετίας. Το αφιέρωμα οργανώθηκε σε συνεργασία με το ΥΠΠΟ και το

1993. Έτσι ξεκίνησαν γνωστοί δημιουργοί. Οι πρώτες ταινίες 17 διάσπρων σκηνοθετών (Θόδωρος Αγγελόπουλος, Γούντυ Άλεν, Λίντσεϋ Άντερσον, Πώλ Βερκόφεν, Παντελής Βούλγαρης, Πίτερ Γουέιρ, Μάρεκ Κανέφσκα, Τζόελ Κοέν, Αντρέι Κοντσαλόφσκι, Εμίρ Κουστουρίτσα, Λουί Μάλ, Τζωριζ Μίλερ, Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, Μορίς Πιαλά, Γέρζυ Σκολιμόφσκι, Νιλ Τζόρνταν, Στίβεν Φρήαρς). Το πρόγραμμα παρουσιάστηκε στον κιν/φο «Μακεδονικόν» στα πλαίσια των εκδηλώσεων «Δημήτρια» του Δήμου Θεσ/νίκης.

1994. *Pier Paolo Pasolini «...με τα όπλα της ποίησης...»* Πλήρες αφιέρωμα στο κινηματογραφικό έργο του μεγάλου Ιταλού διανοούμενου, συγγραφέα, ποιητή, θεατρικού συγγραφέα, σκηνοθέτη και κοινωνικού επαναστάτη, με προϋπόλη όλων των ταινιών του (13 μεγάλου και 12 μικρού μήκους). Η εκδήλωση οργανώθηκε στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Θεσσαλονίκη 1997, σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών και το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών και Θεσ/νίκης και παρουσιάστηκε τον Μάιο του 1994 στην Αθήνα (Γαλλικό Ινστιτούτο) και στη Θεσσαλονίκη (κιν/φος «Εσπερος»). Με την ευκαιρία του αφιερώματος εκδόθηκε εκτός από τον κατάλογο- και μια εκτενής μονογραφία του Παζολίνι.

1995. *Ευρωπαϊκός Κινηματογράφος: Από το παλιό στο νέο.* Ένα πρόγραμμα με κλασικές και σύγχρονες ευρωπαϊκές ταινίες που παρουσιάστηκε στον κινηματογράφο «Μακεδονικόν», στα πλαίσια των εκδηλώσεων «Δημήτρια» του Δήμου Θεσσαλονίκης.

♦ Το 1995, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης συμμετείχε στην Επιτροπή, που συντόπισε το ΥΠΠΟ, για τον Εορτασμό της Εκατονταετηρίδας του Κινηματογράφου, συνεισφέροντας αποφασιστικά με την οργανωτική εμπειρία του και ειδικευμένα στελέχη του. Στις εκδηλώσεις που οργάνωσε η επιτροπή στην Αθήνα, από τα μέσα Δεκεμβρίου 1995 ως τα μέσα Ιανουαρίου 1996, στο «Παλλάς» και στο Ζάππειο, εντάχθηκαν: το πρόγραμμα «Ματιές στα Βαλκάνια» εκείνης της χρονιάς, το αφιέρωμα στον Nanni Moretti και η φωτογραφική έκθεση του Josef Koudelka «Περυιλανήσεις».

1996. *Κινηματογράφος της Ευρώπης.* Ένα πρόγραμμα που οργανώθηκε σε συνεργασία με το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών και περιλάμβανε 15 ταινίες από 11 ευρωπαϊκές χώρες (Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Πορτογαλία, Φινλανδία). Ανάμεσά τους ταινίες κλασικές όπως η *Βιριδιάνα* του Μπουνιουέλ, το *Senso* του Βισκόντι και το *Καλωσόρισες μιστερ Μάρσαλ* του Μπερλάνγκα, ή νεώτερες όπως το *Πέλε, ο κατακτητής* του Μπιλ Ώγκοστ και το *Τοπίο στην ομίχλη* του Αγγελόπουλου. Η εναρκτήρια προβολή της εκδήλωσης έγινε με την κλασική ιταλική ταινία των Παλέρμι και Γκαλόνε *Οι τελευταίες μέρες της Πομπηίας* (παραγωγής 1926) σε ανακαινισμένη κόπια και αποκαταστημένη στην αρχική τριώρη διάρκειά της.

Βρετανικό Συμβούλιο Αθηνών και Θεσ/νίκης, και πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο, στη Θεσσαλονίκη (κιν/φος «Ολύμπιον») και στην Αθήνα (κιν/φος «Παλλάς»).

♦ Τα τελευταία χρόνια, αμέσως μετά τη λήξη του Φεστιβάλ στη Θεσσαλονίκη, ένα μέρος του προγράμματός του, με κεντρικό «κορμό» το επίσημο ελληνικό πρόγραμμα, μεταφέρθηκε στην Αθήνα -το 1994 και το 1995 στο Γαλλικό Ινστιτούτο, το 1996 στο «Άστυ» και το 1997 στο «Παλλάς».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

